

144 512

81
mss

ਮੈਰੇ ਗੁਣੇ

॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਆਕਾਸ ਖੁਲੀ ਆਕਾਸ ਮੈਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਜਪ ਅਈਸਰੁ
 ॥ ਰੇ ਰੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੀ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚੁ ਨਹੀਂ ਏਕੈ ਸੋਚੈ ਲਖ ਯੁਗੁ ॥ ਚੁ
 ਪੈਚੁ ਪਠਹੈ ਏਕੈ ਜੇ ਲਾਇਗਾ ਸਿੰਦਰੁ ॥ ॥ ਰੂਪਿ ਆਰੁ ਪਾਨਉ ਤਰੀ ਜੇ ਭੁਨਾਖੀ ਆਰੁ
 ਗੁ ॥ ॥ ਸਹਸਰ ਸਿਆਣਪਾਲ ਪਹੀਰੀ ਤਦਿ ਰਨ ਚਲੈ ਨਾਇ ॥ ॥ ਰਿਦਮ ਰਿਦਮ ਆਗਹੈ
 ਐਕਿ ਦੁਰ ਨੈਤੈ ਪਾਇ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ਏਕੁ ਲਟਾਨਾ ਨਕਲਿ ਖਿਆਲੁ
 ਲਿ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ਏਨੀ ਆਗਾਰੁ ਗੁਰ ਪਾਨਕਾਰੀ ਆਗਾਰੀ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ
 ਨਿਜੀ ਆਰੁ ਕਮੀ ਮਿਲੈ ਦੁਰਿ ਆਈ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ਤਪਨਿ ਚੁਗੁਰੀ ਲਿਖਿ
 ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ ਆਗਾਰੁ ॥ ॥ ਇਕਨਾ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ਸੁਖ ਸਿਧਿ ਰਹੈ ਸੇਵਾ ਗੁਰ
 ਏਕ ਆਗਾਰੁ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ਸੁਖ ਸੁਖ ਗੁਰ ਪਾਨਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ
 ਜੇ ਹੁਏ ਤਹਉ ਮੇਰੇ ਨਕਾਰੀ ॥ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ਤਾਨੁ ਤੈਰੈ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ॥ ॥ ਗੁਰ
 ਪਾਸੀਰੈ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ਆਗਾਰੁ ॥ ॥ ਗੁਰ
 ਪਾਸੀਰੈ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ
 ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ਗੁਰ ਪਾਸੀਰੈ ॥

ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਬਰਿਪਾਇ॥ਸੁਗਾਸੁਗੀਤੁਰਿਖਾਹੀਖਾਹੀ॥ਹੁਰਮਹੁਰ
ਅਚਲਾਏਗਾ॥ਨਾਨਕਵਹਿਗਮੈਵੇਪਰਵਾਹਾ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾ
ਚੁਨਾਇਗਾਖਿਆਰਾਉਆਪਾਹਾ॥ਆਖੈਤੁਮਗੈਰੇਰਿਦੇਰਿਦਾਤਿਰ
ਰੇਦਾਤਾਹਾ॥ਫੇਰੀਕੀਅਗੈਰਖੀਐਜਿਤੁਰਿਸੈਦਰਹਾਹਾ॥ਮੁਰਿਕਿਬੇ
ਲੁਟਹੁਲੀਐਸ੍ਰੀਤੁਸੁਨਿਪਰੇਖਿਆਹਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਣੀ
ਆਈਵੀਚਾਹਾ॥ਰਹਮੀਆਵੈਰਪਨਾਨਕਰਿਮੀਖਵੁਆਹਾ॥ਨਾ
ਨਕਦੇਵੈਜਾਣੀਸਰੁਆਪੇਸਚਿਆਹਾ॥॥॥ਬਾਪਿਆਨਕਾਇਕੀ
ਕੀਤਾਨਹੀ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਕਿਨੀਸੇਵਿਆਉਨਪਾ
ਇਆਪਾਨਾ॥ਨਾਨਕਗਾਣੀਐਗੁਣੀਨਿਪਾਨਾ॥੫॥ਗਾਣੀਐਸ
ਟੀਐਮਨਿਰਖੀਐਗੁਣੀ॥ਰੁਖਪਗਰਿਸੁਖਪਖਰਿਲੈਜਾਓ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਹੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਹੰਗੁਰਮੁਖਿਰਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰਈਸੁਰਗ
ਗੋਰਖਬਰਮਾਰੁਪਾਰਬੁਤੀਮਾਈ॥ਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਰ
ਟਾਰਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਰਿਬੁਝਾਈ॥ਸਰੁਨਾਮੀਆਕਾ
ਇਰਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ਤਿਹਥਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸਰੁਵਾਵਿਦੁ

ਰਾਇ ਸਨਾਨੁ ॥ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਪਨਿ ਪਾਨੁ ਪਾਵੈ ਖਾਨੁ ॥ ॥ ਨੁਣਿ ਐ ਲਗੈ ਸਰ
 ਸਿਪਿਆਨੁ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਰਗਤਾ ਸਦਾ ਹਿਗਾਸਾ ॥ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਰੂਪ ਪਾਪ ਕਾਨਾ
 ਸਾ ॥ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਸਗੁਨਾ ਕੇਗਾਗ ॥ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਸੇਖ ਪਾਤਿ ਸਾਗਿ ॥
 ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਐਧੇ ਪਾਵੀਗਾਗ ॥ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਗਾਥੇ ਦੇ ਅਸਗਾਗ ॥ ॥ ਨਾਨਕ
 ਰਗਤਾ ਸਦਾ ਹਿਗਾਸਾ ॥ ॥ ਸੁਣਿ ਐ ਰੂਪ ਪਾਪ ਕਾਨਾਸਾ ॥ ॥ ੧੧ ॥ ਮਨੈ ਰੀਗਾਤਿ
 ਕਹਿਨ ਜਾਇ ॥ ॥ ਜੇਰੇ ਕੇ ਪੈ ਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ॥ ਕਾਗਰਿ ਕਲ ਮਨਲਿ
 ਖਟਗਰੁ ॥ ॥ ਮਨੈ ਕਾ ਬਹਿ ਕਲਿ ਵੀਚਾਗ ॥ ॥ ਐ ਸਾਨਾ ਅਨੰਤ ਜਨ ਹੋਇ ॥
 ॥ ਜੇਰੇ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਪਨਿ ਕੇਇ ॥ ॥ ੧੨ ॥ ਮਨੈ ਸਗਤਿ ਦੇ ਅਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ॥ ਮਨੈ
 ਨੇ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੀ ਸੁਖਿ ॥ ॥ ਮਨੈ ਪ੍ਰੀਤੁ ਟਾਨਾ ਖਾਇ ॥ ॥ ਮਨੈ ਜਪ ਕੈ ਸਾਖਿਨ
 ਜਾਇ ॥ ॥ ਐ ਸਾਨਾ ਅਨੰਤ ਜਨ ਹੋਇ ॥ ॥ ਜੇਰੇ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਪਨਿ ਕੇਇ ॥ ॥ ੧੩ ॥
 ਮਨੈ ਮਾਗੀਠ ਕਲ ਪਾਇ ॥ ॥ ਮਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਗਟ ਜਾਇ ॥ ॥ ਮਨੈ ਅਨ
 ਨਚ ਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ॥ ਮਨੈ ਪਰ ਅਸੇ ਤੀ ਸਨੁ ਹੁੰਦੁ ॥ ॥ ਐ ਸਾਨਾ ਅਨੰਤ ਜਨ ਹੋਇ
 ਜੇਰੇ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਪਨਿ ਕੇਇ ॥ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨੈ ਪਾਵੈ ਨਿਧਿ ਪੁਰੁ ਆਗੁ ॥ ॥ ਮਨੈ ਪ
 ਰਵਾਏ ਸਾਧਗੁ ॥ ॥ ਮਨੈ ਤਰੇ ਤਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ॥ ॥ ਮਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਨਿ ਸੁਖਿ ॥ ॥

ਐਸਾਨਾ ਅਨਿਰੰਜਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇਰੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਰੇਇ ॥ ੫ ॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ
 ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ॥ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨ ॥ ॥ ਪੰਚੇ ਸੇਹੀ ਦੀ ਗਯਾਨ ॥ ॥ ਪੰ
 ਚਾਗਾਗੇ ਕੁਪਿਆਨ ॥ ॥ ਜੇਰੇ ਰਹੈ ਰਹੈ ਟੁਕੁ ॥ ॥ ਕਰਤੇ ਵੈ ਕਰ ਤੈ ਨਾਹੀ ਸੁਆ
 ਰਾ ॥ ॥ ਪੰ ਲੁਧਾ ਪੁਰ ਦਿਆ ਕਾ ਪੁਤਾ ॥ ॥ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਪਿਰਖਿਆ ਜਿਨ ਸੁਖੀ ॥ ॥
 ॥ ਜੇਰੇ ਰੁਪੈ ਹੋਇ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ॥ ਪਦ ਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰਾ ॥ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋ ਪਰੈ ਹੋ
 ॥ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤਲੈ ਕਟਕੁ ਜੇਰਾ ॥ ॥ ਜੀ ਅਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਟਾ ॥ ॥ ਸਰਨਾ ਲਿਖਿਆ
 ॥ ॥ ਵਲਾ ਮਾ ॥ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਏਰੇ ॥ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ
 ॥ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿ ਰੂਪਾ ॥ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਵੈ ਟੁਕੁਤਾ ॥ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏ
 ਕੇ ਕਟਾਉ ॥ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ਲਖ ਹਰੀਆਉ ॥ ॥ ਕੁਹਰਤਿ ਕਟਕੁ ਕਹਾਣੀ ਚਾਰਾ ॥ ॥ ਟਾ
 ਰਿਆਨ ਭਾਵਾ ਏ ਕਟਾਹਾ ॥ ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਣੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਗ ॥ ॥ ਤੁਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅਸੰਖ ਰੂਪ ਅਸੰਖ ਗਾਉ ॥ ॥ ਅਸੰਖ ਪੁਰਾ ਅਸੰਖ ਤਪਤਾਉ
 ॥ ॥ ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਅਪਿਵੇਦ ਪਾਠਾ ॥ ॥ ਅਸੰਖ ਜੰਗ ਮਨਿ ਰਹੀ ਉਦਾਸਾ ॥ ॥ ਅ
 ਸੰਖ ਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ॥ ਅ
 ਸੰਖ ਪੁਰ ਪੁਰ ਪਸਾਰਾ ॥ ॥ ਅਸੰਖ ਮੰਨਿ ਲਿਖ ਲਾਇਤਾਰਾ ॥ ॥ ਕੁਹਰਤਿ ਕਟਕੁ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਰੁਸੁਖੇਹ॥॥ ਮੁਤਪਲੀਤੀਰਪਨੁਹੋਇ॥॥ ਰੇਸਾਬੁਟਲਦੇਅੰਓਹੁਪੈਇ॥॥ ਕੁ
 ਰੁਅੰਮਤਿਪਾਧਾਵੈਸੰਗੀ॥॥ ਓਹੁਪੈਪੈਨਾਵੈਰੈਂਗੀ॥॥ ਧੁਨਪਾਧਾਆਖਣੁ
 ਨਹਿ॥॥ ਕਹੀਕਹੀਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ॥॥ ਆਪੇਭੁਭਿਆਪੇਹੀਘਾਹੁ॥॥
 ਨਾਨਕਹੁਕੁਅੰਆਵਹੁਜਾਹੁ॥॥ ਤੇਰੁਥਤਪੁਦਇਆਦਤੁਹਾਨੁ॥॥ ਸੇਰੁ
 ਪਾਵੈਤਿਲਕਾਪਾਨੁ॥॥ ਸੁਣਿਆਮੰਨੀਆਮੰਨੀਵੀਤਾਗੁਉ॥॥ ਅੰਤਰੁਗਤਿਤਿਰਿ
 ਅਲਿਨਾਉ॥॥ ਸਰਿਗੁਟਤੇਠੈਪੈਨਾਕਰੈਇ॥॥ ਵਿਟਗੁਟਕੀਤੇਰੁਗਤਿਨਹੋਇ॥॥
 ਸੁੰਅਸਤਿਅਥਿਗੁਟੀਗੁਮਾਉ॥॥ ਸਤਿਸੁਗੁਟਸਦਾਪਲਿਗੁਉ॥॥ ਕਵਟੁਸੁ
 ਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਟਕਵਟਥਿਤਿਕਵਟੁਹਾਹੁ॥॥ ਕੁਵਟਿਸਿਰੁਤੀਪਾਹੁਕਵਟੁਜੇਤੁਹੰਅ
 ਆਰਾਹੁ॥॥ ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਤੁਤੀਜੇਹੰਵੈਲੇਖੁਪੁਰਾਣਾ॥॥ ਵਖਤੁਨਪਾਇਉਰਾ
 ਹੁਆਜੀਲਿਖਨਿਲੇਖਕੁਰਾਣਾ॥॥ ਥਿਤਿਹਾਰੁਨਜੇਗਣਿਜਾਣੈਗੁਤਿਆਹੁਨਾਰੈਇ॥॥
 ਸਾਰੁਤਸਿਰੁਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥॥ ਕੇਵਕੀਆਖਾਰਿਵਸਾਲਾਹੀਧੀ
 ਉਹੁਨੀਵੇਦਜਾਣਾ॥॥ ਨਾਨਕਆਖਣਿਸਰੁਕੇਆਖੈਇਕੁਦਇਕੁਸਿਆਣਾ॥॥
 ਵਡਾਸਾਹੀਬੁਟੁਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਰੈਵੈ॥॥ ਨਾਨਕਜੇਕੇਆਪੈਜਾਣੈਅਗੈਗਾਇਅ
 ਨਸੇਹੈ॥॥ ਪਾਤਾਲਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸਾ॥॥ ਓਨੁਕਉਨੁਕਉ

ਲਿਖ ਰੇਵੇ ਵਰਗ ਨਿਏ ਕੁਛਾਤਾ ॥ ਸਹ ਸਮਾਗ ਰਹ ਕਹ ਨਿਕੁਤਾ ॥ ਭੇਗੁ
 ਅਸੁਲੁ ਫਿਰਿਯਾਤਾ ॥ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤਲਿਕੀ ਐਲੇ ਕੇ ਹੋਇ ਫਿਰਿ ਟਾਸੁ ॥ ਨਾਨ
 ਕੁਤੁ ਆਖੀ ਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ੧ ॥ ਸਾਲਾ ਹੋ ਸਾਲਾ ਹੋਇ ਤੇ ਸੁਰ
 ਤਿਨ ਪਾਈ ਆਨਦੁ ਆ ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਈ ਸਮੁੰਦਨ ਜਾਣੈ ਐਹੀ ॥ ਸਮੁੰਦ
 ਸਹਾ ਸਲਤਾਨੀ ਹਰਾ ਸੇ ਤੇ ਆਲੁ ਪਨੁ ॥ ਵੀਨੁ ਤਲਿਨੁ ਹੋਨੀ ਜੇਤੀ ਸਮੁੰਦ
 ਨੁ ਹੋ ਸਹੀ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਿਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਹੈ ਹੋਇ ਨ
 ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖੀ ਸੁਟਹਿਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਰਿਆਪਨੀ ਅੰਤੁ
 ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਗਾਹੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਸਾ ਵਾਹੁ ॥ ਅੰਤੁ ਕਾਰਣੀ
 ਕੇਤੇ ਬੁਲਲਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹੀ ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
 ਬਹੁਤਾ ਕਹੀ ਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥ ਵਤੁ ਸਹਿ ਬੁਝੈ ਚਾਥਾਉ ॥ ਉਚੈ ਉਪਰੀਉ
 ਚਾਨਾ ॥ ਏਵਤੁ ਉਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਉਚੈ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇਵਤੁ
 ਆਖਿ ਜਾਣੈ ਅਖਿ ਆਖਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀ ਕਸਮੁ ਦਿਹਾਤਿ ॥ ੩ ॥ ਬਹੁ
 ਤਾ ਕਸਮੁ ਲਿਖਿ ਆਨਾ ਜਾਇ ॥ ਵਤੁ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗੀ
 ਮੁਖ ਅਪਾਹੁ ॥ ਕੇਤੀ ਆਗੁ ਟੁਟਨ ਹੋਵੀ ਚਾਹੁ ॥ ਕੇਤੇ ਕਾਪਿ ਤੁਟੀ ਹੋਵੈ ਕਾਹੁ

ਅਟਿਪਾਹੀ॥॥॥ ਕੇਤੇ ਕਹੀ ਕਹੀ ਉਠੀ ਉਠੀ ਜਾਹੀ॥॥॥ ਏਤੇ ਕੇਤੇ ਹੋਰ ਕੇਰੇ॥
 ॥ ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸ ਕਹੀ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ॥॥॥ ਜੇ ਦੁਰੁ ਗਾਵੈ ਤੇ ਦੁਰੁ ਹੋਇ॥॥॥ ਨਾਨਕ
 ਜਾਵੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥॥॥ ਜੇ ਕੇ ਆਖੈ ਹੁਇ ਗਾਨੁ॥॥॥ ਤਾ ਨਿਕੀ ਐ ਸਿਰਗ
 ਵਾਗਾ ਗਾਵਾਗੁ॥॥॥ ਸੇ ਦੁਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜੇ ਤੁਰੁ ਹੀ ਸਰ ਬੁਝ ਸਾਥੇ
 ॥॥॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਟੁ ਟਹਾਗੇ॥॥॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਠਾਇ ਉ
 ਕਹੀ ਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵੁ ਟਹਾਗੇ॥॥॥ ਗਾਵਹੀ ਤੁਪਨ ਪਉ ਟੁਪਾ ਟੀਰੈ ਸੰਤੁ ਗਾਵੈ ਰਾ
 ਪ ਸੁਦੁ ਆਗੇ॥॥॥ ਗਾਵਹੀ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਵੈ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰੁ ਟੁਰੈ ਚਾ
 ॥॥॥ ਗਾਵਹੀ ਏ ਸਰ ਬੁਝ ਸਾਥੇ ਏ ਸੇ ਹੀ ਨ ਸਦਾ ਸਵਾਗੇ॥॥॥ ਗਾਵਹੀ ਇੰਦ੍ਰਿਏ
 ਸਹਿ ਹੈ ਠੇਠੇ ਵਡੇ ਆਦਰੀ ਨਾਲੇ॥॥॥ ਗਾਵਹੀ ਸਿਖਿ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰੀ ਗਾਵਨਿ ਸਾ
 ਪਦਿ ਚਾਗੇ॥॥॥ ਗਾਵਨਿ ਜਤਿ ਸਤਿ ਸੰਤੋ ਅਧਿ ਗਾਵਹੀ ਏਰ ਕਾਗੇ॥॥॥ ਗਾਵਨਿ ਧੰ
 ਤਿ ਤਪਤਨਿ ਰਖਿ ਸਰ ਬੁਝੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ॥॥॥ ਗਾਵਹੀ ਮੇਰੁ ਏ ਆਮਨੁ ਮੇਰੁ
 ਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛੁ ਪਇਆ ਲੇ॥॥॥ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇ ਅਠ ਸਠੀ ਤੀਰਥ ਨਾ
 ਲੇ॥॥॥ ਗਾਵਹੀ ਜੇ ਪਮਾ ਗੁਲ ਸੁਰਾ ਗਾਵਹੀ ਖਾਟੀ ਚਾਗੇ॥॥॥ ਗਾਵਹੀ ਖੰਤੁ ਪੰਤ
 ਲਵਰੁ ਤੁਰਾ ਕਹੀ ਕਹੀ ਰ ਕੇਤੇ ਰੇ ਪਾਗੇ॥॥॥ ਸੇ ਏ ਤੁਪਨ ਗਾਵਹੀ ਜੇ ਤੁਪਤਾ ਵਨਿ ਰਤੇ

ਭੁੱਤੋ ਭਗਤ ਸਾਏ॥॥ ਹੀ ਕੇ ਤੇ ਗਾ ਵਨ ਸੇ ਮੈ ਹੀ ਤਿਨ ਆ ਵਨ ਨਾਨ ਕੁਰੀਅ
ਵੀਚਾਰੇ॥ ਸੇ ਵੀ ਸੇ ਵੀ ਸਹਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ॥॥ ਹੀ ਕੇ
ਸੀ ਜਾਇ ਨਾ ਸੀ ਰਚਨਾ ਸੀ ਨੀਰ ਚਾਈ॥ ਹੰਗੀ ਹੰਗੀ ਗਤੀ ਕਰੀ ਕਰੀ ਜੀ ਨਸੀ
ਪਾਇ ਆਸੀ ਨੀਉ ਪਾਈ॥॥ ਕਰੀ ਕਰੀ ਵੇਖੈ ਰੀਤਾ ਆਪਣੀ ਵੀਤਿ ਸਦੀ ਵੀਤਿ
ਆਈ॥॥ ਜੇਤੀ ਸੁਗਾ ਵੇਸੈ ਵਰ ਸੀਰੁ ਕੁਮਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥॥ ਸੇ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ ਸਹਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਲ ਕਰਹੁ ਟੋ ਜਾਈ॥॥॥॥ ਅਰਾ ਸੰਤ ਅਸਮ
ਪਤ੍ਰੇ ਲੀਖਿਆ ਨ ਕਰਹਿ ਹੀ ਕੂਤੀ॥॥॥ ਖਿੰਥਾ ਕਾ ਲੁਕੁ ਆਰੀ ਕਾਇ ਆਜੁ
ਗਤਿ ਤੁੰਡਾ ਪਰਤੀਤੀ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਾਤਿ ਮਨੀ ਜੀ ਤੈ ਜਗ ਜਾਇ॥॥॥
ਅਦੇ ਸੁਤਿ ਸੇ ਆਦੇ ਸੁ॥॥॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਇ ਅਨਾਹਤਿ ਜਗੁ ਜਗੁ ਏ
ਕੇ ਵੇਸਾ॥॥॥॥ ਕੁਗਤਿ ਹੀ ਅਨੀ ਦਇ ਆ ਕੁੰਡਾ ਟਿਪਈ ਘਈ ਵਾਜੀ ਨਾ
ਬੁ॥॥ ਆਪਿ ਨਾ ਬੁਨਾਖੀ ਸਗੁ ਜਾ ਕੀ ਬਿਸਿਖਿ ਅਵਰਾ ਸਾਇ॥॥॥ ਸੰਜੇ
ਗੁਣਿ ਸੰਗੁ ਦਇ ਕਾਰ ਚਲਾ ਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਗਾਗੁ॥॥॥ ਆਦੇ ਸੁਤਿ ਸੇ
ਆਦੇ ਸੁ॥॥॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਇ ਅਨਾਹਤਿ ਜਗੁ ਜਗੁ ਏ ਕੇ ਵੇਸਾ॥॥॥
॥॥ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਦਿ ਆਤਿ ਨੀ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਨਾ॥॥॥ ਦਿਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਦਿਕੁ

ਤਾਰੀਓਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਾਣਾ ॥ ॥ ॥ ਸਿੰਘ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਥੇ ਚਲਾਵੈ ਸਿੰਘ ਹੋਵੈ ॥ ॥
 ਮਾਣਾ ॥ ॥ ॥ ਓਹੁ ਦੇਖੈ ਉਨਾਨ ਹੀਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਡਿਠਾਣਾ ॥ ॥ ॥ ਅ
 ਦੇਸਤਿ ਸੈ ਆਦੇਸਾ ॥ ॥ ॥ ਆਹੁ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਹਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦੇਵੈ
 ਸਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ਆਸਟਲੈ ਇਲੈ ਭੰਡੁ ਗਾ ॥ ॥ ॥ ਜੈ ਕੀ ਛੁਪਾਇ ਆਸੁ ਦੇਵਾਣੁ
 ॥ ॥ ॥ ਕੀ ਕੀ ਦੇਖੈ ਸਿਰਜਣੁ ਗਾ ॥ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਗ ॥ ॥ ॥ ਆ
 ਦੇਸਤਿ ਸੈ ਆਦੇਸਾ ॥ ॥ ॥ ਆਹੁ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਹਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦੇਵੈ
 ਦੇਸਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ਇਹੁ ਦੂਜੀ ਭਲਖ ਹੋਲਿ ਲਖ ਹੋਲਿ ਲਖੀ ਦੇਸਾ ॥ ॥ ॥ ਲਖ ਲ
 ਖ ਹੋਲਾ ਆਖੀ ਅਹਿ ਦੇਵਨਾ ਪਜਗੁ ਦੇਸਾ ॥ ॥ ॥ ਏਤੁ ਗਾਹਿ ਪਤਿ ਪਉਨੀ ਆ
 ਚਨੀ ਐਉਂ ਦਿਵੀਸਾ ॥ ॥ ॥ ਸੁਟਗਲਾ ਆਗਾ ਸਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸਾ ॥ ॥ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਹੁ ਪਾਇ ਐ ਕਨੀ ਕਨੈ ਠੀਸਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ਆਖੈ ਜੈ ਰੁਚੁ ਪੈਨੈ
 ਜੈਗਾ ॥ ॥ ॥ ਜੈਰਨ ਅੰਗੁ ਦੇਵੈ ਨੈਨ ਜੈਗਾ ॥ ॥ ॥ ਜੈਰਨ ਸੀਵੈ ਅਰਨਿ ਨਹੁ ਜੈਗਾ
 ॥ ॥ ॥ ਜੈਰਨ ਗਾਐ ਅਲਿਖਨਿ ਸੈਗਾ ॥ ॥ ॥ ਜੈਰਨ ਸੁਰਤੀ ਆਨਿ ਦੇਵਾਗੀ ॥ ॥ ॥
 ਜੈਰਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ॥ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੈਰੁ ਕੀ ਦੇਖੈ ਸੈਇ ॥ ॥ ॥ ਨਾਨਕ
 ਉਤਪਨੀ ਚਨ ਕੋਇ ॥ ॥ ॥ ਗਤਿ ਰੂਤਿ ਬਿਤੁ ਏਹਾਗਾ ॥ ॥ ॥ ਪਵਟ ਪਾਣੀ ਆਗਾ

ਨਿਪਾਤਾਲਾ॥॥॥॥ਤਿਸਵੈਉਧਰਤੀਬਾਧਿਰਥੀਧਰਮਸਾਲਾ॥॥॥ਤਿਸਵੈਉ
 ਸੁਇਅਜਗੁਤਿਵੇਰੰਗਾ॥॥॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥॥॥ਰਹਮੀਰਹਮੀ
 ਤੇਇਟੀਚਾਗੁ॥॥॥ਸਚਾਅਥਿਸਚਾਦਰਗੁ॥॥॥ਤਿਬੈਸੰਗੀਪੰਚਪਰਦਾ
 ਟਾ॥॥॥ਨਦਰਿਰਹਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣਾ॥॥॥ਕਚੁਪਕਾਈਉਥੈਪਾਇ॥॥॥ਨ
 ਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ॥॥॥॥३५॥॥ਪਰਮਬੰਤੁਕਾਦੇਰਧਰਮਾ॥॥॥ਭੀਅ
 ਨਬੰਤੁਕਾਆਖਹੁਕਰਮਾ॥॥॥ਕੇਤੇਧਟੁਟਪਾਟੀਉਸੰਤੁਕੇਤੇਕਗਨਮਰੇ
 ਸਾ॥॥॥ਕੇਤੇਗੁਰਮੇਘਾਨੁਤਪਨ੍ਨੀਅਹਿਰੂਪਗੰਗਕੇਟੇਸਾ॥॥॥ਕੇਤੀਆਕ
 ਰਮਕੁਮਰਿਮੇਗਾ॥॥॥ਕੇਤੇਕੇਤੇਧੁਪਦੇਸਾ॥॥॥ਕੇਤੇਇੰਦ੍ਰਚਿੰਦ੍ਰਸੁਰਾ॥॥॥ਕੇਤੇ
 ਕੇਤੇਮੰਤਲਦੇਸਾ॥॥॥ਕੇਤੇਸਿਧਗੁਪਨਾਥਕੇਤੇਦੇਵੀਦੇਸਾ॥॥॥ਕੇਤੇਦੇਵਦਾ
 ਨਟਮਨਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦਾ॥॥॥ਕੇਤੀਆਥਾਟੀਕੇਤੀਆਗੁਟੀਕੇ
 ਤੇਪਾਤਿਨਹਿਦਾ॥॥॥ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਾਮੰਤਨਅੰਤੁ॥॥॥
 ३५॥॥ਭੀਆਨਕੰਡਮਹਿਭੀਆਨੁਪਰਚੰਤੁ॥॥॥ਤਿਬੈਨਾਹੁਬਿਨ੍ਨਦਿਵ
 ਰੁਅਨੰਹੁ॥॥॥ਸਰਮਬੰਤੁਕੀਬਾਣੀਰੂਪੁ॥॥॥ਤਿਬੈਘਾਨੁਤਿਪਨ੍ਨੀਅ
 ਹਿਰੁਹੰਤਿਅਨੁਪੁ॥॥॥ਤਾਰੀਆਗਲਾਹਥੀਆਨਾਜਾਹੀ॥॥॥ਜੇਕੇਕੇ

ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ॥ ਭਿਖੈ ਘਨੁ ਐ ਸੁਰਤਿ ਅਤਿ ਮਨਿ ਹੁਇ ॥ ॥ ਭਿਖੈ ਘਨੁ
 ਸੁਰਤਿ ਧਾਰੀ ਸੁਖਿ ॥ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਗਾਇ ਜੋਗ ॥ ॥ ਭਿਖੈ ਜਨਕ
 ਦਿੱਤਾ ॥ ॥ ਭਿਖੈ ਜੋ ਪਿਆਰੁ ਲਸੁ ਸੁਗ ॥ ॥ ਜਿਨ ਮੈਂ ਜਿਹਾ ਪੁਰੀ ਆਰੁ ਪੁਰ
 ॥ ॥ ਭਿਖੈ ਸਦਿ ਤੇ ਸਦਿ ਤਾ ਮਹਿ ਆ ਮਾਹਿ ॥ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੁਪਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ॥
 ਨਾਉ ਜਿ ਮਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਰਾਮੁ ਮੈਂ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ॥ ਭਿਖੈ
 ਗਤ ਮੈਂ ਜਿ ਕੇ ਲੇਖ ॥ ॥ ਕਰੀ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਅਨੀ ਸੇਇ ॥ ॥ ਸਚ ਖੰਡਿ ਦੈ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ॥ ਕਰੀ ਕਰੀ ਦੇਖੈ ਨ ਦਰਿ ਨੀ ਗਲ ॥ ॥ ਭਿਖੈ ਖੰਡਿ ਖੰਡਿ ਨ ਦਰੁ ਰੰਗੁ
 ॥ ॥ ਜੇ ਕੋ ਰਬੈ ਤ ਅੰਤਨ ਅੰਤ ॥ ॥ ਭਿਖੈ ਲੇਖਿ ਲੇਖਿ ਆਵਾਰ ॥ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ
 ਕਰ ਪੁਤਿ ਦੈਤਿ ਦਾਰ ॥ ॥ ਦੇਖੈ ਗੈਰੀ ਕੀ ਦਾਰ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ
 ਕਰਨਾ ਸਾਰ ॥ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਜਤਿ ਪਗਾਰੀ ਰਜੁ ਸੁਨ ਆਹੁ ॥ ॥ ਅਗੁਣੀ ਮਤਿ ਦੇ
 ਦੁਹ ਥੀ ਆਹੁ ॥ ॥ ਕਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪਿ ਤਉ ॥ ॥ ਗੰਡਾ ਗਉ ਅਖਿ
 ਤਤਿ ਤੁਛੁ ਲਿ ॥ ॥ ਘਨੁ ਐ ਸਬੁ ਦੁਸਰੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਉਨ ਦਰੀ ਕਰਮ
 ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਕਨ ਦਰਿ ਨ ਦਰਿ ਨੀ ਗਲ ॥ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਮਨ ਕਾ ॥ ॥
 ਪਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇ ਪਤਾ ਮਾਤਾ ਪਰਤਿ ਮਹਤ ॥ ॥ ਦਿਵਸੁ ਗਤਿ ਦੁਇ ਹਾਈ

ਰਹੁ ਸਮਾ ਲੇ ॥ ॥ ਫਾ ਜੇਨਾ ਦਮਨੇ ਕੁ ਅਸੰਘਾਰੇ ਤੇ ਤੇ ਰੇ ਵਾ ਵ ਲਗੇ ॥ ॥ ਰੇ
 ਤੇ ਤੇ ਰੇ ਗਾਪ ਮਿਉ ਰਹਿ ਅਗੀ ਰੇ ਤੇ ਤੇ ਰੇ ਗਾ ਵ ਲਗੇ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ
 ਪਦੁ ਪਾ ਟੀ ਬੈ ਸੰਤੁ ਗਾ ਵੇ ਗਾ ਯਾ ਪਰ ਮੁਦੁ ਅਗੇ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ ਚਿਤੁ
 ਗੁਪਤ ਲਿਖਿ ਜਾ ਵ ਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪਰ ਮੁ ਬੁਝਿ ਚਾਗੇ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ ਏ
 ਸਰ ਬੁਝ ਆ ਵੇ ਵੇ ਮੇ ਹਨਿ ਤੇ ਰੇ ਸਹਾ ਸਹਾਗੇ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ ਏ ਵੇ ਵੇ ਦਾ ਸ
 ਵੇ ਵੇ ਰੇ ਵੇ ਤਿ ਆ ਵੇ ਨਾ ਲੇ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ ਸਿ ਪ ਸ ਮਾ ਪਦ ਅੰਦਰੀ ਗਾ ਵ ਨਿ
 ਤੁ ਪਨੇ ਸਾ ਪ ਬੁਝਿ ਚਾਗੇ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ
 ਵੇ ਰਗੇ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ ਧੰਤਿ ਤੁ ਪਨੇ ਰਗਿ ਸਰ ਸਰ ਸਰ ਵੇ ਦਾ ਨਾ
 ਲੇ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ ਮੇਰੀ ਟੀ ਆ ਮਨੁ ਮੇਰੀ ਨਿ ਸਰ ਗਾ ਪ ਫੁ ਪਾਇ ਆ ਲੇ
 ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ ਰਤਨ ਉ ਪਾ ਏ ਤੇ ਰੇ ਅਠ ਸਠਿ ਤਿ ਰ ਬਨਾ ਲੇ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪ
 ਨੇ ਸਿ ਪ ਮਗ ਬੁਲ ਸੁਰ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ ਆ ਵੇ ਚਾਗੇ ॥ ॥ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ ਧੰਤੁ ਮੰਤੁ
 ਲਗੁ ਮੰਤੁ ਰੀ ਕੀਰ ਕੇ ਤੇ ਰੇ ਧਾਗੇ ॥ ॥ ਸੇ ਵੇ ਤੁ ਪਨੇ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ ਪਨੇ ਗਾ ਵ ਨਿ ਤੁ
 ਤੇ ਰੇ ਗਾ ਤਰ ਮਾ ਲੇ ॥ ॥ ਰੇ ਰੇ ਤੇ ਤੁ ਪਨੇ ਗਾ ਵ ਨਿ ਸੇ ਮੇਰੀ ਤਿਨ ਆ ਵ ਨਿ ਨਾਨ ਕੀ
 ਆ ਬੁਝਿ ਚਾਗੇ ॥ ॥ ਸੇ ਵੇ ਸੇ ਵੇ ਸਹਾ ਸਹਿ ਸਾਹਿ ਰੁ ਸਾ ਚਾ ਸਾ ਚੀ ਨਾ ਵੇ ॥ ॥ ਰੇ

ਕਰੁ ਸਾਇਨਾ ਸਾਇਨਾ ਸਾਇਨਾ ਸਾਇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰੰਗਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਿ ॥
 ਜੀਨ ਸਾਇਆਇਆ ਜੀਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਕਰੁ ਕਰੁ ਦੇਖੈ ਕਰੁ ਤਾਪਾਪਾਪਾਪਾਪਾ ॥
 ਹੁੰਦੁ ਤਿਆਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜੀਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸਾਇਨਾ ਸਾਇਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ॥
 ॥ ੫ ॥ ਸਾਇਨਾ ਸਾਇਨਾ ਸਾਇਨਾ ਸਾਇਨਾ ॥ ੬ ॥ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ॥ ੭ ॥
 ॥ ੮ ॥ ਸਾਇਨਾ ਸਾਇਨਾ ॥ ੯ ॥ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ੧੫ ॥
 ਕਰੁ ਕਰੁ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ॥ ੧੮ ॥
 ॥ ੧੯ ॥ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ੨੫ ॥
 ॥ ੨੬ ॥ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ੩੨ ॥ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ੩੫ ॥
 ॥ ੩੬ ॥ ॥ ੩੭ ॥ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ੪੨ ॥ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ੪੪ ॥ ॥ ੪੫ ॥
 ॥ ੪੬ ॥ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ੪੯ ॥ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ੫੧ ॥ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ੫੩ ॥ ॥ ੫੪ ॥ ॥ ੫੫ ॥
 ॥ ੫੬ ॥ ॥ ੫੭ ॥ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ੫੯ ॥ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ੬੧ ॥ ॥ ੬੨ ॥ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ੬੫ ॥
 ॥ ੬੬ ॥ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ੭੦ ॥ ॥ ੭੧ ॥ ॥ ੭੨ ॥ ॥ ੭੩ ॥ ॥ ੭੪ ॥ ॥ ੭੫ ॥
 ॥ ੭੬ ॥ ॥ ੭੭ ॥ ॥ ੭੮ ॥ ॥ ੭੯ ॥ ॥ ੮੦ ॥ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ੮੫ ॥
 ॥ ੮੬ ॥ ॥ ੮੭ ॥ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ੯੧ ॥ ॥ ੯੨ ॥ ॥ ੯੩ ॥ ॥ ੯੪ ॥ ॥ ੯੫ ॥

ਵਿਸਰੈ ਅਰਿ ਜਾਉ॥ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਧਾ ਸਾਚੁ ਨਾਉ॥ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਿਖੈ
 ਰੂਪਾ॥ ॥ ਉਤਰੁ ਕੇ ਘਾਇ ਚਲੀ ਅਰਿ ਰੂਪਾ॥ ॥ ੧॥ ਸੋ ਕਉਣਿ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੇ ਆਇ॥
 ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਚੇ ਰੂਪਾ ਚੈ ਨਾਇ॥ ॥ ੨॥ ॥ ਸੇ ਚੇਨਾ ਮਕੀਤਿ ਲੁਟਤੁ ਆਇ॥
 ॥ ਆਖਿ ਕੇ ਕਉਣਿ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ॥ ॥ ਜੇ ਸਾਚੀ ਲਿਖੈ ਆਖਣਿ ਪਾਇ॥ ॥
 ਵਡਾ ਨਹੈ ਘਾਇ ਨ ਜਾਇ॥ ॥ ਨਾਉ ਹੁ ਮੈ ਨਹੈ ਘੋਰੁ॥ ॥ ਦੇਹਾ ਹੁ ਨ ਚੁਕੈ
 ਰੰਗੁ॥ ॥ ਗੁਣ ਦੇ ਹੋਰ ਨਾ ਹੋਇ॥ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਰ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ॥ ॥ ੩॥ ਜੇ ਵਡੀ ਆ
 ਖਿਤੇ ਵਡੀ ਤੇ ਹੋਇ॥ ॥ ਜਿਨ੍ਹੇ ਹੋਰ ਕੋ ਕੋ ਨਹੀ॥ ॥ ਘਸ ਘੁਟਿ ਸਾਰੈ ਹੋਤੇ ਕਮਜਾ
 ਤੀ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਦੇਹਾ ਘੁਸਨਤੀ॥ ॥ ੪॥ ॥ ਗੁਗੁਮਰੀ ਅਹਲਾ॥ ॥ ੫॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਾ ਬਿਨ ਉਚਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸੀ॥ ॥ ਹਮ ਕੀ ਰੇ ਕੀਰਤਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰ
 ਟਾਈ ਕੀ ਹਉ ਆਨਾ ਅਪਗਾਸੀ॥ ॥ ੬॥ ॥ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਅਪ
 ਪਗਾਸੀ॥ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੇ ਪਾਟ ਸਥਾਈ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਹਮ ਅਹਿ ਗਾਸੀ॥ ॥ ੭॥
 ॥ ੮॥ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਗੁਰ ਦੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਪਾ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ
 ॥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਖਿ ਪਤਾ ਸਹੀ॥ ॥ ਲਿਖੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਗਾਸੀ॥ ॥ ੯॥ ॥ ਜਿ
 ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਨਾ ਮਨ ਪਾਇ ਆਤੇ ਗੁਰ ਹੀ ਵਡਾ ਅਪਾਸੀ॥ ॥ ੧੦॥

ਗੁਰਸੁਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧਿਗੁਜਏਆਧਿਗੁਜਏਟਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹੀ
ਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਏਤਿਨਧੀਮਸਤਰੀਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥੪॥ਧਨੁ
ਪੰਨਸਤਿਸੰਗਤਿਜੇਤੁਹੀਰਸਿਪਾਏਆਧਿਲਿਖਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਗਾਸਿ॥
॥੫॥ਗੁਗੁਜਰੀਅਹਲਾ॥੫॥ਚਾਰੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹੀਉਦਮੁਜਾਂਆ
ਹੀਹੀਜੀਉਪਰਿਆ॥੬॥ਸੈਲਪਥਰਮਹੀਜੰਤਿਉਪਾਏਤਾਰੀਜਰਾਅਗੈ
ਰੀਧਰਿਆ॥੭॥ਮੇਠੇਧਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਅਲੇਸਤਰੀਆ॥੮॥ਗੁਰ
ਪਸਾਏਪਰਮੁਪਦੁਪਾਏਆਸੁਰੇਰਾਸਟਹੀਆ॥੯॥ਜਨਨੀਖ
ਤਾਲੰਦਸਤਬੁਨਿਤਾਰੇਇਨਰਿਸਰੀਧਰਿਆ॥੧੦॥ਸਿਰੀਸਿਰੀਜਿਕਸੰਗਾਹੇਠਾਕੁਰੁਰਾ
ਹੇਮਨਚਉਰੀਆ॥੧੧॥ਉਤੇਉਤੁਆਵੈਸੇਰਸਾਤਿਸੁਪਾਏਬੁਢੇਰੇਛਰੀਆ
॥੧੨॥ਤਿਨਕਵਟਕਲਾਵੈਕਵਟਕੁਗਾਵੈਮਨਪਰਿਸਿਮਾਹਨਕਰੀਆ॥੧੩॥ਸਕਿ
ਨਿਪਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕੁਰਤਲਧਰਿਆ॥੧੪॥ਜਨਨਾਨਕਬੁ
ਲਿਬੁਲਿਸਦਿਬੁਲਿਜਾਈਅੰਤੰਗਾਅੰਤੁਨਪਾਗਾਵਹੀਆ॥੧੫॥੩੩
॥੫੫॥ਗੁਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੧੬॥ਸੇਧਰੁਕਸੰਧਰੁਕਨਿਰੰਜਨੁਹ
ਰਿਪਰਖਨਰੰਜਨੁਹੀਅਗਮਅਗਮਅਪਾਰਾ॥੧੭॥ਸਕਿਪਿਆਵਹੀਸ

ਰਿਖਿਆਵੈਹਿਤੁਪੁਰੀਹਰੀਸਾਚੇਸਿਰਸਾਵਹਗਾ॥ਸਰਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀ
 ਤੁਜੀਆਪਾਦਾਤਾਗਾ॥॥ਹਰੀਪਿਆਵੈਹਿਸੰਤਹੁਜੀਸਰਿਦੁਖਵਿਸਾਰਵਹਗਾ॥
 ॥ਹਰੀਆਪੇਠਾਰਹਰੀਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਰਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵੈਚਾਗਾ॥॥॥
 ਤੁਪਾਟਿਪਾਟਿਅੰਤਰੀਸਰਬੁਨੀਰੰਤਰੀਜੀਹਰੀਦੇਰੰਪਾਰਖਸਮਾਣਾ॥॥ਵਿਚਿਦਾਤੇ
 ਦਿਰੰਗੇਪਾਰਖਸਰਿਤੇਰੇਚੰਦ੍ਰਵਿਡਾਣਾ॥॥ਤੁਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਗੁਗਤਾਜੀਹ
 ਉਤਪੁਛਿਨਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥॥ਤੁਪਾਰਬੁਰਮੰਝੇਅੰਤੁਬੁਝੰਤੁਜੀਤੇਰੇਰਿਗੁਣਾ
 ਖਿਲਾਸਾਣਾ॥॥ਸੇਵੈਹਿਜੰਮੇਵਹਿਤੁਪੁਰੀਸਨਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬੁਣਾ॥॥੧॥੧੨
 ਰਿਖਿਆਵੈਹਿਤੁਪੁਰੀਆਵੈਹਿਤੁਪੁਰੀਯੋਜਨਗੁਮਰਿਮੁਖਵਾਸਿਆ॥ਸੇਅਕਤੁ
 ਪੇਅਕਤੁਤੇਰੇਨਹਰੀਪਿਆਵਿਆਜੀਤਿਨਟੂਟਿਜਮਰੀਫਾਸਿਆ॥॥ਜਿਨ
 ਰੇਰਉਤਿਨਹਰੀਨਕੁਉਪਿਆਵਿਆਜੀਤਿਨਚਾਉਤਿਸਰੁਗਣਾਸਿਆ॥॥ਸਿ
 ਨਭੇਉਪਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਪੇਰੇਹਰੀਜੀਤੇਹਰੀਹਰੀਰਖਿਸਮਾਸਿਆ॥॥ਸੇਸੰਨਮੇ
 ਧੰਨਜਿਨਹਰੀਪਿਆਵਿਆਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬੁਝਿਜਾਸਿਆ॥॥ਤੇਰੇਰੁਗਤਿਤੇ
 ਰੇਤੁਗਤਿਤੰਗਾਹਰੀਰੇਬੁਝੰਤੁਬੁਝੰਤਾ॥॥ਤੇਰੇਰੁਗਤਤੇਰੇਰੁਗਤਸਨਾਹਨਿਤੁਪੁਰੀ
 ਹਰੀਅਨੰਦਾਦੇਕੁਅਨੰਤਾ॥॥ਤੇਰੇਅਨੰਦਾਦੇਰੀਅਨੰਦਕਾਰਹਿਹਰਪੁਸਾਸਿਤੁ

੧

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਆਸਰੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧ ਬਿਨੁ ਦੁਆ ਅਵਰਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤੁਧ ਰੀ ਕਰੀ ਦੇਖੈ ਹਜ਼ਾਰੁ ਸੰਦੀ ॥
ਜਨਨ ਕਰਗਰੁ ਅਖਿ ਪਾਗੁ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰ
ਦਰੁ ਨੈ ਕੁਦਿ ਲੇਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਪਾਣਿ ਪਾਣਿ ਕੁਤਿ ਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੇਰੁ ਪਗੁ
ਨਹਿ ਚਾਲੈ ਹਮਰੇ ਬਾਰੁ ਹਤੁ ਬੁਝਾ ਲੇ ॥ ਅਨ ਦੇ ਕਨ ਬੇਤੁ ਸਮੁ ਨੁ ਮਨਾ ॥
ਹਉ ਚਿ ਸਰਤਿ ਤੇਰੇ ਗਾਟੁ ਗਲਿ ਆ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹ ਉਸਤੀ ਸਤੀ ਨਹਿ ਪਨਿ ਆ ॥
ਰਖਾ ਗੁਧਾ ਜਨਮੁ ਕੁਇ ਆ ॥ ਪਟਵਤਿ ਨਾਨਕੁਤਿ ਨਹਿ ਸਰਟਾ ਜਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟੀ
ਸਰੀ ਆ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਕੁਦਿ ਪਗੁ ਪਤਿ ਮਾਨਖ ਦੇਹੁ ਆ ॥
ਗੰਢਿ ਕੁਦਿ ਪਟਵਾਇ ਹੁਤੇਰੀ ਕੁਰੀ ਆ ॥ ਅਵਰੀ ਕਾਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲਸਾ
ਪਸੰਗਤਿ ਤੁਧ ਕੇ ਹਲਨਾ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ਸਹੰਜਾ ਮਿਲਾਗੁ ਕੁਦੁ ਜਲਤਰਨ ਕੇ ॥ ਜਨਮੁ ਬਿਗ
ਧਾਜਾ ਤਹੰਗੀ ਆਇ ਆ ਕੇ ॥ ੬ ॥ ਜਪੁਤੁ ਪੁਸੰਜੁ ਅਧਰੁ ਮਨ ਕਾਇ ਆ
॥ ਸੇਵਾ ਸਾਪਨ ਜਾਨਿ ਆ ਹਉ ਗਇ ਆ ॥ ਕੁਹਲਨ ਕੁਹਲ ਮਨੀ ਚਕਰੁ ਮਾ ॥ ੭ ॥ ਸਰ
ਪਰੇ ਕੀਰਤਨੁ ਸਰ ਮਾ ॥ ੮ ॥ ਤਿਸਾ ਤਰੀਤੁ ਸਾਇ ॥ ੯ ॥ ਤਿਰੀਤੁ ਸਾਇ ॥ ੧੦ ॥
ਤੇ ॥ ਤਿਉ ਪਸਾਇ ਛਪੈ ਛੰਦਿ ਚਕਰੁ ਚਿਨ੍ਹ ਅਰ ਬੀਨ ਸਾਤ ਅਰੁ ਪਾਤਿ
ਨਦਿ ਨੂੰ ॥ ੧੧ ॥ ਰੂਪਹੰਗ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਬੇਰੇ ਚੋਰਿ ਕਉ ਸਿਕਰਤਿ ਕਹਿ ਅਚਲੁ ਮਰਤਿ
ਅਨੁ ਚੋਰਿ ਪੁਰਾਸਾ ਅਮਰੇ ਸੁਹਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਕੁਟਿ ਕੁਇ ਦਾਇ ਦਾਮਿ ਸਾਹਿ
ਗਇ ॥ ੧੩ ॥ ਤਿਉ ਕੁਟਿ ਅਗੀ ਪਸੰਗੀ ਅਸਾਨੇ ਤੁਧਿ ਤਿਉ ਕੁਟਿ ਤੇਰੇ ਸਰ ਬੁਨਾਮ
ਚਥੇ ਕਉਟ ਕੁਹ ਮਨਾ ਮ ਕੁਟਿ ਤੁਮਾਤਿ ॥ ੧੪ ॥ ਅਨਾ ਛਸ ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ

ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਰੇਤਸ਼ਗਤਰੇਈਸਾ॥॥॥ ਪੁਰਪਨਹਿਸਟਿਗਗਨਿਤੇਰਈ॥॥॥ ਸਰਹਿਨ
 ਆਨਿਬੁਧਾਈਦਈ॥॥॥ ਖੰਨੀਪਧੰਨੀਪਲੇਗਨਰੇਰਾ॥॥॥ ਦੁਸਟਨਹਾਨਿਗ
 ਰੀਬੁਨਿਵਾਜਾ॥॥॥ ਅਕਲਭਵਨਰੇਸਜਨਗਰੇ॥॥॥ ਰਾਸਜਾਂਨੀਮੁਰਿਲੇਹਉਭਾਰੇ॥॥॥
 ॥ ਰਹਿਯੋਬਾਹੁਬੁਨਤੀ॥॥॥ ॥ ਅਗੀਰੰਗਾਬਦੇਰਾ॥॥॥ ਪੁਰਟੋਇਉਤੀ
 ਰੀਦਿਛਾ॥॥॥ ਤਵਚਰਣਨਮਨਹੈਰਾਮਾ॥॥॥ ਅਪਲਾਜਾਨਰੰਪਤਪਾਗਾ॥॥॥ ॥
 ਅਰੇਦੁਸਟਸਭੈਤੁਅਪਾਉ॥॥॥ ਆਪਗਾਬਹੈਮੇਰਿਬੁਢਾਟੁ॥॥॥ ਸੁਖਿਵਸੈਮੈ
 ਰੰਪਰਵਾਗਾ॥॥॥ ਸੇਵਕਸਿਖਸਭੈਰਾਤਾਗਾ॥॥॥ ਮੇਰਛਿਆਨਿਸੁਰਨਰੇਰਹੀਏ॥॥॥
 ॥॥ ਸਰੁਬੈਰਨਿਰੇਆਜਸੰਘਰੀਏ॥॥॥ ਪੁਰਟੋਇਰਾਮਾਗੀਆਸਾ॥॥॥ ਤੇਰਕੁਜਨ
 ਰੀਰੈਪਿਆਸਾ॥॥॥ ॥ ਤੁਮਹਿਛਾਤਿਰੇਈਅਟੁਨਪਿਆਉ॥॥॥ ਜੰਬਰਚਾਰੀਸਤੁ
 ਅਤੇਪਾਉ॥॥॥ ਸੇਵਕਸਿਖਰਾਮਾਰੇਤਾਗੀਅਹੀ॥॥॥ ਚੁਨਿਚੁਨਿਸਤੁਰਾਮਾਰੇਮਾਰੀਅ
 ਹੀ॥॥॥ ॥ ਆਪਗਾਬਹੈਮੇਰਿਬੁਢੀਅੰ॥॥॥ ਅਰਟਗਲਕਾਤਾਸਨਿਵਰੀਅੰ॥॥॥
 ਰੁਸਸਹਾਰਾਮਾਰੇਪਛਾ॥॥॥ ਸ੍ਰੀਅਸਪਸ਼ੁਰਹੀਆਰੁਛਾ॥॥॥ ॥ ਰਾਖਲੇਰੇ
 ਮਰੀਗਾਕਨਗਰੇ॥॥॥ ॥ ਸਾਹਿਬੁਸੰਤਿਸਹਾਇਥਾਗੇ॥॥॥ ਈਨਹੁੰਪਰੁਸਟਨਕੇਰੰਤਾ
 ॥॥॥ ॥ ਤੁਮਹਿਪਰੀਚਤਰਦਸਰੰਤਾ॥॥॥ ॥ ਕਾਲਪਾਇਬੁਰਾਮਾਬੁਪੁਪਗਾ॥॥॥ ਕਾਲਪਾ
 ਇਸਿਛੁਰੀਅਵਤਗਾ॥॥॥ ॥ ਕਾਲਪਾਇਬੁਰਹਿਸਨਪਰਕਾਸਾ॥॥॥ ॥ ਸਕਲਕਾਲਕਾ
 ਰੀਆਤੁਆਸਾ॥॥॥ ॥ ॥ ਅਨਕਾਲਸੇਗੀਸਿਵਰੀਓ॥॥॥ ॥ ਭੇਦਗੰਧੁਰਾਮਾਜੀ
 ਓ॥॥॥ ॥ ਜਵਨਕਾਲਸਕਲੇਰਸਟਾਗਾ॥॥॥ ॥ ਨਮਸਕਾਰਹੈਤਾਹਿਰਾਮਾ॥॥॥ ॥ ॥

ਨਗਲ ਸਭ ਸਗਤੁ ਨਾਪੀ॥ ਦੇਵ ਦੇਤ ਜ ਛਨ ਓ ਪਗਾਪੀ॥ ਆਇ ਅੰਤ ਦੇ
 ਹੈ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਸੇਈ ਗੁਰੁ ਸਾ ਅਪੁ ਅਪੁਤੁ ਗੁਰੂ॥ ਨਮ ਸਗਤੁ ਸਿਧੀ
 ਹੋਤੁ ਆਗੀ॥ ਸਗਲ ਪੁਸ਼ਾਜਿ ਨ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ॥ ਸਿਵ ਨ ਕੇ ਸਿਵ ਗੁ
 ਨ ਸਭ ਕੀ ਪੀ॥ ਸਤੁ ਨ ਕੇ ਪਲ ਅੰ ਸੁ ਪਰੀ ਪੀ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕੇ ਅੰ
 ਤਰੀ ਜਾਨਤੁ॥ ਕੁਲੇ ਕੁਲੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤੁ॥ ਰੁਟੀ ਤੇ ਕੰਚਰ ਅਸਥਲਾ॥
 ਸਗੁ ਪਰ ਰਿਪਾਇ ਸਟਿ ਰੀ ਟੁਲਾ॥ ਸੰਤ ਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ॥ ਸੁਖ
 ਪਾਏ ਸਾਪਨ ਕੇ ਸੁਖੀ॥ ਏਕੇ ਏਕੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਪਟ ਪ
 ਟ ਕੀ ਜਾਨੈ॥ ਜਗੁ ਓਦ ਰਗੁ ਖਰਗੁ ਰਗਤਾਗੁ॥ ਪਰ ਜਾਪਤੁ ਤਹੁ ਦੇਹ ਅ
 ਪਾਗੁ॥ ਜਗੁ ਆ ਰਗੁ ਖਰਗੁ ਤਹੁ ਰਗੁ॥ ਤੁਮ ਐ ਲਿਤ ਦੇਹ ਪਰ ਸਗੁ
 ਸੇ ਤੇ ਬੁਦਨ ਸਿ ਸਟਿ ਸਗੁ ਪਾਗੈ॥ ਆਪ ਅਪਨੀ ਬੂਝੁ ਓਹਾਗੈ॥
 ਅਸਗੁ ਹੀ ਤੇਹੁ ਤਨਿ ਗਲ ਪਾ॥ ਜਾਨਤ ਬੁਦਨੇ ਦੁਖ ਅਗ ਆਲ ਪਾ॥
 ਨਿੰਗਾਗੁ ਨਿੰਗੁ॥ ਆਦ ਅਨੀਲ ਅਨਾਇ ਅਸੰਗੁ॥ ਤਾਰਾ ਮੁਨੁ ਓਹੁ
 ਤਰੇਦਾ॥ ਜਾਕਾ ਕੇ ਦੁਨ ਪਾਵਤ ਬੁਦਾ॥ ਤਾਰੇ ਕੀ ਪਾਗੁ ਨਿ ਅਨ ਆਨਤ
 ਅਗਾ ਮੁਨ ਕੁ ਬੁਦਨ ਜਾਨਤਾ॥ ਅਗ ਦੇਵ ਰੋਹਿਤ ਸਗਾ ਸਿਵਾ
 ਨਿੰਗਾਗੁ ਕਾਚੀ ਨਤ ਨਹੀਂ॥ ਆਪ ਆਪਨੀ ਰੂਪਿ ਜੇ ਜੇਤੀ॥ ਬੁਰਲਤ
 ਰਿਨ ਰਿਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ॥ ਤੁਮ ਗਲ ਕਾਨ ਕਾਇ ਪਸਾਗਾ॥ ਕੀਉ ਬਿਸ ਜਾਪਿ
 ਅਸੰਸਾਗਾ॥ ਏਕੇ ਪੁਪ ਅਨੁਪ ਸਗੁ ਪਾ॥ ਰੰਗ ਰੂਪੀ ਗਵਰੀ ਰੂਪਾ

ਅੰਤਰਜੇਰਜਸੇਤਜੀਵੀਨੀ॥ ਉਤਰੁਜਾਖਾਨੀਬੁਹੀਰੁਚਰੁਨੀ॥੨੦॥
 ਰਹੁਫਲਗਾਜਾਹਵੈਬੈਠਾ॥ ਰਹੁਸਿਖਅੰਢਿਓਸੰਧਰਦਿਵੈਠਾ॥ ਸਗਰਿਸਿਖ
 ਏਦਿਖਾਇਅਚੰਬੁਫਾ॥ ਆਇਜਗਾਇਸਰੂਪਸੁਖਾਂਬੁਫਾ॥੨੧॥ ਅਬੁਰਫਾ
 ਮੇਰਿਤਮਰੇ॥ ਸਿਖਿਯੋਓਬੁਧੀਅਸਿਖਪਾਸੰਘਰੇ॥ ਰੁਸਟੀਤੇਓਠਵਤਿਉਤ
 ਆਤਾ॥ ਸਕਲਮਲੇਛਰੇਰਹਿਘਾਤਾ॥੨੨॥ ਜੇਅਸਪਤਵਸਰਟੀਪਰੇ॥
 ਤਿਨਕੇਰੁਸਟਦੁਖਤਹੈਮੇ॥ ਪੁਰਖਜੁਟਨਪਗਪਰੇਤਹਾਗੈ॥ ਤਿਨਕੇਤੁਸੰਧ
 ਟਸਤਟਾਗੈ॥੨੩॥ ਜੇਰਹਿਰੇਦਿਰਬੁਧਾਇਅੰਧੈ॥ ਤਾਰੈਰਾਲਨਿਕਟਿਨਹੀਅੰ
 ਧੈ॥ ਰਫਾਹੈਇਤਾਹਿਸਰੁਰਾਲਾ॥ ਰੁਸਟਅੰਧਿਸਟਟੇਤਤਰਾਲਾ॥੨੪॥
 ਰੂਪਾਇਸਟਤਨਜਾਹਿਨਹੀਰੇ॥ ਤਾਰੈਤਾਪਤਨਰਮਹਿਹੀਰੇ॥ ਸਿਖਸਿਖਪਾ
 ਅੰਸਰੁਹੈ॥ ਰੁਸਟਫਾਹਫਾਵੈਸਕੈਨਰੈਦੀ॥੨੫॥ ਏਰਬੁਧਜਿਨਤੁਮੈਸੰਧ
 ਗਾ॥ ਰਾਲਫਾਸਤੇਤਾਹਿਉਬੁਧਾ॥ ਜਿਨਨਰਨਮਤਿਹਾਰੈਰਗਾ॥ ਰਾਹਿਦੁਸਟੇ
 ਖਤੇਰਗਾ॥੨੬॥ ਖਰੂਗਰੇਤਮੈਸਰਟੀਤਿਹਾਹੀ॥ ਆਪਗਾਥਦੈਲੇਹਉਬੁਧੀ
 ॥ ਸਰਬੁਠਉਰਮੈਹੁਸਗਾਈ॥ ਰੁਸਟਦੇਖਤੇਲੇਹੁਬੁਧਾਈ॥੨੭॥ ਰਿ
 ਪਾਰਹੀਹਮਪਰਜਗਪਾਤਾ॥ ਗੁੰਥਰਗਪੁਰਟਸੁਰਗਤਾ॥ ਰਿਲਵਿਖਸ
 ਰਲਦੇਹਰੇਹਰਤਾ॥ ਰੁਸਟਦੇਖਅਨਰੇਛੈਰਗਤਾ॥੨੮॥ ਸ੍ਰੀਅਸਿਖਜਸਬੁ
 ਰਦੇਦੁਇਆਲਾ॥ ਪੁਰਟਰਗਗੁਥਤਤਰਾਲਾ॥ ਅਨਬੁਫਾਫੁਤਫਲਪਾਟੇ
 ਸੰਦੀ॥ ਰੁਖਨਤਿਸੈਬੁਧਿਆਪਤਰੈਦੀ॥੨੯॥ ਸਨੈਗੰਗਜੇਯੀਰਿ

ਸੁਗਨਾਪਾਦਦੀ॥ ਸੁਨੈ ਮੁਨੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਚੁਤੁ ਰਤਾ ਆਦਦੀ॥ ਦੂਖ ਦੁਹ ਦਿਓ
 ਨਿਰਟਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ॥ ਹੋ ਜੋ ਧਾਰੀ ਏਰ ਬੁਧ ਚੁਪ ਦੀ ਰੂਰਹੈ॥ ੧੩
 ਸੰਬਤ ਸਤਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਦਿਐ॥ ਅਰਧ ਸਰਸ ਫੁਨੀ ਤੀਨ ਕਹਿਐ॥ ਗਾਦ
 ਸੁਹੀ ਅਸਟ ਅੰਗ ਦਾਗ॥ ਤੀਰ ਸਤਿ ਦੁਹਾਂ ਬਸ ਪਾਗ॥ ੧੪॥ ਦਿਤ੍ਰਿ ਸ੍ਰੀ ਚ
 ਰਿਤ ਪਖਿ ਯਾਨੇਤਿ ਧਾਰੀ ਤੇ ਰੂਪ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੰਕਾਰੇ ਚਾਰ ਸੈ ਚਾਰੀ ਚਰਿਤੁ ਸਮਾਪ
 ਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ॥ ੧੫॥ ਦੁਹਾਂ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਰਹਿ ਦਾਸ ਪਰਿ ਰੀਸੈ ਰਿਪਾਅ
 ਪਾਠੀ॥ ਆਪ ਗਾਥ ਦੈ ਗਾਥ ਮਹਿ ਮਨਿ ਰਾਖ ਚੁਨ ਚਿਚਾਗ॥ ੧੬॥ ਚੁਪਦੀ॥
 ਮੈਨਗੇ ਮੈਰਿ ਪ੍ਰਿਥ ਮਮਨਾਉ॥ ਚਿਸਨ ਬ੍ਰਿਸਨ ਰਹੁ ਨ੍ਰਪਿ ਆਉ॥ ਜ
 ਨ ਸੁਨੇ ਪਰਿ ਚਾਨੀਨ ਤਿਨ ਸੈ॥ ਲਿਖ ਲਗਿ ਮੰਗਿ ਪਗ ਦਿਨ ਸੈ॥ ੧੭॥ ਅਗਰਾ
 ਲਾਖ ਦਾਗੁ ਆਗੈ॥ ਅਗਲੇ ਹਮੈ ਚਿਰ ਬਾਗੈ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਰਹੈ ਰਖ
 ਦਾਗ॥ ਰੁਗਾਗੇ ਰੀਲਾ ਜ ਚਿਚਾਗ॥ ੧੮॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਮੁਏ ਪਤੁ ਪਾਗੈ
 ੧੯॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਸਤੁ ਹਮੈ ਮਗੀ ਮੈ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ ਜਗ ਮੈ ਦੇਉ ਚਲੈ॥ ਗਾਥ
 ਆਪ ਮਹਿ ਅਉਰਨ ਦਲੈ॥ ੨੦॥ ਤੁਮ ਮਮ ਕਰੁ ਹੁਸਦਾਇ ਤੁਪਾਗ॥ ਤੁਮ
 ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਦਾਸ ਤੇਗਾਗ॥ ਜਾਨ ਆਪਨਾ ਮੁਏ ਨਿਦਾਜਾ॥ ਆਪ ਕਰੈ ਰਖ
 ਰੇ ਸੁਰਾਜਾ॥ ੨੧॥ ਤੁਮ ਹੋ ਸੁਰਾਜਨ ਰੇਗਾਜਾ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਗੀਬੁ ਨਦ
 ਜਾ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਰਹਿ ਰਿਪਾ ਕਰ ਮਹਿ॥ ਹਰਿ ਪਗ ਮੈ ਆਨ ਦੁਹਾਰੇ ਤੁਹਿ॥
 ੨੨॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਰਹੈ ਰੁਪ ਤੁਪਾਲਾ॥ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਚਿਰ ਬਾਗ॥ ਦਾਸ

ਸਾਨੁ ਹੈ ਗਾਥ ਉਚਾਰੈ ॥ ਅਰੇ ਸਰੂ ਹੈ ਅਨਸੰਘਾਰੈ ॥ ਪਿਥ ਪਪਰੰਗਾ
ਵਤ ਰੇ ਪਿਆਨਾ ॥ ਚੁਰੰ ਚੁਰੰ ਚੁਰੰ ਤਾ ਬਿਪਿਨਾਨਾ ॥ ਰਿਸਨ ਜਥਾ ਅਤ ਚਰੰ
ਚੁਰੰ ਚੁਰੰ ॥ ਚੁਰੰ ਦਿ ਰ ਬਿਲੇ ਹੁ ਸਧਾਰੈ ॥ ਚੁਰੰ ਚੁਰੰ ॥ ਜੇ ਨਿਸ
ਪਰ ਮੇ ਸਰੰ ਗਾ ਸਰੰ ਹੋ ਗਾ ਆਹਿ ॥ ਜੇ ਤੇ ਹੁ ਪਰੰ ਪਿਆ ਦੇ ਹੈ ਅੰਤ ਸਾ
ਕਰੰ ਜਾਹਿ ॥ ਹੀ ਹੀ ਜਨ ਦੁਖ ਦੇ ਰ ਹੈ ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ ਕ ਛੁਨਾਹਿ ॥ ਜ
ਲਤੇ ਉਪ ਜਤੰ ਗਾ ਜਿਓ ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਧਾਰਿ ॥ ਜੁ ਆਇ ਸਧਾਰੰ
ਕ ਅੰ ਜਨ ਪਧਾਰੰ ਜਗ ਆਇ ॥ ਅਭੁ ਮੈ ਕਥਾ ਸੰਛਪ ਤੇ ਸਰੂ ਰਹਤੁ ਮ
ਨਾਇ ॥ ਚੁਰੰ ਚੁਰੰ ਚੁਰੰ ਠਾ ਛੁਰੰ ਮੈ ਜੇ ਰੀ ਰੀ ਚੁਰੰ ਰਹਾ ਸਿਰੀ ਨਿਆ
ਇ ॥ ਪੰਥ ਚਲੈ ਤੁ ਜਗਤ ਮੈ ਜੁਤੁ ਅਰੰ ਹੁ ਸਹਾਇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਤੁ ਅਰੰ
ਪਿਆਨ ਰੇ ਨਿਤ ਉਠਿ ਪਿਆ ਹੈ ਸੰਤਾ ॥ ਅੰਤ ਲ ਹੈ ਗੋ ਪਰਤ ਛਲ ਪਾਵਹਿ ਗੋ
ਰਗਦੰਤਾ ॥ ਚੁਰੰ ਚੁਰੰ ॥ ਹਾਲ ਪਾਠ ਕਰੰ ਦਰਿ ਮੈ ਰੰ ਰੰ ਸਨ ਅਹੇ ਸਾ ॥ ਰੰ
ਟ ਇ ਦੁਰੰ ਆਵਿ ਤੇ ਰੰ ਸਪਿ ਰੰ ਜਲੇ ਸਾ ॥ ਚੁਰੰ ਚੁਰੰ ॥ ਅਨਿ ਅਨਿ ਤੇ ਹੰਤੁ
ਜਿਓ ਪਾਪਿ ਪਾਪਿ ਤੇ ਹੰਤਿ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮਨੁ ਛ ਮਨੁ ਛ ਤੇ ਅਵਰ ਨਰਤਾਰੇ ॥
ਚੁਰੰ ਚੁਰੰ ॥ ਸਨ ਰੁਪਤੀ ਪਾ ਜਗਤ ਮੈ ਦੁਖੀ ਰਹਤ ਹੀ ਸੰਤਾ ॥ ਅੰਤ ਲ ਹਨ ਗੋ ਪਰਤ
ਛਲ ਪਾਵਤ ਰੰ ਰਗਦੰਤਾ ॥ ਚੁਰੰ ਚੁਰੰ ॥ ਚੁਰੰ ਰਗਤ ਜਗ ਆਹਿ ਸ ਕਰੰ ਦਿਵਸ ਦਾ ਰੰ
ਅਰੰ ਛਿਰੀ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਛਲ ਕ ਛਲ ਹੈ ਨ ਅਰਤ ਰੰ ॥ ਸਵੇ ਪਾ ॥ ਛੁਰੰ
ਪੁਤੰ ਰੰ ਮਨ ਰੰ ਨਾਹਿ ਰੰ ਤੁ ਪਾ ਆਵਤੁ ਰੰ ਜਰੰ ॥ ਅਰੁ ਅਭਰੰ ਜਾਹਿ ਰੰ ਤੁ ਗ

ਰੰਤੁਰਿਤਿਆਗਰਹਾਚਿਤਤਾਮੈਪਰੇ॥ਅਭੁਰੀਫਰੈਵੇਹੁਵਹੈਹਮਕਉਸੇ
 ਉਹਉਭਿਨਤੀਰਹੀਜੇਰਹੇ॥ਜਥਿਆਉਰੀਅਉਪਨਿਦਾਨਬੁਨੈਅਤੀਤੀ
 ਰਨਮੈਤਬੁਭਵਅਰੇ॥੧੦॥**ਦੁਹਰਾ**॥ਹੁਸਮਰਥਾਭਰੀਤੀਰੀਭਾਥਾਰੀਭੁਨਾ
 ਏ॥॥ਅਵਰਬੁਛਨਾਨਾਰਿਪਭਧਰਮਜਪਵੇਚਾਇ॥੧੧॥**ਸ੍ਰੋਤਾ**॥ਧੰਨਜੀ
 ਉਤੀਰੇਜਗਮੈਅਖਤੇਹੀਜਪਧਿਛਾਰੈ॥ਦੇਹਅਨਿਤਨਨਿਤਹੈਜਸੁਨਾ
 ਵਚਨੇਰੁਦਸਾਗਰਤਾਰੈ॥ਪੀਰਜਧਾਅਭੁਨਾਇਦਿਹੈਤਨਬੁਧਸਦੀਪਰ
 ਜੋਉਭਿਆਰੈ॥ਸੀਆਨਹੀਰੀਭੁਭੁਨੀਅਨਹੁਹਾਥਲੈਹਾਤਰਤਾਰਤਵਾਰਹੁ
 ਹਾਰੈ॥੧੨॥**ਦੁਹਰਾ**॥ਗਮਰਥਾਜਗਜਗਅਟਲਸਭਰੇਈਭਾਥਤਨੇਤਾ॥
 ਸਰਗਭਾਸਰਪੁਬੁਰਥਾਸਰਗੀਸਮੇਤਾ॥੧੩॥**ਚੋ**॥**ਦੁਹਰਾ**॥ਜੇਹਿਰਥਾਸਨੈ
 ਅਰਗਾਵੈ॥ਹੁਥਪਾਪਤੀਹਨਿਕਟਨਆਵੈ॥ਬ੍ਰਿਸਨਭਗਤੀਰੀਏਫਲਹੈਈ॥
 ਆਪਿਧਿਆਪਿਛੁਵੈਸਰੈਨਰੇਈ॥੧੪॥ਸੰਮਤਸਤਗਸਹਸਪਚਾਵਨਾ॥ਗਨੁ
 ਵਰੀਪੁਥਮਸਥਦਾਵਨਾ॥ਤ੍ਵਪਸਦਿਰਗੀਥਸਧਾਗਾ॥ਬ੍ਰਹਮਪਰੀਲਹੁਲੇਹੁ
 ਸਧਾਗਾ॥੧੫॥**ਦੁਹਰਾ**॥ਨੇਤੰਗਰੇਚਰਨਤਰਸਤਦੁਵਤੀਰਤੰਗਾ॥ਸੀਭਗਵਤ
 ਪੁਰਨਹੀਯੋਰਥੁਭੁਰਥਾਪੁਸੰਗਾ॥੧੬॥ਸਾਧਅਸਾਧਜਾਨੈਨਹੀਭਾਇਸੁਭ
 ਦਭਿਭਾਰਾ॥ਸੀਥਸਰਲਪੁਰਵਹੀਯੋਭੁਗਵਤਰਿਪਾਪੁਸਾਇ॥੧੭॥**ਜੁਗਾਦੀ**
 ਪਾਇਗਾਹੇਜਹੁਤੇਤਮੇਤਹੁਤੇਰੇਉਆਖਤਰੇਨਹੀਅਨੀਉ॥ਗਮਰੀਅ
 ਪੁਰਨਰੁਗਨਅਨੇਰਰਹੈਅਤਦੇਰਨਮਾਨੀਯੋ॥ਸਿਮਤਸਾਸਤਹੇਦਸਭੇ

[illegible]

ਦਾਜੈ ਪੰਚ ਸਬੁ ਦਿਤਿ ਤੁਘਾ ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬੁ ਦਿਵਾਜੈ ਕਲਾਸੀਤ ਘਰਿ ਪਾ
ਰਿ ਆਨ ॥ ਪੰਚ ਦੁਤਤੁ ਪਟੁ ਮਿਥੀ ਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਰੁ ਆਰਿ ਆਨ ॥ ਘਰਿ ਰਹਿ ਆਪਾਇਆ
ਤੁਘਾ ਜਿਨ ਕੇ ਮਿਨਾ ਅਹਰਿ ਰੇ ਲਾਗੈ ॥ ॥ ਰਹੈ ਨਾਨਕ ਤਹੁ ਸੁਖ ਹੋਇਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹੁ
ਦਾਜੈ ॥ ५ ॥ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖੁ ਹੁਣੁ ਰਾਗਿ ਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ
ਰੁਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਦਿਸੁਰੇ ॥ ਦੂਖ ਧਰੰਗੁ ਸੰਤਾਪ ਭਿਤਰੇ ਸਟੀ ਸਾਚੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ॥ ॥
ਸੰਤ ਸਾਜੁ ਟਕੁ ਏਸ ਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸਟੇ ਪਨੀਤ ਕਹੁ ਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਰਹਿ ਆਭੁ ਰਖੇ ॥ ਬ੍ਰਿਨਦੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਦਾਜੈ ਅਨਹੁ ਦੁਰੇ ॥ ॥ ॥

॥ ਅਦਾਵਟੀ ਬਾਲ ਦਿਚਤਿ ਨਵ ਸਤੁ ਪ

ਦੀ ਆਸਤ ਸੰਤ ਪਵਿਗਾਨ ॥ ॥ ਅੰਬੁ ਤਿਨਾ ਮਠਾ ਕਰ ਕਾ ਪਾਇ ਤਿਨਿ ਸ
ਵਾਹਿਗੋਇ ਪਾਰੇ ॥ ॥ ਏਹੁ ਦਸਤੁ ਤਜੀ ਨ ਜਾਈ ਨੀਤ ਨੀਤ ਰਖੇ ਭੈਰਵਾਰੀ ॥
॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰਿ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਮੈ ਸੁਨਾਨੁ ਕਹੁ ਮਖਸਾਨੁ ॥
॥ ਲੋਗੁ ॥ ॥ १ ॥ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਮੈ ਜਾਤੁ ਨਹੀ ਮੈ ਤਨ ਜੋ ਗਵਿਤਿ ਉਦੀ ॥
॥ ਮੈ ਨਗਾ ਦਿਹਾਰੇ ਕੇਗ ਲਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤੁਸੁ ਮਖਿਉਦੀ ॥ ॥ ਤਰਸਿ
ਆਪੇ ਰਖੇ ਉਦੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਮੁਟਿ ਮਿਲਿਆ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਲੈ
ਤਜੀ ਦਾਤ ਨਾਮ ਨ ਭੀਏ ਹੁਇਆ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥
ਜਿਥੈ ਤੁਸੁ ਮਰਥੈ ਥੈ ਰੇ ਰੇ ਨਹੀ ॥ ॥ ਉਥੈ ਰੀਰਖ ਕੇ ਅਗਨਿ ਭਿਦੁਰ
ਮਾਨੀ ॥ ॥ ਸਟ ਕੇ ਜੰਮ ਕੇ ਦੂਤਿ ਨਾਇਤੋ ਛਡ ਜਾਹੀ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਰੇ ਕੁਲਦੀ

ਅਮ ਅਸਗਰਿਗੁਰਸਰੂਪੀ ਪਾਰਪਾਰੀ॥॥ ਜਿਸਨੇ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਗੁਤਰ
 ਲਸੇਈ ਖਾਧੀ॥॥ ਕਲ੍ਹਦਿ ਚੁਏਗਾ ਪਨਗੁਟਗੀ ਉੰਦਗੀ॥॥ ਸਭ ਸੈਨੁ ਉਪਾਲ
 ਦਾਤਾਰ ਸਮਾਲੇ ਸਾਸੁ ਸਾਸਾ॥॥ ਭਿਖਾਰੇ ਦਿਨ ਜਾਜੁ ਆਵੈ ਤੁਪ ਪਾਸਾ॥॥ ਅੰਤੁ
 ਗੁਰੁ ਅਗਪਣਾ ਜੇਗਾ ਜਪਗੁਰਨਾਮਾ॥॥ ਨੇਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੇਖਣਾ ਸੁਟਣੀ ਸੁਟਣ
 ਹਰਿਨਾਮਾ॥॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗੋ ਪਾਈ ਐਥਾਇ॥॥ ਰੰਗ ਨਾਨਕ ਰੰਗ
 ਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਦੇਹ ਟੁਕ ਦੇਹਾ॥॥ ਜਗ ਮੇਊ ਤੁਮ ਰਾਣੀ ਐਵੇਰ ਲੈ ਕੇਈ ਕੇਹਾ॥
 ॥੧੦੦॥ ॥ ਰਭੇਰ ਖਟਗੁਰ ਆਪ ਭਿਗੁਰ ਅੰਨ॥॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪੈਰ
 ਸੁਸਟਾਰ ਅੰਨ॥॥ ਹਿੰਦੁ ਆਪ ਹਿੰਦੁ ਆਪ ਨੇਨਦੇ ਸਾਰ ਅੰਨ॥॥ ਸਾਪ ਜਨਾ ਕੈ ਮੰਗ ਭੋਜ
 ਲਤਾਰ ਅੰਨ॥॥ ਸਾਰੁ ਤੀਨ ਦੁਕਦੁ ਸੁਟਿ ਖਿਨ ਮੈ ਪਾਰਹਿ ਤਾਰ ਅੰਨ॥॥ ਜੈ ਸਾਹਿਬੁ
 ਕੇਵੇਰ ਨਾਨਕ ਰਗ ਕੇ ਮਨੈ ਪਾਹਿ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤੁ ਸੁਖ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਰਗ ਕੇ ਸਗਲੇ ਦੁ
 ਖ ਜਾਇ॥॥

॥੧੦੧॥ ॥ ਸੇਰਿ ਲਾਗੁ ਗਾਉਨੀ ਦੀ ਪਕੀ॥॥ ॥੧੦੨॥ ॥
 ਜੈ ਪਾਹਿ ਕੀ ਰਤਿਆ ਆਪ ਐ ਕਰਤੇ ਕਾਰੇ ਦਿ ਭੀ ਚਾਰੇ॥॥ ਤਿਤੁ ਪਾਹਿ ਗਾਵਹੁ ਸੇਰਿ ਲਾ
 ਸਿਟੀ ਹਸਿ ਜਟਗਾਰੇ॥॥ ॥੧੦੩॥ ॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੇਰਿ ਲਾ॥॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਸਿਤੁ
 ਸੇਰਿ ਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ॥॥ ॥੧੦੪॥ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀ ਅਨੇ ਸਮਾਲੀ ਅੰਨਿ ਦੇਵੇ
 ਗਾ ਦੇਵੁ ਗਾਰੇ॥॥ ਤੇਰੇ ਹਾਨੈ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਤੇ ਕਹੁਣੁ ਸੁਆਰਾ॥॥ ॥੧੦੫॥ ॥ ਸੰਗੁਤਿ
 ਸਾਹਿਬਿ ਆਪਿ ਲਿਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲਾ॥॥ ਦੇਹੁ ਸਜੁਣ ਆਸੀ ਸੁਣੀ ਆਜੀ ਉਰੇ॥॥

ਕਾਰ ਸੈਲ ਜੁਗੁਤ ਦੇ॥॥॥ ਓ ਅੰਕਾਰ ਬੇਦ ਨਿਰਮਾ ਦੇ॥॥ ਓ ਅੰਕਾਰ ਸਰੂਪ ਦੇ
ਪਰੇ॥॥ ਓ ਅੰਕਾਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥॥ ਓ ਨਾਮ ਅਖਰੁ ਸੁਟਹੁ ਟੀਚਾਰੁ॥॥ ਓ ਨਾਮ
ਅਖਰੁ ਤਿਰੁਟੁ ਸਾਗੁ॥॥ ਸੁਟਿ ਪਾਤ੍ਰੇ ਰਿਅਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ॥॥ ਲਿਖ
ਗੁਪਤਾ ਅਗੁਰੁ ਮੁਖਗੋਪਾਲਾ॥॥॥ ਸੰਸਾਰੁ ਜਗੁ ਸਹਜੀਓ ਪਾਇ
ਆਤੀ ਨਰੁ ਨਦਿ ਰਜਤੀ॥॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਦਸਤੁ ਪਾਪ ਤਰੇ ਚੁਟਿ ਲੈ ਆਟਕ
ਪੇਤੀ॥॥ ਸਮਝੈ ਸੁਝੈ ਪਨਿ ਪਨਿ ਹੁਏ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਸਾਚਾ॥॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਦੇਖੈ ਸ
ਚੁ ਸਮਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰੀ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ॥॥॥ ਪਪੈ ਪਰੁਪਰੇ ਪਰਮਾ ਪਰੁਗੁਟ ਕਾਰੀ
ਮਨੁ ਪੀਰਾ॥॥ ਪਪੈ ਪੁਲਿ ਪਨੈ ਮੁਖ ਮਸਤਕਿ ਰੰਚਨ ਕਰੇ ਮਨੁਗਾ॥॥ ਪੰਨ
ਪਰੁਟਿ ਪਰੁ ਅਧਿ ਅਜੇ ਨਿਤੈ ਲਿਹੈ ਲਿਸਚਿ ਪੁਗਾ॥॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤੀ ਕਰਤਾ ਜਾ
ਟੇ ਕੈ ਜਾ ਟੇਗੁ ਸੁਗਾ॥॥॥ ਓ ਆਨੁ ਗਵਾਇ ਆਦੁ ਜਾਤਾਇ ਆਗੁਰੁ ਗਿਗਲੇ
ਹਿਖ ਥਾਇਆ॥॥ ਗੁਰੁ ਸਗੀਤ ਬਾਤਨੀ ਰਾਇ ਸੁਟਿ ਅੰਗੀਰਗੀ ਰੀਰਾ
ਵਾਇਆ॥॥ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਕਹੀਆ ਅੰਤਿ ਤੁਲੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾ
ਇਆ॥॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਤਿ ਰੂਪੁ ਆਇਆ
॥॥॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਸਰੂਪੈ ਏਕੈ ਏਕੈ ਮੇਗੁਰੁ ਰੂਪੁ ਆਪੇ॥॥ ਅੰਤਰੀ ਬਾਹਰੀ
ਰੂਪੁ ਛਾਟੈ ਇਉਂ ਪਸੀਅਹੁ ਲਿਖਿ ਜਾਪੈ॥॥ ਪੰਨ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੁਹੀਨ ਜਾਟਹੁ ਦੇ
ਸੁ ਸੁਟਿ ਸੁਗਾਇ॥॥ ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਅਵਗਨੀ ਦੁਸ਼ਾਨਾਨ ਕੈ ਰਸੁ ਪਾਇ॥॥
॥॥॥ ਇਸ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਉ ਗੀਤਾ ਖਤਿ ਅੰਤਿ ਰੀਤਿ ਤਿਉਨ ਜਾਇ॥॥ ਆਇ

ਆਰੇ ਦੇ ਦਾਨੇ ਪਾਟੀ ਫੁੱਠ ਠਗ ਓਲੀ ਪਾਟੀ ॥ ਲਹੂ ਲੰਗ ਪੰਝ ਤਾਜੀ ਵਿਗੁਤੇ १੮
 ਏਰੁ ਤਿਉ ਫਿਰੀ ਪਾਛੁ ਤਾਟੀ ॥ ਏਰੁ ਸਰੇ ਵੈ ਤਾਗ ਤਿਸੀ ਤਿ ਪਾਟੈ ਆਵੁ ਫਜਾਨੁ
 ਰਹਾਇ ॥ ਏਰੁ ਅਚਾਰੁ ਰੀਗੁ ਵਿਰੁ ਪਾ ॥ ਪਉਟ ਪਾਟੀ ਅਗਲੀ ਅਸ
 ਰੁਪਾ ॥ ਏਰੁ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੇਇ ॥ ਏਰੁ ਚੁਫੈ ਸੁਫੈ ਪੰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਗੀਆਨੁ ਪਿ
 ਆਨੁ ਲੇਸੁ ਅਸਰੀ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਰੁ ਵਿਰਲਾ ਚੋ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੇਹੁ ਰੁਪ
 ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਆਰੈ ਅਖਿਸੁ ਫਾਏ ॥ ੨ ॥ ਉਰੁ ਮਧੁਰੁ ਮਜੇ ਤਿ ਉਜਾ
 ਲਾ ॥ ਤੀਨੁ ਭਵਨੀ ਮੈ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਉਗਾਇਆ ਅਸਰੁ ਪਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਚਿ
 ਰੀ ਰਿਹਾ ਅਪਨੈ ਪਸੀਆਵੈ ॥ ਤਿਨੁ ਵਿਛਰੁ ਮੈ ਨਿਹਿਰੁ ਪਾਗਾ ॥ ਉਤਮੁ ਸਚੁ ਹੀ
 ਸਦਾ ਰਹੁ ਗੁਰੂ ॥ ਇਸ ਦੇ ਰੈ ਕਾਜਾ ਵੈ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਚਰੁ ਤਾਂ ਆਪੇ ਦੇਉ
 ੧੮ ॥ ਉਗਾਵੈ ਅਸਰੁ ਸੰਪਾਏ ॥ ਉਚੇ ਦੇਖਿ ਸਚੁ ਹੀ ਵੈ ਚਾਏ ॥ ਉਪਰੀ ਆਹਿ
 ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੇਇ ॥ ਆਪੇ ਚਰੈ ਕਬੈ ਸੁਟੈ ਸੋਇ ॥ ਉਹੀ ਬ੍ਰਿਧਾਤਾ ਮਲਿਤ
 ਨਿ ਦੇਉ ॥ ਉਹੁ ਬ੍ਰਿਧਾਤਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਸੋਇ ॥ ਪੁਰੁ ਜਗੁ ਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਕਵੈ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਮਰੈ ਹੀ ਤ ਕਾਹੁ ॥ ਰਹੁ ਪੈ ਹਲੁ
 ਫੀ ਮਨੁ ਆਮੀ ॥ ਗੁਰਿ ਦੁਨੀ ਤਿ ਰਹੈ ਰੀਗੁ ਰਾਤਾ ॥ ਤੀਨੁ ਭਵਨੀ ਜਗੁ ਚਾਹੈ ਸਾਤਾ
 ਜੀਨੀ ਜਾਤਾ ਸੇਤਿ ਸਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨੀਰੁ ਮਾਇਲੁ ਸਖਿ ਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਉ
 ਅਹੈ ਵਿਰੁ ਗਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਤੁਸੁ ਰੁਹਿ ਮਾਇਲਿ ਵਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਸੁ ਨਹੀ
 ਜੈ ਅੰਤਿ ਤੁਪਾ ਜੈ ਰਹੁ ਫੁਨੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਜੇ ਗਾਇ ਰੰਗੁ ਨਹੀ ਰਹੀ ਫਾਅਾਇ

ਜਾਇਚਗਚਾਗੇ॥ ਰਹਟਕਹੁਟਲੇਰਹੈਨਰਹੈਸਪੈਰਿਕਰਉਬੇਨਤੀ
॥॥ ਏਕਸਬੁਦਿਗਾਮਨਾਮਨੀਰਪਰਗਰਹੈਪਤਿਮਤੀ॥॥ ਲਾਜੀਮ
ਰੀਤਮਸੀਗਾਇਪੀਪਾਇਕੇਲਿਚਲੀ॥ ਮਾਸਦਿਵਾਨੀਬਾਵਲਸਿਰਤੇਸੰ
ਕਟਲੀ॥ ਪੇਪਬੁਲਾਈਰਲੀਸਿਉਮਨਿਮਹਿਸਬੁਦਅਨੰਦਾ॥ ਲਾ
ਲੁਰਤੀਲਾਲੀਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿਤਾਈਨਿਉਰਾ॥॥ ਲਾਗਨਾਮਰਤਨਮ
ਪਿਸਾਨੀ॥ ਲਬੁਲੇਕੁਬੁਰਹੈਕਾਗੁ॥ ਲਾਨੀਚਾਨੀਲਾਇਤਬੁਗੁ॥ ਮਨੁਖ
ਖਅੰਧਾਮਪਪਗਟਾਰਾ॥ ਲਾਹੇਕਾਰਟਿਆਇਆਜਗੀ॥ ਰੇਇਮਜਰਗ
ਇਆਠਗਾਇਠਗੀ॥ ਲਾਗਨਾਮਪ੍ਰੀਜੀਏਸਾਹ॥ ਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿਸੁਖਾ
ਪਾਤਿਸਾਹ॥॥ ਆਇਵਿਗੁਤਾਜਗੁਮਪਯੰਕਾ॥ ਆਈਨਮੇਟਟੀਕਉ
ਸਪਰਥਾ॥ ਆਖਿਸੇਲਨਚਪਰੀਹੈ॥ ਆਖਿਦੇਖਿਨਿਏਜਿਸਹੈ॥
ਆਖਿਹੈਤਾਮਗਧਮਿਆਨਾ॥ ਕੁਗਤੀਬ੍ਰਿਹੁਨਾਜਗਬੁਭਿਗਨਾ॥ ਸਰ
ਮਹਿਦੁਸ਼ੀਵਰੁਤੇਏਵਸੇਇ॥ ਜਿਸਨੇਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸਪਰਥਾਹੈਹੈ॥
ਜਗੀਜਗੀਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਹੈ॥ ਜਨਮਿਮਰਟਿਨਹੈਧੰਧਾਧੰਗਾ॥ ਜੇ
ਹੈਸੈਸੇਆਧੇਆਪਾ॥ ਆਖਿਉਪਾਇਆਪੇਪਾਇਥਾਪਾ॥ ਆਪ
ਅਗਚਰੁਧੰਧੇਲੇਈ॥ ਕੇਗੀਜਗਤਿਜਗਜੀਵਨਸੇਈ॥ ਕਰੀਆਚਾਰੁਸ
ਚਸਪਰੰਈ॥ ਨਾਮਵਿਹੁਟਾਮਕਤਿਰਿਹੈ॥ ਵਿਟਨਾਵੈਵੈਰੁਪਸਰਿ
॥ ਕਿਉਨਮਿਲੈਰਿਹਾਟਹਿਜਮਪਾਗ॥ ਵਾਟਵਟਾਉਆਵੈਜਾਇ॥ ਰਿਆ

ਲੈਆਇਆਨਿਆਪਲੈਪਾਇ॥ ਫਿਟਨਾਏਤੈਟਾਸਰੁਥਾਹਿ॥ ਲਾ
ਗਾਇਲੈਜਾਚੁਦਿਬੁਫਾਇ॥ ਫਟਜੁਫਾਪਾਰੁਫਟਜੁਫਾਪਾਰੁ॥ ਫਿ
ਟਨਾਏਰੈਸੰਖਿਤਿਸਾਰੁ॥ ੧॥ ਗੁਣਫਿਚਾਰੇਗੀਆਨੁਸੰਸੇਇ॥ ਗੁਣ
ਮਹਿਗੀਆਨੁਪਾਪਤਿਹੰਫਿ॥ ਗੁਣਦੁਤਾਫਿਰਲਾਸੰਸਾਰੁ॥ ਸਾਚੁ
ਕਰਣੁਗੁਣਫਿਚਾਰੁ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਜੀਮਤਿਨਹਿਪਾਇ॥ ੩
ਪਿਲੈਅੰਜਾਲਏਲਾਇ॥ ਗੁਣਫਿਤੈਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤਿ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਣਮਤਿਪਿਲੀਅੰਮਤਿਤਾ॥ ੪॥ ਰਾਮਚਰੇਧਰਾਇਆਚਉਗਾਏ
ਸੀਉਚੰਦਨਸੇਗਾਗਾਛਾਏ॥ ਚਮਿਚਮਿਫਟਫਿਸਰੈਸਤਾਉ॥
ਨਦਰਸਗਾਛੁਫਿਨਿਸਚਨਾਉ॥ ਜਗਤਿਪਸੁਅਹੰਗਾਲੁਕਸਾਏ
ਚਰਿਕਰਤੈਕਰਣਿਚਰਿਪਾਏ॥ ਜਿਨੀਚੀਤਿਤਿਨੀਚੀਮਤਿਪਾਏ॥
ਹੰਫਿਫਿਆਚਰੀਅੰਫਿਛੁਰਹਟਨਜਾਏ॥ ੫॥ ਕੇਜਤਕੰਜ
ਤਅੰਤਿਤੁਪੀਆ॥ ਖਿਆਗੀਮਨੁਸਤਿਗੀਰੁਹੀਆ॥ ਖਗਾਖਗ
ਆਖੈਸਭਿਚੰਦਿ॥ ਖਗਰਤਨੁਜਗਚਾਰੇਹੰਫਿ॥ ਖਾਤੁਪੀਅੰਤੁਮਾਏ
ਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ ਖਿਨਮਹਿਮਾਏਜਾਸਚੁਦਿਪਛਾਨਿਆ॥ ਆਸਖਿ
ਰਚੀਤੁਮਹਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਗੁਰਫਿਪਾਤੇਨਾਮਪਛਾਨਿਆ॥
ਗਗਨਗੰਭੀਰਗਗਨੀਤੀਫਾਸਾ॥ ਗੁਣਗਾਏਸੁਖਸਹਜਨਿਦਾ
ਸਾ॥ ਗਇਆਨਆਏਆਇਆਨਜਾਇ॥ ਗੁਣਪਸਾਇਹੰਫਿਫਿਲਾਇ॥

ਗਗਨ ਅਗੀ ਅਨਾਥ ਅਜੇ ਨੀ ॥ ਅਸ ਬਿਰਚੀ ਤੁਸ ਮਾਪਿ ਸਗ
ਨੀ ॥ ਰੀਨਾ ਅਚੇ ਤੁਛੀ ਪਟੀ ਨ ਜੇ ਨੀ ॥ ਗੁਰ ਅਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾ ਪੁਛੀ
ਹੁਨੀ ॥ ॥ ਅਗੀ ਹੁਨੀ ਛੀ ਥਾ ਕੀ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਜਾਤੀ ਅਸੰਖ ਅੰਤ ਨ
ਹੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਝੀ ਪਤਾ ਸੁਤੁ ਪਯਆ ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਛਨਿ ਹੁਆ ॥
ਰਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਤਿ ਨ ਹੁਆ ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਰੀ ਫੁਲੀ ਦੇ ਕੁਸ ਮਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਮ
ਖਿ ਮਰ ਫੁਲੀ ਫੁਲੀ ਪਕੁ ਨਾ ਸੀ ॥ ਦਰਦਿ ਸਦੂ ਛਿ ਘਰੈ ਮਹੀ ਪਾਇਆ
ਮੇਲ ਕਉਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਅਲਾਇਆ ॥ ॥ ਗੁਰ ਮਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਖਿ
ਬੋਲੈ ॥ ਗੁਰ ਮਖਿ ਤੇ ਨਿਤੁ ਸਾਵੈ ਤੇ ਲੈ ॥ ਗੁਰ ਮਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿ ਸੰਗਾ ॥
ਪਰਿ ਹਰੀ ਮੈ ਲੁਜ ਲਾਇ ਹਲੰਗਾ ॥ ਗੁਰ ਮਖਿ ਨਾਹਿ ਬੇਦ ਹੀ ਚਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਮ
ਖਿ ਅਜਨੁ ਚ ਜ ਅਚਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਮਖਿ ਸਹੁਇ ਅੰਤਿ ਤੇ ਸਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਮਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਗਾ ॥ ॥ ਚੰਚਲ ਚੀਤੁ ਨ ਹੁਨੀ ਅੰਤਿ ॥ ਚੰਗੀ ਮਰ
ਗੁ ਅੰਗੁਰੀ ਘਾਇ ॥ ਚਰਨ ਚ ਅਲ ਉਰ ਪਾਰੇ ਚੀਤਾ ॥ ਚਿਰ ਜੀ ਵਨ ਚੇਤਨ ਨੀ
ਤਨੀਤਾ ॥ ਚਿਤਤ ਹੀ ਹੀ ਮੈ ਸਰੁ ਕਉਇ ॥ ਚੇਤ ਹੀ ਦੇ ਕਤ ਹੀ ਸੁਖ ਹੀ ॥
ਚੇਤ ਮੈ ਹੀ ਗਾਏ ਹੀ ਨਾਇ ॥ ਅਕਤਿ ਕਉਇਆ ਪਾਏ ਸਿਉ ਘਰੀ ਜਾਇ ॥
ਛੀ ਸੈ ਦੇਹੁ ਘਲੇ ਦਿਰਗੀ ਛੀ ॥ ਛੀ ਆਨਿ ਤਦੇ ਘੇ ਹੁਜੀ ਹੀ ਛੀ ॥
ਪਛਾਣ ਜੇ ਸਮ ਰਹਿ ਜਾਣੇ ॥ ਛੀ ਪਨਿ ਰਾਇ ਅਕਤਿ ਘਰੀ ਆਵੈ ॥ ਛੀ
ਦਿਆ ਛੁਛੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁ ਪਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਛੀ ਸੈ

ਬੁਨਜਰੁ ਆਸਿਰੀ ਕਾਲਾ ॥ ਚਾਇਆ ਛੀ ਜੈ ਰਹੀ ਸਿਰਾ ਲਾ ॥ ਜਾਪੈ
 ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਹੁਲੈ ॥ ਜੁਗੀ ਜੁਗੀ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਗਾਵੈ
 ਤਿਉ ਗਾਖੀ ਗਾਖਾ ॥ ਜਸ ਜਾ ਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖਾ ॥ ਜਾਗੁ ਤਿ ਜਾਗਿ ਰਾਤੁ
 ਪੁਗਾਵਾ ॥ ਜਾਤੁ ਮੇਲੈ ਤਾਤੁ ਮੇਲਾ ਆਵਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਰਾਗੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ
 ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਐ ਹੁੰ ਸਦਿ ਹੀ ਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਭੁਖਿ ਬੁਲੈ ਭੀ ਆ ਜਗ ਸਿਰ
 ਗਾਵਾ ॥ ਭੁਖਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰ ਆਵਾ ॥ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਨਹੀ ਜੀਵੈ ਟੁਟ ਆਸਾ ॥
 ਅੰਦਿ ਚੁਲੈ ਰਹੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਭੁਖਿ ਭੁਖਿ ਭੁਖਿ ਆਵੈ ਲਜਾਇ ॥ ਜੁ
 ਲਨ ਚਾਪੈ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਪਾਈ ਨ ਵਲੈ ਪਹੀਰੈ ਨਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ
 ਸਹ ਜੀ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਦਿਆਨੁ ਬੁਲੈ ਆਪੇ ਹੁਏ ॥ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੁਝੈ
 ॥ ਗੁਰਚਾਰੀ ਆਸੀ ਰਸ ਆਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਸਾ
 ਗੁਰ ਤਨੀ ਨਹੀ ਤੇਣੀ ॥ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਯੋਈ ॥ ਗੁਰੀ ਕਹੀ ਆਸ
 ਚਾਰ ਆਵਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੁਣਾ ਚਾਹੇ ਪਾਵਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਅਉ ਸਉ ਸ
 ਆਵਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਟੁਟੈ ਨਹੀ ਚੈ ਬੋਲੈ ਹੀ ਸਹੀ ॥ ਟੁਟੈ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਸਗਈ ॥ ਟੁਟਿ
 ਪੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰ ਬੋਲੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਹੀ ਛਾਡੀ ਭੁਲੀ ॥ ਟੁਟੈ ਗੰਠੁ ਪੰਨ
 ਵੀ ਚਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸਮੁਦੀ ਘਰੀ ਰਸ ਜਸਾਹੀ ॥ ਲਾਗਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੇਣਾ ॥
 ਤੇਰੁ ਟੁਟਾ ਰੁਪੀ ਤੁਮ ਮੇਟਾ ॥ ੧੩ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨੁ ਆਗਾ ਖਤੁ ਠਾਕੀ ॥
 ਠਹਿਰੁ ਆਈ ਅਵਗੁਣਿ ਪਉਤਾਇ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਦੇਰੁ ਸਗਈ ਨਾਰੀ ॥ ਬੁਰ

ਤੇਵੇ ਸਕਰੇ ਰੁਖੀਆਨੀ ॥ ਪਰਿਪਾਰਿ ਜਾਤੀ ਠਾਕੀ ਰਗਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਹੁਲ
ਈਠਾ ਕਨਪਾਈ ॥ ਸਕਰਿ ਸਟਾਰੀ ਸਾਹਿਬਿ ਆਹੀ ॥ ਸਾਈ ਸਗਗ
ਟਠਾ ਰੁਖੀ ਪਾਹੀ ॥ ੭੫ ॥ ਭੁਲਤੁ ਭੁਲਤੁ ਜੇ ਸਕੀ ਛਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਭੁ
ਗਪਟਿ ਤਨਿ ਸਖਲੀ ਬਿਨੁ ਤਰ ਬਿਟ ਠੀਤਾਰੁ ॥ ਭੁਗਿ ਪਾਈ ਪਾਹੀ ਅ
ਪਣੇ ਤੀਠੀ ਰੰਤਿ ਸਜਾਇ ॥ ਭੁਗਿ ਰਖਿ ਆਗੁਰਿ ਆਪਣੇ ਨਿਰਭਉਨ
ਸਦਿ ਖਾਇ ॥ ਭੁਗਿ ਵਾਸਤਿ ਖਾਖਟੀ ਜਬ ਦੇ ਖਾਨੀ ਦੁਹੀ ॥ ਤਿਥ
ਨਿਵਾਰਿ ਸਕਰਿ ਮੰਨੀ ਅੰਭਿ ਤੁਪੀ ਆਗੁਰੁ ਪੁਰੀ ॥ ਦੇਰਿ ਦੇਰਿ ਆਖੇ
ਸਕਰੇ ਈ ਜੇਗਾ ਦੇ ਤੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵ ਸਤਿ ਖਾਹੈ ਸੇਇ ॥
੭੬ ॥ ਛੇ ਛੇਲਤ ਛੇ ਛੇਲਤ ਹਓ ਛੇਲੀ ਛੇਲੀ ਪਟਨਿ ਰਗੀ ॥ ਗੁਰੇ
ਛੇਲੀ ਤੇ ਛੇਲੀ ਪਾਏ ਹਟੇਲਿ ਰਸੇ ਪਾਹੀ ॥ ਅਪਾਰਿ ਅਜਾਚੁ ਹਰੀ
ਅਲੇ ਤਿਨ ਕੇ ਹਓ ਬੁਲਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਜੀ ਪੂਨਿ ਅਪਾਲੀ ਅੰਸੰਗ
ਤਿਥੇ ਲਿਖਿ ਲਾਇ ॥ ਅਨਦੁਆਰੁ ਆਪਣੇ ਪਾਇਆ ਹਿਰਖ ਲਨਾ
ਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮ ਦੀ ਆਤਿ ਸਸੇਵ ਸਾਤਿ ਸਹਓ ਬੁਲਿ ਗਾਰੈ ਜਾਇ ॥ ਜ
ਉ ਸਾਰੇ ਸੁਹਾਨੀ ਸੀਤਿ ਸੁਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਸਾਦਿ ਤਿਸ ਸੇ
ਅਲਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਨ ਹੋਇ ॥ ੭੭ ॥ ਟਾਰੇ ਮੇਰੀ ਸਗੀ ਟਾਰੇ ਆਨ
ਗੁਰ ॥ ਆਵੇ ਜਾਇ ਟਿਗੁਰੀ ਅੰਦੁ ਬੁਧਾਇ ਆਪੇ ਰੰਗ ॥ ਨਾਮ ਟਿਗੁ
ਟੇ ਆਦਮੀ ਰਲਰੀ ਪੀਰੀ ਤੇ ॥ ਟਿਟਨਾਵੇ ਹੋ ਛੁਟੀ ਅੰਜਾਹਿ ਸਤਿ ਨਾਮੁ

ਗਣਤਗਣਾਏਅਖੀਅਗਣਤਸਾਚਾਸੇਇ। ਅਭੀਆਨਿਅਤਿਹੀਏਜੈਗ।
 ਰਹਿਨਗਿਆਨਨਹੈਇ। ਤਟਿਤੰਤਰਗਾਧੁਰੀਵਾਜੈਨਹੀਏਜੈਗ। ਇਛੁਨਿ
 ਆਮੇਲੈਪੁਨਾਨਕਕੀਸੰਜੈਗ। ਤਰਹੁਰਾਇਆਪੰਥਅਨਤਰ
 ਵੀਪੰਥਪੰਚ। ਤਤ੍ਰਚੁਗਨਿਅਲਿਏਕਸੇਤਿਨਕਉਫਾਸਨਹੀਛਾ। ਉਤਰੀ
 ਤਥੇਗਲਥੇਗਲੇਤਾਕਹਚੇਗਪਟੀ। ਪੰਥਤਟੇਫਾਹੀਪਨੁਅਵਗਾਣਿ
 ਕਉਨਹੁਟੀ। ਬਿਨਸਾਚੇਥਉਛੁਟੀਅੈਹੀਗਟਕਰੀਪਟੀ। ਅ
 ਪਿਛਤਾਏਛੁਟੀਅੈਵਤਾਅਪੰਥਪਟੀ। ਗੁਰਪਸਾਹੀਛੁਟੀਅੈਰੀਪਾ
 ਆਪਕਰੇਇ। ਆਪਣੇਗਬਿਵਤਾਈਆਜੈਗਾਏਤੈਦੇਇ। ਥਾ
 ਥਰਕੰਪੈਜੀਅਨਾਥਾਨਵਹੁਟਾਹੈਇ। ਬਾਨਿਅੰਨਿਸਚਦੇਕਹੈਗਾ
 ਜਨਛਟੈਕੇਇ। ਬਿਰਨਾਰਾਇਣਬਿਰਗੁਰਬਿਰਸਾਚਾਭੀਚਾਗ। ਸਰਿਨੀ
 ਨਾਥਰਨਾਥਤੁਨਿਪਾਗਆਧਾਗ। ਸਰਥੇਥਾਨਪਨੰਤਰੀਤੁਦਾਤਾਦਾਤ
 ਗ। ਜਹਦੇਖਾਤਹਦੇਕਤੁਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਗ। ਬਾਨਿਬਨੰਤਰੀਠਵੀਰੀ
 ਆਗਰਸਚੁਦੀਵੀਚਾਗੀ। ਅਟਪੰਥੀਆਦਾਨੁਦੇਵਸਵਿਵਤਾਅਗਾਪ
 ਅਪਾਗ। ਹਰਿਆਦਾਨੁਦਿਆਲਤੁਕਰੀਕਰੀਦੇਖਵਗੀ। ਦਇ
 ਕਰੀਪਕੁਮੇਲਿਲੇਰੀਥਨਅਤਿਛੁਹੀਉਸਾਗੀ। ਦਾਨਾਤੁਹੀਨਾਤ
 ਹੀਦਾਨਾਕੰਸਿਰੀਦਾਨ। ਦਾਲਦਰੁਮਨਦੁਖਦਨਵਗਾਅਥੀਗੀ
 ਆਨੁਪਿਆਨਾ। ਪੰਨਿਗਇਅੈਭੂਰਿਭੂਰੀਅੈਧੰਨਅਤਿਛੀਤੁਗ

ਵਾਗਾ ॥ ਪੰਨ੍ਹ ਵਿਗਲਿ ਸਚੁ ਸੰਚਿ ਆਨਿ ਰਮ ਲੁਨਾ ਘਟਿ ਆਗਾ ॥
 ਪੰਨ੍ਹ ਗਇਆ ਤਾਜਾ ਟਹੇਰਿ ਜੇਗ ਚੁਰੀ ਰੰਗਿ ਏਕਾ ॥ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਿਰ
 ਸਉ ਧਰਮੈ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕਾ ॥ ਪੰਧਾ ਪਾਵਤੁ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨੁ ਮਹਿ ਸ
 ਚੁਦ ਅਨੰਦੁ ॥ ਦੁਰਜੰਨ ਤੇ ਸਾਜਨੁ ਚਏ ਕੇ ਟੇਗੁ ਘੋਇ ਦਾ ॥ ਬੁਨੁ ਬੁਨੁ ਟਿ
 ਰਤਿ ਛੁਟਿ ਬੁਧੁ ਤਰਹਿ ਧਰਮਿ ਬੁਧਿ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਅਲਹੁ ਹੀ ਜਸ
 ਮਾਣੁ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਾ ਕਰਤਨੁ ਛੁਟਿ ਐਵਿ ਟੁਗੁ ਟੁਗੁ ਮਧੁ ਰਸਾਨੀ
 ਨਾਤਿ ਸੁਦੇ ਹੁਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਛਿਨਿ ਪੰਛਤਾਰੀ ॥ ਨਤਿ ਸਗੀ ਆਨੁ ਨ ਪਿ
 ਆਨੁ ਹੈ ਨਾਤਿ ਸਧਰੁ ਮਧਿ ਆਨੁ ॥ ਵਿਟਨਾ ਵੈਨਿ ਰਭਰਿ ਕਹਹਿ ਗਾਜਾ ਟਾਅ
 ਰਿਆਨਾ ॥ ਥਾਕੀ ਰਹੀ ਚਿਟਾ ਪਨਾਗਾ ਥਨ ਹੀ ਨ ਪਾਗੁ ॥ ਨਾਸਾ ਜਨੁ ਸੇਰੰ
 ਗੁਲੇ ਕੇ ਸਪੈ ਹਕੁ ਸਿਪੁ ਚਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕਾ ਪੁਓ ਪੁਓ ਜੇ ਰਹੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣ
 ਗਾਗ ॥ ਜੀਨੈ ਛੁਟਿ ਸੇ ਮੇਲ ਸਿਗੁ ਰਵੈ ਰੇਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥ ਪਾਪੁ ਬੁਧਾ ਪਾ
 ਗਾਪਾ ਪਿਕਉ ਪਿ ਆਗਾ ॥ ਪਪਿਲ ਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਗਾ ॥ ਪਰਹੀ ਪਾਪੁ
 ਪਛਾਣੈ ਆਪਾ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਮੰਗ ਵਿਜੰਗੁ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਨਰਕਿ ਪਤੰਤਰਿ ਰੇਤਿ ਰੇ
 ਰੇਤਿ ਬੁਧੈ ਸੰਮਕਾਲਾ ॥ ਰੇਤਿ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਵੈਸੈ ਸੁਠੁ ਬੁਧਾ ਪੈ ਕਾਲਾ
 ॥ ਮੰਨ ਜੰਜਾਲੈ ਵੇਲਿ ਮਾਭੀ ਜੰਜਾਲਾ ਮੁਠੀ ॥ ਵਿਟਨਾ ਵੈਨੈ ਰੇਤਿ ਛੁਟਿ
 ਐਪਾਪੇ ਪੁਚੀ ਪੁਚਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਟਿਰਿ ਟਿਰਿ ਟਾਹੀ ਟਾਸੈ ਕਉ ਆ
 ਟਿਰਿ ਪਛਤਾਨਾ ਅਥੁ ਕੀ ਮਹੁਆ ॥ ਟਾਥਾ ਚੇਗੁ ਚੇਗੈ ਨਹੀ ਬੁਧੈ ॥ ਸ

ਤਿਗੁਰੁ ਪਿਲੈ ਤਾ ਆਖੈ ਸੁਧੈ ॥ ਜਿਉ ਮਛਲੀ ਛਾਥੀ ਜਮ ਜਾਇ ॥ ਇਹੇ २३
 ਗੁਰਦਾਤੇ ਮਾ ਕਤਿ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ॥ ਇਕ ਰੰਗ
 ਰਚੈ ਰੰਗੈ ਲਿਵਿ ਲਾਇ ॥ ਇਹ ਛੁਟੈ ਫਿਰ ਛਾਸ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ
 ਕੀਰੀ ਕੀਰੀ ਕਰ ਦੇਹੈ ਗਾਇ ॥ ਬੀਰ ਚਲੇ ਪਰਿ ਆਪਣੈ ਬਹੁ ਟੁਕੀਰੀ
 ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਾਬੁ ਲਵੈ ਪਰਿ ਹੁਟ ਨੀ ਬੁਲੀ ਬੁਲੈ ਨੀ ॥ ਜੇਲੇ ਨੀ ਵ
 ਰਾਖ ਅਵਸਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬੀਰਲੀ ਆਨੀ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ
 ਚਿ ਪੁਲੇਇ ॥ ਠਾਕਰ ਹਉ ਬਿਵਤਿ ਆਈ ਆਜੈ ਗਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਬਾਟੀ
 ਬੀਰਲੇ ਹੀ ਚਾਹ ਸੀ ਜੇ ਕੇ ਗੁਰੁ ਮਾਯਾ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਾਟੀ ਮਾਯਾ ਪਰ
 ਖਰੀ ਨਿਜ ਪਰਿਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ॥ ਕੁਨਿ ਕੁਨਿ ਪਨੀ ਐ ਪਨਿ ਪਨਿ ਕੁ
 ਜੈ ਦਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਉਸਰੈ ਛਾਹੈ ॥ ਸਰਿ ਕੁਰਿ ਸੰਘੇ ਕੀ ਕੁਰਿ ਪੇਖੈ ਸਮਰਥ
 ਦੇ ਪਰਵਾਹੈ ॥ ਕੁਰੀ ਕੁਲਾਟੇ ਕੁਦੇਇ ਵਾਨੇ ਵਿਟੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਆਪਾਈ
 ਐ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਆਨ ਕੁਰੀ ਪਰਿਪਕੁ ਨੀ ਜਨ ਪੈ ਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈ ਐ
 ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਦਿਨ ਗਤੀ ਬੁਝਨਿ ਪਛਤਾਈ ਐ ॥ ਕੁਤੇ ਕੁ
 ਲੀ ਗੁਰੁ ਮਾਯਾ ਕੁਣੈ ਤਾਨਿ ਜਪਾਇ ਵਾਸਾ ਪਾਈ ਐ ॥ ਕੁਤੇ ਕੁਦਿ ਜਲ
 ਮਾਯਾ ਵਿਖਨਾ ਆਸਨਿ ਗਸਾਤੀ ਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪਸਾਈ ਆਪੈ ਚੀਨੈ
 ਜੀਵਤਿ ਆਇਵ ਮਰੀ ਐ ॥ ॥ ਪਾਇਆ ਪਾਇਆ ਕੁਰਿ ਮੁਖੇ
 ਇਆਰਿ ਸੇਨ ਸਾਥਿ ॥ ਤਿਸ ਚਲੈ ਉਠੈ ਮੁਖੇ ਪਾਇਆ ਕੁਰੀ ਆਇ

੨੩
 ੨੩ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਰਦੇਨ ਆਵੈ ਗਾਏ ॥ ਚਾਕਰ ਰਹਿ ਐਕਸਾਸ ॥
 ਉਠੇ ਉਤਰੇ ਦਿ ॥ ਵਜਰ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸੇਇ ॥
 ਤਮਰ ਬਿਛੜੇ ਆਈ ਆਜੈ ਰਾਵੈ ਤੇਰੇ ॥ ਆਪਿ ਰਹੇ ਰਿਸ ਆਖ ਐਕਸ
 ਵਰਨ ਕੇਇ ਰਹੇ ॥ ੧ ॥ ਧੀਜ ਉਸੁ ਰੇ ਰਨ ਹੀ ਰਹੇ ਰੁਲੀ ਚਾਪਾਇ ॥ ਨਰਕ
 ਨਿਵਾਰਣ ਨਰਸ ਚਉ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ॥ ਵਟੁ ਤੇ ਵਟੁ ਚਤੁਰ ਠੀਰ ਹੀ ਮਨ ਮਾਨੀ
 ਰਹੁ ਉਥੀ ਚਾਗ ॥ ਲਲ ਰਤਨ ਰੁਪਾ ਟਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗਬਿਰੰਤਾਰ ॥ ਉਤਰੇ
 ਟਾਪੂ ਰੁਪਾ ਲੈ ਦਿ ਰਮਨਿ ਦੇਵੇ ਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਟਿ ਤਮਰ ਸੀ ਲੇਲਾ ਗਲੇ ਪਰ
 ਥਾਇ ॥ ਰਚਨਾ ਗਾਉ ਜੀ ਨਰਚੀ ਜੀ ਨ ਸਿਰੀ ਆ ਆਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਥਿ ਰੁਪੀ ਤਪਿ
 ਆਈ ਐ ਅੰਤ ਨ ਪਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਨੈ ਰੁਨਾ ਹੀ ਜੀ ਉਸੇ ਦਿ ॥ ਤਿਸ ਬੀਨਾ
 ਜਾ ਅਵਰ ਨਹੇ ॥ ਨਾਨੈ ਗੁਰ ਰੁਪਾ ਮਸਟ ਹਰਿ ਮੈ ਅਨ ਮਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
 ਮਾਈ ਹੀ ਪਾਈ ਐ ਮਤੁ ਰੇ ਰੁਪਾ ਰੁਲਾਇ ॥ ਸੇ ਸਾਹ ਸਾਚਾ ਜੀ ਸੁਹਰੀ ਪ
 ਨਾਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਥਿ ਪੁਰਾਤਿ ਸੁ ਸਾਗੀ ॥ ਰੁਨੀ ਗੁਰੀ ਹੀ ਪਾਇ ਆਗਾ
 ਸੁਹਰੀ ਵੀ ਚਾਗੀ ॥ ਆਪੁ ਗਇ ਆਦੁ ਬਰਦੇ ਆ ਹੀ ਰੁਪਾਇ ਆਨਾਗੀ
 ॥ ੩ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀ ਐ ਪਨੁ ਰਾ ਚਾਉ ਖਾਛਾ ॥ ਸਾਰੀ ਸਦਾ ਦੇਸ
 ਚਿ ਪਨੁ ਰੁਪਾ ਹੀ ਦਿਖ ਆਗਾ ॥ ਸਚੀ ਆਰੀ ਸਚੁ ਸੰਚੀ ਆ ਸਾ ਚਉ ਨਾ
 ਮ ਅਮੀਨਾ ॥ ਹੀ ਨਰ ਆਇ ਲਉ ਰੁਪਾ ਤਿਸਾਹੀ ਸਚੁ ਰੁਲਾ ॥ ਸਾਜਨ
 ਮੀਤੁ ਸਜਾ ਟੁਟੁ ਸਰ ਵਰਤੁ ਹੀ ਸੁਖ ॥ ਸਾਚੁ ਠਕਰ ਮਨਿ ਵਸੇ ਹਉ ਬੁਲਿ ਹੀ

ਤਿਸੁ ਅਭਿਆਸਮਤਾਮੰਗਣਿਜਿਨੁ ਜੀਤੀਸੇਜਾਣੁ ॥ ਬਿਖਿਆਮੀਮੁਤ੍ਰਏਕਰੇਭ
 ਏਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ ॥ ੧੫ ॥ ਖਿਆਇਹੁਟੇਖਪਿਗਏਖਹੁਟਿਲਖਿਅਸੰਯੋ
 ਗੰਟਤਨਆਵੈਰਿਉਗਟਿਖਪਿਖਪਿਪੁਏਉਸੰਯੋ ॥ ਖਸਪੁਪਛਾ
 ਏਆਪਟਾਖਲੈਉਪੁਨਪਾਇ ॥ ਸਬੁਏਅਹਲੀਖਗਤੁਖਿਆਸਚੁਸੁ
 ਖਤਾਇ ॥ ਖਰਚੁਖਰਾਪਨੁਪਿਆਨੁਤੁਆਪੇਵਸਰਿਸਰੀਰਿ ॥ ਅਨਿਤਨੀ
 ਮੁਖਿਜਾਪੈਸਦਾਗੁਟਅੰਤਰੀਪਨਿਪੀਰਾ ॥ ਹਉਮੈਖਪੈਖਪਾਇਸੀਉ
 ਜਓਵਖੁਏਰਾਗੁ ॥ ਜੰਤਉਪਾਇਵਿਚੁਪਾਇਅਨੁਚਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾ
 ਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਸਟੇਰੇਉਨਜਾਨੈਰੇਇ ॥ ਸਿਸਟਾਰੈਸਨਿਹਚਉਰੇਇ ॥ ਸੰ
 ਪੈਰਓਵੈਸਰੁਪਿਆਈਐ ॥ ਸੰਪੈਪੁਰਉਲਿਖੇਰੀਪਾਈਐ ॥ ਸੰ
 ਪੈਗੁਣਿਚਾਰੀਚੰਗ ॥ ਸੰਪੈਸਾਬਿਨਚਾਲੈਰੰਗ ॥ ਬਿਨੁਸਚੇਨਜੀਵ
 ਰਗੀਆਨੁ ॥ ਹਰਿਗੁਪਪੈਵੈਛੁਟੈਨਿਹਾਨ ॥ ਹੋਰਤਹੋਰਤਹੋਸਖਮਿ
 ਏਰਹੀਯੋਗਨਾ ॥ ਹਉਹਉਕਰਤੀਮੈਅਈਸਚਉਰੈਮਨਿਗਿਆਨਾ ॥
 ਗਰਤਰਚੰਦਨਘਟੇਰਹਿਥਾਰੀਸੀਗਰਾ ॥ ਅਲਪੀਤਅਸੁਖਪਾਇ
 ਆਸਗਲਗੁਟਾਗਲਿਗਰਾ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਉਸਿਓਪੀ
 ਤੁਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉਬਿਨੁਰਿਨਸੁਖਿਪਾਇਆਰੇਖਹੁਅਨੀਬੀਚਾਰੀ ॥ ਹਉਪ
 ਨਨਾਹਉਬੁਝਨਾਹਉਸਿਓਰਖਓਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉਰੁਪੀਐਰਹਿਓਪਿਆਇ
 ਐਹਉਗਾਨਾਅਪਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਲੇਖਨਅਟਦੀਹੋਸਖਮਿਜੋਲਿਖਿ

ਆਰੁਤਾਗੁ । ਆਪੇਹਾਰਵਜੀਨ੍ਹੀਆਰੁਧਿਰਪਾਪਗੁਧਾਰੀ । ਰਹ
ਤੇਕਬਿਟੁਆਈਆਰੁਧੁਗੁਰੂਚਾਰੀ । ਲਿਖਿਆਠੰਡੀਨਸਰਈਅੈ
ਮਿਉਗੁਣੀਤਿਉਸਾਰੀ । ਨਦਰੀਭੋਰੀਸੁਖਪਾਇਆਨਾਨਕਸਰੁਦੀਚਾਰੀ
। ਮਨਮੁਖਭਲੇਪਦੈਅਏਉਭਰਗੁਰੂਚਾਰੀ । ਜਿਪਰਖਨਦਰੀਨਆਵ
ਦੀਸੁਰਾਹਿਆਰੁਧੀਰਨੀਆਜਾਇ । ਕੁਲਿਗਰੀਗਰਆਪਟੇਜੀਨਹਿਰੈ
ਦੇਤਾਦੇਖਾਇ । ॥ ਪਾਪਾਪਨ੍ਹੀਆਆਖੀਅੈਭੁਇਆਭੁਚਰੈਸਰਜੀਸੁ
ਰਾਇ । ਬ੍ਰਿਹਿਆਸੰਪੈਤਤੁਲ੍ਹਜੈਗਮਨਾਅਲਿਵਲਾਇ । ਮਨਮੁਖਭੁਇਆ
ਭੀਰੁਦਾਭੁਖਖਟੇਭੁਖਖਾਇ । ॥ ਮੁਰਖੁਸਰੁਦੁਨਈਨਈਸੁਧੁਭੁਦੁਨਗਰਾ
ਇ । ॥ ਪਾਪਾਗੁਰੁਮੁਖਆਖੀਅੈਗੁਟਨ੍ਹੀਆਅਤਿਰੇਇ । ॥ ਸਾਮਸਾਮ
ਸਰਨਾਮਸੰਗਰੁਲਾਗਾਜਗਮੈਹਲੇਇ । ਸਰੀਪਟਿਸਉਅਨਿਪਨ੍ਹੀਅੈ
ਸਰੁਦੁਸੁਸਾਰ । ਨਾਨਕਸੰਪਨ੍ਹੀਆਸੰਪਤਿਤੁਭੀਨਾਜੈਸਰਾਮਨਾਮਗਲਿ
ਗਾਨਾ ॥

ਸਿਖਰੀ ਸਾਹਿਬ ॥ ਸਿਪਸਭਾਰੂ ਆਸਟਿਉਂ ਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭਾਜੈ ਰਾਨ ॥ ਤਿਸ
ਆਗੈ ਰਾਗੁ ਪਿਆਰੀ ਸਾਚਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ॥ ਅਸਤੁਰਾਇ ਪਰੀ ਤਿਸ
ਆਗੈ ਤਨਿ ਮਨਿ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਪਿਲੈ ਸਚ ਪਾਦ ਅਮੈ ਸਹਜੁ
ਦਿਜ ਸਿਲੇਉ ॥ ਹਿ ਆਭੁਣੀ ਅਮੈ ਸਚੁ ਸੁਚਾਰੈ ਹਿ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬੁ ਦਫ਼ੈ ਨ ਮ

ਕਉਨ ਕਉਨਿ ॥ ਰਗਉ ॥ ਕਵਨ ਤੁ ਮੇਰਿ ਆਨਾਉ ਤੁ ਮਾਗ ਕਉਨ ਮਾਗ ਕਉ
 ਉਨ ਸੁਆਉ ॥ ਸਾਚ ਕਉਨ ਅਰੁ ਸਿਰ ਮਾਗਿ ਹਉ ਮੀਤ ਜਲ ਬੁਲਿ ਜਾਉ
 ਕਉਨੈ ਸਹੁ ਰਹਿ ਅਯੋ ਬੁਲੇ ਕਉਨ ਆਵਹੁ ਰਹਿ ਜਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਲੇ ਸੁਣਿ
 ਬੁਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਤੁ ਮਾਗਹਾਹੁ ॥ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੁਲੇ ਸਨਿ ਰੀਤੀ ਰਹੀ ਅਯੋ ਬੁਲੇ
 ਨ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗਾਏ ॥ ਸਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮ ਸਚਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ ॥ ਆ
 ਸਟਿ ਬੁਲੇ ਸਟਿ ਬਿਰਨਾ ਗਾਇਨੁ ਅਯੋ ਸਗੁਰ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਬੁਲੇ
 ਆਪੁ ਪਛਾਣੇ ਸਚੇ ਸਚੇ ਸੁਆਏ ॥ ॥ ਦੁਨੀਆ ਸਾਗੁਰ ਦੁਤਰ ਕਹੀ
 ਅਯੋ ਕਉਨ ਕਉਨ ਪਾਈ ਅਯੋ ਧਾਰੀ ॥ ਚੁਰਪਟ ਬੁਲੇ ਅਉ ਪੁਨਾਨ ਕਹੇ ਹੁਸਰਾ ਬੁਲੇ
 ਗਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਆਖੇ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਰਿਐ ਆਉਤਰੀ ਜੈ ॥ ਸਾਚ ਕਉ
 ਤੁ ਮਾਗ ਗੁਰਮੁਖੀ ਤੁਝ ਕਉ ਆ ਬੁਲੇ ਸਟਹੀ ਜੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਰਖ ਲੁਨਿ
 ਲੁਖ ਮੁਗਾਈ ਨੀ ਸਾਣੀ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਹੋ ਕਵ ਸਾਗੁਰ ਤਰੀ ਅਯੋ ਨਾਨਕ ਮੁਖ
 ਦੁਖਾਣੇ ॥ ਗੁਰਿ ਹਿਰਾਤਿ ਦੇ ਕਉ ਅਨਿਵਸਿ ਆਸਾ ਆਸਾ ਆਹਿ ਨਿਗਾਸੀ ॥
 ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਿ ਦੇਖਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕ ਤਾਗੁਰਾ ਸੀ ॥ ਸੁਣੁ ਸੁਆ
 ਮੀ ਅਰੁ ਸਿਰ ਮਾਗਿ ਪੁਛੁ ਉਸਾਚ ਬੁਲਿ ਚਾਹੀ ॥ ਰੰ ਸਨਕੀ ਜੈ ਉਤਰੀ ਜੈ
 ਰਿਉ ਪਾਈ ਅਯੋ ਗੁਰੁ ਆਗੀ ॥ ਦਿਹੁ ਮਨੁ ਚਲ ਭਉ ਸਚੁ ਘਰਿ ਬੁਲੇ ਸੇ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮ ਅਧਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਆਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਗੇ ਸਾਉ ਪਿਆਰੀ ॥
 ਗਾਟੀ ਗਾਟੀ ਗੁਰਿ ਨਿਗਾਏ ਰੁਖਿ ਰੁਖਿ ਰੁਖਿ ਰੁਖਿ ਅਨੇ ॥ ਕੰਦੁ ਲੁ

ਅਗਰੁ ਘਾਈਐ ਅਉਧੁ ਬੁਝੈ ਲੈਗੀ ਆਨੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ਸੁਖਾ
 ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਐ ਲੁਨਲਾਗੈ ਜਾਈ ॥ ਗੰਠੁ ਖਪੁਤਿ ਲੈ ਗਾਠੀ ਘਾਹੁ ਲੈ ਜੋਗ
 ਜਗਤਿ ਹਿੰਦੁ ਪਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਗਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦਨ ਆਵੈ ਪਰੁ ਘਰਿ ਚਿਤਨ ਤੁਲਾ
 ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਨੁਟੇ ਕਨਟਿ ਕਈ ਨਾਨਕ ਬੁਝਨ ਜਾਈ ॥ ਗਾਟ ਪਟ ਟੁਪਾ
 ਰਗਰੁ ਹਿੰਦੁ ਆਸਹ ਜੇ ਸਚੁ ਦਾਖਾਨੇ ॥ ਖੰਡੀ ਤਨਿ ਦੁਆਲਾ ਪਾ ਅਗਰੁ ਨਾਨ
 ਕ ਤਤੁ ਬੁਝੀ ਚਾਹੇ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸਨੁ ਕੁਝ ਕਰਹੁ ਜੋਗੀ ਦੁਆ ਦੁਆ ਪੁੰਨੀ ਖੰਥਾ ॥ ਬੁ
 ਹੁ ਅੰਤਰੀਏ ਕੁ ਸਰੇ ਦੁਹੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਕਈ ਕਪੰਥਾ ॥ ਇਨ੍ਹਿ ਬਿਅਨੁ ਸਮਝਾ
 ਈਐ ਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁ ਨਿਚੈ ਟਨ ਘਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝੈ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਬੁਝੈ ਜੋਗ
 ਜਗਤਿ ਦਿਵ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰੀ ਸਬੁ ਦੁਨੀ ਤਰੀ ਅਦੁ ਗਉਐ ਐ ਅੰਤਾਰੁ
 ਰਿਰਹੀ ॥ ਜਾਅਰੇ ਪੁਅਰੰ ਜਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰੈ ਸਬੁ ਦਿ ਸੁਸਮਾਏ ਪਰਿ
 ਖੰਥਾ ਪੁੰਨੀ ਕੁਰੁ ਪੁੰਨੀ ਭੰਨੀ ਆਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਦੇਰਹੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
 ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰੁ ਹੀ ਬਾਤੁ ਕਹੀ ॥ ੪ ॥ ਉਪਉਖ ਪਰੁ ਪੰਚੁ ਕੁਟੇ ਪੰਥ
 ॥ ਜਾਇਆ ਜਨਾ ਸਟੁ ਪੰਨ ਜਾਗੈ ਟੀ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋ ਖਸੰ ਜਾਗੈ ਨਾਂ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਗੁਰੁ ਅਖਨਾ ਧੁ ਸਮਾਇ ॥ ੫ ॥ ਜਦਨੁ ਸਗੁ ਪਤਾ ਜਦਨੁ ਸੁਖੁ ਜਤਾ ॥ ਜਦਨੁ
 ਸੁਅੰਤਰੀ ਬਾਹੁ ਜਗਤਾ ॥ ਜਦਨੁ ਸੁਆਵੈ ਜਦਨੁ ਸੁਜਾਇ ॥ ਜਦਨੁ ਸੁਤੀ ਕੁਟੁ
 ਰਹੀ ਆਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰੁ ਅਖੁ ਅਰਤਾ ॥ ਅੰਤਰੁ
 ਹੀ ਸਬੁ ਦਿ ਸੁਜਗਤਾ ॥ ਅਨੁਖਿ ਬਿਨੁ ਸੈਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅਖ

ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ॥੧॥ ਭੀਉ ਰਹੀ ਭਾਪਾ ~~ਭੀਉ ਰਹੀ~~ ਖਾਪਾ ॥ ਭੀਉ ਰਹੀ ਖੇਦ
 ਆਭੀਉ ਰਹੀ ਲਾਪਾ ॥ ਭੀਉ ਰਹੀ ਨਿਰਾ ਲਹਿ ਭੀਉ ਰਹੀ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੨॥
 ਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਸਗੁਰੁ ਆਗਾ ॥੧॥ ਦੁਰਅਤਿ ਭਾਪਾ ਸਗੁ ਪ੍ਰਨਿਖਾ
 ਪਾ ॥ ਅਨਿ ਅਖਿ ਖੇਦਿ ਆਗੁਰੁ ਖੁਖ ਲਾਪਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਖੈ ਅੰ
 ਪੇਗੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਹਉ ਮੈ ਐਦਿ ਸਾਹਿ ॥੧॥ ਸੁਨੀ ਨੀਤੀ ਰਹੀ
 ਜੈ ਬੀਚਾਰ ॥ ਭੀਉ ਨੀਤੀ ਸਾਧਨੈ ਰਹੀ ॥ ਸਗੁਰੁ ਭਾਖਾ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ
 ਨਾਨਕੁ ਗਾਇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ॥੨॥ ਭੀਉ ਸਗੁਰੁ ਭੀਉ ਹਉ ਰਾਮੀ ॥
 ਭੀਉ ਸਗੁਰੁ ਭੀਉ ਹਉ ਖਨਿ ਭਾਸੀ ॥ ਭੀਉ ਸਗੁਰੁ ਭੀਉ ਹਉ ਭਾਸੀ ॥ ਭੀਉ ਰਹੀ ਸਾ
 ਖਲੀ ਖਾਹੁ ਪਾਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਦੁ ਜਤਿ ਰਹੈ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦੁਰਸਨੈ
 ਤਾਈ ਰੇ ਖਨਿ ਭਾਸੀ ॥ ਸਾਚੁ ਦੁਖ ਰਹੈ ਹਉ ਭਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਖੁ
 ਖਿਉ ਤਰਸਿ ਧਾਹੇ ॥੪॥ ਭੀਉ ਬਿਪਿ ਪੁਰਖਾ ਜਨੁ ਖੁਟਾਇਆ ॥ ਕਾਹੇ
 ਰਹਿਉ ਤੁਹਿ ਹਉ ਖਨਿ ਭਾਸੀ ॥ ਭੀਉ ਬਿਪਿ ਪੁਰਖਾ ਜਨੁ ਖੁਟਾਇਆ ॥ ਭੀਉ
 ਰਹਿਉ ਤੁਹਿ ਹਉ ਖਨਿ ਭਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਰੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਜਨੁ ਮੈ ਗਾਇਨਿ ਭੀਉ ਭਾਸੀ ॥ ਅਨੁਭਵਿ ਗਾਇਨੁ ਖਨਿ ਭਾਸੀ ॥ ਆਸਾ
 ਅਨੁਸਾਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੈ ਤੀਨੀ ਰਹੀ ਖਾਈ ॥ ਭੀਉ ਭਾਸੀ
 ਖਾਈ ਭੀਉ ਭਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰੁ ਭਾਸੀ ॥ ਆਇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਬੀਚਾਰੁ
 ਰਹੀ ਅਲੇ ਸਨਕੁ ਗੁਰੁ ਭਾਸੀ ॥ ਭੀਉ ਭਾਸੀ ਭੀਉ ਭਾਸੀ

ਅਲੇਖਾਇਆਇਰੁਨਨਿਹਾਸੇ ॥ ਗਾਲਗਾਠੀਗਾਰਿਓਜਲਾਈਅਲੇਖੇ ॥
 ਓਨਿਰੁਰੁਓਘਰਿਜਾਈਐ ॥ ਸਹਜਸੰਤਖਰਾਆਸਟੁਜਾਣੇਰੁਓਛੇ ॥
 ਰੇਰੁਓਗਾਈਐ ॥ ਗੁਰਰੇਸਬੁਹਿਰੁਓਐ ॥ ਬੁਖਆਰੈਤਾਨਿਜਘਰਿਓਵੇਵਾ ॥
 ਸੋ ॥ ਜਿਨਰੁਓਰੁਓਆਰਿਸੁਸਬੁਹਿਪਛਾਣੇਨਾਨਕਤਾਰਾਹਾਸੋ ॥ ੧੭੭ ॥
 ਰੁਗਤੇਆਵੈਗਾਗਾਇਗੁਜਾਵੈਰੁਗਾਇਗੁਰੇਸਆਈ ॥ ਏਸੁਸਬੁਹਿਰੁਓ ॥
 ਜਅਰਥਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰੁਤਿਲਨਤਆਈ ॥ ॥ ਰਿਓਤਤੈਅਵੈਗਤੈਪਾਵੈਗੁਰੁਆ ॥
 ਅਲਗੋਪਿਆਰੇ ॥ ਆਪੇਸਰਤਾਆਪੇਰਰਤਾਰੁਨਾਨਕਬੁਝੀਚਾਰੇ ॥ ਹੁਰ ॥
 ਮੇਆਵੈਹੁਰਮੇਜਾਵੈਹੁਰਮੇਰਹੈਸਆਈ ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚੁਰਆਵੈਗਤਿ ॥
 ਅਤਸਬੁਹਿਦੇਪਾਈ ॥ ॥ ਆਇਰੁਓਬੁਸਮਾਇਬੁਝੀਚਾਰਬੀਅਲੇਸੁੰਨਨਿ ॥
 ਰੰਤਰਿਹਾਸਲੀਆ ॥ ਅਰਲਪਤਿਅਦਾਗੁਗੀਆਨੁਬੁਝੀਚਾਰਿਅਲੇਖ ॥
 ਟਿਘਟਿਸਾਚਾਸਰਹੁਜੀਆ ॥ ਗੁਰਗੁਚਨੀਅਵਗਤਿਸਆਈਐਤਤਨਿ ॥
 ਰੰਜਨੁਸਹਜੀਲਹੈ ॥ ਨਾਨਕਦੁਜੀਗਾਗਨਰਰਟੀਸੇਵੈਸਿਖਸੁਖਸੇਲਹੈ ॥
 ॥ ਹੁਰਮੁਖਿਸਮਾਦੁਰੁਰਾਪੁਛਾਣੇਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਣੇਸੇਈਆ ॥
 ॥ ਆਪਮੇਟਨਿਗਲਮਹੈਵੈਅੰਤਰਿਸਾਚੁਜੋਗੀਰਹੀਐਸੇਈਆ ॥ ॥
 ਅਵਗੁਤੰਨਿਰਮਾਇਲੁਓਪਜੇਨਿਰਗਟਤੇਸਰਗਟੁਥੀਆ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁ ॥
 ਰਪਰਚੈਪਰਮਪਰਿਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬੁਹਿਸਮਾਇਲੀਆ ॥ ਏਰੇ ॥
 ਰੁਓਸਚਏਰਾਜਾਣੇਹੁਓਐਦੂਜਾਦੂਰੀਆ ॥ ਸੰਜੋਗੀਗੁਰਸਹੁ

ਦੁਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਰਮ ਲੁਪਗਾ ਸਥੀਆ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤ ਸਭੁ ਰਿਹੁ ਸੁ
ਫੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਸਰਹੁ ਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਓ ਲੈਵਤਾਈ ਆਪੁ ਪੰਛਾ
ਣੈ ਸਰਹੁ ਜੀਆ ॥ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ਸਾਚੇ ਸਚੇ ਦੇਰੁ
ਦਿਆ ॥ ਫੁਠੇ ਆਵਹਿ ਠੁਠਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਆਵਾਗਉ ਟੁਕੁ ਦਿਆ ॥ ਆ
ਵਾਗਉ ਟੁਕੁ ਏਗੁ ਸਰਹੁ ਦੀਆ ਪੇ ਪਰਬੈ ਰੁਖ ਸੁਲ ਦਿਆ ॥ ਦੇਰਾ ਬੇਦੁ
ਦੂਜੈ ਆਪੀ ਨਾ ਅਰਸਾਇ ਟੁਟੀ ਸਹੀਆ ॥ ਸੋ ਰੁਖੈ ਜਿਸ ਆਪਿ ਰੁਖਾਏ
ਗੁਰੁ ਦੇ ਸਰਹੁ ਸੁਖ ਅਰਤੁ ਕੁਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰੈ ਟਗਾਗਉ ਪੈ ਦੂਜਾ
ਪਰਹੀਆ ॥ ੨ ॥ ਅਨਮੁਖਿ ਰੁਲੈ ਜਮੀ ਜਾਣਿ ॥ ਪਰੁ ਪਰੁ ਜੈ ਜੈ ਗੋਟੇ
ਇਨ ॥ ਅਨਿਮੁਖਿ ਰੁਖਿ ਰੁਖੈ ਬੇਹੁ ਟੁਕੁ ॥ ਵੇਆਰੀ ਆਸੈ ਅੰਝੀ ਅਸਾਣਿ ॥ ਸਰਹੁ
ਇਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਰੁਗੁ ਟੁਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਰੁ ਤੇ ਸੁਖ ਜਾਣੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਸਾਚੇ
ਜਾਤੁ ਉਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਗੁਣੀ ਆਪੁ ਪੁਨਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਨਿਰਮਲੁ
ਗੁਰੁ ਗੁਣਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਪਵਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਰੰਗਿ
ਗੁਰਿ ਪਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਸਾਚਿ ਸੰਘਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਪਰ
ਚੈ ਬੇਦੁ ਚੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀ ਐਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਪਰਚੈ
ਸੁਸਰਹੁ ਚੀਆ ਕੀ ॥ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰੁ ਰਿਪਿ ਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਅ
ਖਿ ਪਾਈ ਐ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਅਰਤੀ ਰੁਆਰੁ ॥
ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਅਰਤੁ ਰਚੈ ਚੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਅਖਿ ਜਪੈ ਅੰਤਰੁ ਏਆ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਐ ਸਚੁ ਦਿਅ ਚਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਦਿਓ ਭੇਦ ਜਾਣੈ ਜਾਣ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੈ ਜਾਲੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਮਝੀ ॥
ਇਸ ਅਰਿਓ ਪਤਿ ਖਧਾਤਿ ਸੁਭਾਜੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਦਿਓ ਪੈਰੰਗ ਲਾਇ ॥ ਸਾ
ਹਤਿ ਪਤਿ ਸਿਓ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਦਿਓ ਨ ਪਤਿ ਨਹੀ ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਨ
ਸਾਣੈ ਭੀ ਉਸਾਚੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟਿ ਸਿਧੀ ਸਚੁ ਹੁਪੀ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਭਵ ਜਲਤਰੀ ਐ ਸਚੁ ਸਪੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰਅਪ ਸਰਹਿ ਪਿਜ
ਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਦਿਰੁ ਰੁਰਦਿਰੁ ਤਿਪ ਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰੀਓ
ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਦਿਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥ ਨਾ ਅਗੇਤੋ ਭੀ ਜਾਇ ॥
ਨਾ ਅਰਤੇ ਸਚੁ ਰਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਾ ਅਰਤੇ ਜੇ ਗੁਰੁ ਹੁੰਦਾ ॥ ਨਾ ਅਰਤੇ
ਪਾਵਤਿ ਮੇ ਖਹੁ ਆਹੁ ॥ ਨਾ ਅਰਤੇ ਤੇ ਭਵੁ ਟੁਕੈ ਭੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਅਰਤੇ ਸ
ਚੁ ਸੁਖੁ ਭੀ ॥ ਨਾ ਅਰਤੇ ਸਿਧੀ ਸਟਿ ਭੀ ॥ ਨਾ ਅਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਭੀ ॥
ਨਾ ਅਰਤੇ ਸਚੁ ਰਹੈ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾ ਅਰਤੇ ਗੁਣਗੀ ਆਨ ਹੁੰਦਾ ॥ ਬਿਨਾ
ਏ ਹੁੰਦੈ ਸਚੁ ਏਹਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਅਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਚਾਹੁ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰੇ
ਨਾ ਅਪਣਿ ਆਜਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਚੇਰੇ ਸਮਝਾਇ ॥ ਭਰੀ ਅਰਿਜੇ
ਗੁਰੁ ਆਏ ਸੰਨਿ ਆਸੀ ਛਿ ਆਚਾਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਦਿਓ ਜੇ ਅਰਿਜੀਏ ਸ
ਧਾਏ ਮੇ ਖਹੁ ਆਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੁ ਦਿਓ ਸੇ ਲਾਗੇ ਏ ਖਹੀਏ ਹੁੰਦਾ ॥
ਨਾਨਕ ਏਹੇ ਸੇ ਵਡੁ ਗੁਰੁ ਜੀਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰ ਪਾਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਰਤਨੁਲੈਲਿਵਲਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਖੈਰਤਨੁਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੀਧਾਰਾਅਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਅਨੁਪਤੀਆਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਲ
ਖਿਲਖਾਦੇਤਿਸਭਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚੁਟਨੁਆਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖ
ਨਾਮਦਾਨੁਦਿਸਨਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਸਹੀਜੈਪਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
ਵੈਦਗਹਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚੁਫੈਰੁਜਨੁਪਰਪਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣ
ਕਾਰਕਰਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
ਸੁਰਸਿਮਿਥਿਹੋਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਘਟਿਘਟਿਭੇਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵੈ
ਦਿਰੁਪਗਵਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭਲੀਗਣਤਮਿਟਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਾ
ਮਰਗਗਤਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਖਸਮਖਛਾਤਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਭਰ
ਮੇਆਵੈਜਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਪਾਲਨਪਵਈਥਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਮਨੁਆ
ਅਭਿਤੁਲਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਤਿਪਤਿਨਹੀਬੁਖਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਦ੍ਰਿਸੀ
ਅਰਤਸੈਅਰਵਾਇ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰੁਪਾਟੇਪਾਇ॥ ਜਿਸਗੁਰੁ
ਅਲੈਭੈਸਪਾਰਉਤਾਰੈ॥ ਅਵਗਣਮੇਟੈਗੁਣਿਨੁਸੁਤਾਰੈ॥ ਅਰੁਤਿਮ
ਗੁਰੁਸਹੁਦ੍ਰਿਯਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਰਦੇਨਆਵੈਗਾਰੀ॥ ਤਨਹਟਨੁਦ੍ਰਿ
ਤਮਨੁਵਲਜਾਗਾ॥ ਨਾਨਕਸਹੀਜੈਸਚਦੁਪਾਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬੁ
ਧਿਓਸੇਤੁਬਿਪਾਤੈ॥ ਲੰਗਾਲੁਟੀਦੇਤਸੰਤਾਪੈ॥ ਗੰਮਚੰਦਿਆਰੀਉ
ਅਹਿਗਵਣਾ॥ ਭੇਦਬੁਝੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸ

ਵਿਰਪਾਹ ਲਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੇਟੇ ਤੇ ਤੀਸਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁ
 ਰੈ ਆਵ ਲਜਾ ਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵੈ ਆਵਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਟੇ
 ਖਰੇ ਪਛਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜੇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹਿ
 ਫਤਿਸ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੀ ਪਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੀ
 ਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਸਹੁਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਜੇਗੁ ਟਕਾ
 ਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਆਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਨਾਮਿ ਪਤਿਉਤ ਮਰੇਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਟਰੀ ਮੇਧੀ ਰੇਇ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ਜਦ ਲਖ ਲਖ ਰਵਣਮ
 ਤਿਵੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਜਦ ਲਗੁ ਜਿਸ ਰਾਤ ਚੇਲਾ ॥ ਜਦ ਟਰ ਥਾਲੇ ਰਹੁ ਹੀ ਗਲੇ
 ਬੁਲੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬੁਲੇ ॥ ਏਸ ਰਥਾ ਰਾਹੇ ਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਭਵ
 ਲ ਸਹੁਦਿ ਲਘਾਵੈ ਲਾਗਾ ॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਤਿਵੇਲਾ ॥
 ਸਹੁਦਿ ਗੁਰੁ ਸੁਣਤਿ ਪਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਰਥ ਰਥਾ ਲੇ ਰਹੁ ਹੀ ਗਲੇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜੀ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਹ ਸਹੁਦਿ ਜਿਤ ਰਥਾ ਵੀ ਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਉਧੈ ਅਗਨੀ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਮੈ ਟਰੇ ਦੇ ਤਰਿਉ ਖਾਈ ਮੈ ਸਾਹੁ ॥ ਜਿਤ ਗਰ
 ਬੁ ਜਾਇ ਸੁਰਵਣੁ ਆਗਾਹੁ ॥ ਨਿਵੈ ਰਾਖ ਪਰੁ ਮੰਦੁਰੁ ਅਗਨੀ ਪਿਗਾਹਨਾ ॥
 ਰਵਨ ਗੁਣ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ॥ ਇਤਉਤ ਰਿਸ ਰਉ ਜਾਣੁ ਸਆਵੈ ॥ ਜਦ
 ਨ ਪਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਆਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ਗਉਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਚੁ ਕੇਵੈ ॥ ਦੁਆ
 ਮੈ ਟੈ ਦੇ ਰੋਹੈ ॥ ਜਗਦਰਨਾਮਨੁ ਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹੁ ॥ ਸਹੁਦਿ ਰਮਾਈ ਮੈ

ਖਾਦੀ ਐਸਾ ਹੁੰਦਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ ਏਕੋ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਸਤਿਗੁ
 ਰੈ ਗਾਇ ॥ ॥ ਸਚੁ ਭੈਰਾਤਾ ਗੁਰੁ ਬੁਨਿ ਵਾਰੈ ॥ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਬੁ ਦੁਇ ਚਾਰੈ ॥
 ॥ ਸਬੁ ਦੁਇ ਸੈਸਚੁ ਅੰਤਰੁ ਹੀ ਆ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਰੰਗਿ ਰਹਿ ਆ ॥ ॥ ਰਾਮ
 ਰੂਪ ਬ੍ਰਿਖ ਅਗਨਿ ਨੀ ਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਸੁਰੈ ਰੀਖ ਆਰੈ ॥ ॥ ॥ ॥ ਰਵਨੁ ਮ
 ਖਿਚੈ ਚੁਰਿ ਦੈ ਘਰੁ ਛੁਦਿ ਆ ॥ ॥ ਰਵਨੁ ਮੁਖਿ ਸੁਰਜ ਤਪੈ ਤਪਾਇ ਆ ॥ ॥
 ॥ ਰਵਨੁ ਮੁਖਿ ਰਾਲੁ ਜੰਗੁ ਨੀਤ ਰਹੈ ॥ ॥ ਰਵਨੁ ਬੁਧਿ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ॥ ਰ
 ਵਨੁ ਜੋ ਪੁਜੈ ਗੁਰੁ ਸੋ ਘਾਰੈ ॥ ॥ ਬੁਲੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਚਾਰੈ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸਬੁ ਦੁ
 ਰਾਖਤ ਸਬੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ॥ ਸਮਿ ਘਰਿ ਸੁਰੁ ਦੁਸੈ ਘਟੈ ਅੰਧਿ ਆਰਾ ॥ ॥
 ॥ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਸਮੁ ਅਰੀ ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਤਿ ਤਾਰ ਟਰਾਰਾ ॥ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਪਾਰੈ ਮਨੁ ਸਾਚੇ ਸੁਆਇ ॥ ॥ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ॥ ॥ ॥ ਨਾਮ
 ਤਤੁ ਸਬੁ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਗਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ॥ ਤਤੁ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ
 ਆਨੈ ॥ ॥ ਦੁਜਾਜਾਇ ਦਿ ਰਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ ॥ ॥ ਬੁਲੈ ਪਦੁ ਗਗਨੁ ਗਗਨੁ ॥ ॥
 ਨਾਨਕ ਨੀਚੁ ਲਖਿ ਲਟੁ ਸੁਰੁ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸੁਨੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਿ ਸੁਨੰ ਤਿਭੁ
 ਟੁ ਸੁਨੰ ਮੁਸੁਨੰ ॥ ॥ ਚਉਥੈ ਸੁਨੰ ਜੇਨਹੁ ਜਾਣੈ ਤਾਰਉ ਧਾਪਨੁ ਪੁਨੰ ॥ ॥ ਅਣਿਘ
 ਟਿ ਸੁਨੰ ਗਾਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਨੁ ਮਨਿ ਭੁਜਨ
 ਗਤਾ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਪਾਤਾ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਸੁਨੰ ਸੁਨੰ ਰਹੈ ਸਬੁ ਰਹੈ
 ॥ ॥ ਅਨਹੁ ਤੁਸੁਨਕ ਗਤੇ ਹੋਇ ॥ ॥ ਅਨਹੁ ਤੁਸੁਨਕ ਰਤੇ ਸੇ ਰੇ ਸੇ ॥ ॥ ਜੀਸ ਤੇਉ ਪ

ਜੇਤਿ ਸਹੀ ਜੇ ਸੈ। ਭਿਯੋ ਜਨ ਅਨਮਰੈ ਹਿਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਾ
 ਅਖ ਅਨਿਸਮ ਪੁਰਾਇ॥ ਨਤਿ ਸਰਸੁ ਭਰੀ ਦਸ ਦ੍ਰੁਪਦੇ॥ ਤਹਿ ਅਨ
 ਤਤਿ ਸਨਦ ਜਾਵਹਿ ਤੁਰੇ॥ ਸਾਚੈ ਗਾਢੈ ਦੇਖਿ ਰਜੁਰੇ॥ ਅਟਿ ਅਟਿ ਸਾਚੈ ਰ
 ਹਿ ਆਗੁਰ ਪੁਰੇ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਟੀ ਪਰ ਗਟੀ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਖਿ ਲਏ
 ਸਚੈ ਸੋਇ॥ ਸਹਿਜ ਗੁਣਿ ਅਲੀ ਐਸਾ ਪੁਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਗੈ
 ਦਲ ਸੋਇ॥ ਸਿੰਨ ਸਹੁਦਿ ਆਪਹਿ ਪਰ ਪਾਰੈ॥ ਕਹਤੇ ਆਰਤ ਸਹੁਦਿ ਨਿਸਤ
 ਹੈ॥ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਿ ਆਸੇ ਸਚੈ ਰਾਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਗੁਣਾਇ ਅਸੁਟਨ
 ਹੀ ਗਾਤੇ॥ ਕਹੁ ਧਿਰ ਦਾ ਦੇਸੈ ਰਿਤੁ ਠਾਇ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਚੁਣੈ ਚੇਟਾ
 ਏ॥ ਜਮ ਦਰੁ ਬਾਧੈ ਰੇਇ ਨਾਥੈ॥ ਬਿਨਸੁ ਬੁਢੈ ਨਾ ਹੀ ਪਾਇ ਸਾਥੈ॥
 ਕਹਿ ਕਹੁ ਬੁਢੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਅਨ ਅਖ ਬੁਢੈ ਗੁਣਾ॥
 ਬੁਧ ਅਟੈ ਗੁਰ ਸਹੁਦਿ ਬੁਧਿ ਜਾਹੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਟੈ ਮੇਖ ਦੁਆਰਾ॥
 ਤਤੁ ਨ ਚਾਨੈ ਅਨਿ ਅਖ ਜਲਿ ਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁ ਨ ਚੇਟਾ ਥਾਇ॥
 ਮਾਨੈ ਹਰ ਅਸੁਰੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਰਗਤੀ ਪਾਵੈ ਆਨ॥
 ਸਾਚੈ ਦੁਖ ਰਪੰਨ ਪਲੈ ਹੋਇ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਹੀ ਸੋਇ॥ ਸਹੀ
 ਰਤਾ ਬੁਢੈ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਤਾਰੀ ਹੀ ਅਤਿ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹਿ
 ਹੀ ਆਸ ਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਹਿ ਪਾਰੈ ਸਚੈ ਗੁਣਿ॥ ਸਹੁਦਿ
 ਗਾਇ ਸਹੁਦੀ ਅਲੇਖਿ ਤਤੁ ਹੀ ਐਭ ਦੁਜਾ ਲੁਸੰਸਾਗੈ॥ ਤੈਸਤਿ ਅੰਗ
 ਰਾਗ

ਲੁਛਾਈ ਅਭਿਪ੍ਰਕਾਸਿ ਅੰਤਿ ਸਰਹਰੁ ਨੁ ਅਪਾਰੰ ॥ ਚੁਲੈ ਕੇ ਲੈਅ
ਸਥਿਰੁ ਤੈ ਚੁਲੈ ਚੁਲੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਸੁਟੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚਨਾਨੁ
ਪੁਟੁ ਏਅਪਟੇ ਮਨੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਗਗਨੁ ਖਸੁ ਚੁਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵਲਾਗੈ
ਚੁਲੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲੁ ਅਲਾਏ ॥ ਆਪੈ ਚਾਨਾ ਆਪੈ ਚੁਲੈ ਨਾਪੈ ਚੁਲੈ
ਸਮਝਾਏ ॥ ॥ ਸੁਸਹੁਦਿ ਚੁਲੈ ਨਿਰੰਤਰੀ ਫਾਸੁ ਅਲਖੁ ਸਹੁਦੇ ਖਾਤੁ ਰਮੈ
ਈ ॥ ਪਾਵਨੁ ਫਾਸੁ ਸੁਸਹੁਦਿ ਫਾਸੁ ਅਕਾਲੁ ਜਲਾ ਪਰਸੇਈ ॥ ਨਦਰੁ ਚੁਲੈ
ਸਹੁਦਿ ਪਾਵਨੁ ਮੇਲੁ ਮੇਲਿ ਚੁਲੈ ਮਗਛਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਚੁਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਨਿ ਫਾਸੁ ਏ ॥ ਸਹੁਦਿ ਗੁਰੁ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਅੰਦਿ
ਤਉਤ ਏ ਚੁਲੈ ॥ ਚਿਹਨੁ ਫਾਸੁ ਨਾਮੁ ਫਾਸੁ ਆਮਾਏ ਆਨਾਨ
ਰਸਹੁਦਿ ਪਾਛਾਏ ॥ ਤੈ ਸਹੁਦਿ ਗੁਰੁ ਫਾਸੁ ਅਭਿਪ੍ਰਕਾਸੁ ਸਚਿ
ਅਗਾਰੰ ॥ ਗਗਨੁ ਖਸੁ ਚੁਲੈ ਤਤੁ ਚੁਲੈ ਚੁਲੈ ਅਲਖੁ ਆਪਾਰੰ ਤੈ
ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸਹੁਦਿ ਫਾਸੁ ਏ ਤਾਂ ਅਨੁ ਚੁਲੈ ਅੰਤਿ ਚਾਰੰ ॥ ਅੰਤਿ ਚੁਲੈ
ਚੁਲੈ ਚੁਲੈ ਤਤੁ ਚੁਲੈ ਅਲਖੁ ਪਿਆਰੰ ॥ ਸੁਖੁ ਅਨਾਦਿ ਫਾਸੁ ਪਿਆ
ਲਾ ਚੁਲੈ ਆਪੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਚੁਲੈ ਤਉਤ ਪਰਿ ਸਾਸੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹੁਦਿ ਸਮਝਾਏ ॥ ਅਨੁ ਚੁਲੈ ਪਾਵਨੁ ਚੁਲੈ ਅਲਖੁ
ਪਾਵਨੁ ਚੁਲੈ ਆਪੈ ॥ ਭੀਆਨੁ ਚੁਲੈ ਆਪੈ ਚੁਲੈ ਅਭਿਪ੍ਰਕਾਸੁ
ਪਰੀ ਚੁਲੈ ਆਪੈ ॥ ਚਿਨੁ ਸਹੁਦਿ ਗੁਰੁ ਆਪੈ ਅਭਿਪ੍ਰਕਾਸੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਯੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ । ਸੁਸਹੁਦਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆ ਕੈਤਿ ਭਵ
 ਟ ਜੈਤਿ ਸੁਸਹੁਦਿ ਲਹੈ । ਖਾਵੈ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਾਚੇ ਕੀਸਾਚੇ ਹੀਤਿ ਪਤਾ ਸਿਰ
 ਹੈ । ਅਨਹੁ ਦੁਹਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਹਿਰਲੰਕੇ ਅਰਥਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ
 ਸਚੁ ਜੁਗਾਧੈ ਸਾਚਿ ਰਖੈ ਰੰਗ ਲਾਏ ਗੁਨ ਜਾਣੈ ॥੫॥ ਜਾਇ ਹੀਰ ਦਾ ਦੇਹ ਨ
 ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਨ ਕੈ ਠਹਰਹੁ ਤਾ ॥ ਨਾਭਿ ਕਾ ਮਲ ਅਸਥਿ ਭਨਹੀ ਤਾ ਤਾ ਪਵਨ ਭਵਨ
 ਘਰਿ ਸਰਤਾ ॥ ਰੁਪ ਨਾਭੇ ਖਨ ਕਾ ਵੀਤਾ ਸਹੁਦਿ ਕਾ ਹਾਇ ਵਲਾਈ ॥ ਰਕਤ
 ਹਿੰਦੁ ਦੀ ਮਨੀ ਨਹੀ ਤੀ ਮਿਤਰੀ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਵਰਨੁ ਕੇ ਘਾਸੁ ਰੁਪ ਨ
 ਜਾਪੀ ਹਿੰਦੁ ਰੀਜਾ ਪਸਿ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਭੇ ਰੇ ਰੰਗ ਗੀਦਿ ਬੁਤ ਬੁਤ ਸਾਚੇ
 ਸਾਚਾ ॥ ਹੀਰ ਦਾ ਦੇਹ ਨਹੀ ਤੀ ਅਉ ਪਤਉ ਮਨਿ ਸੰਨਿ ਰਹੈ ਰੇ ਗਣਿ ॥ ਨਾਭੇ
 ਰਸ ਲਾਅ ਸਥਿ ਭਨਹੀ ਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੁਸ ਤਉ ਪਵਨ ਅਨਗਾਨਿ ॥ ਰੁਪ
 ਨੇ ਘੇ ਆ ਜਾਤਿ ਨਹੀ ਤੀ ਤਉ ਅਰਲੀ ਟਿਰਹੁ ਤਉ ਸਹੁ ਦੁਸ ਸਾਹੁ ॥ ਗ
 ਓਨ ਨਗੁ ਨ ਜ ਬੁਤ ਬੁਹਿ ਨਹੀ ਤਉ ਤੇ ਭਵ ਟ ਜੈਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਵਰਨ
 ਰੇ ਖੁਅਸ ਰੁਪੁ ਖੁਅ ਰੇ ਸਹੁਦਿ ਤਾ ਟਿ ॥ ਸਾਚੇ ਹਿੰਦੁ ਸੁਚਾ ਕੰਨਾ ਹੀ ਨ
 ਨਕ ਅਰਥ ਕਹਾ ਟਿ ॥ ਹਿੰਦੁ ਰਿਤ ਹਿੰਦੁ ਪ ਜਗਤਿ ਪ ਜੈ ਪਰ ਘਾਵੀ ਤ ਰਿਤ
 ਦੁਖਾਇ ਨ ਸਿਜਾਈ ॥ ਹਉ ਮੈ ਵਿਚ ਜਗਤਿ ਪ ਜੈ ਪਰ ਘਾਨਾ ਮਿਦਿ ਸਾਹਿਬ
 ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਵੈ ਸਹੀ ਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉ ਮੈ ਸਹੁਦਿ ਜ
 ਲਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਗਮ ਲਨਿ ਗਮ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੇ ਰੇ ਸਾਚੇ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਗੇਟ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਮਾਂ ਜਾਇ

ਮੇਲਾ ਮੇਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਚੁਰਖਿ ਆਉਰ ਪਾਰੇ । ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾ ਦੇ ਜੋ ਗਵ ਦੇ ਨਰ
 ਦੇ ਦੇ ਖਰੀ ਦੇ ਚੁਰਾਗੇ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਬੁ ਦਿ ਚੁਰਾਗੇ ਰੋਇ । ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਸਚੇ ਚਾਟੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹੋਇ । ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਾਤੀ ਹਮ ਹੋਇ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਗੰਗਾ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਰਾਗੇ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨ
 ਕ ਦੇਵੈ ਜਾਣੈ । ਧਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਜੋ ਗਨੁ ਹੋਇ । ਧਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਟੇਖ
 ਕਤਿ ਨ ਕੋਈ । ਧਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਟੇਖ ਗਾਉ ਭਯਾਇ । ਧਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਟੇਖ
 ਗਾਗੁ ਗੁਗੁਗੁ । ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆ ਜਨੁ ਮਗੀ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
 ਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉ ਮੇ ਮਾਗੀ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰ ਪਾਗੀ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ
 ਜੀਤਾ ਜਮੁ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਦਿ ਚਾਗੀ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ ਗਾਗੀ । ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਆਲਾ ਦੇਸੈ ਜਾਣੈ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬੁ ਦਿ ਪਾਛਾਣੈ ।
 ਸਬੁ ਦੇ ਕਾਨਿ ਦੇ ਨਾ ਸੁਣਤੁ ਅੰਤਿ ਧਿਨੁ ਨਾ ਦੇ ਜੋ ਗਨੁ ਹੋਇ । ਨਾ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਦੇ
 ਨ ਆਤੇ ਨਾ ਮੇਰੇ ਸਬੁ ਹੋਇ । ਨਾ ਮੇਰੇ ਸਬੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਨਾ ਮੇਰੇ ਸਬੁ ਪਾ
 ਹੋਇ । ਧਿਨੁ ਨਾ ਦੇ ਭੇਖ ਕਰੀ ਚੁਰਾਗੇ ਸਚੇ ਆਪਿ ਭੁਆਇ । ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
 ਮੁਖਾਇ ਮੇ ਅਉ ਪੁਜੈ ਕੁਚੁ ਗਤਿ ਤਾ ਹੋਇ । ਚਰੀ ਚੁਰਾਗੁ ਮਨਿ ਦੇ ਖਰਨਾ
 ਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾ ਦੇ ਮੁਰਤਿ ਨ ਹੋਇ । ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ਤੁਰੈ ਜਾਣੈ ਕੀ ਆਰੋਅ
 ਖਿ ਵਖਾਣੈ । ਤੁਆ ਪਗ ਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਆਣੈ ।
 ਸਾਪਿ ਰਸਿ ਪਗੁ ਚੁਰਾਗੇ ਚੇਲੇ ਯੋਜਤ ਫਿਰੀ ਫੁਰਸਾਨੇ । ਮਾਂ ਗੰਗਾ ਮੁਖਾ

ਖਮੀਆਇਹਮਿਆਜਿਨਦਿਛਾਸਗਲਪਜਾਦਿਆ ॥ ਸਦਾਕੁਰੰਗੁ
 ਟੁਕਤਾਗੁਰੁਇਟੁਕੁਜਿਸਦੁਆਏਹੁਵਸੁਆਦਿਆ ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਸਟ
 ਹੁਸੰਤਹੁਸਬੁਦਿਪਰੰਪਰਾਆਗੇ ॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁਯੋਗਆਪਾਗੇ ॥ ਟਾਜੇਪੰ
 ਚਸਬੁਦਿਤਿਤੁਪਾਸਿਸਗਾਗੇ ॥ ਪਾਸਿਸਗਾਗੇਸਬੁਦਿਟਾਜੇਕਲਾਸਿਤਪਾਸਿ
 ਪਾਸਿਆ ॥ ਪੰਚਦੂਤਤੁਪਦਸਕੀਤੇਕਾਲੁਚੰਟੁਕੁਆਸਿਆ ॥ ਧਰਕੁਮਿਧ
 ਇਆਤੁਪਜਿਨਕਉਸਿਨਾਮਿਹਰੀਕੇਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਤਾਹਸੁਬੁਹੋਇਆ
 ਤਿਤੁਪਾਸਿਅਨਹੁਦਵਾਜੇ ॥ ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਨਿਮਾਟਿ ॥ ਏਹਨਿ
 ਮਾਟਿਲਿਵੈਗੁਏਹੁਕਿਆਕਰੇਹਿਦਿਚਾਹੀਆ ॥ ਤੁਧੁਬਾਧੁਹੁਸਮਰਥ
 ਕੇਇਨਾਹੀਕੁਪਾਕਰੀਬੁਨਦਾਹੀਆ ॥ ਏਸਨਉਹੋਰਥਾਉਨਾਹੀ
 ਸਬਦਿਲਾਗੇਸਟੁਰੀਆ ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਲਿਵੈਬਾਧੁਹਕਿਆਕਰੇਦਿਚਾ
 ਹੀਆ ॥ ੬ ॥ ਅਨੰਦਅਨੰਦਸਭੁਕੇਕਹੈਅਨੰਦਗੁਰੁਤੇਜਾਇਆ ॥ ਸਾਹੀ
 ਆਂਅਨੰਦਸਦਾਗੁਰੁਕੁਪਾਕਰੇਪਿਆਸੀਆ ॥ ਕਰੀਕੁਪਾਕਿਲਵੈਖ
 ਰਾਟੇਹੀਆਨਅੰਜਨੁਸਾਹੀਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁਭਿਨਕਾਮੇਹੁਤੁਟਾਤਿਨਕਾ
 ਸਬਦੁਸਚੈਸਦਾਹੀਆ ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਏਹੁਅਨੰਦਹੈਆਨੰਦਗੁਰੁਤੇਜਾ
 ਏਆ ॥ ੭ ॥ ਫਾਬਾਜਿਸਤੁਏਹੁਸੇਈਜਨੁਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈਤਸੇਜਨੁਏਹੁਜਿਸ
 ਨੇਹੀਕਿਆਕਰਹਿਦੇਚਾਹੀਆ ॥ ਦਿਕਿਭਰਮਿਭੁਲੇਠਹੀਹਰਹੀਮਿਦਿਕਿਨਾ
 ਮਲਾਗਿਸਦੀਆ ॥ ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਮਨੁਭਇਅਸੀਰਮਲੁਭਿਨਾਭਾਤੁਗੁ

ਟੁਏ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਦੇ ਹੀ ਧਿਆਰੇ ਸੇਵਾ ਜਨਿ ਪਾਵੇ॥੮॥ ਆਟੁ ਹਸੰ
 ਤੀਖਾ ਆਰੀ॥ ਅਕਥ ਕਾ ਕਰਹ ਕਰਾ ਟੀ॥ ਕਰਹ ਕਰਾ ਟੀ ਅਕਥ ਕੇ ਰੀਤੁ ਹੁ
 ਆਰੇ ਪਾਵੇ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪੰਨੁ ਸਭੁ ਸਭਿ ਪਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮ ਮਨਿ ਅਪਾਵੇ॥
 ॥ ਹੁਕਮ ਮਨਿ ਹੁਗੁਰੂ ਕੇ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਕਹੈ ਸਨਕ ਸਟਹੁ ਸੰਤ ਹੁਕਮਿ
 ਅਕਥ ਕਰਾ ਟੀ॥੯॥ ਏਹੁ ਮੰਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿ ਨੈਨ ਪਾਇਆ॥ ਚਤੁਰਾ
 ਨ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨੈਤੁ ਸਟਿ ਮੰਨ ਪੇਰਿਆ॥ ਏਹੁ ਪਾਇਆ ਪੈਰੀ ਟੀ ਜੀਨੇ ਏਤੁ
 ਰ ਮਰੁ ਲਾਇਆ॥ ਮਾਇਆ ਤਪੈ ਹੀ ਟੀ ਤੈ ਕੀਤੀ ਜੀਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇਆ॥
 ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਏਟੁ ਜੀਨਿ ਮਹੁ ਪਾਠਾ ਲਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨੁ
 ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿ ਨੈਨ ਪਾਇਆ॥੧੦॥ ਏਧੰ ਧਿਆਰੀ ਆਤੁ ਸਦਾ ਸਚ
 ਸਮਾਲੇ॥ ਏਹੁ ਵਟੁ ਬੁਝੀ ਦੇਖ ਦਾਚ ਲੈਨਾ ਹੋਤੇ ਹੈ ਨਾਲੇ॥ ਸਾਥ ਤੇਰੇ ਚੁਲੈਨਾ
 ਤਿਸੁ ਨਾ ਲਿਖਿ ਉਤੁ ਲਾਵੇ॥ ਐਸਾ ਕੰਮ ਮੂਲੈ ਨ ਕੀਚੈ ਜੀਤ ਅੰਤੁ ਪਛਤਾ
 ਐ॥ ਸਤੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸਟੁ ਹੋਵੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਧਿਆਰੇ ਤੁ
 ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੰਮ ਚਗਤੇਗ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
 ਏਆ ਕਿ ਨੈਤੇਗ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੁਜਾ ਟਹੇ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਕੇ ਲਤੇਗ ਕਿਆ
 ਕੇ ਆਖਿ ਦੁਖਾ ਟਹੇ॥ ਅਖਰਿ ਤੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੇ ਜੀਨਿ ਜਗਤੁ ਪਾਇਆ॥
 ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਅਗੰਮ ਹੋਤੇਗ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਸੁਰੀ ਨਰੀ ਮਨੁ ਜ
 ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀਜੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰੂ ਪਾ

ਰੀਨਿਸਚਾਸੰਨਟਸਾਇਆ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਪਉਧਾਏਦਿਕਵੇਖਿਪ
 ਰਸਦਿਆਇਆ॥ ਲਬੁਲੇਕੁਅਹੰਕਰੁਚੁਕਾਸਤਿਗੁਰੁਕੁਲਾਭਾਇਆ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕਸੰਨਾਖਿਤੁਠਾਤਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਰਤੋਧਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਕੁਗਤਾਰੀਚਾਲ
 ਨੀਠਾਲੀ॥ ਚਾਲਨੀਗਲੀਕੁਗਤਾਰੇਠੀਥੀਕਮਮਾਠੀਚਲਣਾ॥ ਲਬੁਲੇਕੁਅਹੰ
 ਕਾਰਤਜਤਿਸਨਾਹੁਹਤੁਨਾਹੀਬੁਲਣਾ॥ ਖਨਿਅਹੁਤਿਖਟਾਲਹੁਨੀਕੀਏਤੁ
 ਠੀਜਾਣਾ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀਜੀਨੀਆਖਿਤਜੀਆਹੀਦਾਸਨਾਸਮਾਣੀ॥ ਕ
 ਰੇਨਾਨਕਚਾਲਕੁਗਤਾਜਗੁਜਗਨਿਸਲਣਾ॥ ੧੪॥ ਸਿਉਤੁਚਲਾਇਉਤੁਦਚਲ
 ਹਸਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕੀਆਗੁਟਜਾਣਤੇਰੇ॥ ਸਿਉਤੁਚਲਾਇਉਤੁਦੇਚਲਹੀਜੀਨ
 ਮਾਗਪਾਦ੍ਰੇ॥ ਕਹੈਕਿਰਪਾਜੀਨਨਾਂਅਲਾਇਸੇਹੀਹੀਸਦਾਬਿਆਦ
 ਹੇ॥ ਜੀਸਨਕਥਾਸੁਣਾਇਹੀਆਪਣਮਿਗੁਰਦੁਆਰੇਸੁਖਪਾਦ੍ਰੇ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕਸਚੇਸਾਰੀਬੁਜਿਉਤਾਵੈਤੁਦੇਰਣਾਦ੍ਰੇ॥ ੧੫॥ ਏਹੁਸੇਹੀਲਾਸਹੁ
 ਦੁਸਹਾਣਾ॥ ਸਚੇਦੁਸਹਾਣਾਸਦਾਸੇਹੀਲਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆ॥ ਏਹੁਤਿ
 ਨਕੇਮੰਨਟਸਿਆਜੀਨਪਰੁਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ ਦਿਕੀਠੀਹੀਪਨੇਰੇਕੁ
 ਹੀਗਲਾਗਲੀਕੀਨੈਨਪਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਸਚੁਦੁਸੇਹੀਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇ
 ਆ॥ ੧੬॥ ਪਦਿਤੁਹੇਸੇਜਨਾਜੀਨਹੀਪਿਆਇਆ॥ ਹੀਪਿਆਇਆਪ
 ਦਿਤੁਹੇਗੁਰੁਪ੍ਰੀਤੀਨੀਪਿਆਇਆ॥ ਪਦਿਤੁਪਾਤਾਪਿਤਾਕਟੁਰੁਸਹੁਸਿ
 ਪਦਿਤੁਸੰਗੁਤੁਸਬਾਦ੍ਰੇ॥ ਕਹਦੇਪਦਿਤੁਸਟਦੇਪਦਿਤੁਸੇਪਦਿਤੁਜੀਨੀਮ

ਨਿਦਰਾ ਵਿਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਸੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ
 ੧੭੭॥ ਕਹੈ ਸਿਸਰ ਜਨ ਭੂਖਿ ਜੈ ਫਿਰਿ ਸਹ ਜੈ ਸਹ ਸਾਨ ਜਾਇ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹ
 ਸਾਉ ਤੈ ਸੰਜੁ॥ ਰਹੈ ਕਰ ਅਰਾ ਏ॥ ਸਹੈ ਸੋ ਜੀਓ ਅਲੀ ਫਿਰਿ ਤੈ ਸੰਜੁ
 ਅਧਿਕ ਜਾਇ॥ ਸਨ ਪੈ ਦੁਹ ਸ ਬੁਢਿ ਲਾਗੁ ਹਰਿ ਸਿਓ ਹਰੁ ਹਰਿ ਤ ਲਾਇ॥ ਕਹੈ ਨਾ
 ਨਕ ਗੁਰ ਪੁਸਾਦਿ ਸਹਿ ਜਿਉ ਪਾਜੈ ਇਹੁ ਸਹ ਸਾਇ ਦ ਜਾਇ॥ ੧੮॥ ਜੀ ਅਹੁ ਮੈ
 ਲੈ ਬੁਧਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ॥ ਬੁਧਿ ਹਰੁ ਤਨਿਰਮਲ ਜੀ ਅਹੁ ਤ ਮੈ ਲੈ ਤਨਿ ਜਨ ਮਜ੍ਹਮੇ
 ਹਰਿ ਆ॥ ਏਹੁ ਤਿਸਨਾ ਦੁਛਾਰੇ ਗੁਲਗਾ ਅਰੁ ਮਨੁ ਹੁਇ ਸਾਹਿ ਆ॥ ਏ
 ਹਾ ਮਹਿਨਾ ਮੁਓਤ ਮੁਸੋ ਸੁਫਾ ਹਿਨਾ ਹਛੀ ਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿ ਮਾ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ
 ਜਿਨ ਸਚਿ ਤਜਿਆ ਕਛੈ ਲਾਗੇ ਤਨਿ ਜਨ ਮੁਜ ਮੈ ਹਾਰੀ ਮਾ॥ ੧੯॥ ਜੀ ਅਹੁ ਨਿ
 ਰਮਲ ਬਾਹਰੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ॥ ਬਾਹਰੁ ਹਰੁ ਤਨਿਰਮਲ ਜੀ ਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਤੇ ਕਰੁ ਕਮਾਇ॥ ਕੁੜਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁ ਨਾਹਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਜਨ
 ਮਰਤ ਨੁ ਜਿਨਿ ਕਟੀ ਆ ਕੁਲੇ ਸੇਵੁ ਦੁਜਾਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
 ਲ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ॥ ੨੦॥ ਜੇ ਕੋ ਸਿਧੁ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਸਨੁ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ॥ ਹੋਵੈ ਤ
 ਸਨੁ ਮੁਖੁ ਸਿਧੁ ਹੋਇ ਜੀ ਅਹੁ ਗੁਰ ਨਾਲੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਰਿ ਦੇਇ ਅਏ ਅੰ
 ਤਰ ਅਤ ਮੈ ਸਮਾਲੈ॥ ਆਪੁ ਛਡੀ ਸਦਾ ਹਰੈ ਪਰਵੈ ਗੁਰ ਚਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਵੈ
 ਕੋ ਏ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਟਹੁ ਸੰਤੁ ਸੋ ਸਿਧੁ ਸਨੁ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ॥ ੨੧॥ ਜੇ ਕੋ
 ਗੁਰ ਤੇ ਦੇ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਪਾਵੈ ਸਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ

ਦਿਪੁਛੁਹੁਬਿਬੇਰਾਮਾਯਾਏ॥ ਅਨੇਕਜੁਨਿਭੁਰਮਿਅਾਦੈਦਿਟਸਤਿਗੁਰਮ
ਕਤਿਨਪਾਏ॥ ਏਨੀਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਭੀਚਰਣਿਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥
ਕਹੈਨਾਨਕਟਿਚਾਰੀਏਕਹੁਦਿਟਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ ੧੭॥ ਆਵਹੁਸਿਖਸ
ਤਿਗੁਰੁਕੇਇਅਮਾਰੀਹੋਗਾਵਹੁਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ ਬਾਣੀਤਗਵਹੁਗੁਰੁਕੇਰੀਬਾਣੀ
ਅੰਸਿਥੀਬਾਣੀ॥ ਜਿਨਕਉਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਦੈਹੋਰੁਦੈਤਿਨਸਮਾਣੀ॥ ਪੀਦੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਦਾਰਹੁਹੋਰੀਰੀਜਪਹੁਸਾਰੀਪਾਣੀ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਸਦਾਗਾਵਹੁ
ਏਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ ੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁਬਿਨਾਹੋਰਕਚਹੈਬਾਣੀ॥ ਬਾਣੀਤਕਚੀ
ਸਤਿਗੁਰੁਬਾਣੀਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥ ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀਅਮਾਣੀ
ਦੁਖਾਣੀ॥ ਹਰੀਹਰੀਨਿਤਕਰਹੀਰਸਨਾਕਹਿਅਕਵਨਜਾਣੀ॥ ਓਤਜਿ
ਨਕਾਹੀਰੀਲਇਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁ
ਬਾਣੀਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥ ੧੯॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤਨਹੈਹੀਜਿਤਜਜਾਉ॥
ਸਬਦੁਰਤਨਜਿਤਮੰਨੀਲਾਗਾਏਹੁਹੋਆਸੁਮਾਉ॥ ਸਬਦੁਸੇਤਮਨੀਮਿਲਿਅ
ਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ॥ ਆਪੇਹੀਗੁਰਤਨਹੈਆਪੇਜਿਸਨੇਦੇਇਬੁਧਾਇ॥
ਕਹੈਨਾਨਕਸਬਦੁਰਤਨਹੈਹੀਗਾਜਿਤਜਜਾਉ॥ ੨੦॥ ਸਿਦੇਸਕਤਿਅਪਿ
ਤਪਾਇਕੇਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਦਰਤਾਏ॥ ਹੁਕਮੁਦਰਤਾਏਅਪਿਪਦੇ
ਕੇਗੁਰਮੁਖਿਕੇਸੈਫੁਧਾਏ॥ ਤੇਜੁਬੰਧਨਹੈਦੈਮੁਕਤਿਸਬਦੁਸੰਨਦਸਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੇਆਪਕਰੇਸੁਹਦੈਕਸਸਿਓਲਿਵਲਾਏ॥ ਕਹੈਨਾਨ

ਰਾਮਾਪਿਕਰਤਾਆਯੇਹੁਕੁਬੁਝਾਏ॥੧੬॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰਪੁਨੁਪਾ
 ਪੁਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈ ਸਾਗਨਜਾਂਦਾ॥ ਤਤੈ ਸਾਗਨਜਾਂਦਾਗੁਰੂਬਾਝਹੁਤਤੈ ਸਾਗ
 ਨਜਾਂਦਾ॥ ਭਿੰਗੁਗੁਣਿ ਸੰਸਾਰੁ ਕੂਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਮੁਰੈਟੁਟਿਗੁਣਿ॥ ਗੁ
 ਰਬਿਰਪਾਤੇਸੇਜਨਜਾਗੇਸੀਨਾਹੁਰੈਮਨਿਟੁਸਿਮਾਬੁਲਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣਿ
 ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਸੇਤਤੁਪਾਏਜੈਸਨਅਨਦਿਨੁਹੀਲਿਟੁਲਾਗੈਜਾਗਤਹੈਨਿ
 ਟਿਗੁਣਿ॥੧੭॥ ਮਾਤਾਕੇਓਦਰਪਹਿਪਤਿਪਾਲਕਹੈਸੇਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾ
 ਰਿਐ॥ ਮਨਹੁਕਿਉਟਿਸਾਰੀਐਏਵਹੁਦਾਤਾਜੈਅਗਨਿਮਹਿਆਗਾ
 ਰਪਹੁਚਾਵਹੈ॥ ਓਸਨੇਕਹੁਪੈਨਿਸਕੀਜੈਸਨਆਪਣਿਲਿਟੁਲਾਦੇ
 ॥ ਆਪਣਿਲਿਟੁਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲਿਐ॥ ਕਹੈਨਾਨਕ
 ਏਵਹੁਦਾਤਾਸੇਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਰਿਐ॥੧੮॥ ਜੈਸੀਅਗਨਿਓਦਰਮ
 ਨਿਤੇਸੀਬਾਹੁਰਿਮਾਇਆ॥ ਮਾਇਆਗਨਿਸਭੁਇਕੇਜੇਹੀਕਰਤੈਕੇਲੁਕ
 ਏਆ॥ ਜਾਂਤਿਸੁਭਾਂਫਾਤਾਜੰਮਿਆਪਰਦਾਹੀਭੁਲਾਭਾਇਆ॥ ਲਿਟੁ
 ਫੁੜਕੀਲਗਿਉਸਨਾਮਾਇਆਮਮਰੁਦਰਤਾਇਆ॥ ਏਹੁਮਾਇਮਾ
 ਜਿਤਹੀਟਿਸਰੈਸੇਹੁਓਪਜੈਭਾਉਦੁਜਾਲਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਗਰਪੁ
 ਸਾਦਿਜਿਨਾਲਿਟੁਲਾਗਿਤਿਨਾਟਿਚੈਮਾਇਆਧਾਇਆ॥੧੯॥ ਹਰਿਅਪਿ
 ਅਮੇਲੁਕਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ ਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੇਟਿਟੁ
 ਹੇਲੇਕਵਿਲਲਾਇ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰਜੇਮਿਲੈਤਿਸਨਸਿਰਸਉਪੀਐ

ਦਿਚਹੁਆਪਿਜਾਇ॥ ਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਖਿਲਿਰਹੈਹਰੀਦਸੈਮੰਨਿਆਇ॥ ਹਰੀਆ
 ਪਿਅਮੋਲਕਰਗਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਾਹਰੀਪਲੈਪਾਇ॥ ੩੦॥ ਹਰੀਗਸਿਮੇਰੀਮਨੁ
 ਵਛੁਜਾਗਾ॥ ਹਰੀਗਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਛੁਜਾਗਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਸਿਜਾਣੀ॥ ਹਰੀਹਰੀਨਿਤੁ
 ਜਪਿਹੁਜਪਿਅਹੁਲਾਗਾਅਹਿਹੁਇਹਾਜੀ॥ ਏਹੁਧੰਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਾਹਰੀਆ
 ਪੇਭਾਵਾ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਹਰੀਗਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਛੁਜਾਗਾ॥ ੩੧॥ ਏਹਸਨਾਤੁਅਨਰ
 ਸਿਰਚਿਹਰੀਤੇਰੀਪਿਆਸਿਨਜਾਇ॥ ਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੇਜਿਚਹੁਹਰੀਰਸਿ
 ਪਲੈਨਪਾਇ॥ ਹਰੀਗਸਿਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰੀਰਸੁਬਹੁਜੀਨਤਿਸਨਾਲਗੈਆਇ
 ॥ ਏਹੁਹਰੀਰਸੁਕਰਮਪਿਆਈਐਸਤਿਗੁਰਪਿਲੈਜਿਸਆਇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਹਰੀਅਨਰ
 ਸਰੁਵੀਸਰੇਜਾਹਰੀਦਸੈਮੰਨੀਆਇ॥ ੩੨॥ ਏਹੁਸਰੀਰਮੇਰੀਆਹਰੀਤੁਮਸੀਜੇਤਿ
 ਹੁਖਤਿਤਾਤੁਜਗਮੀਆਇਆ॥ ਹਰੀਜੇਤਿਹੁਖਤਿਤਾਤੁਜਗਮੀਆਇਆ॥
 ਹਰੀਆਧੇਮਾਤਾਆਧੇਪਿਤਾਜਿਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਦੇਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿ
 ਬੁਝਿਆਤਾਚਲਤੁਹੋਆਚਲਤੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਸਿਸਟਕਾਪੁਲਠਚੇ
 ਆਜੇਤਿਗਾਖਤਿਤਾਤੁਜਗਮੀਆਇਆ॥ ੩੩॥ ਸਨੀਚਾਉਬੁਝਿਆਪੁਭਾਗੁਮ
 ਸੁਣਿਆ॥ ਹਰੀਮੰਗਲੁਗਾਓਸਕੀਰੀਹਿਮੰਦੁਰਬੁਝਿਆ॥ ਹਰੀਗਾਓਮੰਗਲਨਿਤੁ
 ਸਕਦੇਸੇਗੁਦੁਖਨਦਿਆਪਏ॥ ਗੁਰਚਰਨਲਗੋਦਿਨਸੁਗੁਰੋਆਪਣਾਪਰਜਾਪ
 ਏ॥ ਅਨਹਤਬੀਣੀਗੁਰਸਬਦਿਜਾਣੀਹਰੀਨਾਮੁਹਰੀਰਸੁਭੋਗੋ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਪੁ
 ਆਪਿਪਿਲਿਆਕਰਵਕਾਰਵਜੋਗੋ॥ ੩੪॥ ਏਸਰੀਰਮੇਰੀਆਦਿਸਜਗਮੀ

ਆਇਕੈਕੈ ਆਤੁ ਪੁਕਰ ਸ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰੁ ਮ ਕਮਾਇ ਆਤੁ ਪਸਰੀ ਗਾ ਜਾ
 ਤੁ ਜਗ ਅਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰੀ ਤੇ ਗਾਰ ਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੇ ਹਰੀ ਮਨੀ ਨ ਦੁਸਾਇਆ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰੀ ਮਨੀ ਦਸਿਆ ਪੁਰ ਬੁਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸ
 ਰੀ ਰੁਪ ਰਵਾਲੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤ ਲਾਇਆ ॥ ੩੫ ॥ ਏਨੇ ਤੁ ਮੇਰੇ
 ਹਰਿ ਮ ਮਹੀ ਜੋਤਿ ਪਰੀ ਹਰੀ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੇਈ ॥ ਹਰੀ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ
 ਕੇਈ ਨਦਰੀ ਹਰੀ ਨੀ ਗਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਦਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁ ਮ ਦੇਖ ਦੇਹੁ ਹਰੀ ਕਾਰੁ ਪਰੈ
 ਹਰੀ ਰੁਪ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੁਝਿਆ ਜਾਵੇ ਹਰੀ ਦਿ ਕਹੈ ਹਰੀ ਬਿਨੁ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੇਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਦੇਹੀ ਨੇਤੁ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਿਲਿ ਐਹਿ ਬੁਝਿਸ
 ਟੀ ਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਏਸੁ ਦੁਖੁ ਮੇਰੀ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨ ਪਠਾ
 ਏ ਸਰੀਰੀ ਲਾਏ ਸੁਣੁ ਸਤਿ ਬੁਝੀ ॥ ਜਿ ਤੁ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀ ਆਹੋ ਆਰਸਨਾ
 ਰੀਸ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਮਲਖ ਦਿਤਾ ਟੀਤਾ ਕੀ ਗਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ
 ਅੰਤਨਾ ਮੁਸੁਣੁ ਪੁਦਿਤੁ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨ ਪਠਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਹਰੀ ਜੀ ਓਗੁ
 ਠਾ ਅੰਦਰੀ ਰਖਿ ਕੈ ਦਾਜਾ ਪਉਣੁ ਦਾਇਆ ॥ ਦਾਜਾਇ ਦਾਜਾ ਪਦੁ ਨ ਉਦੁ
 ਆਰੇ ਪਰਗਟ ਕੀਏ ਦਸਦਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਗਾਵਨੀ
 ਇਕਨਾ ਦਸਦਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹਿ ਅਨੇ ਕਰੁ ਪਨਾਉ ਨ ਦਨਿ ਧਿਧੀਸ
 ਦਾ ਅੰਤਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ਧਿਆਰੇ ਜੀ ਓਗੁ ਠਾ ਅੰਦਰੀ ਰਖਿ ਕੈ
 ਦਾਜਾ ਪਦੁ ਦਾਇਆ ॥ ੩੮ ॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੰਤੀ ਲਾਸਾਚੈ ਪਰੀ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗਾ

ਵਹੁਤ ਸੇਹੀ ਲਾਘਾ ਸਾਢੈ ਜੈ ਬੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਸਚੈ ਧਿਆਵਹੀ ਜਾਤੁ
 ਪੁਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਰਨਾ ਕਾ ਘਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬੁ
 ਖਸੇ ਸੇ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੇਹੀ ਲਾਸ ਢੈ ਘਰਿ ਗਵਹੇ ॥ ੩੬ ॥ ਅਨੰਦੁ
 ਸੁਣਹੁ ਵਡ ਭਾਗਿ ਹੋ ਸੁਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ
 ਸਗਲ ਦਿਸ਼ਰੇ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਖ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸ
 ਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰਗੀਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
 ਬ੍ਰਿਨਦੀਤੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਚਰਣ ਲਾਗੇ ਟਾਜੇ ਅਨਹਦੁਤਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਗਉੜੀ ਬਾਣਨ ਅਖਰੀ ॥
 ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਮੇਂ ਕਾ

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਮਾਸਿ ਪਰਸੇ ਸੁਗਾਗੁ ॥ ਸਮਾਸਿ ॥
 ਆਨਭੀ ਜਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਿਧਿ ਪ ਸਰਦਗ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰੀ ਨਾਮ ਉਪ ਦੇਸੇ ਗੁਰ

ਦੇ ਦਮੰਤੁ ਨਿਰੰਧਗਾ॥ ਗੁਰ ਦੇ ਦਸਾਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਪੂਰਤਿ ਗੁਰ ਦੇ ਦਯਾ ਸਧ
ਰਸਧਗਾ॥ ਗੁਰ ਦੇ ਦਤਿ ਰ ਬੁ ਅੰ ਮੁਤ ਸਰੋ ਦਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮੰਜਨੁ ਅ
ਧਰੰ ਧੁਰਾ॥ ਗੁਰ ਦੇ ਦਰੁ ਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰ ਦੇ ਦਯਾ ਤਿਤ ਪਾਦਿਤ ਕ
ਰਾ॥ ਗੁਰ ਦੇ ਦੁਆਇ ਜਗਾਇ ਜਗਾ ਜਗਾ ਗੁਰ ਦੇ ਦਮੰਤੁ ਹੀ ਜਪਿ ਓਧਗਾ॥
ਗੁਰ ਦੇ ਦਸੰਗਤਿ ਪੁਤ ਮੇਲਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੁਹੁ ਜਪਾਧੀ ਜਿ ਤਲੀ
ਤਗਾ॥ ਗੁਰ ਦੇ ਦਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਰ ਬੁਹੁ ਮੁਖ ਮੇ ਸਰੁ ਗੁਰ ਦੇ ਦਨਾਨ ਕਹੀਨੁ
ਮਸਕਗਾ॥ ੧॥ ਮਲੇਕਾ॥ ਆਪਹਿ ਕਹਿ ਆ ਕਹਾਇ ਆ ਆਪਹਿ ਕਹ ਨੇਜ
ਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੇਰ ਦਿਰੀ ਆਦੁ ਸਰਹ ਆਨਹੇਗਾ॥ ੨॥ ਪਹੁਨੀ॥ ਓਅੰ
ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰਨ ਮਸਕਾਰੀ॥ ਆਇ ਮਾਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਨੀ
ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨਾ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਨਤਿ ਆਪਹਿ ਜਾਸਨਾ॥ ਆਪਨ
ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਓਪਾਇਓ॥ ਆਪਹਿ ਬੁਧ ਆਪਹਿ ਆਇਓ॥ ਆਪਹਿ
ਸੁਖ ਮਆਪਹਿ ਅਸਕੁਲਾ॥ ਲਖ ਨਿਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ॥ ੩॥ ਕਰੀ ਕਿਰ
ਪਾਧੁ ਰਵੀ ਨਹਿਇ ਆਲਾ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤਿ ਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ॥ ੪॥ ਰੁਹੀ
ਮਲੇਕਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਇ ਨਿਰਗੁਨਿ ਸਰਗੁਨ ਦੇ ਕਾ॥ ਏਕਹੀ ਏਕ
ਯਾਨ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਅਨੇਕਾ॥ ੫॥ ਓਅੰ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅੰਕਾਰਾ॥
ਏਕਹੀ ਸਤਿ ਪੈਰ ਵਨਹਾਰਾ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੈਗੁਲ ਬੀ ਸਥਾਨੀ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ
ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥ ਸਗਲ ਭਾਂਤਿ ਕਰੀ ਕਰਹੀ ਉਪਾਇਓ॥ ਜਨਮ

ਗੁਪਨ ਮਹਿ ਬਾਛਾਇਓ ॥ ਦੁਹੁ ਭਾਂਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਗਾ ॥ ਨਨਕ ਅੰਤੁ ਨ
 ਪਾਗਾ ਦਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਸੇਈ ਸਹਭੁ ਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਧੈ ਹਰਿਗਾਮਿ ॥ ਨਨ
 ਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ॥ ਤੁਹ ਸੰਤੁ ਨ ਕੋ ਪਾਮਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸ
 ਤਿ ਸੇਓ ॥ ਸਤਿ ਪਰਪਤਿ ਭੋਨ ਨ ਕੋਊ ॥ ਸਭੈ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਇੰ ॥ ਸਿਖੀ ਸਿ
 ਮਰਿ ਗੁਨਗਾਇ ਸੁਨਾਇਯੰ ॥ ਸਸੇ ਭਰਮੁ ਨਹਿ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤਿ ॥ ਪਗਟਾ
 ਪਤਾ ਪੁਤ੍ਰਾ ਹੁਕੇ ਜਾਪਤਿ ॥ ਸੇਸਾ ਪੁਇਹੁ ਪਹੁ ਚਨਹਾਗਾ ॥ ਨਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦਖ
 ਲਿਹਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਪਨੁ ਪਨੁ ਕਹਾਪ ਕਾਰਤੇ ਆਇਆ ਮਹਿ ਸਭ ਕੁਹਾ ॥ ਨਾ
 ਮ ਬੀਹੁ ਨੇ ਨਾਨਕਾਹਿ ਤਿ ਜਾਤ ਸਭੁ ਧਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਧਾ ਪੁਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ
 ਜਨੁਆ ॥ ਪਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹੁ ਰਚਿਐ ਆਪਨੁਆ ॥ ਪਨੁ ਨਹਿ ਬਾਛਹਿ ਸਹਗਨਹਿ
 ਆਂਛਹਿ ॥ ਅਤਿ ਪੁਆਪੁਤਿ ਸਾਧਰ ਜਗ ਚਹਿ ॥ ਪੰਥੇ ਕਹੁ ਬਿਆਪਹਿ
 ਤਾਹੁ ॥ ਜੋਏ ਕਛਾਡਿ ਅਨਕਤ ਹਿਨ ਜਾਹੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਐ ਦਾਓ ਆਰੁਨਾਮ
 ॥ ਨਨਕ ਸਾਧ ਪੁਰਨ ਭੁਗਟਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਡਿਅ
 ਨ ਪਿਨੁ ਮਨੁ ਹੁਮਿ ਮਿਲਿਓ ਅਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਤਿ
 ਆਨੀ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਡਿਊ ਡਿਊ ਆਨੁ ਨਹਿ ਮਖ ਬਾਤੁ ਡਿਊ ॥ ਅਨਿਕ ਜਗ
 ਤਿ ਸਾਸਤ ਕਹਿ ਭਾਤੁ ਡਿਊ ॥ ਡਿਊ ਆਨੀ ਸੇਇ ਜਾ ਕੈ ਦਿਨੁ ਸੇਊ ॥ ਕਹੁ ਤਸੁ ਨਤ ਕਛੁ ਜਗ
 ਨਹਿ ਡਿਊ ॥ ਡਿਊ ਆਨੀ ਗਹਤ ਆਗਿ ਆਇ ਜਾ ਕੈ ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮ ਸਹਿ ਸਭ
 ਤਾ ਕੈ ॥ ਡਿਊ ਆਨੀ ਤਤੁ ਗਰਮ ਅਬੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਪਾਗਿ

ਨੇਦਕੁਸਮਹੰਗਾਬਿਖਸੋਗਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਸਰਨਾਪਰਿਉਹਿਨਸਿਜਾਇਏ
 ਮੋਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਰੇਮਨਿਬਿਨੁਹਰੀਜਿਹਰਚਹੁਤਹਤਹੁੰਧਨਟਾਹਿ॥
 ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਹੁਨਛੁਟੀਐਸਾਕਤਤੇਉਕਮਾਹੀ॥ ਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰ
 ਤਤਾਕੇਭਾਗਅਛਾਗਾ॥੫॥ਤਿਨਹੀਜੋਉਨਾਮਸਿਉਤਓਏਉਕਰਮਾਬਿਕਾ
 ਗਾ॥ ਗੁਪੇਜਮਕੀਜੇਦਰੀਅੰਠੀਮਾਇਆਹੰਗਾ॥ ਰੁਮਕੇਮੋਹੇਨਹੁ
 ਫੁੰਸੇਧਰੁਸਦੁਹੁਸੰਗਾ॥ ਲੇਖੇਗਛਤਨਛੁਟੀਐਹੀਚੀਭੀਤਨਸੁਖਿਯਾ
 ॥ ਸਿਸਤਿਹੁਏਨਾਨਕਾਤਿਹਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰੰਮਲਿਬੁਧਿ॥੬॥ਸਲੋਕਾ॥
 ਏਥੀਧਨਜਾਸੁਰੇਹੀਆਸਾਪੁਸੰਗਾ॥ ਜੋਗਤੇਠੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੁਜਾਗ
 ਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਗਾਰੰਗਗੁਇਆਮੰਨਅਪਨਾ॥ ਹਰੀਹਰੀਨਾਮੁਜਪ
 ਜਪਰਸਨਾ॥ ਰੇਰੇਦਰਗਹਕਹੈਨਕੋਉ॥ ਆਉਬੈਠੁਆਦਰੁਸਕਰਦੇਉ
 ॥ ਓਆਮਹਲੀਪਾਦਹੀਤੁਬਾਸਾ॥ ਜਨਮਮਰਨਨਹੀਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥
 ਮਸਤਕੀਕਰਮੁਲਿਖਿਉਪਰਜਾਰੇ॥ ਹਰੀਸੰਧੈਨਾਨਕਪਰਿਤਾਰੇ॥੭॥
 ਸਲੋਕਾ॥ ਲਾਲੁਚਫੁਠਬਿਕਾਰਮੋਹਬੀਆਪਤਮੁਜੇਅੰਧਾ॥ ਲਾਭੀਪਰੇ
 ਚਰਮੇਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਪਟਿਬਿਖੇ
 ਰਸਗਾਤੇ॥ ਅਹੀਬੁਧਿਮਾਇਆਮਦੁਮਾਤੇ॥ ਦਿਆਪਾਇਆਮਹਿਜ
 ਨਮਹਿਮਰਨਾ॥ ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿਦੇਤਿਉਕਰਨਾ॥ ਕੇਉਉਨਨਕੋਉ
 ਪੁਰਾ॥ ਕੇਉਸੁਘਰਨਕੋਉਮੁਰਾ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਦਹੀਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਖਨਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਲਾਲਾ ਗੁਪਾਲ
 ਬੰਦ ਪੁਤਰ ਗਰਗੀਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥ ਦੁਸਰਨਾਹਿ ਅਦਰ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬੰਦ
 ਪਰਦਾਹ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਾਲਾ ਤਾ ਕੇ ਲਵਨ ਕੇਉ ॥ ਏਕੁ ਹਿ ਆਇ ਅ
 ਦਰਨ ਹ ਕੇਉ ॥ ਹਿ ਦਨੁ ਗਾਰੁ ਹਿ ਤ ਸਦਾ ਆਇਆ ॥ ਭਿਆਕਾ ਅੰਤੁ ਨ
 ਕਾਹੁ ਧਾਇਆ ॥ ਕੀਟੁ ਸਤਿ ਮਹਿ ਪੁਰਸ ਮਾਨੇ ॥ ਪਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭੁ
 ਭਿਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕੇਉ ਦੰਨੇ ਹੀਰ ਸੁ ਅਖਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹੀਰ ਹੀਰੀ
 ਹੀਰ ਪਨਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਆਤਮਾ ਸੁਜਿਹ ਜਾਨਿ ਆਹੀ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮ
 ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਨਿ ਪੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਦਾ ਟੁਕਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇ
 ਆਸ ਠਲਤਾ ਹੁ ਕੇ ਗਨੁ ਮੇ ॥ ਜਾ ਸੁਰ ਸਨਹੀ ਹੀਰ ਜ ਸੁ ਭਨੁ ਮੇ
 ॥ ਆਇ ਬਸਹੀ ਸਾਧੂ ਕੇ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨੁਇਨੁ ਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੀ ਰੰਗੇ ॥ ਆ
 ਦਤ ਸੇਜਨੁ ਨਾ ਮਹਿ ਗਤਾ ॥ ਜਾ ਕੇਉ ਦਾਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਏਕ
 ਹੀ ਆਦਨ ਟੀਰੀ ਜੇ ਨਿਨ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹੀਰ ਕੇ ਦੁਰ ਸਿਸ ਮਾਇਆ
 ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਯਾ ਸੁਜ ਪਤਿ ਮਨੀਹੇ ਇਅਨੰਦ ਬਿਨ ਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਦੁ
 ਖ ਦਰ ਦੁਤਿ ਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾ ਅਸ ਮਾਉ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਾਰੁ
 ਦੁਰ ਮਤਿ ਕੇਉ ॥ ਤਿਸਹੀ ਤਿਅਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੇਉ ॥ ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰੁ ਸੰ
 ਤ ਸਰਨਾ ॥ ਜਿਹ ਆਸ ਰਇਆ ਭੁਫੁ ਲਤ ਰਨਾ ॥ ਯਯਾ ਜਨ ਮਨ ਆਵੈ ਸੇ
 ਉ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਲੇਖਨ ਹੀ ਪਰੇਉ ॥ ਯਯਾ ਜਨ ਮਨ ਹੀ ਮੇਗੁ ਪੁਰੇ ਕੀਟੇ

॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੋਹਿ ਅਰੈ ਏਕਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਾ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨੁ ਸਰਹੇਈ ਤਉ ਤਕੇ ਮੀਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿ ਆਨਨ
 ਕ ਜਪ ਐਨੀਤਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨ ਦਿਨ ਸਿ ਮਹਤਾ ਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸ
 ਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛੁਅ ਛਾਤਿ ਚਲਿਉ ਸਭ ਕੇਇ
 ॥ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤਿ ਪਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥
 ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿਨ ਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪਨੈ ਪਾਹਿ ਜੀਹੀ ॥ ਸਾ
 ਧ ਸੰਗਿ ਕਲਿ ਵੀਰਤ ਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥
 ਸਲੋਕਾ ॥ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਕਲੀਨ ਚਤਰ ਮੁਖਿ ਗੀਆਨੀ ਪੰਨ ਦੰਤਾ ॥ ਮਿਤ ਕ
 ਰਹੀ ਐਹੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪੀਤ ਨਹੀ ਭਗ ਦੰਤਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਝੰਝਾ ਖਟ
 ਸਾਸਤ ਹੋਇ ਦਿਓ ਆਤਾ ॥ ਪੂਰ ਕ ਕੁੰਭ ਕਰੇ ਚ ਕ ਕ ਰ ਮਾਤਾ ॥ ਦ੍ਰਿ ਆਨ
 ਧਿ ਆਨਤੀ ਹ ਬਇ ਸਨਾਨੀ ॥ ਸੋ ਮ ਪਾ ਕ ਅਪਰ ਸਉਦੇ ਆਨੀ ॥ ਰਾ
 ਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਵੀ ਨੇ ਸੋਉ ਅਨੇਤਾ ॥ ਉਆ ਤੇਉ ਤ
 ਮਗਨੇ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਕੁ ਸਹੁ ਗੁ ਪਾਲਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਾ ॥
 ਕੰਟ ਚਾਰੀ ਦਹੁ ਉ ਸਭੁ ਮੇ ਕਰ ਮਹਿਰ ਤੇ ਕੀਰੇ ਥਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਅਕਤਿ ਜੋ
 ਨ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਉਲੇਖਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕ ਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਉ ॥ ਲਿਖਿ ਉ
 ਲੇਖਨ ਮੇਟਤ ਕੋਉ ॥ ਨਹੀ ਹੇਤ ਕਛੁ ਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ॥ ਵਰਨੈ ਗਰਿਨ ਭੂਲਨ ਹ
 ਰਾ ॥ ਕਾਰੁ ਪੀਥ ਉਪਾਰੈ ਆਯੋ ॥ ਕਾਹੁ ਉਦਿ ਆਨ ਕੁ ਮਤ ਪਛੁਤਾਯੋ ॥

ਆਪਨੇ ਕੇਲੁ ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਦੀ ਨੇ ਸਨ ਨ ਕਲੀਨੇ ॥੧੩॥
 ਸਲੋਕਾ ॥ ਘਾਤ ਖਰਚ ਤਉ ਸੁਲੁ ਤਰੇ ਟੁਟੀ ਨ ਜਾਹੀ ਭੰਡਾਰੀ ॥ ਹਰੀ ਹਰੀ ਜ
 ਪਤ ਅਨੇ ਕ ਜਨ ਨੁਨ ਕ ਨਾਹੀ ਸੁ ਮਾਹ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਘ ਘ ਘ ਘ ਨਾ ਕ
 ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸਮੁਖ ਕੇ ਪਾਹੀ ॥ ਜੇ ਦੇ ਨਾ ਸੇ ਦੇ ਹੀ ਉਭਾਵੈ ਤਹੀ ਤਹੀ ਜਾਹੀ ॥
 ਅਰਚੁ ਘ ਜਾਨਾ ਨਾ ਮਧੰਨੁ ਦਿ ਆ ਭਗਤ ਨ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ ਖਿ ਮਾਗਹੀ ਬੀ ਅ
 ਨੁ ਸਹ ਜ ਜ ਪਤ ਹਰੀ ਗੁਣ ਤਾਸੀ ॥ ਕੇਲੀ ਬਿਗਸਹੀ ਅਨ ਦਸਿ ਉ ਜਾ
 ਓਹ ਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦੀ ਵਗਨੀ ਵਸੁ ਗਾ ਵਨੇ ਰਾਮ ਨਾ ਮਗਹੀ ਮਾਲਾ ॥ ਖੇ
 ਦੁਨ ਦੁਖ ਨ ਡਾਨ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਨ ਦੁਖੀ ਕਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਰੁ ਗਾਇ ਅ
 ਪੁਰੀ ਟੈਲਾ ਪਹੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਗਨੀ ਮਨੀ ਦੇ ਘਰ ਮਨੈ ਮਾਰੀ ਸਹੀ ਪੁਰੀ
 ਚਲਨੇ ਲੇਗਾ ॥ ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾ ਅ ਅਰਗ
 ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਗਾ ਗੋ ਬੀ ਦੁਗਨ ਰੇਵੇ ਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਾਪੀ ਨੀਤਾ ॥ ਰਹ
 ਬੀ ਸਾਸਾ ਦੇ ਹ ਕਾ ਬਿਲ ਮਨੀ ਕਰਹੇ ਮੀਤਾ ॥ ਨਹੀ ਬਾਰੀ ਕਨਹੁ ਜੇ ਬੁਨ
 ਨਹੀ ਰਪੀ ਕਛੁ ਹੀ ਪੁਾ ॥ ਓਹੁ ਬੇਰਾ ਨਹੁ ਬੁਝੀ ਐ ਕਉ ਆਇ ਪਰਜ
 ਮਛੰਧਾ ॥ ਹੀ ਆਨੰਦ ਪਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪਖਿਰੁ ਨਨਹੀ ਦਿਹ ਠਾਇ ॥ ਫੁ
 ਰੇ ਫੁਰੇ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੁੜਤ ਗਾਲ ਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਿਤਿ ਰ
 ਹੇ ਜਾਹੁ ਮਸਤਕਿ ਬਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੁਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਖੁਆ ਸੁਖਾ
 ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਘੋਘੇ ਸਾਸ ਤ੍ਰੇਹੁ ਸਭੁ ਆਨਨ ਕ ਥਤ ਉ ਕੇਇ ॥ ਆ

[illegible]

ਟੇਤਾ॥ ਨਾਨਕਗੀਆਨ ਅੰਜਨ ਜਿਹੇ ਨੇਤਾ॥੧੨॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਛਾਤੀ ਸੀ
 ਤਲਮਨ ਸੁਖਾ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪਰ
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਛੁਛੁ ਛੁਛੁ ਹੋ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ॥
 ਸਦਾ ਸੁਨ ਕੇ ਧਾਨੀ ਹਾਰੇ॥ ਛੁਛੁ ਛੁਛੁ ਰੁਹ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ॥ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ॥ ਛਾਡ ਸਿ ਆਨ ਪਕੁ ਹੁ ਚਤੁ ਗਾਈ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ
 ਅਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ॥ ਛਾਹ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਧਰਮ ਗਤ ਪਾਈ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਤੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਜੋਰ ਜਲ ਮਛੂਲ ਹੀ ਘਨੇ ਕਾ ਚੰ
 ਦੇ ਹਉ ਕਾਰਾ॥ ਅੰਗ ਚੁਪਿ ਚੁਪ ਨ ਧਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਗਾ॥੧੫॥ ਪਉੜੀ॥
 ਜ ਜਾ ਜਾ ਨੇਹ ਉਕ ਛਹੁ ਆ॥ ਬ੍ਰਾਹਿਮਿ ਉਨਿ ਨ ਲਨੀ ਕੁਮ੍ਹਿ ਸੁਆ॥ ਜੁ ਉਜ
 ਜੇਹ ਉਭਗ ਤੁਹੀ ਆਨੀ॥ ਅਗੋਠਾ ਕਰਤਿ ਲੁਨੀ ਮੰਨੀ॥ ਜਉ ਜਾ ਮੇਕ ਬ
 ਣੀ ਕਰਤਾ॥ ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁ ਧਾ ਜੇਉ ਫੇਰਤਾ॥ ਸਾਧ ਸਿੰਗੇ ਜੇਹ ਉਮੇ ਮਾਰੀ॥ ਨ
 ਕ ਕਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਮੁਗਾਰੀ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਭਾਲਾਰੇ ਉਠਿ ਨਾ ਮੁਜ ਪਿਨਿ ਸਿ ਬਾਸ
 ਆਰਾਧਿ॥ ਕਾਰਾ ਤੁਝੇ ਨ ਬਿਆਪੁ ਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ॥੧੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਧਾ
 ਫੁਰਨ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿਉ ਤਿਹਾਰੇ॥ ਫੁਰਤ ਫੁਰਤ ਸਾਕਤ ਮੁ
 ਆ॥ ਜਾ ਕੈਰੀ ਦੇਹ ਤੁਹਾ ਉਧੀ ਆ॥ ਫੁਰੀ ਕਸਮ ਲਘਾ ਪਤਰੇ ਮਨੁ ਅ
 ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਰਾਖਾ ਸੰਤ ਸੰਗੀ ਸੁਨੁ ਆ॥ ਫੁਰੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਸ ਟਾ
 ਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਫੁਤਨ ਕਰਹੁ

ਤਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿਗਨ ਨ ਪਾਦੁ ਅੰਤਾ ॥ ਜੀ ਦਤ ਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰੀ ਭਜ
 ਹਨਾਨ ਕਨਾਸ ਪਰੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵੰਦਾ ਵਾਣੁ ਦਿਖੈ ਸੰਗਿ ਬਿਨਸਿ
 ਜਾਤੁ ਏਹੁ ਹੋਤਾ ॥ ਗਵਤੀ ਗਵਤੀ ਨ ਗਵਤੀ ਸਕਉ ਭੀ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤਾ ॥
 ਵੇਖੋ ਕੇਉ ਸੇ ਬਿਨਸਿਤੁ ਭੀ ਕਾਮਿਉ ਕਰੀ ਐਸੁੰਗਾ ॥ ਵਾਣੁ ਭੀ ਆਖੀ
 ਧਿਸਹੀ ਚਿਤੁ ਭੀ ਮਇ ਆਰੰਗਾ ॥ ਵਾਣੁ ਤਸੇ ਈਸੰਤੁ ਸਇ ਰੁਸਤੇਰੀ
 ਚਿਤੁ ਭੀ ॥ ਅੰਧ ਕੁਧਤੇ ਡਿਹੁ ਕਠੁ ਜੀਹੁ ਹੋਵਹੁ ਸੁਖ ਸੰਨਾ ॥ ਵਾਣੇਗ
 ਬਿਸਮੁ ਰਬਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੇ ਜੇਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭੀ ਹਉ ਸਤੁ ਭੀ ਕਰਉ ਵਾਹੁਰੀ
 ਭੀ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੁਟੇ ਭੁਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਸਭ
 ਧਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਹੀ ਸਰੋਗਵਨੀ ਪਿਗੋ ਬਿੰਦੁ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਟਹੁ ਕਰਉ ਤਉ ਏਹੁ ਕੀ ਜਾਤੇ ਬਿਥਾਨ ਕੇਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਥਿ ਅਹੀ ਐ
 ਹੁਸੈ ਜੇ ਚਾਹੁ ਸੇਹੀ ॥ ਟਹੁ ਲੁ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮੇਲੇ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧੁ ਭੀ
 ਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਇ ਦੁਆਲਾ ॥ ਟੇਹੇ
 ਟਾਹੇ ਬੁਧ ਭਵਨ ਬਿਨ ਨਾ ਦੇਸੁ ਕਨਾਰੀ ॥ ਟਲਹੈ ਜਾਮ ਕੇ ਚਤੁਰਤਿ ਹਜ
 ਸਾਧੁ ਸੰਗ ਸਮਾਹੀ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦ ਕੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਪ
 ਬਿਨਾ ਸੇਵਹੀ ਕੇ ॥ ੨੭ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਠਨਹੀ ਤੀਤਿ ਨਹੁ ਵਭੀ ਜੇਹੁ ਹੋਵਹੁ ਸ
 ਪਸਨਾ ॥ ਜੇ ਜਨਨਾ ਪੁਰਿ ਅਪਨੇ ਕਰਨਾਨ ਕਤੇ ਪੰਨਿ ਪੰਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਠਠਾ ਮਨੁ ਆਠਾ ਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਸਗਲ ਤਿਅਹੀ ਏਕ

ਹਿਲਪਟਾਹੀ॥ ਠਹਿਰਿ ਠਹਿਰਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗੀ ਮੁਏ॥ ਓਆ ਕੈ ਕਸ
 ਲਨ ਕਤਹੁ ਏ॥ ਠਹਿਰਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹੀ ਸੰਗੀ ਬੁਧਿ ਮਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
 ਗੁਜੀ ਅੰਗੁ ਸਿਆ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਾਧੁਨੇ ਜੇ ਮਨੁ ਭਾਇਆ॥ ਨਾਨਕੁ ਓ
 ਮਾਕਾ ਮੰਨਸੀ ਤਲਾਇਆ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਡੰਡੁ ਓਤਿ ਬੁੰਦਨਾ ਅਨੰਕ
 ਬਾਹੀ ਸਰਬੁ ਕਲਾਸ ਮਰਧਾ॥ ਡਿਲਨ ਤੇਗੁ ਘਰੁ ਪੁਰਨਾ ਨ ਕਰੇ ਕਰੀ ਹਥ
 ੭॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਡੰਡੁ ਡੇਗੁ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਗੁ ਡੇਗੁ ਤਹ ਜਾਨੁ॥ ਓਆ ਡੇਗੁ ਕਾਸੰ
 ਜਮੋਗੁ ਰਕੈ ਸਹੁ ਦਿਖਾਨੁ॥ ਇਆ ਡੇਗੁ ਕਉ ਸੁ ਮੁਕਰੁ ਪਾਲੈ॥ ਜਾ
 ਰਾਤ ਮੁਨਹੀ ਸੰਗੀ ਚੁਲੈ॥ ਓਆ ਡੇਗੁ ਕੀ ਸੇ ਅੰਤਿ ਜਾਨੈ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਿਸ
 ਦਿਖਰਨ ਭਗੁ ਦਾਨੁ॥ ਡੇਗੁ ਨਹੀ ਚਲ ਸਚੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਆ॥ ੨੯॥
 ਰਤੇ ਜਨਨਾਹੀ ਤਲਾਇਆ॥ ੩੦॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਛਾਹੀ ਨਲਾਗੇ ਪੁਰ ਮਗਾਇਕੇ
 ਨਹਿਨ ਪਾਲਿ ਓ ਬੰਧਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਓ ਬੰਧੁ ਜਾ ਪਰਹੀ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਸਨ ਬੰਧਾ॥
 ੩੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਾਛਾ ਛੁਛਤ ਕਹਿ ਛਹੁ ਛੁਛੁ ਦਿਆ ਮਨਿ ਮਾਹੀ॥ ਸੰ
 ਗੀਤੁ ਗਰੈ ਪੁਰੁ ਬੁਧੈ ਬੁਨੁ ਬੁਨੁ ਕਹਾ ਛਹੀ॥ ਛੋਰੀ ਛਹੁ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਅੰਗੁ
 ਧਿਧਿ ਕਹਾ ਲਾ॥ ਸਭੁ ਪਾਧੁ ਸਹੁ ਜੇ ਬੁਧੁ ਸਹੁ ਦਰੁ ਸਨੁ ਦੇ ਅਨਿਹਾਲਾ॥ ਛੋ
 ਰੀ ਜਾ ਮੈ ਜਮ ਮਰੈ ਗਰੁ ਜੇਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ॥ ਮੈਰਿ ਮਗਲੁ ਪਟਤ ਰਹੈ ਗੀ
 ਹੁ ਓਆ ਦੇ ਜਾਇ॥ ਛਹੁ ਤ ਛਹੁ ਤ ਅਬੁ ਛਹੀ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾ॥ ਦਿ
 ੩੨॥ ਦੁਖ ਕੇ ਛਹੀ ਕਾਟਿ ਆਨਾ ਨ ਕਲੀ ਦੇ ਸਮਾਇ॥ ੩੩॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਜ

ਹਸਾਪੁਗੀਬੰਦੁ ਮਨੁ ਕੀ ਛਤਨ ਨਾਨ ਕਨੀਤਾ॥ ਫਾਹਉ ਫਾਤੁ ਫਹੁ
 ਟਿਨਿਨਿ ਕਟਿਨ ਜਾਈ ਅਹ ਦੁਤਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਫਾਹੁ ਫਹੁ ਫਾਤੁ ਸੀਏ
 ਮੇਅਾਤ ਮਜਾ ਤੈ ਕੋਇ॥ ਹਉ ਮੇਅਨ ਸਿਉ ਲਹਿ ਮਰੇ ਸੇ ਸੁਭਾਦੁ ਹੋਇ
 ॥ ਮਫੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀ ਦੁਤ ਮਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੇ ਪਦੇਸਾ॥ ਮਨੁ ਆਜੈ ਤੈ
 ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤੁਹ ਸੁਰਤ ਫਾਹੁ ਸਾ॥ ਫਾਹੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਕੀ ਟੇ ਕਾਮ
 ਪਾਗ॥ ਰੈਣੇ ਏਨੁ ਸੁਸਿ ਮਰਤ ਰਹੈ ਸੇ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਆਪਾਗ॥ ਰੇਣੁ
 ਗਲਾਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਉ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਹਕ ਮੇਰੁ ਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਨਾ
 ਨ ਕਲਿਖਾ ਆਪਾਇ॥੨॥ ਸਲੋਕ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰ ਪਉਤਿ ਸੇ ਪੁ
 ਰ ਮਿਲਾਏ ਮੇਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੁ ਮਰਉ ਕਾਟੀ ਐ ਚੁਕੈ ਮਕੀ ਜੇਰੀ॥
 ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਾਤਾਤਾ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਕਰੀ ਗਫੀ ਧੰਗ ਬੰਦੁ ਹੋਇ॥ ਠ
 ਲਪਾਟੀ ਮਨੁ ਹੁ ਛੁਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ॥ ਤਾਸੀ ਮਟੇ ਜਮ
 ਧੰਬ ਕੀ ਜਾਸੁ ਹੁਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ॥ ਗਤਿ ਪਾਟੀ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪਗਾਸ ਮਹ
 ਲੀ ਪਾਟੀ ਠਾਉ॥ ਤਾਹੁ ਸੰਗੁ ਨ ਧੰਨੁ ਚਲੈ ਗੀ ਜੇ ਬੁਨਨੁ ਹਰਾਜਾ॥ ਸੰਤ ਸੰ
 ਗੀ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਹੋਇ ਤੁਹਾਰੇ ਕਾਜਾ॥ ਤਾਤਾ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ਐ ਜਉ ਤਾ
 ਪਨਿ ਦਾਰੇ ਆਪਾ॥ ਪਤਿ ਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਰੀ ਆਪਹੀ ਮਾਈ ਬਾ
 ਪਾ॥੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਬਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਲਤੇ ਤਿਪਤਿ ਨਤਿ ਸਨਾ ਲਾਬ
 ॥ ਸੰਓ ਸੰਓ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨਾਸਾਥਾ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥

ਬਥਾਬਿਰੁ ਕੇਉਨਹੀ ਕਾਇਖਸਾਰੁ ਧਾਵਾ ॥ ਅਨਿਕ ਬੁਝ ਬੁਲ
 ਛਲਕਰੁ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਉ ਧਾਵਾ ॥ ਬੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸੁਖ ਕਰੁ
 ਬਾਕਿ ਪਰਗਾਢਾਗ ॥ ਮਨ ਕੈ ਚਾਮਨ ਆਵਈ ਅੰਤ ਅਉਸ
 ਰਗਾਗ ॥ ਬਿੰਤੀ ਪਾਧੁਗ ਹੀ ਦੁਭਜੁ ਸੰਤੁ ਕਾ ਸਿਖਲੇਗ ॥ ਪੈਉ
 ਕਰੁ ਸਦੈ ਕਸਿਉਇ ਆਸਾ ਚਾਅਸ ਨਹੁ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰ
 ਵਨ ਸੰਤੁ ਬਿਧਿ ਏਧਿ ਏਕੈ ਗਾਥਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗ
 ਹੀ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਾਸਹੁ ਦੇਵ ਨਿਹਾਤੀ ਆਸ
 ਭੁਖ ਛੁਏ ਵਨਹਾਰੀ ॥ ਸਸਿਸਾਸਿਸਿ ਮਰਤਹੁ ਰੀਨਾਨ ਕਦਰ ਸਅਧੁ
 ਗ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਦਾਦਾਤਾ ਦੇਵਹੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰੀ ॥ ਦੇਵੇਤੈ
 ਇਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਕੁ ॥ ਦੇਨਹਾਰੀ ਸਦੁ ਜੀ ਵਨਹਾਰੀ
 ॥ ਮਨੁ ਮਰਕ ਕਉ ਤਾਹੀ ਬੁਝਾਗਾ ॥ ਦੇਸਨਹੀ ਗਾਹੁ ਕੈ ਮੀਤਾ ॥ ਮਾਇ
 ਆਮੋਹੁ ਬੁਧੁ ਪ੍ਰਿ ਕੀਤਾ ॥ ਦਰੁਨੀ ਦਰੁਹੀ ਜਾ ਕੈ ਆਪੋ ॥ ਨਾਨ
 ਕਤੇਤੇਗਰੁ ਮੁਖਿ ਧੁਆਧੋ ॥ ੩੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰਜੀ ਅਰੇਇ ਕਟੇਰਤੁ
 ਲਾਹੀ ਬ੍ਰਿਤਾਨੀ ਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਐ ਗੁਰੁ ਜੁ ਆਵਈ
 ਗਸਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾਧਾ ਵਤੁ ਤਉ ਮੈ ਸੰਤ ਸੰਗੀ ਹੋਇ ਬਾਸਾ ॥
 ਧਰਤੇ ਰਿਪਾ ਕਰੁ ਅਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਪੰਨੁ ਸਾ
 ਚਾਤੇਉ ਸਚ ਸਾਗ ॥ ਹਰਿਹਰਿ ਪ੍ਰਜਾਨਾ ਮਧਿ ਸਾਗਾ ॥ ਪਰਿਜੇਜੁ

ਸੇ ਭਾਤਿਹ ਬੁਨਿਆਤ ॥ ਹਰਿਹਰੀ ਨਾਂ ਸੁਸ਼ਵਨ ਸਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਹ ਪਾਟਿਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਾ ਕਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀਦ
 ਭਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਯਾਪਿਆ ਅੰ
 ਤਰੀ ਬਾਹਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਓਪਦੇ ਸਿ ਆਨਰ ਕਨਾਹੀ ਸਾਧੁ ਸੰ
 ਗੀ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਨਨਾਨਰ ਕੋ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾ
 ਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥ ਨਾ ਸੁਨਿ ਪਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੋ ॥ ਬਿਖਸਾਇ ਅ
 ਮਰਿ ਨਾ ਓਇ ਆਪਤੋ ॥ ਨਨਾ ਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕਹਾ ॥ ਨਾ ਮਮਤ
 ਗਰੀਏ ਨਾ ਕਹਾ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿ ਪਾਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰਾ ॥ ਤਹ ਬਾਜ
 ਨਾਨਕ ਅਨਹਦੁ ਤੇ ॥ ੩੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਾਏ ਗਾਥਾ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਤਉ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬੈਰਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਓ ਅਗਧੀ ਐ ਜਾ ਕਾ
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਾ ਦਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਪਤਿ ਪਾਧਰਮਿ ਤਿ ਪਾਨੁ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਪਤਿ ਤਪਾਦਨੁ ਅਗਮ ਹਰਿ ਆ ॥ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਕੇ
 ਟ ਅਧਰਾਧਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ॥ ਪਰਪੰਚ
 ਪ੍ਰੇਮ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗਾਥਾ ਅਰੁ ਆਪਿ ਗੁਸਈ ॥ ਪਾ
 ਤਿ ਸਾਹੁ ਛੁੜਿ ਸਿਰ ਸੇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਦਰਨ ਕਉ ॥ ੩੭ ॥
 ੧ ॥ ਛਾਹੇ ਕਾਹੇ ਮਿਟੈ ਗਦਨ ਛਤਿਹੁ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹ
 ਰਤੇ ਬਿਤਧਾਈ ਫਿਰਨੀ ਮਟੈ ਨੀਤਨੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਛਛਾ ਛਿਰ

ਤਾਛਿਰਤਤੁਆਇਆ॥ ਦੁਲਰੇਹਕਲਿਜਗਸਰੀਪਾਇਆ॥
ਛਿਰੀਇਆਅਉਸਰਚਰੈਨਗਾਬਾ॥ ਨਾਮਜਪਹਤਉਕਟੀਅਹੈਠ
ਸਾ॥ ਛਿਰੀਛਿਰੀਆਵਨਜਾਨਨਹੈਈ॥ ਏਕਹੈਏਕਜਪਹਜਪ
ਸੇਈ॥ ਕਰਗਾਰਿਧਾਪੁਭਕਰਨੈਗਾਗੇ॥ ਸੇਲਿਲੇਨਾਨਕਵੇਚਾ
ਰੇ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਚਿਨਉਸਨਉਤਸਪਚਬੁਹਸਦੀਲੇਇਆਲਗਧਾ
ਲਾ॥ ਸੁਖਸੰਧਬੁਹਕੁਗਰਸਨਨਕੁਸਾਧਰਦਾਣਾ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥
ਬਬਾਬੁਹਮੁਜਾਨਤਤੇਬੁਹਮਾ॥ ਬਿਸਨੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਚਧਰਮਾ
॥ ਚੀਰੀਅਪਨਾਂਬੁਹਮਿਟਾਵੇ॥ ਤਾਹੁਬੁਹਾਨੀਕਟਿਨਹੀਆਵੇ॥
ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧਾ॥ ਏਸੁਦੈਤਾਗੁਰੀਕਉਅੰਧਾ॥ ਬਾ
ਤਚੀਤਸਰਗਮਿਸਿਆਨਧਾ॥ ਜੀਸਹੀਜਨਾਦੇਹਸੇਜਾਨੈਨਾਨਕਾ॥ ੧॥
ਮਦੇ॥ ॥ ਭੈਭੰਜਨਅਘਦੁਖਨਾਸਮਨੀਅਗਾਧਹਰੇ॥ ਸੰਤਸੰਗ
ਜੀਹੀਦਬੁਸਿਓਨਾਨਕਤੇਨੁਭੂਮੇ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ਭੁਭਾਭੁਹਮੁਮਿਟਾ
ਦਹਅਪਨਾ॥ ਇਆਸੰਸਾਰਸਗਲਹੈਸੁਪਨਾ॥ ਭੁਹਮੇਸੁਰੀ
ਨਹੀਦੇਦੀਦੇਦਾ॥ ਭੁਹਮੇਸਿਧਸਾਬਿਕਬੁਹਮੇਦਾ॥ ਭੁਹਮਿਭੁਹਮਿ
ਮਾਨਕਭੁਹਕਾਏ॥ ਦੁਤਰਮਗਾਬਿਖਮਾਇਹਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭੁਸੰਭੈਸਹੀਧੀਨਾਸੇ॥ ਨਾਨਕਤੇਹਰਪਰਮਸੁਖਧਾਇਆ॥
ਜਾਤੁਆਪਾਇਆਤੁਲੇਬੁਹਬਿਧੀਮਨਿਲਪਟੀਉਤਿਹਸੰਗੀ॥

ਮਾਂਗਲ ਤੇਜੀ ਹਤ ਮਹਾਨ ਸੁਨਾਨ ਕਲਾ ਮਹੀਰੰਗੀ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਂ
 ਮਾਂ ਮਾਂ ਗਲ ਗਾਰ ਦਿਆਲਾ ॥ ਦੇਨ ਗਾਰ ਦੇਹੀ ਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜੇ ਦੀਨ
 ਸੇ ਦੇ ਕੀ ਬਾਰਾ ॥ ਮਨ ਸੁਰਖ ਕਰ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜੁ ਓ ਮਧਾਹੀਤ
 ਓ ਮਾਗੀ ਬੀਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੁ ਬੀਆ ॥ ਮਾਗੀ ਮਾ
 ਗਤ ਦੇ ਕੀ ਮਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਰੀ ਪੰਗਾ ॥੨॥ ਸਮੁੱਚਾ ॥
 ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗਰੁ ਪਰੇ ਮਨ ਸੰਤਾ ॥ ਜੇਹ ਜਾਨੀ ਓ ਪੁਰੁਖਾ
 ਪੁਨਨਾਨਕ ਤੇ ਕੁਗੁ ਦੰਤਾ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਂ ਮਾਂ ਜਾਗੁ ਮਹਾ ਮਧਾਨਾ
 ॥ ਰੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਓ ਆਕੇ ਸਮਤ
 ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਤਾਹੁ ਸੰਗ ਤਾਹੁ ਨਿਰਲੇਪ
 ॥ ਪੁਰਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਖ ਬੁਝੈ ਬਾ ॥ ਓ ਆਹੁ ਸਮੇਹੀ ਓ ਆਹੁ
 ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਪਤਨ ਹੀਤਿ ਹਮਾਇਆ ॥੪॥ ਸਮੁੱਚਾ ॥
 ॥ ਆਹੁ ਮਤਿ ਸਨੀ ਸਾਜਨੁ ਬਿਨੁ ਹੀ ਛੁਟਨੁ ਲਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੀਹੀ
 ਬੁਧਨ ਕਟੇ ਗਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਹੁ ਮਾਜਤਨ
 ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ ਦੇਕਨਾ ਮਬੀਨ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥
 ਆਹੁ ਜਤਨ ਕਰੀ ਹੀਤ ਛੁਟਾਗਾ ॥ ਓ ਆਹੁ ਜਤਨ ਕਰੀ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਆਹੁ
 ਓ ਬਰਨ ਧਾਰੇ ਸਕੁ ਕਉਣੀ ॥ ਓ ਆਹਿ ਜੁਧੈ ਬਿਨੁ ਓ ਬਰਨ ਹੋਇ ॥ ਆਹੁ
 ਰਨਤਾਰਨ ਸਮਗਾ ਬਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾ ਬਾ ॥ ਮਨ ਬਚ

ਗੁਣਗੁਣਾਮਰਿਗੁਣ

ਕ੍ਰਮਜੀਗਆਪ੍ਰਜਨਾਦੀ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਸਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਦੀ॥੧੩॥
ਸਮਲਕ॥ ਰਿਸੁਨਕਾਹੁਸੰਗਕਰਹੁਆਪਨਆਪਬੀਚਾਰੀ॥੧੪॥
ਮਾਨਾਜਗਹੁਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈ॥੧੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਗਰੇਨਹੋਤਸਰ
ਜਾਕੀ॥ ਤਜੀਅਭੈਮਾਨਛੋਤੇਰੀਬਾਕੀ॥ ਗੁਣਦਰਗਹਿਤਉਸੀਧ
ਹਿਗਾਈ॥ ਜਉਗੁਰਸੁਖਿਗਮਨਾਮਲਿਖਲਾਈ॥ ਗਤਹੁਤਹੀਜ
ਰੀਬਿਕਥਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰੀਕੀਨੀ
ਦਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰੀਕੀਨੀਦਾਤੇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਲਾਲਚ
ਦੁਠਬਿਭੈਬਿਆਧਿਦਿਆਦੇਹੀਮਹਿਬਾਸਾ॥ ਹਰਿਹਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰ
ਸੁਖਿਪੀਆਨਾਨਕਸੁਖਿਨਿਦਾਸਾ॥੧੭॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਾਦਉਅ
ਉਘਪਜਾਗੁ॥ ਦੁਖਦਰਦਤਿਹਮਿਟਹਿਖਿਨਾਗੁ॥ ਨਾਮਅਉਘਪ
ਮਿਹਰੀਦੇਹੀਤਾਦੇ॥ ਤਾਰੀਰੋਗੁਸੁਪਨੈਨਹੀਆਦੇ॥ ਹਰੀਅਉਘ
ਪਸਰੁਘਟਹੇਗਾਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਬਿਨਬਿਧਿਨਬਨਾਈ॥ ਗੁਰੀ
ਪੁਰੇਸੰਜਮੁਕੀਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਤਉਛਿਰੀਦੁਖਨਬੀਆ॥੧੮॥
ਸਲੋਕ॥ ਦਾਸਦੇਦਸਰਬੁਭਮੈਉਨਨਕਤਹੁਠਾਇ॥ ਅੰਤਰੀਬਾਹ
ਰੀਸੰਗੀਹੈਨਾਨਕਕਾਇਰਹਾਇ॥੧੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਦਾਦੇਰਨਕਰੀਐ
ਕਾਗੁ॥ ਘਟਘਟਅੰਤਰੀਬੁਹਮਭਿਮਾਰੁ॥ ਦਾਸਦੇਦਜਲਬ
ਲਮਹਿਰੁਦਿਆ॥ ਗੁਰਪੁਸਾਦਿਦਿਰਲੇਹੀਗਾਇਆ॥੨੦॥

ਦੇਰੇਧਮਿਟੇਤਿਹਮਨਤੇ॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਰਮੁਖਿਜੇਸੁਨਤੇ॥
 ਦਰਨਚੇਹਨਸਗਲਤੇਰਹਤਾ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੇਕਹਤਾ॥
 ੧੬॥ ਸ॥ ਹਉਹਉਕਰਤਬਿਗਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਾ
 ਨਾ॥ ਨਨਕਿਖੁਏਜੀਉਤਿਘਾਟੰਤਨਾਨਕਵਿਰਤਕਮਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਪ
 ੬॥ ਨਾਨਾਨਾਨੀਮਿਟੈਸੰਗੀਸਾਧੂ॥ ਕਰਮਧਰਮਤਤਨਾਮ
 ਅਗਾਧੂ॥ ਕੁਨੈਜੀਹੁਸਿਉਹਿਦਮਾਹੀ॥ ਉਆਕੀਨਾਨੀਮਿਟ
 ਤਹਿਨਸਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਿਕਰਤਸਾਕਾਤਿਗਾਢਾਗਾ॥ ਜੇਹੀਮੇਅ
 ਹੁਧਪਿਬਿਕਰਾ॥ ਨਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨੀਮਿਟਾਈ॥ ਨਿਮੁਖ
 ਮਾਹੀਨਾਨਕਸਪਧਾਈ॥ ੧੮॥ ਸ॥ ਸਾਧੂਕੀਮਨਓਟ
 ਗੁਰਉਕਤਿਸਿਆਨਪਤਿਆਗੁ॥ ਗੁਰਦੀਖਿਆਜੀਹਮਨਿਬ
 ਸੈਨਾਨਕਮਲਤਬਿਗਾਗੁ॥ ੧੯॥ ਪ॥ ਸਸਾਸਰਨਿਪਰੇਅਰੁ
 ਗਰੇ॥ ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਹਿਤਿਬੇਦਪਕਾਰੇ॥ ਸੇਧਤਸੇਧਤਸੇਧਿਬੀ
 ਚਾਰਾ॥ ਬਿਨੁਹੀਭਜਨਨਾਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ ਸਸਿਮਾਸਿਹਮਭਲਨ
 ਗਰੇ॥ ਤਮਸਮਰਥਗਨਤਅਪਾਰੇ॥ ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖਿਦਇ
 ਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਤਮਰੇਭਾਭਗੁਪਾਲਾ॥ ੨੦॥ ਸ॥ ਬੁਦੀ
 ਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨਤਨਭਏਅਰੇਗਾ॥ ਨਾਨਕੁਦਿਸਟੀਅ
 ਦਿਆਉਸਤਤਿਕਰਨੇਜੇਗਾ॥ ੨੧॥ ਪ॥ ੭॥ ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉ

ਤਾਹੁ॥ ਜੇਕਿਨ ਪਾਤਿਉ ਨੇ ਸੁਰ ਰੁਗਾਹੁ॥ ਖਗਨਿ ਮਾਨਾਹੁ ਤਪਗਨੀ
 ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਯੈ ਪੁਰਨਿ ਰਬਾਨੀ॥ ਗੁਣੈ ਖਸਮ ਤਉ ਆਸੁ ਖਦੇਯਾ
 ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਸੇ ਅਗਨੇਤਾ॥ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ॥
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਹਾਰਾ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨੀ ਪਨੀ
 ਮੇਰੇ ਸਗਨੀ ਪਰਹੁ ਹੀ ਗਾਇ॥ ਉਕਤਿ ਮੇ ਆਨ ਪਸਗਲ ਤਿ ਆਗੀ ਨਾਨ
 ਕਲ ਦੇਸ ਅਇ॥ ੧॥ ਪਉਨੀ॥ ਸਸਾਸਿ ਆਨ ਪਛਾਤਿ ਦਇਆਲਾ॥ ੨॥
 ਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪਤੀ ਆਨਾ॥ ਸਹਸਰਾਤਿ ਕਹੀ ਚਤਿ ਗਾਈ॥
 ਸੰਗਤੁ ਗਾਏ ਕਨ ਜਾਈ॥ ਸੋਊ ਸੋਊ ਜਪੈ ਨਿਗਾਤੀ॥ ਰੇ ਜੀ ਅਚੁਲੈ
 ਤੁਹਾਏ ਸਾਖੀ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾਲਾ ਦੇ ਜੋਗ ਆਪੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖ
 ਨਹੀ ਆਪੈ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹੀ ਹੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਦੁਠੈ ਸੁਖ
 ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਿ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਖਾਨ ਬਨੰਤੁ ਸੋਇ॥ ੬॥ ਪਉ
 ਨੀ॥ ਰੇ ਰਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਨਾ॥ ਹੋਵਤੁ ਆਏ
 ਸਦਾ ਸਦੀ ਦੁਖ ਭਜਨ ਗੁਰਗੀ ਆਨਾ॥ ਹਉ ਛੁਟ ਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿ
 ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹੀ ਆਪੀ॥ ਹੋਵੇ ਖਜਨ ਮਹਾ ਮਹਨੁ ਸੰਤ ਸੰਗ ਪਰਤਾਪ
 ॥ ਹੀਤ ਕਰੀਨਾ ਮਿਦੈ ਨੇਦਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਸੰਤੀ ਸੰਗੀ ਹੋਤਿ ਕਿਰਪਾਲਾ
 ॥ ਉਠੈ ਕਹਨੁ ਕਿਨਹੂ ਕੀ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਛੁਪੁ ਰੇਤੁ ਆ॥
 ੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲੇਖੈ ਕਤੀ ਨ ਛੂਟੀ ਐ ਖਿਨ ਖਿਨ ਕੂਲਨਹਾਰਾ॥

ਬਖਸਿਸਨਗਗਬਖਸਿਲੈਨਾਨਕਪਾਠਿਉਤਾਗਾ॥੧॥
ਗਗਮਾਗਨਗਗਗਬੇਗਾਨਾਅਲਖਮਾਤਿ॥ਜਾਉਪਤਮਿਨਸੁਖ
ਦੀਏਤਾਹਿਨਜਾਨਤਤਤਾ॥ਲਾਗਮਾਇਆਕਾਰਨੇਦਹਹਿਸਿਛੁ
ਚਨਿਜਾਇ॥ਦੇਵਨਗਰਿਦਾਤਾਰਪਭਨਿਮੁਖਨਮਨਹਿਬੁ
ਸਾਇ॥ਲਾਲਚਫੁਠਵੀਕਾਰਮੀਇਆਸੰਧੈਸਨਮਾਹਿ॥
ਲਪਟਚੋਰਨਿਦੁਕਮਗਤਿਨਸੰਗੀਬਿਗਾਇ॥ਤੁਧੁਬੁਧੈਤਾਬੁ
ਖਸਿਲੈਨਿਖੈਟੇਸੰਗੀਖੈਗੇ॥ਨਾਨਕਗਾਏਪਾਰਬੁਧਮਧਾਨ
ਲੀਤਗੇ॥੫॥ਸਲਕੁ॥ਥਾਤਪੀਤਖੇਲਤਹਸਤਬੁਧਮੇਜ
ਨਮੇਅਨੇਕਾ॥ਗੁਰੁਜਲਤੇਕਾਫੁਰਪਕੁਨਾਨਕਤੇਹੀਟੇਕਾ॥੧॥
ਉਨੀ॥ਖੇਲਤਖੇਲਤਆਇਓਅਨਿਰਜਨੀਦੁਖਪਾਇ॥ਖੇ
ਦਮਿਟੇਸਾਧੁਪਿਲੁਤਸਤਿਗੁਰਬੁਧਨਸਮਾਇ॥ਖਿਮਾਗਰੀਸ
ਚਸੰਝੀਉਖਾਇਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ॥ਖਰੀਰਿਪਾਠਕਰਗੁਰੀਅ
ਨਦਸੁਖਬਿਸਾਸਾ॥ਖੇਪਲਿਗੁਰਿਬੁਧਤਲਰੁਧੀਆਏਪਤਿਦੰ
ਤਾ॥ਖਗਦੇਲਾਸਾਗੁਰਿਦੁਆਆਇਲੈਰਗਦੰਤਾ॥ਆਪ
ਨਿਰਿਪਾਕਗੁਰਿਆਪਿਆਗੈਧਾਛੇਅਖਿ॥ਨਾਨਕਸੋਊਸੁ
ਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਟਿਪਟਿਹਰਿਆਵਿਆਪਿ॥੫੩॥ਸਲਕੁ॥ਅ
ਏਪਕੁਸਰਨਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਪਿਦਇਆਲਾ॥ਦੇਵਅਖ

ਰੁਹਿਅਨਿਬੁਸਤਨਾਨਕਰੇਤਨਿਗਲਾ॥੫੫੫॥ਅਖਰ
 ਮਹਿਤਿਰਟਨਪਭਿਧਾਰੇ॥ਅਖਰਕਰੀਕਰੀਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥
 ਅਖਰਸਾਸਤਸਿਮਿਤਿਧਗਨਾ॥ਅਖਰਨਦਰਥਨਟਕਿ
 ਆਨਾ॥ਅਖਰਮੁਕਤਿਜਗਤਿਭੈਰੁਰਮਾ॥ਅਖਰਕਰਮਕਿ
 ਰਤਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਦਿਸਦਿਸਾਨਅਖਰਜੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾ
 ਰਬੁਰਮਨਿਰਲੇਪਾ॥੫੫੬॥ਸਲੋਕ॥ਹਬਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸ
 ਤਕਿਲਿਖਾਟਤੀ॥ਉਰਦਿਹੀਓਸਕੁਮੰਗੀਅਨੁਪਰਪਾਟਤੀ॥
 ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਕਤੁਗਾਹੀਆ॥੫੫੭॥ਜੈਕੇਖਦਰਸੁ
 ਨਾਨਕਬੁਲਿਗਾਹੀਆ॥੫੫੮॥ਜੇਅਚੁਤਹੋਪਾਰਬੁਰਮਅ
 ਬਿਨਾਸੀਅਘਨਾਸਾ॥ਜੇਸੰਗੀਜੇਨਿਰੰਕਾਰਹੋਨਿਰਗੁਣਸਕੁਟੇਕ
 ॥ਜੇਸੰਗੀਜੇਨਿਰੰਕਾਰਹੋਨਿਰਗੁਣਸਕੁਟੇਕ॥ਜੇਗੋਬਿੰਦਹੋਗੁਣ
 ਨਿਧਾਨਜਾਕੈਸੇਦਾਬਿਬੇਕਾ॥ਜੇਅਪਰੰਪਰਹੀਰੇਹੀਰੀਰੇ
 ਵਨਗੁਰਾ॥ਜੇਸਤਹਕੈਸੇਦਾਸੰਗੀਨਿਧਾਨਆਪਾਗ॥ਜੇਠਾਕੁਰਗਉ
 ਦਾਸਰੇਮੈਨਿਰਗੁਣਗੁਨੁਨੀਕੇਇ॥ਨਾਨਕਵੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁ
 ਅਉਹੀਐਪਰੇਇ॥੫੫੯॥ਸਲੋਕ॥ਗੁਰੇਦੁਮਾਤਾਗੁਰੇਦੁ
 ਪਤਾਗੁਰੇਦੁਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰੇਦੁਸਖਾਅਰੁ
 ਆਨਭੰਜਨਗੁਰੇਦੁਭੰਧਿਪਸਹੇਦੁਰਾ॥ਗੁਰੇਦੁਦਾਤਾਗੁ

45

[illegible]

॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿਰੁ ਉ ਨਰਿ ਆਪੈ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨ
 ਦੁਖ ਨ ਸਤਾਪੈ ॥ ਪੁਰ ਕਾ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਸਾਧ ਕੇ ਸੰਗੀ ॥ ਸਰ ਬੁ
 ਨਿ ਪਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਹਿ ਸਿ ਧਿਨ
 ਭਿਨਿਧਿ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਗੀ ਆਨੁ ਧਿ ਆਨੁ ਤਤੁ ਰੁ ਧਿ ॥
 ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੁਜਾ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਬਿਨ ਸੇ
 ਦੁਜਾ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਤੈਰ ਬਇ ਸਨਾਨੀ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮ
 ਨੁ ਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਹੋਇ ਸੁਰੁ ਲਾ ॥ ਪੁਰ
 ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਸੁ ਫਲ ਫਲਾ ॥ ਸੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿ ਮ
 ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਲਾਗ ਉਧਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰ ਕਾ ਸਿ ਮਰ ਨਿ
 ਸਤ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਉਧਰੇ ਸੁਗਾ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ
 ਮਰ ਨਿ ਤੇ ਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਮਰੁ ਰਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪੁ
 ਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਨਾਹੀ ਅਤਾਸਾ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਪੁਰ ਨ ਅ
 ਸਾ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਮਨ ਕੇ ਸਲਜਾਇ ॥ ਅੰ ਮੁਤ ਨਾ
 ਮੁਰੀ ਦਮੀ ਸਮਾਇ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਸਾਧ ਕੇ ਰਸਨਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸ ਨਿਦ ਸਨਾ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ
 ਸੇਧ ਨ ਟੁਟੇ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਸੇਧ ਤੇ ਟੁਟੇ ॥ ਪੁਰ ਕੇ
 ਉਸਿ ਮਰ ਨਿ ਸੇਧ ਨ ਪਰਦਾਨ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿ ਮਰ ਨਿ ਸੇਧ

ਘਪਧਾਨ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰੀ ਸਿ ਬੇ ਸੁਹਤਾ ਜੈ॥ ਪੁਰ
 ਕਉਸਿ ਮਰੀ ਸਿ ਸਰ ਬੁਕੇ ਗਯੋ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰ ਸੇਸ
 ਚੰਦਾ ਸੀ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰੀ ਸਦਾ ਅਧਿਨਾ ਸੀ॥ ਸਿ
 ਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ
 ਮੰਗੈ ਹੁਦਾਲਾ॥ ੫॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰੀ ਸੇਧਰ ਉਪਕਾਰੀ॥
 ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬੁਲਿ ਗਾਰੀ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮ
 ਰੀ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਗਟੈ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰੀ ਤਿਨ ਬੁਧਿ ਬਿਗ
 ਟੈ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰੀ ਤਿਨ ਆਤ ਮੁਜੀਤਾ॥ ਪੁਰਕਉ
 ਸਿ ਮਰੀ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰੀ ਤਿਨ ਅ
 ਨੁਪਪਨੇਰੇ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਰੀਤ ਨੇਰੇ॥ ਸਤ
 ਰਿਗ ਪਾਤਿ ਅਨਦਿਨ ਜਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਿ ਮਰਨ ਪੁਰ ਗਾਰੀ॥
 ੭੬॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੁਰੇ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰਨਿ ਕ
 ਰੁਨੁ ਹੋਰੇ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰਨਿ ਹਰੀ ਕੁਨੁ ਗੁਨੀ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ
 ਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰਨਿ ਨਿਗੁਣੁ ਲਾਸ
 ਨਾ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨਾ॥ ਪੁਰਕਉਸਿ ਮਰ
 ਨਿ ਅਨੁਦਯਨ ਕਾਰਾ॥ ਸੁਖ ਪੁਰਸਿ ਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁਨੁ ਪ
 ਰਾ॥ ਸਿ ਮਰੀ ਸੇਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪੁਰ ਮਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ

ਨਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਰੀ ਰਗ ਤਪਗ
 ਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਲਗੀ ਬ੍ਰੇਰ ਫਿਰ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ
 ਏਸਿ ਧਜਤੀ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਨਿਚ ਚਰੁ ਕੰਟੀ ਜਾਤਾ
 ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਪਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾ
 ਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਓਸ ਗਲ ਅਕਾਸ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮ
 ਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਜੀ ਸੁਆਧਿ ਬੁਝਾ
 ਦਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੮॥
 ॥ ਸਲੋਹ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਕੁੰਜਨਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾ
 ਥਾ ॥ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੁਰਸਾਥਾ ॥੯॥ ਅ
 ਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਗ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨਗਾਈ ॥ ਮਨੁ ਉ
 ਗਨਾ ਮੁਤੈ ਸੰਗੀ ਸਗਾਈ ॥ ਜਗ ਮਗਾਉ ਆਨ ਦੂਝ ਜਮੁ
 ਦਲੈ ॥ ਤਗ ਕੇਟਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤੈ ਚਲੈ ॥ ਜਗ ਮੁਸਕਲੁ
 ਦੇ ਅਤਿ ਗਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਓਧਾਹੀ ॥ ਅਨਿਕ
 ਪੁਨਹ ਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹਿ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੰਟਿ ਪਾਪ ਪਰ
 ਹਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਟਹੁ ਸੁਖ
 ਪਨੇਰੇ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸਿੰਘ ਸੰਟਿ ਰੋਗਾ ਜਾਹੁ ਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
 ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਹੋਇ ਸੁਖ ਆ ॥ ਲਾਖ ਕਰੋਹੀ ਬੁਧਨ ਪਰੇ

ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੁ ਪਤਨੀ ਸਤ ਰੋ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ
 ਤਿਥਾਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੁ ਪਤਨੀ ਆਪਾਵੈ ॥ ਜਿਹਮ
 ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਤਿਥੇ ਲਾ ॥ ਤਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥
 ਐਸਾਨਾ ਮੁਖੁ ਮਨੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪ
 ਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ਐ ॥ ਛੁਟਤ ਨਾ ਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ ਨ
 ਮੁਖੁ ਪਤਨੀ ਪਾਹੀ ਧਰਮੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਿਧਨ ਜਗੁ ਆਇ
 ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੁ ਤਤ ਕਾਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨੀ
 ਜਨਮੈ ਮਹਿ ਜਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਮੁਖੁ ਪਤਨੀ ਦੇਹੀ ਸੁਖਾਸਾ ॥ ਹਉ
 ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੂ ਨ ਧੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੁ ਰਿਧਾ ਪਕ
 ਵੈ ॥ ਐਸਾਨਾ ਮੁਖੁ ਪਤਨੀ ਹੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਧਿਆਇ ਐ ਸਾਕ
 ਵੈ ਸੰਗੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹਮ ਗੁਰੁ ਨ ਜਾਹੀ ਨ ਕੇਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁ
 ਖਿ ਗਾ ਸੰਗਿ ਤੇ ਸਾ ॥ ਜਿਹਮ ਪੈ ਤੇ ਮਗ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕ
 ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀ ਆਗਾ ॥ ਜਗ ਪੰਥਿ ਤੇ ਗ ਕੰਨ ਸਿਵਾਨਾ ॥
 ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੁ ਰਨਾ ਲਿਖ ਛਾਨਾ ॥ ਜਹਮ ਗੁਰੁ ਆਨੁ ਪ
 ਤਿਹੁ ਪਾਸਾ ॥ ਤਹੁ ਹਰਿ ਕੇਨਾ ਮਕੀਤੁ ਮਉਪਰੀ ਛਾਸਾ ॥
 ਗਤਿ ਪਾਸਾ ਮਨੁ ਤੁਧੁ ਆ ਕਰ ਕੈ ॥ ਤਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੀ ਅੰਸੁ
 ਤਬ ਰਖੈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਤਜ ਨਾ ਕੀਚੁ ਰਤਨੀ ਨਾਸੁ ॥ ਸਤ ਜ

ਨਾਕੈ ਮੁਨਿ ਦਿਸਾ ਮੁਰ ॥ ਗੁਰੀ ਕਾਨਾ ਮੁਰਾ ਸਕੀ ਏਟਾ ॥ ਗੁਰੀ
 ਕੈ ਨਾਮਿ ਏਥੇ ਜਨ ਕੇ ਰੀ ॥ ਗੁਰੀ ਜਸੁ ਰਗਤ ਸਤ੍ਰੀ ਨਗਤੀ ॥
 ਗੁਰੀ ਗੁਰੀ ਅਏ ਥਾਧੁ ਸਾਧਕ ਮਾਤੀ ॥ ਗੁਰੀ ਜਨ ਕੇ ਗੁਰੀ ਨਾ
 ਮੁਨਿ ਪਾਨੁ ॥ ਧਾਰਾ ਭਰੀ ਮਿਜਨ ਕੀ ਨਦੀ ॥ ਅਨਤ ਨਰ
 ਗਤ ਤੇ ਰਗਾਏ ਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਰੀ ਰੀ ਰੀ ਰੀ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰੀ
 ਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਵਿ ਸੁਕਤੀ ਜਗਤੀ ॥ ਗੁਰੀ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੁਖ
 ਤੀ ਪਤਿ ਭਗਤੀ ॥ ਗੁਰੀ ਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕਾਰੁ ਪਾਗੁ ॥ ਗੁਰੀ
 ਮੁਜਨ ਪਤ ਕਰੁ ਪਾਗੁ ਨ ਭਗੁ ॥ ਗੁਰੀ ਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕੀ ਦੁਇ ਆ
 ਏ ॥ ਗੁਰੀ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੰਗਾ ਏ ॥ ਗੁਰੀ ਕਾਨਾ ਮੁਜਨ ਕ
 ਏ ਰੀ ਜਗਾ ॥ ਗੁਰੀ ਨਾ ਮੁਜਨ ਪਤ ਕਰੁ ਨਾਮਿ ਰੀ ਏ ਗੁ ॥ ਜਨ ਰਗਤ
 ਗੁਰੀ ਨਾ ਮੁਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਪੂ ਜੇ ਗੁਰੀ ਗੁਰੀ ਏਟਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੀ
 ਜਨ ਕੇ ਧਾਲੁ ਪਜੀ ਨਾ ॥ ਗੁਰੀ ਪਨ ਜਨ ਕਵਿ ਆਧਿ ਪਥਿ ਰੀ
 ਨਾ ॥ ਗੁਰੀ ਗੁਰੀ ਜਨ ਕੇ ਏਟ ਸਤ੍ਰਾ ਏ ॥ ਗੁਰੀ ਪਤਾਧਿ ਜਨ ਅਦ
 ਰਨ ਜਾ ਏ ॥ ਏਤਿ ਪਤਿ ਜਨ ਗੁਰੀ ਰਸਿ ਗਤੇ ॥ ਸੁਨੁ ਸਮਾਧਿ
 ਨ ਮਰ ਸਮਾਤੋ ॥ ਆਨੁ ਪਗੁ ਜਨ ਗੁਰੀ ਗੁਰੀ ਜਪੋ ॥ ਗੁਰੀ
 ਕਾਰੁ ਗਤੁ ਪਗਟਨੀ ਛਪੋ ॥ ਗੁਰੀ ਕੀ ਭਗਤੀ ਸੁਕਤੀ ਰੀ
 ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗੀ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ॥ ੭ ॥ ਧਾਰਾ ਤਾਇ ਗੁਰੀ

ਨਾਮਾ॥ ਕਾਮਧੇਨਹੀਰੀਗੁਲਗਾਮਾ॥ ਸਰੁਤੇਉਤਮਹੀਰੀ
 ਕਥਾ॥ ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦਦੁਖਲਥਾ॥ ਨਾਮਰੁਪਮਹਿਮਾ
 ਸੰਤਰੀਦਦਸੈ॥ ਸੰਤਪੁਤਾਧਿਦੁਰਤਸਰੁਨਸੈ॥ ਸੰਤਕਾ
 ਸੰਗਦਤਗਾਗਧਾਈਐ॥ ਸੰਤਰੁਪੇਦਨਾਮੁਪਿਆਈ
 ਐ॥ ਨਾਮੁਤਲਿਕਛੁਅਦਰੁਨਹਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
 ਮੁਖਾਦੇਜਨੁਕੇਇ॥ ੮॥ ਭਗਵੰਤੁ॥ ਬੁਧਸਾਸਤਬੁਧਸਿਮੁਤੀ
 ਧੇਧੇਸਰਬੁਛਛੇਲਿ॥ ਪੁਜਸਿਨਾਹੀਰੀਹੇਨਾਨਕਨਾਮਅ
 ਮੋਲ॥ ੯॥ ਅਜਾਦਾਦਿ॥ ਜਾਪਤਾਖੰਗੀਆਨਸਰੁਧਿ
 ਆਨਾ॥ ਖਟਸਾਸਤਸਿਮੁਤੀਦਖਿਆਨਾ॥ ਜੋਗਾਖ
 ਓਆਸਕੁਰਮਧਰਮਕਿਰਿਆ॥ ਸਗਲਤਿਆਗੀਬੁ
 ਨਮਪੇਛਿਠਿਆ॥ ਅਨਿਕਪਕਾਰਕੀਏਬੁਧਜਤਨਾ॥ ਪੁ
 ਨਦਾਨਹੇਸਬੁਧਰਤਨਾ॥ ਸਰੁਰੁਕਟਾਇਹੇਮੇਕਰਿਗਤੀ॥
 ਦਰਤਨਮਕਰਬੁਧਗਤੀ॥ ਨਹੀਤੁਲਿਹਸਨਾਮੁਬੁਧਿਚਾਰੁ
 ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਐਇਕਬਾਰ॥ ੧॥ ਨਉਕੰ
 ਤੁਪਿਥਮਾਠਿਏਹੇਜੀਏ॥ ਮਗਾਉਦਾਸੁਤਪਸਰੁਕੀ
 ਏ॥ ਅਗਨਿਮਾਗੀਹੇਸਤਪਗਨਾ॥ ਕਨਿਕਅਸੁਰੁਟਕੁ
 ਮਿਦਾਨ॥ ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੇਬੁਧਆਸਨਿ॥ ਜੇਨਾਮ

ਹਰ ਸੰਜ ਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨਾ ॥ ਨਿਸ ਖਨਿ ਮ ਖ ਕਰੀ ਸਹਿ ਰ ਕਟਾ
 ਟੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸ ਸ ਸਹਿ ਰ ਫੁਨ
 ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਜ ਪਤ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨ
 ਤੀਰ ਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁ ਮਾਨ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ ਏਨ
 ਸੁ ਅਰਗਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੋਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤੀ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬੁਧੁ
 ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕ ਬੁਧੁ ਨ ਬੁਧਿ ਆਟ ਰੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬ
 ਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕਰਗਾ ਹੋਇ ਰਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ
 ਕੀ ਮਹਿ ਆਉਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧੋਰ ਪਤਿ ਤ ਬੁਧੁ ਮਚਾ ॥ ੩ ॥
 ਹੁਤ ਸਿਆਹ ਪਜ ਸਕਾਰੁ ਉਧਿ ਆਪੈ ॥ ਅਨਿ ਕਜ ਤਨ ਕਰੀਤਿ
 ਸਨਨਾਧਾਪੈ ॥ ਰੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗ ਨਿਨ ਹੀ ਬੁਧੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਟ
 ਦਰਗਹ ਨ ਹੀ ਸੇਵੈ ॥ ਛੁਟ ਸਿਨਾ ਹੀ ਉਰੁ ਪਇਆ ਲਿ ॥ ਸੋਹਿ
 ਭੀ ਆਪਹੀ ਮਾਇ ਆਜਾ ਲਿ ॥ ਅਟਰ ਕਰ ਤਤਿ ਸਗਲੀ ਜ ਮੁਰ
 ਨਾ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਰ ਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨ ਹੀ ਸਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪ
 ਤਉ ਖੁਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕ ਬੁਲੇ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦ
 ਰ ਥ ਜੇ ਕੇ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਕੇ ਆਪ
 ਨਾ ਦੁਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੀ ਸੁਦਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੇ ਅਪ
 ਨੀ ਸੰਭਾਲੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਵਿਹੁ ਹਉ ਮੈ ਛੋਰੈ ॥ ਜੇ ਕੇ ਜਨ ਸਮ

ਨਤੇਤੁ ਹੈ॥ ਸਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਜਨ ਕਉ ਪ ਭ ਦ
 ਰ ਸ ਥਿ ਆ ਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਬੁਲਿ ਬੁਲਿ ਜਾ ਸਾ॥ ੫॥ ਸਗਲ
 ਪਰਖ ਮਹੀ ਪਰਖ ਪੁ ਪਾਨਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭੈ ਮਾ
 ਨਾ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਜੇ ਜਾ ਲੈ ਨੀ ਚੁਗਾ॥ ਸੋਊ ਗਨੀ ਐ ਸਭ ਤੇ ਉਚਾ
 ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਹੀਨਾ॥ ਹੀ ਹੀਨਾ ਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇ
 ਪਾਇ ਚੀਨਾ॥ ਮਨ ਅਪਨੇ ਤੇ ਬੁਧਾ ਧਟਾਨਾ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸਿ
 ਸਟਿ ਸਾਜਨਾ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮਦਿ ਸਟੇ ਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ
 ਪ ਪੰਨ ਨਹੀ ਲੇਖਾ॥ ੬॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨ ਤੇਰੇ ਨਾਉ॥ ਨਿਥਾ
 ਦੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਬਾਉ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪਰ ਤੇਰੇ ਪਾਨੁ॥ ਸਗਲ
 ਧਾਟਾ ਕਉ ਦੇਵੁ ਦੁਹ ਦਾਨੁ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੁ ਗਾਰੁ ਸੁ ਆਮੀ॥ ਸ
 ਗਲ ਪਾਗਾ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤੀ ਜਾਨੁ ਆਪੇ
 ॥ ਆਪਨ ਸੰਗੀ ਆਪ ਪਕਰਾਤੇ॥ ਤਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁ ਮਤੇਰੇ
 ਦਿ॥ ਨਾਨਕ ਅਦੁਰੁ ਨ ਜਾਨ ਸਕੇ ਦਿ॥ ੭॥ ਸਰਬੁ ਪਰਮ ਮਹੀ ਸੇ ਸ
 ਟ ਪਰਮੁ॥ ਹੀ ਕੇਨਾ ਮੁਜ ਧੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰ ਸੁ॥ ਸਗਲ ਬੁਧਾ
 ਮਹੀ ਉਤਮ ਕੇਰੀ ਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੀਹੀ ਆ॥
 ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹੀ ਉਦਮੁ ਕੁਲਾ॥ ਹੀ ਕਾਨਾ ਮੁਜ ਪੁਰੁਜੀ
 ਅਸਦਾ॥ ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ॥ ਹੀ ਕੇਨਾ ਮੁ

ਸੁਨਿਹ ਸਨ ਬੁਝਾਨਿ॥ ਸਗਲ ਬਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਉਤਮ ਬਾਨ॥
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਯੁ ਟੁਟੈ ਸੈ ਹੀ ਨਾਮੁ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਗੁਨੀ ਅ
 ਰੁਇ ਆਨਿ ਆਸੇ ਪਰੁ ਸਦਾ ਸਮਾਇ॥ ਯਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੰ
 ਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬੁਝਿ ਨਾਇ॥੯॥ ਅਸਟ ਪਦੁ॥ ਰਮਈ ਆ
 ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਠਾਨਿ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦਿਸਟਾਨਿ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਨਿਤੁ ਸਯੈ ਸਦਾ ਰੀਸਿੰਗਾਰੀ ਆ॥ ਗਰਬ ਅਗਨਿ ਮਹੀ ਜੀਨ ਹੀ
 ਬਾਠੀ ਆ॥ ਬਾਰ ਬਿਦਾਸ ਬਾਤੁ ਪੁਰੀ ਪਿਆਰੈ ਦੁਧਾ॥ ਰਹੀ ਜੇ
 ਬਨ ਭੇਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧਾ॥ ਬ੍ਰਿਹਿ ਰੁਇ ਆਉ ਪਰਿਸਾਕ ਸੈਨ
 ॥ ਮੁਖਿ ਆਪਿ ਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੇਨ॥ ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕ
 ਛੁਨ ਬੂਝੈ॥ ਬੁਖ ਸਿਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਧੈ॥੧॥ ਜੀ ਹਯੁ ਸਾਇ
 ਧਰਉ ਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬੁਸੀ॥ ਸੁਤੁ ਰਾਤੁ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗੀ ਹਸੈ
 ॥ ਜੀ ਹਯੁ ਸਾਇ ਮਾਵੀ ਸੀਤਲ ਜਲਾ॥ ਸੁਖ ਦਾਈ ਪਦੁ
 ਪਾਵ ਕੁ ਅਮੁਲਾ॥ ਜੀ ਹਯੁ ਸਾਇ ਬੁਗੀ ਸਭਿਰ ਸਾ॥ ਸਗ
 ਲ ਸਮਗ੍ਰਿ ਸੰਗੀ ਸਾਬਿ ਬੁਸਾ॥ ਦੀਨੈ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਲੇ

ਰਸਨਾ॥ ਤਿਸਹਿਤਿ ਆਗੀ ਅਦਰ ਸੰਗੀਰ ਚਨਾ॥ ਐਸੇ ਦੇਖ
 ਸੁਨ ਅੰਧ ਭ੍ਰਿ ਆਪੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਛਲੇ ਹੁ ਪੁਰ ਆਪੇ॥ ੨॥
 ਆਇ ਅੰਤਿ ਜੇਗਾ ਖਨੁ ਗਾ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਾ ਗਾ॥
 ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਦਲਿ ਪਿਪਾਵੈ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਤੁਨਾ ਸਨੁ ਨ ਹੀ ਲ
 ਵੈ॥ ਜੇਠਾ ਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹੁ ਜੁਰੇ॥ ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨ ਤੁ ਦੂਰੇ
 ॥ ਜਾਕੀ ਦਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨਾ॥ ਤਿਸਹਿ ਭ੍ਰਿਸਾਰੇ ਮੁਗ
 ਧ ਅਜਾਨੁ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਕੁਲ ਨ ਗਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਗਾ ਖਨ
 ਗੁ ਅਪਾਗੁ॥ ੩॥ ਰਤਨੁ ਤਿ ਆਗ ਕਉ ਤੂੰ ਸੰਗੀਰ ਚੈ॥ ਜੇ
 ਛੁਤ ਨਾ ਸੁ ਅਸ ਬਿਰ ਕਰੈ ਮਾਨੈ॥ ਜੇਹੁ ਦੁਨੁ ਸੇਵਹੀ ਪਰਮੈ
 ॥ ਛੋਟੀ ਜਾਇ ਤਿ ਸਕਾ ਸੁ ਮੁਕਰੇ॥ ਸੰਗੀ ਸੁਹਾਵੀ ਤਿ ਸੁ ਪਰਮੁ
 ਹੈ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ॥ ਗਰਧ ਬੁਧੀ ਤਿ ਭਸਮ ਸੰਘੀਰ
 ਇ॥ ਅੰਧ ਕੁ ਪਸਹਿ ਪਤਿ ਤਉ ਕਰਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਛਲੇ ਹੁ ਪ
 ਰੁਇ ਦਿਆਲੁ॥ ੪॥ ਕਰਤੂ ਤਿ ਪਸੁ ਕੀ ਮਾਨ ਸਜਾਤਿ॥ ਲਿ
 ਕ ਪਚਾਰ ਕਰੈ ਨ ਗਾਤਿ॥ ਬਾਹੀਰੇ ਖ ਅੰਤਰੀ ਮਲੁ ਮਾ
 ਦਿਆ॥ ਫੁਪ ਸਿਨਾਹਿ ਕ ਛੁਕਰੈ ਫੁਪਾਇਆ॥ ਬਾਹੀਰੇ

ਗਿਆਨਧਿਆਨਦਿਸਨਾਨਾ॥ ਅੰਤਰੀਭਿਆਪੈਲੇਕੁ
 ਸੁਆਨੁ॥ ਅੰਤਰੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮੰਤਨੁਸੁਆਨੁ॥ ਗੁਲਿਪਾ
 ਬਰਕੇਸਤਰੇਅਬਾਹੁ॥ ਜਾਕੇਅੰਤਰੀਬ੍ਰਸੇਪੁਕੁਆਪਿ॥
 ਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤੀ॥ ੫॥ ਸੁਨਿਅੰਧਾਰੋਸੇਸਾਰਗੁ
 ਪਾਵੈ॥ ਕਰਗਾਹਿਲਹਓਨ੍ਹਿਨ੍ਹਿਬ੍ਰਹਮੰਦਾ॥ ਕਰਗਾਬ੍ਰਹਮੰਦਾਤਿਬ੍ਰਹਮੰਦਾ
 ॥ ਨਿਸਿਕਰੀਐਤਉਸਮਏਕਰਗਾ॥ ਕਰਗਾਬ੍ਰਸਨਪਦਗਾਵੈਗੰ
 ਗਾ॥ ਜਤਨਕਰੇਤਉਰੀਸੁਰਕੁੰਗਾ॥ ਕਰਗਾਬ੍ਰਹਮੰਦਾਪਰਬ੍ਰਹਮੰਦਾ
 ਰਦਨਾ॥ ਨਹੀਤਉਗਾਉਸਗਦਨਾ॥ ਕਰਤਾਰਕਰਨਾਮੰਦੀਨ
 ਬ੍ਰਹਮੰਦੀਕਰੇ॥ ਨਾਨਕਤਮਰੀਓਪਾਤਰੇ॥ ੬॥ ਸੰਗੀਸਗਾਈਸ
 ਆਵੈਨਚੀਤੀ॥ ਜੇਬ੍ਰਹਮੰਦੀਤਸਿਉਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਦਾਕੇਗੀਤ
 ਰੀਤਰੇਬ੍ਰਸੇ॥ ਅਨਦਕੇਲਮਾਇਆਰੰਗੀਸੇ॥ ਏਨ੍ਹਕੁੰਮਾ
 ਨਮਨ੍ਹੀਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਕਾਲਨਆਵੈਸੁਨੇਚੀਤੀ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਦੀਰੇਧ
 ਕਾਮਕੇਧਮੰਗ॥ ਸੁਠਬ੍ਰਿਕਾਰਮਗਲੇਰਧੰਗ॥ ਇਆਹੁਜਗ
 ਤੀਬ੍ਰਿਗਨੇਕਵੀਜਨਮਾ॥ ਨਾਨਕਗਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਕਰਿਕਰ
 ਮਾ॥ ੭॥ ਤੁਠਾਕਰਤਮਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉਪਿੰਤੁਸਕੁਤੇਰ
 ਰਾਸਿ॥ ਤਮਸਾਤਪਤਾਹਮਬਾਧੀਕਤੇਰੇ॥ ਤਮਸਾਕਿਪਾਮੰਜੀਸੁ
 ਘਪਨੇਰੇ॥ ਕੇਇਨਜਾਨੈਤਮਸਾਅੰਤਾ॥ ਉਚੇਤੇਉਚਾਕੁੰਗਦਤਾ॥

ਸਗਲ ਸਮਗਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁਝਿ ਧਾਗੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁਆਗੀ ਆ
 ਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਜਿਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਸਦਾ
 ਕਰ ਬਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ਸੁਭਾ ॥ ਬੇਨਹਾਰ ਪੂਰ ਢੰਡ ਕੇ ਲਾਗੀ
 ਆਨੁ ਸੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨੁ ਸੀ ਫੁਲ ਬਿਨੁ ਨਾ ਦੇ ਪਤਿ ਜਾਇ
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਸੁਭਾ ॥ ਦਸ ਬੁਝੈ ਤੁਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਛੈ ॥ ਏਕ ਬੁਝ
 ਤੁਕਾਰ ਨਿਬਿਧਿ ਕੇਟਿ ਗਵਾਟੈ ॥ ਏਕ ਬੁਝੈ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਬੁਝੈ ਹੀ ਖੋਇ ॥
 ॥ ਤਉ ਸੁਝਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ॥ ਜੀ ਸੁਠਾ ਕਹੁ ਸਿਉ ਨਾ ਹੀ ਚਾਗਾ ॥
 ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸੋ ਦਾਨੁ ਸਸਕਾਰਾ ॥ ਜੁ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪਤੁ ਮ
 ਠਾ ॥ ਸਗੁ ਬੁਝੈ ਤਹੁ ਮਨਿ ਟੁਠਾ ॥ ਜੀ ਸੁਝਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕੁ ਸੁਮ
 ਨਾਇਆ ॥ ਸਗੁ ਬੁਝੈ ਕੇ ਕਨਾਨ ਕਉ ਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਗੁਨ ਤ
 ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇਹਾ ਸੀ ॥ ਘਾਤ ਪੀਤ ਬੁਝੈ ਅਨੁ ਦਉ ਲਾਸੀ ॥
 ਅਪਨੀ ਅਸਾਨ ਕਢੁ ਬੁਝੈ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥ ਅਗੀ ਆਨੀ ਸ
 ਨੇਰੇ ਸੁਕਰੇਇ ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਅਪਨੀ ਕੈਵੈ ॥ ਬੁਝੈ ਉ
 ਸਕਾ ਬਿਸਦਾ ਸੁਨੇ ॥ ਜੀ ਸਕੀ ਬੁਝੈ ਤਉ ਸੁਆਗੈ ਗਾ ਕੈ ॥ ਪ
 ਰਕੀ ਆਗੀ ਆਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਗਲ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨਿਕੁ ਭਾਤਿ ਮਾ
 ਇਆ ਕੇਹੇ ਤਾ ॥ ਸਗੁ ਪਰੇ ਹੁਤ ਜਾਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾ

ਰਿਆਸਿਉਰੰਗੁਲਾਦੈ॥ ਉਹੁਬੀਨਸੇਉਹੁਮਲਿਪਛੁਤਾਦੈ॥
 ਜੇਦੀਸੇਸੋਚਾਲਨਗਾਗ॥ ਲਪਟੀਰੀਉਤਹਅੰਧਅੰਧਾਗ॥
 ॥ ਬੁਟਾਉਸਿਉਜੇਲਾਦੈਨੇਗ॥ ਤਾਕਉਗਾਬਿਨੁਆਦੈਕੇਗ॥
 ਮਨਹਰੀਕੋਨਾਸਕੀਪੀਤਿਸੁਖਹਾਈ॥ ਕਰੀਕੀਰਪਾਨਾਨਕੁ
 ਆਪਿਲਦੇਲਾਈ॥ ੩॥ ਮਿਥਿਆਤਨਪਨਕਟੇਹੁਸਗਾਇ
 ਆ॥ ਮਿਥਿਆਹਉਸੇਸਮਤਾਮਾਇਆ॥ ਮਿਥਿਆਰਾ
 ਰਜੇਰੁਨਪਸਮਾਲਾ॥ ਮਿਥਿਆਕਾਮਕੇਧਵਿਕਗਲਾ॥
 ਮਿਥਿਆਰਬਹਸਤੀਆਸਦਬੁਸਤਾ॥ ਮਿਥਿਆਰੰਗੁਸੇ
 ਰੀਮਾਇਆਪੇਖਿਹਸਤਾ॥ ਮਿਥਿਆਸੇਹਸੇਹਅਰਿਮਾ
 ਨ॥ ਮਿਥਿਆਆਪਸਉਧਰੀਕਰਤੁਗੁਮਾਨੁ॥ ਅਸਥਿ
 ਰਭਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥ ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜਪੀਦੈਹਰੀਕੇਚ
 ਰੇਨ॥ ੪॥ ਮਿਥਿਆਸੁਦਨਪਰਨੰਦਾਸੁਨੀ॥ ਮਿਥਿਆ
 ਹਸਤਪਰਦਰਬੁਕਉਹੀਰੀ॥ ਮਿਥਿਆਨੇਤੁਪੇਖਤਪਰ
 ਤਿਆਰਪਾਦਾ॥ ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਕੇਜਨਆਨਸਦਾਦ
 ॥ ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਉਕਾਰਕਉਧਾਦੀ॥ ਮਿਥਿਆ
 ਮਨਪਰਲੇਕੁਲੁਗਾਟੀ॥ ਮਿਥਿਆਤਨਨੀਪਰਉਪ
 ਕਾਗਾ॥ ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਵਿਕਾਗਾ॥ ਬੀਨਬੂਏਮਿਥਿ

ਆਸ ਰੁਭੁਏ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹੀ ਹੀ ਨਾਮੁ ਲਏ॥ ੫॥
 ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ॥ ਸਾਚ ਬਿਨ ਕਹੀ ਦੁਤ ਸੁਖ
 ॥ ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨ ਤਨੁ ਅੰਧਾ॥ ਮੁਖਿ ਆਦਤ ਕੁਥੈ
 ਦਰਗਾਂਧਾ॥ ਬਿਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇਨੁ ਨੈ ਨਿਬਿਰਥਾ ਬਿਗਾਇ॥ ਮੇ
 ਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨ ਬਿਥੇ ਸਰ
 ਕਾਮਾ॥ ਜਿਉ ਬਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਗਰ ਬਦਾਮਾ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਤੇਜਨ ਜੀ
 ਹਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹੀਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬੁਲਿ ਬੁਲਿ ਜਾਇ॥ ੬॥
 ਗਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤਾ॥ ਮਨਿ ਨਹਿ ਧਿਸਿਤਿ ਸਖ
 ਹੀ ਛਲਾਵਤਾ॥ ਜਾਨੈ ਗਾਰਪੁ ਭੁਪਰ ਬੀਨਾ॥ ਬਾਹੀ ਭੇਖ
 ਕਾਹੁ ਭੀਨਾ॥ ਅਵਰੁ ਉਪਦੈ ਸੇ ਆਪਿਨ ਕਰੈ॥ ਆਦਤ ਜਾਦ
 ਤਜਨੁ ਮੈ ਮਰੈ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰੀ ਬੁਝੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਓ ਸਕੀ ਸੀ
 ਖਤਰੇ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਜੇਤੁ ਧਰਮਾ ਨੈਤਿ ਨ ਪਕੁ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜ
 ਨ ਚਰਨ ਪਗਤਾ॥ ੭॥ ਕਰੁ ਉਬੈ ਨ ਤੀ ਪਾਰ ਬੁਝ ਸੁਖੁ ਜਾਨੈ॥
 ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਾ ਪਹਿ ਮਾਨੈ॥ ਆਪਾ ਆਪਾ ਆਪਾ ਪਕ
 ਰਤ ਨਿਬੈਗਾ॥ ਕਿਸੈ ਹੀ ਜਨਾਵਤੁ ਵਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਗਾ॥ ਓ ਪਾ
 ਵ ਸਿਆਨੁ ਪਸਗਲ ਤੈਗਤਾ॥ ਸਰੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਗਤਾ॥
 ਜਿਸੁ ਗਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲਵਿ ਲਾਇ॥ ਥਾਨ ਥਨ ਤਹੀ ਹੀ ਆਸ ਮਾਇ॥

ਸੋ ਸੇ ਦਕੁ ਜਿ ਸਰਿ ਰੁਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਿਸਖ ਨਿਸਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥ ੮ ॥
 ੫ ॥ ਸੋ ਨੇਕੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਬਿਨ ਸਿਞਾਇ ਅਤੰ ਮੇਟੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਪਰੁ ਸਰਹਾਗਤੀ ਕੰਠਿ ਪਸਾਇ ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ॥ ੯ ॥ ਅਸਟ ਪਦ੍ਯੁ ॥ ਜੀਹੁ ਪ
 ਸਾਇ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਯੀ ॥ ਤਿਸ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖ ਮਨਿ ਮਾਯੀ ॥ ਜੀ
 ਹੁ ਪਸਾਇ ਸੁਗੰਧ ਤਤੁ ਨਿਲਾਦੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪ
 ਦ੍ਯੁ ॥ ਜੀਹੁ ਪਸਾਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁਖ ਮੰਦਰੀ ॥ ਤਿਸੀ ਬਿਆਏ ਸਦਾ ਮੰ
 ਨ ਅੰਦਰੀ ॥ ਜੀਹੁ ਪਸਾਇ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮਨ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿ
 ਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥ ਜੀਹੁ ਪਸਾਇ ਰੰਗਿ ਰਸ ਰੇਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਬਿ
 ਆਈ ਐਥਿ ਆਦਨ ਜੇਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜੀਹੁ ਪਸਾਇ ਪਟ ਪਟ ਬਰਤ
 ਨੁ ਦ੍ਯੁ ॥ ਤਿਸੀ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲਗਾਦੀ ॥ ਜੀਹੁ ਪਸਾਇ
 ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੇਈ ਜੇ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾਕਾ ਜੁਗਾਦੀ ਜੇ ॥ ਜੀ
 ਹੁ ਪਸਾਇ ਫੁਲ ਸੁਰ ਕਉ ਮਾਨੈ ॥ ਮੁਖ ਤਾਕੇ ਜੁਰ ਸਨ ਬੁਖਾਨੈ ॥
 ਜੀਹੁ ਪਸਾਇ ਤੇਰੇ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥ ਮਨਿ ਸਦਾ ਬਿਆਇ ਰੇਵਲ
 ਪਾਰ ਬੁਰਮਾ ॥ ਪੁਰੁ ਜੀਜ ਪਤ ਦਰਗ ਮਾਨੁ ਪਾਦ੍ਯੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਪਰਿ ਜਾਦ੍ਯੁ ॥ ੧੧ ॥ ਜੀਹੁ ਪਸਾਇ ਆਰੰਗ ਕੰਚਨ ਦੇ
 ਹੀ ॥ ਲਿਵਲਾਵਹੁ ਤਿਸ ਗਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜੀਹੁ ਪਸਾਇ ਤੇਗਾ ਉਲ
 ਗਤਾ ॥ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਦ੍ਯੁ ਹੀ ਹੀ ਜੁਸ ਕਰਤਾ ॥ ਜੀਹੁ ਪਸਾਇ ਤੇ

४
 ਰੇਸਗਲਛਿਦੁਛਾਕੈ॥ ਮਨਸਗਨੀਪਰਠਾਕਰਪਰਤਾਕੈ॥ ਜਿਹ
 ਪੁਸਾਇਤੁਏਕੋਨਪਹੁਚੈ॥ ਮਨਸਾਸਿਸਮਿਸਿਸਰਪੁਰਉਚੈ॥
 ਜਿਹਪੁਸਾਇਪਾਈਦੁਲਰਦੇਹੁ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੀਗੁਗਤਿਕਰੇ
 ॥੩॥ ਜਿਹਪੁਸਾਇਆਰੁਖਨਪਾਤੀਰੀਜੈ॥ ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤੁਖੈ
 ਉਆਲਸੁਕੀਜੈ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਇਅਸਦੁਸਤਿਅਸਦੁਰੀ॥ ਮ
 ਨਤਿਸੁਪੁਰਕਉਕਛੁਹੁਨਉਸਾਰੀ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਇਗੁਗਪਿਲਖਧਨਾ
 ॥ ਗਾਪਪਰਉਪੁਰਅਪੁਨੇਮਨਾ॥ ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨਹੁਨਤੁਧਨਾਈ
 ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸਦਤਿਸਰੀਧਿਆਈ॥ ਤਿਸਰੀਧਿਆਇਜੇਦੇਕਾ
 ਲਖੈ॥ ਈਹਾਉਗਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੈ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਇਕਰਗਿਪੰ
 ਨਹੁਹਦਾਨ॥ ਮਨਆਠਪਹਰਕਰੀਤਿਸਕਾਧਿਆਨ॥ ਜਿਹਪੁਸਾ
 ਏਤੁਆਚਾਰਉਉਗਾਰੀ॥ ਏਸੁਪੁਰਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਉਤਾਰੀ॥
 ਜਿਹਪੁਸਾਇਤੇਗਸੁੰਦਰਗੁਪੁ॥ ਸੇਪੁਰਸਿਮਰਸਰਾਅਨੁਪੁ
 ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਇਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ ਸੇਪੁਰਸਿਮਰਿਸਦਾਇਨਗਾਇ
 ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਇਤੇਰੀਖਤਿਰਹੈ॥ ਗੁਰਪੁਸਾਇਨਾਨਕਜਸੁਕਰੇ
 ॥੪॥ ਜਿਹਪੁਸਾਇਸੁਨੀਕਰਨਨਾਦਾ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਇਖੇਖਹੀ
 ਵਿਸਮਾਦਾ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਇਫੁਲੀਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ॥ ਜਿਹਪੁਸ
 ਏਸੁਖਿਸਹਜੇਬੁਸਨਾ॥ ਜਿਹਪੁਸਾਇਹਸਤਕਰਚਲਹਿ॥ ਜਿ

ੴ ਸਾਇਸ ਪੁਰਨ ਛਲੀ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਇ ਪਰ ਸਗਤਿ ਪਾਦੀ
 ॥ ੨ ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਇ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਦੀ ॥ ੩ ॥ ਐਸਾ ਪੁਰੁਤਿ
 ਆਈ ਅਦੁਰ ਕਤ ਲਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਪਸਾਇ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗੁ
 ॥ ੪ ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਇ ਤੁੰ ਪਗੁਟ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਰੁ ਕਉ ਮੁਲਿ ਨ ਮ
 ਨਹੁ ਹਿਸਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਇ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾ ਪਾ ॥ ੭ ॥ ਰੇ ਮਨ ਸੁਨੁ ਤੁੰ ਤਾ ਕਉ
 ਜਾਪਾ ॥ ੮ ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਇ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ੯ ॥ ਤਿਸੀ ਜਾਨੁ ਮਨੁ ਸਦਾ
 ਰਜੇ ਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਇ ਤੁੰ ਪਾਦੀ ਸਾਂਚੁ ॥ ੧੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੁਤਾ ਸਿਉ ਰ
 ਚੁੰ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਹ ਪਸਾਇ ਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜੈ ਜ
 ਪੁ ਸੇਇ ॥ ੧੪ ॥ ਆਖਿ ਜਪਾ ਏਜੁ ਪੈ ਸੇਨਾਉ ॥ ੧੫ ॥ ਆਖਿ ਗੁਰੁ
 ਏਸੁ ਗੁਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪਗਾਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਰੁ
 ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬੀਗਾਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਰੁ ਸੁਖੁ ਸੰਨਹੁ ਸੈ ਸਨ ਸੇਇ
 ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਰੁ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਰ ਬੁਨਿਧਾਨੁ ਪੁਰੁ ਤੇ
 ਰੀ ਮਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਆਪਹੁ ਕੁ ਛੁਨ ਕਿਨਹੁ ਲਇਆ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ
 ਲਾਦੁ ਹੁਤਿ ਤੁਤਿ ਲਗੀ ਹੋਇ ਨਾਥਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਾਨਕ ਬਇਨੁ ਕੈ ਕੁ ਛੁਨੁ ਗੁਰੁ
 ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਥਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇਇ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕ
 ਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾਨਾਨੁ ਤਉ ਨ ਦੁਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਧੁ ਜਨੁ ਕਰ
 ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅਸਟ ਪਦੁ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਲਖ ਭੀ

ਲਹੌਤਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਮਲ ਸਹੀ ਲੀ ਖੇਤਾ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਮਿਟੈ
 ਅਰਿ ਮਾਨੁ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਪੁਗਟੈ ਸੁਗੀ ਆਨੁ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
 ਗੀ ਬੁਝੈ ਪੁਛੇ ਨੇਗਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਸੁਰੁ ਤਨੀ ਬੁਝੇਗਾ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
 ਗੀ ਪਾਏ ਨਾ ਮੁਰਤਨੁ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਏ ਕਉ ਪੁਰੁ ਜਤਨੁ॥ ਸਾਧ
 ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਹੁਰ ਨੇ ਕਉ ਨ ਪਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਰਾ ਪੁਰੁ ਮਾਹਿ
 ਸਮਾਨੀ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਅਗੇ ਚਰੁ ਮਿਲੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ
 ਸਦਾ ਪਰ ਫਲੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਆਂਟਰੁ ਬੁਝਿ ਪੰਚਾ॥ ਸਾ
 ਧ ਸੰਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਰੁ ਚਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਹੋਇ ਸੁਰੁ ਕੀ ਰੇਨੁ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਮਨ ਹਰ ਬੁਝੇਨੁ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨ ਕਤਹੁ ਪਾਟੈ
 ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਮਾਇ ਆਤਿ ਕਿੰਨੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਨਾਨਕ ਪੁ
 ਰੁ ਸੁਖ ਸੇਨੁ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਹੁਸ ਮਨ ਸਹੀ ਮੀਤਾ॥ ਸਾਧ ਕੈ
 ਸੰਗੀ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੁਝੇਗਾ॥ ਸਾਧ
 ਕੈ ਸੰਗੀ ਨ ਬੁਝੇਗਾ ਪੈਗਾ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਕੈ ਸੰਚਾ॥
 ਸਾਧ ਸਿਰੀ ਜਾਨੇ ਪਰ ਮਾਨੁ ਹਾ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਹਉਤਾ
 ਪਾ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਤਜੈ ਸੁਰੁ ਅਪਾ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ
 ਬੁਝਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੁਰੁ ਬੁਝਿ ਆਈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
 ਗੀ ਨ ਕਹੁ ਪਾਟੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਟੈ॥ ਸਾਧ

ਸੰਗੀ ਬੁਸਤ ਅਗੇ ਚੁਰਲੇ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਅਜਰ ਸਾਧੁ ॥ ਸਾ
 ਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਬੁਸਤ ਬਾਨੁ ਉਚੇ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਸੁਰੁ ਪਰੁ ਚੁ
 ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਦਿ ਨੈ ਸਭਿਯਰੁ ਮਾ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਕੇ ਦਲ
 ਪਾਰੁ ਬੁਰੁ ਮਾ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਧਾਏ ਨਾਮੁ ਨਿਯਸ ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਸਾਧੁ ਕੈ ਕੁਰੁ ਗਾਨ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਸੁਰੁ ਕੁਲੁ ਭਿਯਾਰੁ
 ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨੁ ਸਾਤੁ ਕੁਟੁੰਬੁ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ
 ਸੇਧੰਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੀ ਸੇਧੰਨੁ ਤੇ ਸੁਰੁ ਕੁਟੁੰਬੁ ਸਾਧੁ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੀ ਧ
 ਰੁ ਮਗਾਇ ਕਰੇ ਸੇਧਾ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਸੇਧਾ ਸੁਰੁ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ
 ਸੰਗੀ ਧਾਧੁ ਧਲਾਇਨਾ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਾਨੁ ਗਾਇਨਾ ॥
 ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਸੁਰੁ ਬਾਨੁ ਗੰਮਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਸਟੁਲੁ
 ਜਨੁ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨੁਗੁ ਕੁਟੁੰਬੁ ਪਾਲਾ ॥ ਦਰੁ ਸਨੁ ਕੁ
 ਟੁਤੁ ਤੇ ਤਨਿ ਗਾਲਾ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਕੁਲੁ ਧਤੁਰੁ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰ
 ਗੀ ਨੁਗੁ ਪਗੁਰੁ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਕੁਟੁੰਬੁ ਉਗੁ ਸੁਰੁ ਲਾ ॥ ਸਾਧੁ
 ਸੰਗੀ ਬੁਠੁ ਤੁਰੁ ਮੇਲਾ ॥ ਜੇ ਦਿ ਕੈ ਸੇਧਾ ਕੁਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਧੁ
 ਕੈ ਸੰਗੀ ਨੁਗੁ ਬਾਜਾਏ ॥ ਧਾਰੁ ਬੁਰੁ ਸਾਧੁ ਰੁ ਬੁਸੇ ॥ ਨਾ
 ਨਕੁ ਭਿਯਾਰੁ ਸਾਧੁ ਸਨੁ ਮੇ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਸੁਰੁ ਉਗੁ ਭਿਯ
 ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗੀ ਗੁਰੁ ਕੇ ਗਾਨੁ ਗਾਏ ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨੁਗੁ ਤੇ ਬੁਸੇ

ਹੈ॥॥ਸਾਧਵੈ ਸੰਗੀ ਲਗੈ ਪਰੁ ਮਾਠਾ॥॥ਸਾਧਵੈ ਸੰਗੀ ਪਾਇਯ
 ਟਿਡੀਠਾ॥॥ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਰੁਏ ਆਰਗਾਂ ਆਕਾਰੀ॥॥ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਗਤਿ
 ਰੁਏ ਹਮਾਰੀ॥॥ਸਾਧਵੈ ਸੰਗੀ ਸਿਟੇ ਸਥਿਰੰਗਾ॥॥ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰੁਏ
 ਸੰਜੋਗਾ॥॥॥ਸਾਧ ਕੀ ਮਹੀ ਮਾਏ ਦਨ ਜਾਨੀ॥॥ਜੇ ਤਾ ਸੁਨੀ ਤੇ ਤਾ
 ਰੁਖਿ ਆਨੀ॥॥ਸਾਧ ਕੀ ਓਪ ਮਾਤਿ ਹੁਗੁ ਟੁਟੇ ਦੁਹੀ॥॥ਸਾਧ ਕੀ
 ਓਪ ਮਾਠੀ ਰੁਰ ਪੁਰੀ॥॥ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਰਾ ਕਾਨਾ ਹੀ ਅੰਤਾ॥॥ਸਾਧ ਕੀ
 ਸੇਰਾ ਸਦਾ ਬੁ ਅੰਤਾ॥॥ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਰਾ ਓਚ ਤੇ ਓਚੀ॥॥ਸਾਧ ਕੀ ਸੇ
 ਰਾ ਮੁਚ ਤੇ ਮੁਚੀ॥॥ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਰਾ ਸਾਧ ਬੁਨ ਆਈ॥॥ਨਾਨਕ ਸਾ
 ਧ ਪਧ ਰੁਏ ਦਨ ਗਾਈ॥॥੮॥**ਸਲੋਕਾ**॥ ਮੁਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ
 ਸੇਇ॥॥ਅੰਦਰੁ ਨ ਪ੍ਰਯੋਏ ਕਸਬੁ ਨ ਕੋਇ॥॥ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣੁ
 ਬੁਧ ਮਧੀ ਆਨੰ ਹੋਇ॥॥੯॥**ਅਸਟ ਪਦੀ**॥ ਬੁਧ ਮਧੀ ਆਨੰ
 ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪਾ॥॥ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕ ਮਲ ਅਲੇਪਾ॥॥ਬੁਧ ਮ
 ਧੀ ਆਨੰ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪਾ॥॥ਜੇ ਸੇ ਸੁਰ ਸਰਬ ਕੁਓ ਸੇਧਾ॥॥ਬੁਧ
 ਮਧੀ ਆਨੰ ਕੋਇ ਸਟਿ ਸਮਾਨਿ॥॥ਜੇ ਸੇ ਗੁਰ ਕ ਕੁਓ ਲਾਗੈ ਤ
 ਓਪ ਦਾਨਾ॥॥ਬੁਧ ਮਧੀ ਆਨੰ ਕੋ ਪੀਰ ਜਾਏ ਕਾ॥॥ਜੇ ਓ ਬ੍ਰਹਮ ਧਾ
 ਕੁਓ ਧਾਏ ਕੋਓ ਚੁੰਦਨ ਲੇਪਾ॥॥ਪਰਮ ਮਧੀ ਆਨੰ ਕਾਏ ਹੁਗੁ ਨ

ਧਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ॥॥ ਬੁਧ
ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਸੇਧੁ ਰਸੰਗ॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਨਾਮ ਆਧਾਰ॥॥
ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਨਾਮ ਪਰਦਾਰ॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਸਦਾ ਸਦ
ਜਾਗਤਾ॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਅੰਤ ਬੁਧਿ ਭਿਆਗਤਾ॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ
ਆਨੰਦ ਕੈ ਪਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਪਰਿਸੰਦਾ ਅਨੰ
ਦਾ॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸਾ॥॥ ਨਾਨਕ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆ
ਨੰਦ ਕੈ ਨਾਮ॥॥॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਬੁਧੁ ਰੇਖੇਤਾ॥॥॥ ਬੁ
ਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਰਸੰਗੀ ਰੇਤਾ॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਰੇਤਿ ਅਧੁੰਤਾ॥॥
॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਰਾਨੀ ਰਪ ਲੰਮੰਤਾ॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਸ
ਕ ਰੇਖੁ ਰੁਆਪਿ॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਰਾਹੁ ਰੁਪਰਤਾਪ॥॥ ਬੁ
ਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਰੁਸੰ ਰੁਤੁ ਰਾਗੀ ਪਾਇਓ॥॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆ
ਨੰਦ ਕਉ ਰੁਲਿ ਰੁਲਿ ਜਾਇਓ॥॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕਉ ਰੇਖੇ ਜਾਇ
ਰੇਸਾਰ॥॥ ਨਾਨਕ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਆਪਿ ਪਰਮੁ ਸੁਗ॥॥॥॥॥ ਬੁਧ ਮ
ਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਰੇਖੇ ਪਤਿ ਨਾਰੀ॥॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਸਗਲ ਪਨ ਮਾ
॥॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਰਉਨ ਜਾਨੈ ਰੇਦਾ॥॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕਉ ਸ
ਦਾ ਅਦੇਸ਼ਾ॥॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਰਬਿ ਆਨੁ ਜਾਇ ਅਧਾਰਾ॥॥॥
ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਸੰਗੁ ਰਠਾ ਕਰਾ॥॥॥ ਬੁਧ ਮਹੀ ਆਨੰਦ ਕੈ ਰਿਪਿ ਤਿਕ ਉਨ

[illegible]

ਹਿਸਨ ਕੀ ਧੰਮਾ ਦਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭੀ ਨਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਹ ਕਰਮਾ ॥
ਤੇ ਸੁਭੈ ਸਨੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮਾ ॥ ਕਾਹ ਛਲ ਕੀ ਯੋਧਾ ਨਹੀ ॥
ਭਾਛਾ ॥ ਕੇਵਲ ਰੁਗਤੀ ਕੀ ਰਤ ਨ ਸੰਗੀ ਰਾਹੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰੀਖੀ ॥
ਮਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਕੁ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕੰਧਾਲਾ ॥ ਆਖੀ ਧੰਮਾ ॥
ਅਦਰਸ ਨਾ ਮੁਝ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਹੁ ਬੁਝੈ ਸਨੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
॥ ੧ ॥ ਰੁਗਤਿ ਤੀਰੁ ਗਵਤ ਰੁਗਤਿ ਕਾਰੰਗਾ ॥ ਸਗਲ ਤਿ ਆਗੈ ਦਸਟ ਕ
ਸੰਗਾ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨੁ ਮੇ ਸਗਲਾ ਰੁਗਮਾ ॥ ਕਰੀ ਧੁਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਤ
ਰੁਮਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਧਾਧਾ ਮਲ ਬੈਠੈ ॥ ਤਿ ਸੁਰਗ ਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ
ਤਮ ਹੋਵੈ ॥ ਰੁਗਵੰਤ ਕੰਧਾਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨਿਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅਰਧੈ ਨ
ਸਨ ਪਰੇਤੀ ॥ ਹਰੀ ਕੇ ਚਰਨ ਨੀਰਵੈ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਰੁਗਤਿ ਤੀ
ਰੁਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਪੰਥੁ ਤੁਝੈ ਮਨੁ ਪਰ ਬੁਝੈ ॥ ਗਾਮਨਾ ਮਾ
ਤਮ ਮਹੀ ਸੋਧੈ ॥ ਗਾਮਨਾ ਮਸਾਰੁ ਸੁਖ ਦਿਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਪੰਥੁ ਤੁਝੈ ਕਉ ਪਰੇ
ਸਿਧ ਗਯਾਵੈ ॥ ਹਰੀ ਕੀ ਕਥਾ ਹੀ ਰਹੈ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਸੋ ਪੰਥੁ ਤੁਝੈ ਹੀ ਜਨ
ਨ ਆਵੈ ॥ ਬੁਧ ਪਗਲ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੁਝੈ ਧੁਲਾ ॥ ਸੁਖ ਮਮੀ ਜਾਨੈ ਅ
ਸ ਖੁਲਾ ॥ ਚਹੁ ਦਰ ਫਾਕਉ ਦੇਉ ਪਰੇਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸ ਪੰਥੁ ਤ ਕਉ
ਸਦਾ ਅਰੇਸਾ ॥ ੫ ॥ ਧੀਜ ਮੰਤ ਸਰ ਬੁਝੈ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਹੁ ਦਰ ਨ
ਮਹੀ ਜਾਯੈ ਰੋਊ ਨਾਮਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਾਯੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮਤਿ ਹੀ ॥ ਸਾਧ ਸ

ਗੀਆਵੈਜਨੁਕੇਇ॥ ਕੁਰੀਕੀਰਾਅੰਤਰੀਉਰਧਾਰੇ॥ ਘਸਪੇਤ
 ਮੁਗਧਧਾਬਰਹਉਤਾਰੇ॥ ਸਰਬਰੋਗਕਾਅਓਬਦਨਾਮੁ॥ ਕਥਿ
 ਆਟਰੁਪਸੰਗਲਗੁਣਗਾਮਾ॥ ਕਾਹੁਜਗਤਿਕੀਤੈਨਪਾਇਐਧਰ
 ਮੀ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਮਲੈਜੇਸਲਿਖਿਆਧਰੀਕਰੀਮਾ॥੧॥ ਜੀ
 ਸਕੈਸਨੀਧਾਰਹੁਮਕਾਨਿਦਾਸੁ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਤੀਗਾਮਦਾ
 ਸਾ॥ ਆਤਮੁਗਾਮੁਤਿਸੁਨਦਹੀਆਦਿਆ॥ ਸਦਾਨਿਕਟੀਨਿਕਟੀ
 ਹੀਜਾਨੁ॥ ਸਦਾਸਦਰਗਹਧਰਵਾਨੁ॥ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਅ
 ਧੀਕੀਰਪਾਕਰੇ॥ ਤਿਸਦਾਸਕਉਸਰੁਸੰਝੇਅਰੇ॥ ਸਗਲਸੰਗ
 ਆਤਮਉਦਾਸਾ॥ ਅੰਸੰਜਗਤਿਨਾਨਕਗਾਮਦਾਸਾ॥੨॥ ਪੁਰੁਕੁ
 ਆਗੀਆਆਤਮਹੀਤਾਵੈ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੇਉਕੁਗਾਵੈ॥ ਤੇ
 ਸਹਰਬੁਤੈਸਾਉਸੁਸੇਗੁ॥ ਸਦਾਅਨੰਦਤਹਨਹਿਵੈਉਗੁ॥ ਤੈਸ
 ਸੁਦਰਨੁਤੈਸੇਉਸੁਸਾਹਿ॥ ਤੈਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸਾਬ੍ਰਿਖੁਖਾਣੀ॥
 ਤੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਰੁਮਾਨੁ॥ ਤੈਸਾਰੰਕਤੈਸਾਗਜਾਨੁ॥ ਜੰਦਰੂ
 ਤਾਦੇਸਾਦੀਜਗਤੀ॥ ਨਾਨਕਉਹੁਮੁਰਖਕਹਿਐਜੀਵਨਮੁਕਤ
 ॥੩॥ ਪਾਰਹੁਮਕੇਸਗੇਲੇਠਉ॥ ਜਾਤੁਜੀਤੁਪਰੀਗਾਥੈਤੈਸਾ
 ਨਨਾਉ॥ ਆਪੇਕਰਨਕਰਾਵਨਜੇਗੁ॥ ਪੁਰੁਗਾਵੈਸੇਈਠ
 ਨਹੇਗੁ॥ ਅਸਰਉਅਪਿਰੇਇਅਨਤਤਰੀਗਾ॥ ਲਖੇਨਜਾਹੀਪ

ਰਹੁ ਮਕੇਰੰਗਾ॥ ਜੈ ਸੰਸਾਰੀ ਦੇਇ ਤੈ ਸਾਧਗਾਸਾ॥ ਧਾਰੁ ਭੁ
 ਮੁਕਰਤਾ ਅਭੀਨਾਸਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ
 ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ਨੀਗਨਾ॥ ੬॥ ੬॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਭਿਸਤ ਭਿਕਰੁ
 ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤਨ ਧਾਰਾ ਦਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪੂਰੀ ਸੁਦ
 ਰੁਪਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੭॥ ਸਾਹਿਬ ਪਦ੍ਮਿ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਹੋਇ
 ਪ੍ਰਯਾਗਿ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਆਚਾਰੁ ਧੀਉਤਾਰਿ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਰ
 ਦੇਤੁ ਬਥਾਸੀ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਬਨ ਰਾਮੀਉ ਦਾਸੀ॥ ਕੁ
 ਦੇ ਕੋਟੀ ਦੇਵ ਕੇਸੇਤੋ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਤਪ ਸਰਹੋਤੋ॥ ਕਦੇ ਕੋ
 ਟੀ ਆਤਮਾ ਆਨੁ ਪਾਗੀ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਕਬੀਰ ਕਾਬੀਰ ਚੰਦ
 ਰੀ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਨਦ ਤਨੁ ਮਾਧਿਆਵਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ ਕੇ
 ਅੰਤਨ ਪਾਵਰੀ॥ ੮॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਰਾਇ ਅਰੀ ਮਾਨੀ॥ ਕਦੇ ਕੋ
 ਟੀ ਅੰਧ ਅਗੀ ਆਨੀ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਰੂਪ ਨ ਕਠੰਗ॥ ਕਦੇ ਕੋ
 ਟੀ ਅਭਿਸ਼ਾਸਤ ਮਨੀ ਕੋਗ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਪਰਗਟੁ ਕਉਤੀਰ
 ਗਾ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਪਰਦੁਖ ਨਾਕਰੀ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਮਾਏ ਅ
 ਸਮਾਗੀ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਪਰਦੇ ਸਿਰੁ ਮਾਗੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰ ਲਾਟ
 ਰੁਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰ ਲਗਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ ਤੇ ਕੀਜਾਨੇ ਕਰਤਾਰ ਚਨਾ॥
 ੯॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਸਿਪ ਜਤੀ ਜੋਗੀ॥ ਕਦੇ ਕੋਟੀ ਗਾਜੇ ਰਸ ਰੁਗੀ॥

ਕਈ ਕੋਈ ਪੰਥਿ ਸਗੁਪਠਿ ਧਾਰੇ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਧਾਬਰ ਧਿਰ
 ਧਨਿ ਪਜਾਏ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਧੁਵਲਿ ਧਾਟਿ ਦੇ ਸੰਤਰਾ॥ ਕਈ
 ਕੋਈ ਦੇਸੁ ਮੰਡਲਾ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਸਮੀ ਅਗਸਰਨ ਖੜਾ॥ ਕਈ
 ਕੋਈ ਦੇਵਦਾਨ ਦਇ ਦੁਸਿਰੀ ਛੜਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੁ ਅਪਨੇ
 ਸਤਿ ਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਭਾ ਦੇ ਤੀ ਸਤਿ ਸਾਨਿ ਸਤਾਰੇ॥੩॥
 ਕਈ ਕੋਈ ਰਜ ਸਤਾ ਮਸ ਸਾਤੁ ਕਾ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਦੇਹੁ ਪਰਾਨ ਸਿ
 ਮੁਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤਾ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਕੀ ਏਰ ਤਨ ਸਮੁੰਦਾ॥ ਕਈ
 ਕੋਈ ਨਾਨਾ ਪੁਕਾਰ ਜੀਤਾ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਕੀ ਏਚੀ ਜੀਟਾ॥ ਕਈ
 ਕੋਈ ਗੀਰਿ ਸੇਰ ਸੁਦਰਨ ਥੀਟਾ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਜਖ ਕਿਨ ਰਥਿ ਸਾ
 ਚਾ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਰੁਤ ਪੇਤ ਸੁਕਰੀ ਪੁਗਾਦਾ॥ ਸਗੁ ਤੇ ਨੇਰ ਸਗੁ ਤੇ
 ਦੁਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰੀ ਆਕੁਰ ਪੁਰੀ॥੪॥ ਕ
 ਈ ਕੋਈ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਦਾਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਨਰ ਕੀ ਸੁਰਗ ਨਿ ਦਾਸੀ
 ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਜਨ ਸੁਰੀ ਜੀਵੀ ਮਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਬਹੁ ਜਨ
 ਠੀਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਬੁਨਤੀ ਧਾਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਪਾਲੀ ਬੁ
 ਧਾਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਕੀ ਏ ਪਨ ਦੇਤਾ॥ ਕਈ ਕੋਈ ਸਾਇਆ ਮਰੀ
 ਧੀਤਾ॥ ਜਗੁ ਜਗੁ ਗੁਣਾ ਤੁਹ ਤੁਹਾ ਥੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਗੁ ਕੀ ਛਪੁ ਕੁ ਕਾ
 ਥੀ॥੫॥ ਕਈ ਕੋਈ ਰੁਏ ਦੋਹਰੀ॥ ਗਮਨਾ ਸੰਤੀ ਨਿਲਿ ਦਲੀ

ਕਈ ਕੋਟੀ ਪੁਰ ਕਉ ਖੋਜੀ ਤੇ ॥ ਆਤਮ ਮਹੀ ਪਾਰ ਧੁਰ ਮਾਸੀ ਤੇ ॥
 ਕਈ ਕੋਟੀ ਦੁਰ ਸਨ ਪੁਰ ਥਾ ਆਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿ ਤੇ ਪੁਰ ਅਧੂਨ
 ਸਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟੀ ਮਾਗੀ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ਪਾਰ ਧੁਰ ਮਾਤਿ ਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗ
 ॥ ਜੀਨ ਕਉ ਦੇ ਆਖਿ ਸਧ ਸੰਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨੀ ਪੰਨੀ ॥
 ੮ ॥ ਕਈ ਕੋਟੀ ਘਾਟਿ ਅਰੁ ਥੰਡਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟੀ ਅਰਾਸ ਧੁਰ ਮੰਡਾ
 ਕਈ ਕੋਟੀ ਦੇ ਅ ਦਤਾਗ ॥ ਕਈ ਜਗਤਿ ਕੰਨੈ ਬੀ ਸਥਾਗ ॥ ਕਈ
 ਏ ਬਾਗ ਪਸਥਿ ਏ ਧਾਸਾਗ ॥ ਸੁਦਾਗ ਦਾਇ ਕ ਦੇਰੀ ਕਾਗ ॥ ਕਈ
 ਕੋਟੀ ਕੰਨੈ ਧੁਰ ਗਾਤੀ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਦੇ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ਸੁਮਾਤੀ ॥ ਤੁਸ
 ਅੰਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕਹਿ ॥ ਆਖੇ ਆਖਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਸੇਇ ॥ ੭ ॥ ਕਈ
 ਕੋਟੀ ਪਾਰ ਧੁਰ ਮ ਕੇਦਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਦੇ ਦਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਈ
 ਕੋਟੀ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਗਰੀ ਦੇ ਕੰਨੇ ਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟੀ ਨਾਮ
 ਰਸ ਪਦੀ ॥ ਅਮਰ ਬੇਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀ ਦਰੀ ॥ ਕਈ
 ਤਿਨ ਮਗਨ ਗਾਟੀ ॥ ਆਤਮ ਮਹੀ ਸਥਿ ਸਹ ਜੀ ਸੁਮਾਟੀ ॥
 ਆਪ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਿ ਪਰ ਮੇ
 ਸੁਰ ਕੇ ਪਾਗੇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਾਟੀ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪੁਰ ਦੇ ਕਰੇ
 ਸਰਨਾ ਕਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸਬ ਲਿਗਰ ਟੈ ਜ ਲਿ ਬਲਿ ਮੁਖਿ ਅ
 ਲਿ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸਟ ਪਦੀ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕੇ ਜੇਗਾ ॥

ਜੇਤ੍ਰਿ ਸੁਗਾ ਦੇਸੇ ਦਯੋਗਾ ॥ ਬਿਨਮੀ ਬਾਧਿ ਭਿਧਾਧਨਗਾਗਾ ॥ ਅੰਤ੍ਰ
 ਨਹਿ ਕੰਢ ਪਾਗਾ ਦਾਗਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਧਾਰੀ ਅਧਰਗਾ ਦੇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਿਧਾਧਨ
 ਹੁਕਮੀ ਸਮਾ ਦੇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਿਧਾਧਨ ਚਿਧਿਭਿਧਾਗਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕਰੀਗਾ
 ਪਠਕਾਗਾ ॥ ਕਰੀਕਰੀ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਦਫਤਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਕਰਮੀ ਹੀ
 ਆਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੁਗਾ ਦੇ ਮਾਨਖਗਾ ਤਿਧਾ ਦੇ ॥ ਪੁਰੁਗਾ ਦੇ ਤਾਪਾ
 ਰਤਗਾ ਦੇ ॥ ਪੁਰੁਗਾ ਦੇ ਬਿਨਸਾਸਤੇਗਾ ਦੇ ॥ ਪੁਰੁਗਾ ਦੇ ਤਾਰਗਾ ਲਕਾ ਦੇ
 ॥ ਪੁਰੁਗਾ ਦੇ ਤਾਪਤਿ ਤਭਿਧਾਗੇ ॥ ਅਧਿਕਰੇ ਸਮਾਸੀ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਦੁ
 ਗਸਿਰੀ ਆਕਾ ਆਧਿ ਸਮਾਪਾ ॥ ਖੇਲੈ ਬਿਗਮੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਜੇਗਾ ਦੇ ਸੇਕਾਰਕਾ ਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸੁਟੀ ਅਟਰਨ ਆ ਦੇ ॥ ੨ ॥ ਕਰੁ
 ਮਾਨਖ ਤੇਰੇ ਆਹਿ ਆ ਦੇ ॥ ਜੇਤ੍ਰਿ ਸੁਗਾ ਦੇ ਸੇਈ ਕਰਾ ਦੇ ॥ ਇਸੇ
 ਗਬੀਓ ਇਤ ਸਕੁ ਬਿਛੁਲੇਇ ॥ ਜੇਤ੍ਰਿ ਸੁਗਾ ਦੇ ਸੇਈ ਕਰੇਇ ॥ ਅਨਾ
 ਨਤ ਬਿਧਿ ਆਪੀਰਚੈ ॥ ਜੇਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥ ਭਰਖੇ
 ਭਲਾ ਦੁਹਰਿ ਸਿਧਾ ਦੇ ॥ ਨਿਸਖ ਮਾਰੀ ਚਾਰੀ ਕੁਟੀਰੀ ਆ ਦੇ ॥ ਕਰੀ
 ਰਿਗਪਾ ਜੇਸ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਜਨ ਨਾਥੀ ਮਿਲੇਇ ॥
 ੩ ॥ ਬਿਨਮੀ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉਗਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੀ ਬੁਨਿਦਾਜਾ
 ॥ ਜਾਕਉ ਦੇ ਸੁਟੀ ਕਛੁਨ ਆ ਦੇ ॥ ਤਿਸਤ ਤਕਾਲ ਦੁਹਰਿ ਸਪਗਟ
 ਦੇ ॥ ਜਾਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸਾ ॥ ਤਾਕਾਲੇ ਖਾਨਗਨੇ ਜਗਦੀਸ

ਹੁਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਹਿ ਧਾਵੈ ॥ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੀ ਨ ਆਵੈ ॥
 ॥ ਅੰਤਰੀਹਿ ਆਨ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਨਹਿ ਬਿਨਾ
 ਸਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾ ਮਿਰਤੇ ਇਕਠੀ ॥ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹੀ ਪਾਰੁ ਬਹੀ ਪ੍ਰੇ
 ਸੰਗੀ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲ ਆਇ ਬਟਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਜੀਤੀ ਸੰਗੀ
 ਜੇਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਅੰਗੇ ਗਏ ਗਏ ਨ ਪਾਏ ਬਿਸਾਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ
 ਰੈ ਸਦੁ ਕਰਦਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੁਖਾ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀ
 ਆਪਾ ਪੁਨਿ ਦਾਹਿ ਤਲੇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰ ਕਾਰੀ ਆਨਾਨਕ ਗ
 ਰੁ ਬਿਗਲੇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਹੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰੀਹ ਜਿਉ ਸਮਾਨਾ ॥
 ਸੇਨ ਕਰ ਪਾਤੀ ਹੋਵਤੁ ਸੁਆਨਾ ॥ ਜੇ ਜਾਨੈ ਮੈਂ ਜੇ ਬਨਵੰਤਾ ॥ ਸੇ
 ਹੋਵਤੁ ਬਿਸਟਾ ਕਾਜੰਤਾ ॥ ਆਪਾ ਸਕਉ ਕਰਮ ਟੰਤ ਕਰਾਵੈ ॥ ਸ
 ਨੀ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਕੁ ਆਵੈ ॥ ਧੰਨ ਕੁਝ ਕਾਜੋ ਕਰੇਗਾ ਮਾਨਾ ॥ ਸੇ
 ਰਖ ਅੰਧਾ ਅਥੀ ਆਨਾ ॥ ਕਰੀ ਕਰ ਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹੋਰ ਦੈ ਗਰੀਬੀ
 ਹੁਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਈਗਾ ਪੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਧੰਨ ਵੰਤ
 ਹੋਇ ਕਰਗਰ ਬਣੈ ॥ ਤਿਹ ਸਮਾਨੀ ਕਰੁ ਸੰਗੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁਲ ਸ
 ਕਰਮਾਨੁ ਖਉ ਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸਾ ॥ ਪਲੇ ਕੀ ਤਰੀਤ ਕਾਰੀ ਹੋਇ ਬਿਨਾ
 ਸਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬੁਝਵੰਤਾ ॥ ਆਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਕੁ
 ਸਮੰਤਾ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਾ ਅਹੰ ਕਾਰੀ ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਤਿ ਸਕ

ਰੇਖਾ ਆਰਿਯਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੇਜ ਨਾਨਕ
ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਕਰਮ ਕੋਰੈ ਭਉਧਾਰੇ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਗਲੇ
ਬਿਸ ਬਾਰੇ ॥ ਅਨਕਤ ਪਸਿ ਆਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਨਰਕ ਸੁਗ ਛਿਰਿ ਛਿ
ਰਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦਵੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥ ਆਪ ਸਕ ਉਜੇਰੁ ਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸੀ ਭੁਲਾਈ ਨੀ
ਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀਰਨ ਜਾਕਾ ਮਨੀਯੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾਕੀ
ਨਿਰਪਲ ਸੇਇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸਕ
ਉਸਕ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਛੁ ਕਰਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗ
ਰਭ ਜੈ ਨ ਮੈ ਛਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋ ਭਉ ਬੈਰਿ ਮਿਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗ ਨਿਰਭ
ਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤਾ ॥ ਜਬ ਲਗ ਮੇਰੁ ਮਗਨ ਸੰਗੀ ਪਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗ ਪਰ
ਮਗਾਇਏ ਇਸ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਕਰਿਯਾ ਦੀ ਧਨ ਤੁਧੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੁਟੈ ॥ ੪ ॥ ਸਹੀ ਸਖਟੈ ਲਖ ਕਉ ਭਉਧਾਰੇ ॥ ਤਿਪਤਿ ਨ ਅ
ਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਕੁੰਗੀ ਬਿਖਿ ਆਕੇ ਕਰੈ ॥ ਨਹ
ਤਿਪਤਾਵੈ ਖਖਿ ਖਖਿ ਮਰੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤ ਖਨਾਹੀ ਕੋ ਭਉ ਰਾਜੈ ॥ ਸੁਖ
ਮਨੇਰ ਬਥਿ ਬੇ ਸਰਕਾਜੈ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਬਡ ਗੁ
ਰਿ ਸੈਰਿ ਪਾਪ ਤਿਹੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਖੇ ਆਖਿ ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹੀ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਗਾਰੁ ॥ ਇਸ

ਕੈ ਗਬਿਕ ਗਬੀ ਚਾਗੁ ॥ ਜੈ ਸੀਦੀ ਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈ ਸਾਹੁ ਇ ॥ ਆਧੇ ਆਧਿ
 ਆਧਿ ਪੁਰੁ ਸੇਇ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕੀ ਨ ਸੁ ਅਧ ਨੈਰੰਗੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸ
 ਰਹੁ ਤੇ ਸੰਗੀ ॥ ਬੁਝੈ ਦੇ ਕੈ ਕਰੈ ਬਿ ਬੇਕਾ ॥ ਆਪਹੀ ਦੇ ਕੁ ਆਪ ਅ
 ਨੇ ਕਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨ ਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਾਇ ਹੀ ਆਸ ਮਾ
 ਇ ॥ ੬ ॥ ਆਪਿ ਭਿਧੁ ਦੇ ਸੈ ਸਮੁਝੈ ਆਧਿ ॥ ਆਪੇ ਰਈ ਆਸ ਭਕੇ
 ਸਾਥਿ ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੇ ਆਪ ਨ ਬਿਸਥਾਗੁ ॥ ਸਭੁ ਕੀ ਛੁਭਿ ਸਕਾ ਭਿਹੁ ਕ
 ਰਨੈ ਗਾਗੁ ॥ ਭਿਸਤੇ ਭਿਨ ਕਹੁ ਕਿ ਛੁਹੇਇ ॥ ਬਾਨ ਬਨੰਤ ਹੀ ਦੇ ਕੇ ਸੇਇ
 ॥ ਅਪਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈ ਗਾਗੁ ॥ ਕਉਤ ਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ
 ॥ ਮਨ ਮਹੀ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪਨੇ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹਨ ਨ ਜਾਇ
 ॥ ੭ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰੁਸ ਆਮਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਦੁਖ ਆ
 ਨਿ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਟਿਰ ਲੈ ਚੀਨਾ
 ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇ ਗੁਰ ਪਾ ॥ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੁਪਾ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਹੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਪਟਿ ਪਪਟਿ ਸੁਨੀ ਸੁ
 ਦਨ ਬੁਝਾਨਾ ॥ ਪਦਿਤ ਪਦਿਤ ਪਦਿਤ ਪੁਨੀਤੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੁ
 ਨਾਨਕ ਪਨਿਪੀਤੀ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸੰਲੋਕੁ ॥ ਸਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੇ
 ਜ ਨਉ ਧਰਨੁ ਗਾਗੁ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਅਟੁਤਾ
 ਗੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟੁ ਪਦਿ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖ ਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁ

ਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਾਨਿ ਸੁਖ ਸਭੁ ਜਾਇ॥ ਸੰਤ
 ਕੈ ਦੁਖਾਨਿ ਨਰਕ ਮਹੀ ਪਾਇ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਾਨਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਜੁਇ ਮਲੀ
 ਨਾ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਾਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨਾ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਹੁਤੇ ਕਉ ਰੁਖੈ ਨ ਕੋਇ॥
 ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਾਨਿ ਥਾਨਿ ਭ੍ਰਿਸਟੁ ਹੋਇ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ॥
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿਦੁ ਕਰੀ ਤਰੈ॥ ੧॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਾਨਿ ਤੇ ਸੁਖ
 ਰੁਟੈ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਾਨਿ ਕਾਗਜੀ ਓਲਟੈ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਾਨਿ ਸਗਪ
 ਜੇਨਿ ਪਾਇ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਾਨਿ ਤਿਗਦੁ ਜੇਨਿ ਕਿਰਮਾਇ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁ
 ਖਾਨਿ ਤਿਸਨਾ ਮਹੀ ਜਲੈ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਾਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁ
 ਤੇਜ ਸਭੁ ਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਾਨਿ ਨਿਦੁ ਨਿਚੁਾਇ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੁਖਾ
 ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਕਾ ਟੈਤਾ ਓਹੈ ਕੀ ਗਤਿ ਪਹੀ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਕਾ
 ਨਿਦੁ ਕਮਾਗਾ ਅਤ ਤਾਈ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿਦੁ ਕਾ ਬਿਨੁ ਟੈ ਕਨੁ ਨ ਪਾਈ॥
 ਸੰਤ ਕਾ ਨਿਦੁ ਕਾ ਮਾਗਤਿ ਆਗਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿਦੁ ਕਾ ਪਰਮੇ ਸੁਰੀ ਮਾ
 ਗਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿਦੁ ਕਾ ਗਜ ਤੇ ਹੀਨਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿਦੁ ਕਾ ਦੁਖਾ ਅਮ
 ਰਦੀਨਾ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿਦੁ ਕਾ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਗਾ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿਦੁ ਕਾ ਕਉ
 ਸਦਾ ਬਿਜੇ ਗਾ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿਦਾ ਕੇ ਥਾ ਮਹੀ ਦੇਖਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
 ਕਾ ਟੈਤਾ ਓਹੈ ਸੁਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖਾ॥ ੩॥ ਸੰਤ ਕਾ ਕੇਖਾ ਸਦਾ ਅਪਦਿ
 ਤਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਕੇਖਾ ਸੇਕਾ ਨਹੀ ਪਤਾ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਕੇਖਾ ਕਉ ਡਾਨਲ

ਗੈ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਮਗ ਅ
 ਜੁਗੀ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਰਾਗੀ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨ ਮੇ
 ਮਰੈ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਦੁਖ ਨਾ ਸਾਖ ਤੇਰੈ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਉ ਨਹੀਂ ਠਾ
 ਠੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਤਾਲ ਦੇਖਿ ਲਾਇ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅ
 ਬ ਚੀਚ ਤੇਰੈ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੇ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੁੰਚੈ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇ
 ਖੀ ਕਉ ਭਉ ਆਨ ਭੁਆਈ ਐ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਤ੍ਰ ਨਿਪਾਈ
 ਐ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਅੰਤਰਿ ਤੇ ਬੇਬਾ॥ ਜੀਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰ
 ਤ ਕੀ ਲੇਬਾ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕੀਜ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹ ਨਾਹੀ॥ ਆਪਨ
 ਬੀਜ ਆਪ ਹੀ ਖਾਹੀ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਅਦਰੁ ਨ ਗਾਖਨ ਗਾ
 ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਤਾਲ ਦੇਖਿ ਗਾਹੀ॥ ੫॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਇਉ ਬਿਲ
 ਲਾਇ॥ ਜੀਉ ਜਲ ਬਿਹਨ ਮਛਲੀ ਤਨੁ ਛਨਾਇ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਭ
 ਖਾਨ ਹੀਰ ਜੈ॥ ਜੀਉ ਪਾਵਾ ਕਾਈ ਧਨਿ ਨਹੀਂ ਧਾਧੈ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ
 ਛੁਟੈ ਦਿਕੇ ਲਾ॥ ਜੀਉ ਚੁਗਾਨੁ ਤਿਲ ਖੇਤ ਮਾਹਿਦੇ ਲਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇ
 ਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਿ ਆਕਰਤਾ॥ ਕਿਰਤ
 ਨਿਦ ਕਾ ਧਰੀ ਹੀ ਪਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਵਾ ਬਿਅੰ
 ॥੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਬਿਗਨੁ ਪਹੁੰਚਿ ਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ
 ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਸਹ ਕਾਈ ਐ॥

ਸੀਤ ਕਾ ਦੇਖ ਮਰੈ ਨ ਜਿਟਾਈ ਐ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਪੁਜੈ ਨ
 ਆਸਾ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇਖੀ ਉਠੈ ਲੈ ਨ ਰਾਸਾ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀ ਨਤਿ ਸ
 ਹੈ ਕੇਇ॥ ਜੈ ਸਾਭਾ ਵੈ ਤੈ ਸਾ ਕੇਇ ਹੋਇ॥ ਪਦਿ ਆਖਿ ਰਤਨ
 ਮੇ ਹੈ ਕੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸੁਭਾ ਸੇਇ॥ ੭॥ ਸਭ ਘਟਿ ਤਿ
 ਸ ਕੇ ਭੋਗੁ ਕਰਨੈ ਗਾਗੁ॥ ਸਦਾ ਤਿ ਸ ਕਉ ਨ ਮ ਸਕਾਗੁ॥
 ਪਤ ਕੀਓ ਸਤ ਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿ ਨਗਾਤਿ॥ ਤਿ ਸਹਿਧਿ ਆ
 ਵਹੁ ਸਾ ਸਿਰੀ ਗਾਸਿ॥ ਸੁਭ ਕੇ ਛੁ ਵਰ ਤੈ ਤਿ ਸਕਾ ਕੀ
 ਆ॥ ਜੈ ਸਾ ਕਰੈ ਤੈ ਸਾ ਕੇ ਬੀ ਆ॥ ਅਪਨਾ ਕਲੁ
 ਅਪਿ ਕਰਨੈ ਗਾਗੁ॥ ਦੁ ਸਰ ਕਉ ਨ ਕਰੈ ਬੀ ਚਾਗੁ॥
 ਜੇ ਸਨੇਹਿ ਪਾ ਕਰੈ ਤਿ ਸੁ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਦੇਇ॥ ਬਡੈ ਰਾ
 ਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਮੇਇ॥ ੮॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਜਹੁ ਸਿ ਆ
 ਨ ਪਸਰੀ ਜਨਹੁ ਸਿ ਮਰਹੁ ਹਰੀ ਹਰੀ ਗਾਇ॥ ਏਕ ਆ
 ਸਹੀ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖ ਕਰਮ ਭਉ ਜਾਇ॥
 ੧੧॥ ਅਸਟ ਪਦਿ॥ ਮਾਨੁ ਮਕੀਟੈ ਕਬੀਰ ਬੀ ਸਰਜਾਨੁ

ਦੇ ਵਨ ਕਉ ਦੇ ਕੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਹੋ ਅੰਗੇ ਅਘਾ
 ਦਿ ॥ ਬੁਧੁ ਨ ਤਿਸ ਨਾਲਾਗੀ ਆਇ ॥ ਮਾਰਗੈ ਥੈ ਦੇ ਕੇ ਆ
 ਦਿ ॥ ਮਾਨੁ ਖਕੇ ਕੇ ਛੁਨਾਹੀ ਬਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮ ਧਰਮੁ ਧਰਮੁ
 ਦਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਰਖ ਕੰਠ ਪਰੇਇ ॥ ਸਿ ॥ ਸਿ ॥ ਸਿ ॥ ਸਿ ॥
 ਪੁਰੁ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੇਇ ॥ ੧ ॥ ਉਸਤੁ
 ਤਿਸ ਨੂੰ ਮਹੀ ਕਰੀ ਨੂੰ ਰੰਗਾਗ ॥ ਕਰੀ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਗਾਗ ॥ ਨਿ
 ਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰੀ ਲੇਹੀ ਜੀਉ ॥
 ਨ ਨਹੁ ਪੇਖਠਾ ਕਰ ਕਾਰੰਗ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਬੰਨੁ ਸੈ ਸਰ ਸੰਗੀ ॥ ਚ
 ਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗੀ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਮਿਟੀ ਪਾਧ ਜਪੀ ਅੰਗੇ ਹਿੰਦਾ ॥ ਕ
 ਰੀ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸੁਦਨੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਸਥਾ
 ॥ ੨ ॥ ਬੁਧੁ ਭਾਗੀ ਤੇਜ ਨ ਜਗ ਮਾਰੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀ ॥
 ਗਾਮਨਾ ਮਜੇ ਕਰੀ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸੇਧੰਨੁ ਦੇ ਤਗਨੀ ਸੈ ਸਾਰ ॥ ਮ
 ਨਿਤ ਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰੀ ਮੁਖ ॥ ਸਦਾ ਸੁਦਾ ਜਨੁ ਹੁ ਤੇ ਸੁਖ ॥
 ॥ ਦੇ ਕੇ ਦੇ ਕੇ ਦੇ ਕੇ ਪਛਾਨੈ ॥ ਦਿਤੁ ਤੇ ਤਕੀ ਉਹੁ ਸੁਖੀ ਜਾਨੈ ॥ ਨ
 ਮ ਸੰਗੀ ਜੀਸ ਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਨਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿ
 ਆ ॥ ੩ ॥ ਗਾਰਧੁ ਸਾਇ ਆਪਨ ਆਸੁ ਥੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨੁ
 ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਹਰੀ ਹਰੀ ਜ ਸਕਰਤਾ ॥ ਸਰ ਬੁਰਗ

ਤੇਉਹੁਗੀਜਨਗਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਦਲਹੁਘਾਨਾ॥ਗ੍ਰਿਹ
ਸਤਮਹੀਸੇਈਨਿਰਘਾਨਾ॥ਏਕਉਪਰਿਭੀਸਜਨਕੀਆਸਾ॥
ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਠਾਸਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜੀਸਮਨਿ
ਰੁਖਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸਹੀਨਲਾਗੀਦੁਖਾ॥੪॥ਜੀਸਕਉਹੁਗੀਪੁਰ
ਮਨੁਚਿਤਿਆਵੈ॥ਸੋਸੰਤਸ੍ਰੇਲਾਨਹੀਰੁਲਾਵੈ॥ਜੀਸਪੁਰ
ਅਪਨਕਿਧਾਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕਕਹੁਕਿਸਤੇਰੈ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈ
ਸਾਦਿਸਟਾਇਆ॥ਅਪਨੇਕਾਰਜਮਹੀਆਥਿਸਮਾਇਆ
॥ਸੇਧਤਿਸੇਧਤਸੇਧਤਸਮਿਧੀਆ॥ਗਰਪਸਾਇਤਤੁਸੁਰਬੁਧਿ
ਆ॥ਜਬਦੇਖਉਤਬਸਰੁਕਿਛੁਮੁਲਾ॥ਨਾਨਕਸੇਸੁਖਮ
ਸੇਈਅਸਬੁਧੁ॥੫॥ਨਹਕਿਛੁਜਨਮੈਨਹਕਿਛੁਮਰੈ॥ਅਪ
ਚਲਿਤੁਆਪਹੀਕਰੈ॥ਆਵਨੁਜਾਵਨਦਿਸਹੀਅਨਦਿਸਹੀ॥
ਆਥੀਆਕਾਰੀਧਾਰੀਸਰੁਸਿਸਹੀ॥ਆਧੇਆਥਿਸਗਲਮਹੀ
ਆਧਿ॥ਅਨਿਕਜਗਤਿਰਹੈਥਾਥਿਭਾਥਿ॥ਅਬਨਾਸੀਨਾਹੀ
ਕਿਛੁਖੰਡਾ॥ਧਾਰੁਟਧਾਰੀਹੀਉਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥ਅਲਖਅਭੇਦ
ਪਰਖਪਰਤਾਪਾ॥ਆਧਿਜਪਾਵੈਤਨਾਨਕਜਾਪਾ॥੬॥ਜੀ
ਨਪੁਰਜਾਤਾਸਸੇਰਾਵੈਤਾ॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਤਿਧਰੈਤਿਨਮੰਤਾ॥
ਪੁਰਕੇਸੇਵਕਸਗਲਉਧਾਰਨਾ॥ਪੁਰਕੇਸੇਵਕਦੁਖਬਿਸ

ਰਨਾ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਰਿਪਾਲਾ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਰਜਥਿ ਰੁਏ ਨਿਗ
 ਲਾ॥ ਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੇ॥ ਜਿਸਨੇ ਰਿਪਾਕਰੀ ਬਡੁ ਭਾਗੇ
 ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸੁਰਾਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਨਪਰਥ ਕਉ ਉਤੁ
 ਪਕਰੀ ਮਾਨਾ॥ ੭॥ ਜੇਕੋ ਛੁਕਰੈ ਸੁਖੁ ਕੁਕਰੈ ਗੀ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੇ
 ਹਰਿ ਸੰਗੀ॥ ਸਗਲ ਸੁਕਾਇਹੈ ਦੇਸਹੁਇ॥ ਕਰਹੈ ਗੁਰਪਦਮ
 ਇ॥ ਪੁਰਾਕਾਰੀ ਆਜਨਮੀਠ ਲਗਾਨਾ॥ ਜੇ ਸਾਸਾ ਤੈ ਸਾਇਸ
 ਟਾਨਾ॥ ਜਿਸ ਤੇਰੁ ਪਜੇ ਤਿਸ ਮਾਰੀ ਸਮਾਏ॥ ਉਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ
 ਉਨਹੁ ਬੁਨਿਆਇ॥ ਆਪ ਸਕਉ ਆਖਿ ਵੀਨੇ ਮਾਨਾ॥ ਨਾ
 ਨਕਾਪੁ ਰਜਨ ਏਕੇ ਜਾਨਾ॥ ੮॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰ
 ਪੁਰਪੁਰ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਗਰਾ॥ ਜਾਕੇ ਸਮਰਨੀਉ ਪਰੀ ਐਨਾਨ
 ਕਤਿ ਸਚ ਲਿਗਾਰਾ॥ ੯॥ ੨੧॥ ਸਤੁ ਪਦੇ॥ ਹਰੀ ਗਾਨੁ ਨਗਾਰੀ
 ਪਾਲਾ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਸਗਲ ਹੀ ਚਿਤਾ
 ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਰੀ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੇਈ ਨਾਰੀ॥ ਰੇ ਮਨੀ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹ
 ਰਿ ਜਾਪੀ॥ ਅਧਿਨਾਸੀ ਪਰੁ ਆਪੇ ਆਪੀ॥ ਆਪ ਨਕੀ ਆ
 ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਸਉ ਪਾਣੀ ਲਏ ਕੇਇ॥ ਤਿਸ ਬਿਨ ਨਾਹੀ ਤੇਰੇ ਕੇ
 ਛੁਕਾਮਾ॥ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿਏ ਕਹੀ ਨਾਮਾ॥ ੧੦॥ ਰੁਪੁ ਫੰਤਹੁ ਇਨਾਹੀ
 ਮੰਗੈ॥ ਪੁਰੀ ਜੇ ਤਿਸ ਗਲ ਘਟੁ ਸੰਗੈ॥ ਧੰਨ ਫੰਤਹੁ ਇਕਿ ਅਵਿ

ਗਰਬੈ॥ ਸਤੁ ਕੀ ਛੁਤਿ ਸਕਾਦੀ ਆਦਰਬੈ॥ ਅਤਿ ਸੁਗੰਭੇ ਕੇ ਕਰਕ
 ਵੈ॥ ਪਤੁ ਕਾ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਰਾਧਾ ਵੈ॥ ਜੇ ਕੇ ਹੋਇ ਬੁਝੈ ਦਾਤਾਂਗੁ॥
 ਤਿਸੁ ਦੇ ਨਗਰੁ ਜਾਨੈਗਾ ਵਾਰੁ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰਪਾਸਾਇ ਤੁਰੈ ਹੋਰੁ ਗੁਰੁ॥ ਨ
 ਨਕ ਸੇਜ ਨ ਸਦਾ ਅਰੇਗੁ॥ ੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਬੰਧਨੁ॥ ਤਿ
 ਉਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸ ਬੰਧਨੁ॥ ਪਾਖਾ ਫੁਲਾਨਾ ਦਚਨੁ
 ਤਰੈ॥ ਪਾਟੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤ ਨਿਸਤਰੈ॥ ਜਿਉ ਮੰਧਕਾਰ ਦੀ
 ਪਕ ਪਗਾਸਾ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ॥ ਜਿਉ ਮ
 ਗਉਹਿ ਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗ ਪਾਵੈ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੀ ਪਲਿਜੇ ਤਿਪ
 ਗਟਾਵੈ॥ ਤਿਨ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਬੁਝਾ ਛੁਤਿ ਧੁਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੇਚਾਪ
 ਹੀ॥ ੩॥ ਮਨ ਪੁਰਖ ਕਾ ਹੋ ਬਿਲਾਸਾਈ ਅਯੋ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾਲਿਖਿ
 ਆਪਾਈ ਅਯੋ॥ ਦੂਬਿ ਸੁਖਿ ਪਕੁ ਦੇਵਨ ਗਾਰੀ॥ ਅਵਰਤਿ ਆ
 ਗਿਤੁ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਗੁ॥ ਜੇ ਕੁ ਛੁਕਰੈ ਸੇਈ ਸੁਖ ਆਨੁ॥ ਭੁਲਾ ਕਾ ਹੋ
 ਏਹੁ ਅਜਾਨੁ॥ ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗੁ॥ ਲਪਟੈ ਹਰਿਉ
 ਰਖਿ ਲੇਭੀ ਪਤੰਗੁ॥ ਗਾਮਨਾ ਮਜਾ ਪੀਰੁ ਦੇਖਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ
 ਸੇਤੀ ਪਹਿ ਜਾਹੀ॥ ੪॥ ਜਿਸੁ ਸਟਕਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੁ ਆਇਆ॥ ਗ
 ਮਨਾ ਮੁਸੰਤ ਨ ਪਹਿ ਪਇਆ॥ ਤਜੀ ਅਰਿ ਆਨੁ ਲੇਹੁ ਪਨੁ ਮੇ
 ਲਿ॥ ਗਾਮਨਾ ਮਹਿ ਰਹੇ ਮਹਿ ਤੇਲੀ॥ ਲਾਇ ਕੇ ਪਸੰਤੁ ਸੰਗੀ ਚਾ

ਲਿ॥ ਅਵਰਤਿ ਆਕੀ ਬ੍ਰਿਖਿ ਆਜੰ ਜਾਲਾ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰੈ ਸ
 ਰੁਕੇਇ॥ ਮੁਖ ਭਉ ਜਲਹੀ ਦਰਗਹ ਸੋਇ॥ ਇਹੁ ਦਾਖਾ ਰੁਕੇਇ
 ਦਾਖਾ ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਸਦੇ ਬਲਿਗਾ ਹੈ॥ ੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ
 ਧੋਇ ਪਾਉ॥ ਅਰਥਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ॥ ਸਾਧ ਕੀ
 ਪੁਰੀ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੀ॥ ਸਾਧ ਭਉ ਪਰਿ ਜਾਈ ਐ ਕਰ ਬਾਨ॥
 ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡੁ ਭਾਗਿ ਧਾਈ ਐ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਨ
 ਗਾਈ ਐ॥ ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਿਖ ਪਨ ਤੇ ਸਾਧੁ ਰਾਖੇ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰ
 ਮਿਤ ਰਸ ਚਾਖੇ॥ ਉਹ ਗਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਆਇ ਆ॥ ਸਰਬ ਸੁ
 ਖ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪਾਇ ਆ॥ ੬॥ ਮਿਰਤ ਕ ਕਉ ਜੀ ਵਾਲ ਨਗਰ॥
 ਭੁਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਆਧਾਰ॥ ਸਰਬਿ ਨਿਪੰਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆ
 ਰੀ॥ ਪੁਰ ਬਲਿ ਖੇਰਾਲ ਹਿਟਾ ਪਾਇ॥ ਸਕੁ ਕੀ ਛੁਤਿ ਸਕਾਉ ਹੁਕ
 ਰਨੇ ਐਗਾ॥ ਤਿਸ ਬਿਨ ਦੁਸਰੇ ਆਨਹੇ ਗਾ॥ ਜਥੇ ਜਨ ਸਦਾ ਸ
 ਦਾ ਦੇ ਨਰੈਣੀ॥ ਸਭ ਤੇ ਭਉ ਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ॥ ਕਰੀ ਕਿਰ
 ਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਬੀਅ
 ॥ ੭॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤੀ॥ ਤਿਸ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁ
 ਰੀਤੀ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਸੁਨੀ ਐ ਤਿਹੁ ਲੇਇ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕ
 ਹੋਇ॥ ਸਚ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ॥ ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮਖਿ

ਕਰਤਾ॥ ਸਾਚੀ ਫੀਸਟੀ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰਾ॥ ਸਚ ਦਰ ਤੈ ਸਾਚਾ
 ਪਾਸਾਗਾ॥ ਪਾਰ ਬੁਝ ਮਜਿਨਿ ਸਚ ਕਰ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨ
 ਸਚੀ ਸਮਾਤਾ॥ ੮॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਰੂਪ ਨਰੇ ਖਨਰੰਗ ਕੇ ਛਤਿਗੁ
 ਟਟੇ ਪੁਰ ਭਿੰਨਾ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜੀ ਸੁਰੇ ਦੇ ਸਥ ਸੰਨ
 ੧॥ ੧॥ ਮਸਟ ਪਦੇ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰ ਮਨ ਮਹਿ ਗਾਥਾ॥ ਮਨ
 ਖਕੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਿਆਗਾ॥ ਤਿਸਤੇ ਪਰੇ ਨਾਹੀ ਕੇ ਕੁਥੇਇ॥ ਸਰਬ
 ਨਿਰਤੰਗੀਏ ਕੇ ਸੇਇ॥ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ॥ ਗਹਿਰ
 ਗੰਭੀਰ ਗਹਿਰ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਪਾਰ ਬੁਝ ਮਪਰ ਮੇ ਸਰਗੀ ਬੀਦਾ
 ੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਪਾਨੁ ਦਇਆਲ ਬੁਖ ਸਿੰਦਾ॥ ਸਾਪ ਤੇ ਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ
 ਪਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨੁਰਾਉ॥ ੧॥ ਮਨ ਸਾ ਪੁਨ
 ਸਰ ਨਾ ਜੇਗਾ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇਈ ਹੋਗਾ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਸਾ
 ਕਾਨੇ ਤਫੇਗਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਗਾ॥ ਅਨੁਦਰੁ ਪਾਸੇ ਗਲ
 ਸਦਾ ਜਾ ਕੋ॥ ਸਰ ਬੁਝੇ ਕਸਨੀ ਅਹਿ ਪਰਿਤਾ ਕੋ॥ ਗਜ ਮੁਹਿ
 ਗਜਾ ਜੇਗ ਮਹਿ ਜੇਗੀ॥ ਤਪ ਪਹਿਤ ਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹ ਸਤ ਮਹਿ ਕੁ
 ਗੀ॥ ਪਿਆਇ ਪਿਆਇ ਭਗਤੁ ਹੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ
 ਸੁਪਰ ਖਕਾਥੇ ਨੇ ਅੰਤੁਨ ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਾ ਕੀ ਲੀ ਲਾਕੀ
 ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਸਗਲ ਦੇ ਦਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹੀ॥ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨ

ਕਿਜਾਨੈਪੁਤਾ॥ ਸਗਲਪਰੰਦੀਅਪੁਨੈਸੁਤੀ॥ ਸਮਤਿਗੀਆ
 ਨਪਿਆਠਜਿਨਦੇਇ॥ ਜਨਦਾਸਨਾਮੁਇਆਵਹੀਸੇਇ॥
 ਗੁਗਣਮਹਿਜਾਕਉਰੁਰਖਾਏ॥ ਜਨਪਿਅਰੈਠੀਰੀਆਵੈ
 ਜਾਏ॥ ਉਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨ॥ ਜੈਸਾਜਨਾਵੈਤੈਸਾ
 ਨਾਨਕਜਾਨਾ॥੩॥ ਨਾਨਾਰੂਪਨਾਨਾਜਾਕੇਰੰਗਾ॥ ਨਾਨਾਰੇਖਕਰੀ
 ਇਕਰੰਗਾ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨਹਿਸਥਾਰਾ॥ ਪੂਰੁਅਬਿਨਾਸੀ
 ਏਕੰਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਾਚਲਿਤਕਰੈਖਨਮਾਨੀ॥ ਪੁਰੀਰੀਓਪੁਰਨ
 ਸਭੁਠਾਇ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰੀਬਿਨਤਬਨਾਏ॥ ਆਪਨੀ
 ਕੀਮਤੀਆਯੋਧਾਈ॥ ਸਭੁਅਟਿਤਿਸਕੇਸਭੁਤਿਸਕੇਠਾਓ॥
 ਜਪਿਜਪਿਜਪੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉ॥੪॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੰਗ
 ਲੇਜੀਤਾ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡਯੁਗਸੰਗੁ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿੰਘ
 ਤਿਵੇਦਪੁਰਾਨ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਨਨਾਰੀਆਨਪਿਆਨ॥ ਸ
 ਮਕੇਧਾਰੇਆਗਾਸਪਾਤਾਲ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਆਕਾ
 ਰਾ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਰੂਰੁਦਨ॥ ਨਾਮਕੇਸੰਗੀਉਪ
 ਰਸਨਿਸੁਦਨ॥ ਕਰੀਬਿਰੁਪਾਜਿਸੁਅਪਨੈਨਮਿਲਾਏ॥
 ਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸੰਜਨਗਤਿਧਾਏ॥੫॥ ਰੂਪਸਤਿ
 ਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨ॥ ਪੁਰਖਸਤਿਕੇਦਲਪਰਬਾਨ॥ ਕੁ

ਤੁਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਗਾਟੀ॥ਸਤਿਪੁਰਖਸਭਿਸਾਂਹਿਸਮਾ
 ਟੀ॥ਸਤਿਕਰਸਮਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ॥ਪੁਲਸਤਿਸਤਿਉ
 ਪਤਿ॥ਸਤਿਕਰਟੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏ
 ਤਿਸਹਿਸਭੁਭਲੀ॥ਸਤਿਨਾਮਪੁਰਖਾਸਥਦਾਈ॥ਬਿਸ
 ਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੬॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੁਉਪਦੇਸ
 ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੈਰਿਦੇਪਦੇਸਾ॥ਸਤਿਨਿਰਤਿਬੁਝੈਜੇਕ
 ਏ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਆਪਿਸਤਿਗੀਆਸ
 ਭੁਸਤਿ॥ਆਪੇਜਾਣੈਅਪਨਾਮਿਤਿਗਤਿ॥ਜਿਸਕੀਸਿਸ
 ਹੀਸੁਕਰਣੇਗਾਰ॥ਅਵਰਨਹੁਇਕਰਤਬੁਝਾਰੁ॥ਕਰਤੇਕ
 ਮਿਤਿਨਜਾਣੈਕੀਆ॥ਨਾਨਕਜੇਤਿਸਭਾਟੇਸੇਵਰਤੀਆ॥੭॥
 ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਤਏਵਿਸਮਾਂਦਾ॥ਜਿਨਿਹੁਇਆਤਿਸਮਾ
 ਏਆਸਾਦਾ॥ਪੁਰਕੈਗੰਗਾਚਿਜਨਚਹੈ॥ਗੰਗਕੈਬਚਨੁਪਦ
 ਰਬਲਹੈ॥ਓਇਦਾਤੇਦੁਖਕਾਟਨਗਾਰ॥ਜਾਕੈਸੁਗੀਤਰੈਸੰਸਾ
 ਰ॥ਜਨਕਾਸੇਵਕਸੇਵਤਭਾਗੀ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਏਕਲਿਵਲ
 ਗੀ॥ਗਨਗੀਬਿਦਕੀਰਤਨਜਨਗਾਵੈ॥ਗੁਰਪਸਾਈਨਾਨਕ
 ਲਪਾਵੈ॥੮॥੧੬॥ਸਤਨਾਮ॥ਆਇਸਚੁਜਗਾਇਸਚਾ॥ਜੈ
 ਹਿਸਚੁਨਾਨਕਹੀਸਚਾ॥੧॥ਸਤਪਦੀ॥ਚਰਨਸਤਿ

ਸਤਿਪਰਸਨਗਗ॥ ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਗਾ॥ ਵਰਸਨ
 ਸਤਿਸਤਿਯੇਖਨਗਗ॥ ਨਾਮਸਤਿਸਤਿਸਿਆਦਨਏਗਾ॥
 ॥ ਆਪਸਤਿਸਤਿਸਰਧਾਰੀ॥ ਆਪੇਗੁਟਆਪੇਗੁਟ
 ਕਾਰੀ॥ ਸਚਦੁਸਤਿਸਤਿਪੁਤ੍ਰਹੁਕਤਾ॥ ਸਰਤਿਸਤਿਸਤਿ
 ਜਸੁਸਨਤਾ॥ ਬੁਧਨਗਰਕਤਿਸਤਿਸਰਹੇਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਸ
 ਤਿਪੁਤ੍ਰਸੇਇ॥ ੧॥ ਸਤਿਸਰਪੰਠੇਏਸਿਨਿਮਾਸਿਆ॥ ਕਰਨ
 ਕਰਾਵਨਤਿਨਿਪੁਲਪਛਾਨਿਆ॥ ਜਾਕੇਰਿਏਹੁਸਦਾਸ
 ਪੁਤ੍ਰੁਆਇਆ॥ ਤਤ੍ਰੀਆਨਤਿਸੁਮਨਿਪੁਗਟਾਇਆ॥
 ॥ ਭੁਤੇਨਿਰਭੁਤਿਹੇਇਬਸਾਨਾ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸਮਾ
 ਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਬਸਤਮਹਿਲੇਬਸਤੁਗਤਾਈ॥ ਤਾਕਉਕੁੰਨ
 ਨਕਹਨਾਜਾਈ॥ ਬੁਧੇਬੁਧਨਗਰਬੁਧੇਕਾ॥ ਨਾਗਾਇਨਮਿ
 ਲੇਨਾਨਕਏਕਾ॥ ੨॥ ਠਾਕਰਕਾਸੇਵਕਆਗੀਆਕਾਰੀ॥ ਠਾ
 ਕਰਕਾਸੇਵਕਸਰਪੂਜਾਰੀ॥ ਠਾਕਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤ
 ਤਾ॥ ਠਾਕਰਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ ਠਾਕਰਕਉਸੇਵਕ
 ਜਾਨੈਸੰਗੀ॥ ਠਾਕਰਕਾਸੇਵਕਨਾਂਪਕੈਰੰਗੀ॥ ਸੇਵਕਕਉਖ
 ਭਪਾਲਨਗਗਾ॥ ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸੇਵਕਕਉ
 ਸਦਆਪੁਤ੍ਰਧਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਪਨੈ ਜਨਕੀ ਨੀਦਾਤੀ॥ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਸਤਮੁ ਕੈ ਚੀਤੀ॥ ਪਰ
 ਅਪਨੈ ਸਿਉ ਗਹੀ ਸਮਾਇ॥ ਜੀ ਆਹਿ ਵਤ ਸੰਜਾਨੈ॥ ਪਰ
 ਅਪਨੈ ਕਾਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਨੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹੀ ਆਕਉ ਨ ਬਖਾਨਉ
 ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨ ਕੀ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ॥ ਆਠ ਪਹਰੁ ਪੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਹਜਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੁਰੇ॥ ੩॥ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਉਟ
 ਲੈਂਦੀ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹੀ॥ ਜਿਨ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪੁਰੁ
 ਪਛਾਤਾ॥ ਸੰਜਨ ਸਰਹੁ ਬੇਕ ਕਾਹਾਤਾ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਹੁ
 ਖਧਾਵਹੀ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਰੁ ਪਾਪਿ ਮਿਟਾਵਹੀ॥ ਅਦਰਸਿ
 ਆਨ ਪਸਗਲੀ ਛਾਤੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨਕੀ ਤੁੰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ॥ ਅ
 ਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨਹੀਂ ਦੇਤੇਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਜਨ ਕੇ ਪੁਜਹੁ ਸੰਕੁ ਪੈਗਾ
 ॥ ੪॥ ਸਲਕ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਜਿਨ ਜਾਨਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ
 ਨਾਉ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਪਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ਗੁਨਿ ਗਾਉ॥ ੧॥
 ਅਸਟੁ ਪਦੀ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪੁਤਿ ਪਾਲਾ॥ ਸੇਵ ਕਰਉ
 ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦਰਸਤਿ ਮਨਿ ਹੀਰੇ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਚਰਨੀ ਹਰੀ ਨਾਮ ਉਚਰੇ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧੁ ਪਨ ਕਾਟੈ॥ ਗੁਰ
 ਕਾ ਸਿਖ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਗਟੈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਪ ਪੰਨ ਦੇਇ
 ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸਿਖ ਵਡਿ ਭਾਗੀ ਹੋ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ

ਸਦਾ ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾ
 ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਰਿ ਸੇਵ ਕਰੈ ਹਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿ ਆਮਨ
 ਮਹਿ ਸਹੈ॥ ਮੁਖਿ ਸਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਮਨਾਵੇ॥ ਹਰਿ
 ਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਏ ਸਦਾ ਪਿਆਵੇ॥ ਮਨੁ ਬਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾ
 ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵ ਕਰੈ ਕਾਰਜੁ ਹਾਸਿ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਗੁ
 ਮਿ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਗਾਪਤਿ ਸੁਆਮਿ॥ ਆਪਨੀ ਕੁ
 ਪਾਜਿ ਸੁਆਪਿ ਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਕਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇ
 ਇ॥੩॥ ਧੀ ਸਥਿ ਸਦੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ॥ ਸੇਵ ਕਰ ਪਰਪ
 ਸਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ॥ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿ ਸੁਰਿ ਦੇਹਿ ਨਾਉ॥ ਅਨਿ
 ਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬੋਲਿ ਜਾਉ॥ ਸਰ ਬੁਨਿ ਪਾਨਜੀ ਅਕਾਹੁ ਤਾ
 ॥੪॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰ ਬੁਝ ਮਰੀ ਗੀਰਤਾ॥ ਬੁਝ ਪਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨੁ
 ਮਹਿ ਪਾਰ ਬੁਝਾ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰ ਸਾ॥ ਸਹਸ
 ਸਿ ਆਨ ਪਲੁਇ ਆਨ ਜਾਈ ਐ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰ ਬਰਭ
 ਗਿ ਪਾਈ ਐ॥੫॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੁ ਪਨੀਤਾ॥ ਪਰਸ
 ਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਪਲਿ ਰਹਿੰਦੀ॥ ਰਿਹਤ ਸੰਗਿ ਗਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ॥
 ਪਾਰ ਬੁਝ ਮਕੀ ਦੁਰਗ ਗਵੇ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬੁਝਨ ਕਰਨ ਆ
 ਪਾਨੈ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖ ਆਤਮ ਪਤੀ ਆਨੈ॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰ ਆ

ਖਿਓ ਸਾਕਾ ਸੰਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੇਖੈ ਜੰਦਿ ਸੰਤਾ ॥ ਗੁ
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸਗਾਵੈ ਤਿਸ
 ਲੇ ਪਲਾਇ ॥ ਜੀ ਹਰਾਏ ਕਰਿ ਸਤਤਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਸਤਿ
 ਪੁਰਖ ਪੁਰਨ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਕਾਹੁ ਬੁਝੈ ਨ ਪਹੁ ਚੁਤ ਪਾਨੀ ॥ ਅ
 ਗਮ ਅਗੰਮ ਚਰਮ ਪੁਰਾਨ ਹਰਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਗਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸਬ
 ਦਾਈ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਕੀ ਮਤਿ ਕੈ ਨੈਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨੰਕਰੁ ਗਤਿ ਹੀ
 ਦਨ ਨਿਤ ਕਰੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹੀਰਏ ਪਿਸਮਰੀ ॥ ਸਦਾ ਬੁਝੈ
 ਗੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਸਪੁਸਾਇ ਐਸਾ ਪੁਰਖ
 ਪਨੇ ॥ ਪ੍ਰ ॥ ਇਹ ਰਹਿਰ ਸਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੇਇ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ
 ਅਪੁਸ੍ਰਹਿ ॥ ਓ ਸਪੁਰਖ ਕਾਨਹੀ ਕਏ ਬੀਨਾਸਾ ॥ ਜਾਕੁ
 ਮਨਿ ਪੁਗਟੇ ਗੁਨ ਤਾਸਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰੁ ਰਿਕਾਨਾ ਮਲੇਇ ਸਚੁ ਉਪ
 ਦੇਸ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੇਹੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮੀਰਾਨ ਲੇਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਗਏ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਏਕਾ ॥ ਅੰਧ ਕਾਰੀ ਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਰਮ ਮੇਹੁ ਵਖਤ ਹਤੇ ਨਾਸੇ
 ॥ ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਦੁਰਤਾਈ ॥ ਅਨੰਦ ਕੁਇ ਆਵੁਖ ਨਾਠੇ ਗੁਈ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਪ ਕੇ ਪੁਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਬੁਝੈ ਚੁਕਾ ਨਿਰਭ
 ਓਤੇਇ ਸੇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈਨ ਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾਸਾਂ ਤਿਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾ
 ਰੀ ॥ ਸਾਪ ਸੀਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਗਰੀ ॥ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੁਕੈ ਕੂਮਰਾ ਦਨਾ ॥ ਸੁ

ਨਿਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸ ਸੁਦਨਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨ ਕੀ ਭੀ ॥ ਕ
 ਠਾਧਾ ਗਿਨਿ ਨਿਸਗਲੀ ਮੇਰੀ ॥ ਅਪਨੈ ਚਰਿਤ ਪੁਰੋ ਆਪਿ ਧਨਾਏ ॥
 ਅਪਨੀ ਕੀ ਮਤਿ ਆਪੋ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਧਿਨ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੇਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿ
 ਰਤ ਰਿਏ ਕੇ ਮੇਇ ॥ ਭਤਿ ਪਤਿ ਰਵਿ ਆਰੁ ਪਰੀ ਗੀ ॥ ਕੁਏ ਪਰਗਾ ਸਸਾਪ
 ਕੇ ਮੀਰੀ ॥ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲਪਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਧਾਰਨਾਨ ਕਥਨਿ
 ਗੀ ॥ ੮ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਲੇਕਾ ॥ ਸਾਧਿ ਨ ਚਾਨੈ ਧਿਨ ਕੁਜਨ ਧਿਪਿ ਆਸਗ
 ਲੀ ਢਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕ ਮਦਨਾਨਾਨ ਕ ਇਹੁ ਪਨੁ ਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥
 ਗੁਪਤੀ ॥ ਸੀਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰੁ ਧੀ ਚਾਗੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿ ਮੇਰੀ ਨਾਮੁ ਅਪਾ
 ਗੁ ॥ ਅਦਰੁ ਉਪਾਦੁ ਸੁਰੁ ਮੀਤ ਧਿ ਸਾਰੁ ॥ ਚਰਨ ਕ ਮਲ ਰਿਦ ਮਾਰਿ ਉਰ
 ਪਾਰੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਜੇ ਪੁਰੁ ਸਮਰ ਬਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ਗਾਗੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੁਖ
 ਇਹੁ ਪਨੁ ਸੀਠ ਜੇ ਦੁਖੁ ਕੁਗੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸੀਤ ਨਾ ਕਾਨਿਰ ਮਲ ਮੀਤਾ ॥ ਏਕੁ ਆ
 ਸਗਾਖੁ ਮਨ ਮਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਰਗਨਾਨ ਕ ਮਿਟਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸਿਸੁ ਪਨੁ ਕ
 ਉਚਾਰਿ ਕੀਟ ਉਠਿ ਪਾਦੁਰਿ ॥ ਸੇਪਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਦੁਰਿ ॥ ਸਿਸੁ ਸੁਖ ਕ
 ਉਨਿ ਤ ਧਾਗੁ ਰਿਮੀਤਾ ॥ ਸੇਸੁ ਧਸਾਪੁ ਸੀਰੀ ਪਰੀਤਿ ॥ ਸਿਸੁ ਸੇਰਾ ਕਉ
 ਕਰਹਿ ਕੁਲੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾਸੇ ਕੁਲੁ ਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨੰਕ ਉਪਾ

ਟੀਰਗੁਨਜਾਇ। ਰੋਗਮਿਟੈਹਰੀਅਭਿਖਪਖਲਾਇ। ਸਰਬਨਿਪਾਨਮ
 ਹਿਹਰੀਨਾਮਨਿਪਾਨ। ਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਹਿਪਰਦਾਨੁ॥੨॥ ਮਨੁਪਰ
 ਚੇਪਹਰੀਕੈਨਾਇ॥ ਦਹਦਿਸਿਪਾਦਤਆਵੈਠਾਂਇ॥ ਤਾਕਉਧਿਅਨ
 ਨਲਾਗੈਕੈਇ॥ ਜਾਕੈਰਿਦੇਖਸੈਹਰੀਸੇਇ॥ ਕਲਿਤਾਤੀਠਾਢਾਹਰੀਨਾਉ
 ਸਿਮਰੀਸਿਮਰੀਸਦਾਸੁਖਪਾਉ॥ ਭੁਭਿਖਿਨਸੈਪੁਰਨਹੋਇਆਸਾ। ਭੁਗ
 ਤਿਭੁਇਆਤਮਪਰਗਾਸ॥ ਤਿਤੁਪਾਰਿਜਾਇਘਸੈਅਧਿਨਾਸੀ॥ ਕਹ
 ਨਾਨਨਕਾਟੀਜਮਠਾਸੀ॥੩॥ ਤਤੁਧੀਢਾਰੁਕਰੈਜਨਸਾਢਾ। ਜਨਮਿ
 ਮਰੈਸੇਕਾਚੇਕਾਢਾ॥ ਆਦਾਗਦਨੁਮਿਟੈਪੁਕੁਸੇਦ॥ ਆਪਤਿਆਗੀਸਰ
 ਨਿਗੁਰਦੇਵੁ॥ ਇਹੁਰਤਨਜਨਮਕਾਰੋਇਉਪਾਗੁ॥ ਹਰੀਹਰੀਸਿਮਰਨਪੁ
 ਨਆਪਾਗੁ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਦਨਕੂਟਨਹਾਰੇ॥ ਸਿਮਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਥੇਦ
 ਧੀਢਾਰੇ॥ ਹਰੀਕੀਰੁਗਤਿਕਰਹਮਨਲਾਇ॥ ਮਨਧਾਕੂਤਨਾਨਕਠ
 ਲਪਾਇ॥੪॥ ਸੰਗਿਨਚਾਲਸਿਤੋਰੈਪਨਾ॥ ਤ੍ਰਿਵਿਆਲਪਟਾਦਰਿਮੁਰਖ
 ਮਨਾ॥ ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੀਘਅਰੁਧਨਿਤਾ॥ ਇਨਤੇਕਹਹੁਤਮਕਦਨਸ
 ਨਾਥਾ॥ ਗੁਜਰੀਗਮਾਇਆਧਿਸਥਾਗ॥ ਇਨਤੇਕਹਹੁਕਦਨਕੂਟਕਾ
 ਰਾ॥ ਅਸ੍ਵਰੁਸਤੀਰਥਅਸ੍ਵਰੁਗੀ॥ ਝੁਠਾਝੁਠੁਝੁਠੁਪਾਸਾਰੀ॥

ਕੁਆਇਆਪਰਿਆਤਉਸਰਨਾਇ॥ ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਬੁਧੇਨਤੀਅ
 ਪਨੀਕੁਗਤੀਲਾਇ॥੨॥ ਅਸਪ੍ਰਵੀ॥ ਜਾਚਕਜਨਜਾਚੈਪ੍ਰਬੁਧਾਂਨੁ
 ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਵੁਹਰਿਨਾਮ॥ ਸਾਪਜਨਾਕੀਮਾਂਗਉਪ੍ਰਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀ
 ਸਰਪਾਪ੍ਰਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਬੁਕੇਗਨਗਾਵਉ॥ ਸਾਮਿਸਾਮਿਪ੍ਰਬੁਤਮਹਿ
 ਪਿਆਵਉ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਿਉਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਕੁਗਤਿਕਰਉਪ੍ਰਕ੍ਰੀਨਿਤ
 ਨੀਤਿ॥ ਏਕਓਟਏਕੇਆਧਾਰ॥ ਨਾਨਕਮਾਗੈਨਾਮਪ੍ਰਕਾਸਾਰ॥੨॥ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਮਗਾਂਸੁਖੁਹੋਇ॥ ਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਧਿਰਲਾਕੇਇ॥ ਜਿਨਚਾਪਿ
 ਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਖਨਹੀਰੇਲਾਨੇ॥ ਸੁਭਰਭੁਰੇਖੇਮਰਸ
 ਰੀਰੀ॥ ਉਪਜੈਚਉਸਾਧਕੈਸੰਗੀ॥ ਪਰੇਸਰਨਿਆਨਸਭੁਤਿਆਰੀ॥ ਅੰਤ
 ਰਿਪ੍ਰਗਾਸਅਨਰਿਨਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਵਡੁਗੁਗਿਜਪਿਆਪ੍ਰਕਾਸੇਇ॥ ਨਾਨ
 ਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਾਪ੍ਰੀਕੁਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇ
 ਨਿਰਮਲਮਤਿਲਈ॥ ਜਨਕਉਪ੍ਰਬੁਧੋਇਓਵਉਆਲ॥ ਸੇਵਕਕੀਨੇਸ
 ਰਾਨਿਹਾਲ॥ ਧਿਪਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨਕੁਇਆ॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕੁਮ
 ਗਇਆ॥ ਇਛੁਪਨੀਸਰਪਾਸਕੁਪ੍ਰੀ॥ ਰਵਿਰਹਿਆਸਦਸੰਗਿਹਜੁਰੀ
 ਜੀਨਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਆਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਕੁਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਸੇ
 ਵਿਉਧਿਸਰੈਜਿਘਾਲਨਗਾਨੇ॥ ਸੇਕਿਉਧਿਸਰੈਜਿਕੀਆਜਾਨੇ॥ ਸੇਕਿਉ

ਧਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥ ਸੇਕਿਉ ਧਿਸਰੈ ਜਿਨੀ ਦੁਨ ਜੀਆ ॥ ਸੇਕਿਉ
 ਧਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਾਰਿ ਗਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਧਿਰ ਲਾ ਲਾਏ ॥ ਸੇਕਿਉ ਧਿਸ
 ਰੈ ਜਿ ਧਿਖਤੇ ਕਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਤ ਤੁਇਐ ਧ
 ਤੁਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਿਆਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ
 ਇਕਾਂਸੁ ॥ ਮਾਨਤਿ ਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾ
 ਵਹੁ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਤਰੀ ਐਸੀ ਸਾ
 ਗੁ ॥ ਧਿਨ ਭੁਗਤੀ ਤਨਹੇ ਸੀ ਛਾਗੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਨ ਸੁਖ ਨਿਪਿਨਾਮੁ
 ਧੁਤਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਧਿਸਾਂਸੁ ॥ ਸਗਲ ਦੁਖ ਕਾਹੇ ਦੁਤਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜ
 ਪਹੁ ਗੁਨ ਤਾਸੁ ॥ ੨੧ ॥ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਾਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤ
 ਰਿਏ ਤੀਸੁ ਆਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਮਨ ਧਿਗ ਸੈਸਾ ਪਚਰਨ
 ਧੋਇ ॥ ਭੁਗਤਿ ਜਨਾ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥ ਧਿਰ ਲਾ ਕੇ ਉਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥ ਏਕ
 ਧਸ ਤੁਦਿ ਜੋ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਇਆ ॥ ਤਾਰੀ ਉਪ
 ਮਾਂਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਂਇ ॥ ੨੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਧਖ ਸੰ
 ਦਰੀ ਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਭੁਗਤ ਵਡ ਛਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਧਿ
 ਵਗੁ ਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਾ ॥ ਆਦਿ ਪਰ ਧਕਰ ਪ੍ਰਕ
 ਰਤਾਗੁ ॥ ਭੁਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਗੁ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਪੈ ਸੁਰੇਇ ਪਨਿਤਾ ॥

ਕੁਗਤਿ ਕੁਗਾਇ ਲਾਇ ਮਾਨਿ ਜੀਤਾ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣਿ ਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਂਤਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਕੁਗਾਇ ਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਰਬ ਧੈ ਕੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੇਖ
 ਪਾਏ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਗਾ ਜ ਕੇ ਗਾਧ ਰਿ ਆਈ ॥
 ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਾਨਿ ਕੁਗਾਈ ॥ ਧਰੁ ਭੁਜ ਨ ਕਾਪ ਰਸੀ ਗੀਤਾ ॥ ਰਸ ਨਾ
 ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ॥ ਕੁਲੀ ਸੁਕਰ ਨੀ ਸੰਭਾਪਨ ਦੰਤਾ ॥ ਹਿੰਦੈ ਧਸੈ ਪੁ
 ਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਕੁਦੇ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ
 ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੮ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੰਨਸਮਾ
 ਪੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪ ਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਤੀਠਿ ਰਿਜਾਪਿ ॥ ੧ ॥ ੨੧ ॥
 ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ਜਥਾ ਅਕਾਰੁ ਇਕੁ ਚੁਨਦਿ ਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਥਾ ਕ
 ਰੁ ਤੇਤੇਤਾ ॥ ਜਥਾ ਪਾਰੀ ਆਪ ਨ ਸੰਨਸਮਾਪਿ ॥ ਤਥਾ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕ੍ਰਿਸ
 ਸੰਗੀ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਥਾ ਇਸਕਾ ਧਰਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤਾ ॥ ਤਥਾ ਰਖ ਸੇ
 ਗ ਕੁਰਿ ਸਹਿਧਿ ਆਪਤਾ ॥ ਜਥਾ ਆਪ ਨ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਤਥਾ
 ਮੇਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਜੇਦੁ ਤ ਕੁਰਮਾ ॥ ਆਪ ਨ ਖੋਲਾ ਆਪਿ ਦਰਤੀ ਜਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਰਨੈ ਪਾਰਨ ਦੂਜਾ ॥ ੨ ॥ ਜਥਾ ਜੇਦੁ ਤ ਪ੍ਰਕੁ ਕੇ ਦਲ ਪਨੀ ॥ ਤਥਾ ਧੰਪ
 ਮੁਕਤਿ ਕੁਰਿ ਸਕਉ ਗਨੀ ॥ ਜਥਾ ਏਕ ਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤ
 ਥਾ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਿਉ ਨ ਮਉਤਾਰਾ ॥ ਜਥਾ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਜਸ

ਗੁਇ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਗੁਇ॥ ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪ ਅਪਨੀ
 ਤਿਪੈ॥ ਤਬ ਕਢਨ ਨਿਰੁ ਕਢਨ ਕਤੁ ਰੈ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈ
 ਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਗੁ॥ ੨॥ ਅਧਿ ਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆ
 ਸਨ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਗੁਧਿ ਨਾਸਨ॥ ਜਬ ਪੁਰਨ ਕਰਤਾ ਪੁਰੁ ਸੇ
 ਇ॥ ਤਬ ਜਮਕੀਤਾ ਸਕਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ॥ ਜਬ ਅਧਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪੁਰੁ ਏ
 ਕਾ॥ ਤਬ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੁਛੁ ਤਲੇਖਾ॥ ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ
 ਅਗਾਧੇ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਯੁਕਉਨ ਧੀਪਨ ਧਾਧੇ॥ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ
 ਹੀ ਅਚਰਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ॥ ੩॥ ਜਿਹ ਨਿਰਮ
 ਲ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ॥ ਤਿਹ ਧਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹੁ ਕਿ ਆਧੇਤਾ॥ ਜਹ ਨਿਰੰਜ
 ਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਧਾਨ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ॥ ਜਹ
 ਸਰੂਪ ਕੇ ਧੁਲ ਜਗ ਵੀਸ॥ ਤਹ ਧੁਲ ਧਿਰੁ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸਾ॥ ਜਹ ਜੇਤਿ
 ਸਰੂਪਿ ਜੇਤਿ ਸੀਗਿ ਸਮਾਏ॥ ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਢਨੁ ਤਿਪਤਾਏ॥ ਕਰਨ
 ਕਰਾ ਕਢਨ ਕਰਨੈ ਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸਮਾਗੁ॥ ੪॥ ਜਬ ਅਪਨੀ
 ਸੇਭਾ ਆਪਨ ਸੀਗਿ ਧਨਾਈ॥ ਤਬ ਕਢਨ ਮਾਇਧਾਪ ਮਿਤੁ ਸੁਭਾਈ॥
 ਜਹ ਸਰਧਕ ਲਾ ਆਪ ਹਿਪਰਧੀਨ॥ ਤਹ ਧੇਰੁ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕਉ ਚੀਨਾ॥
 ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਚਿਰਿ ਧਾਰੈ॥ ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ

ਧੀਚਾਗੈ॥ ਜਹਆਪਨਉਚਆਪਨਆਪਿਨੇਗਾ॥ ਤਹਕਉਨਰਾਕੁਰਕਦਨ
 ਕਹੀਐਚੇਗਾ॥ ਧਿਸਮਨਧਿਸਮਰਹੇਧਿਸਮਾਂਦ॥ ਨਾਨਕਅਪਨੀਗਤਿ
 ਜਾਨਹਆਪਿ॥ ੫॥ ਜਹਅਛੁਲਅਛੁਰਅਕੁਦਸਮਾਇਆ॥ ਉਹ
 ਕਿਸਹਿਧਿਆਪਤਮਾਇਆ॥ ਆਪਸਕਉਆਪਰਿਆਦੇਸ॥ ਤਿਹੁਗੁਰੂ
 ਕਾਨਾਹੀਪਰੇਸ॥ ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭੁਗਵੰਤਾ॥ ਤਹਕਉਨਅਛਿਤ
 ਕਿਸਲਾਗੈਚਿੰਤਾ॥ ਜਹਆਪਨਆਪਆਪਿਪਤੀਆਗਾ॥ ਤਹਕਉਨ
 ਕਥੈਕਉਨਸੁਨਨੇਹਾਗਾ॥ ਧਰੁਧੇਅੰਤਉਚਤੇਉਚਾ॥ ਨਾਨਕਆਪਸਕਉ
 ਆਪਰਿਪਹੁਚਾ॥ ੬॥ ਜਹਆਪਿਰਚਿਓਪਰਪੰਠਅਕਾਗਾ॥ ਤਿਹੁਗੁਰੂਮ
 ਰਿਕੀਨੇਧਿਸਥਾਗਾ॥ ਆਪੁਪੁਨੁਤਹਗਾਈਕਹਾਵਤਾ॥ ਕਉਨਰਕਕਉਸ
 ਰਗਧੀਛਾਵਤਾ॥ ਆਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ ਹਉਮੈਮੈਹਰਮਭੈ
 ਭਾਗ॥ ਦੁਖਸੁਖਮਾਂਨਅਪਮਾਂਨ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਧਖਾਂਨ॥ ਆਪ
 ਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈ॥ ਖੇਲਸੀਕੇਚੈਤਉਨਾਨਕਏਕੈ॥ ੭॥ ਜਹਅਧਿ
 ਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿ॥ ਜਹਪਸਰੈਪਾਸਾਰਸੀਤਪਰਤਾਪਿ॥ ਦੁਹੁਪਾਖਾ
 ਕਾਆਪਰਿਧਨੀ॥ ਉਨਕੀਸੇਭਾਉਨਹੁਧਨੀ॥ ਆਪਰਿਕਉਤਕਕਰੈ
 ਅਨੰਦਚੇਜਾ॥ ਆਪਰਿਸਭੇਗਨਨਿਰਜੇਗਾ॥ ਸਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪ
 ਨਨਾਇਲਾਵੈ॥ ਸਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲੁਖਿਲਾਵੈ॥ ਧੇਸੁਮਾਰਅਗਨ

ਤਮਤੈਲੈ॥ ਸਿਉ ਬਲਾਵੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਖੈ ਲੈ॥ ੮॥ ੨੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ॥
 ਜੀਅ ਜੀਤ ਕੇ ਰਾਗੁ ਰਾਮਾ ਪੇਦਰ ਤਹਿ ਗਾਗਾ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕੇ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ
 ਕਹਾਇ ਸਟਾਗ॥ ੧॥ **ਅਸਟਮਾਦੀ॥** ਆਪਿ ਕਥੇ ਆਪਿ ਸੁਨੈ ਗ
 ਰੀ॥ ਅਪਹਿ ਦੇ ਕੁ ਅਪਿ ਹਿਸ ਬਾਗ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਸਿ
 ਸਾਇਉ ਪਾਏ॥ ਆਪਨੈ ਭਾਵੈ ਲਏ ਸਮਾਏ॥ ਤੁਮ ਤੇ
 ਭੰਨਨ ਹੋਰਿ ਛੁਹੈ॥ ਆਪਨ ਸੁਤਿ ਸਕੁ ਮਗਤੁ ਪ
 ਰੈ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੁਰਜੁ ਪਿਉ ਅਧਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਸਚ ਨਾ
 ਸੇਇ ਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਸਸੰਸਦ ਰਸ ਤਤਕਾ ਬੁਝਾ॥
 ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ॥ ੯॥ ਜੀਅ ਅਜੰਤ ਸਭਤਾ
 ਕੇ ਗਾਥਾ॥ ਵੀਨੁ ਦਾਇਆ ਲਾਅਨਾ ਬਕਨਾ ਬਾ॥ ਜੀ
 ਸਗਾ ਬੈਤਿ ਸਕੈ ਇਨ ਮਾਰੈ॥ ਸੇਸੁ ਆਜੀ ਸੁਖ ਨਹਿ
 ਸਾਰੈ॥ ਤਿਸੁ ਤਜੀ ਅਦਰ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ॥ ਸਕੁ ਸਿਰ ਦੇ ਕੁਨੈ
 ਰੰਮ ਨਹਾਇ॥ ਜੀਅ ਕੀਜੁ ਗਤਿ ਜਾ ਕੇ ਸਕੁ ਗਾਥੀ॥ ਅੰਤਰ
 ਦੁਹਰੀ ਜਾਨੁ ਸਾਥੀ॥ ਗੁਨ ਨਿਪਾਨੁ ਬੁਝੈ ਅੰਤੁ ਅਪਾਗ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਦਾ ਸਸਦਾ ਬੁਲਿ ਗਾਗਾ॥ ੧੦॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਹੋਇ ਆਲਾ

ਸਭਉ ਪਰੀਤ ਦਤ ਕਰ ਪਾਲਾ ॥ ਆਪ ਨੇ ਕਰਤ ਬੁਝਾਨੈ ਆ
 ਪਿ ॥ ਅੰਤਰਜਮ ਪਿਰੀਤਿ ਭੀ ਆਇ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੈ ਜਿ ਅਸ
 ਰੁਭਾਇ ॥ ਜੇ ਜੇਰ ਏਉ ਸੁਤਿ ਸਹੀ ਪਿਆਇ ॥ ਜਿ ਸਭਾ ਦੇਤਿ
 ਸਲ ਦੇਸੀ ਲਾਇ ॥ ਰੁਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਮੰਨ
 ਅੰਤਰੀਵੀ ਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਮਾਨੀ ਆ ॥ ਕਰਨੁ ਗਾਠੀ ਨਾਨਕਾਇ ਕਮ
 ਨੀ ਆ ॥ ੩ ॥ ਜਨ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏ ਕੋ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨਹੀ
 ਰਬੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਵ ਕਰਤਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੀ ਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ
 ਦਿਖਰਮ ਪਦ ਪਾਇ ॥ ਇਸ ਤੇਉ ਪਰੀਤ ਹਰਿ ਚੁੰਢਾਈ ॥ ਜ
 ਕੋ ਮਨਿ ਰੁਸਿ ਮਾਨੀ ਰੰਗਾਈ ॥ ਚੁੰਧਨ ਤੇਰੇ ਕੁਏ ਨਿਰਦੇਹ ॥
 ਅਨਿਦਿ ਨ ਪੁਜੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥ ਹਿਰ ਲੇ ਕਸਬ ਏ ਪਰਲੇ
 ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਰ ਆਪੀ ਮੇਲੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਪਸੰਗੀ
 ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪੁਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥
 ਗਮਨਾ ਮਤਤ ਕਰਹੁ ਏ ਚਾਰਾ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਤਿ
 ਪਾਰਾ ॥ ਅੰਬੁਤ ਬਚਨੁ ਕੀ ਕੇਹੁ ਨ ਗਾਇ ॥ ਪਾਨਤਰਨ ਕ

ਦਿਐ ਸੁਆਉ॥ ਆਠ ਪਗ ਪਭ ਪੇਖ ਹੁਨੇਗਾ॥ ਪਿਟੈ ਅ
 ਭੀ ਆਨੁ ਬਿਨੁ ਸੈ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹੀਰ ਦੇ ਬੁਝਾਵੇ
 ॥ ਮਨੁ ਇਛੁ ਨਾਨਕ ਕਠ ਲਪਾਵਹੁ॥ ੫॥ ਗਲਤੁ ਪਲਤੁ
 ਦੁਏਲੇ ਹੁਸਦਾਰੀ॥ ਗਾਮ ਨਾਮ ਅੰਤਰੀਉ ਧਾਰੀ॥ ਪ੍ਰੰ
 ਰੇਗਾਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦਿਖਿਆ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬੁਝੈ ਤਿਸੁ ਸਾਉ ਪ
 ਰੀਖਿਆ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹੁ ਲਿਖ ਲਯਾਇ॥ ਦੁ
 ਖਦਰ ਦੁਖ ਨ ਤੇਭਉ ਜਾਇ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਦਾ
 ਪਾਰੀ॥ ਦਰਗਾਹਿ ਬੁਝੈ ਬੇਪਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਏਕਾਟੇ ਕਰ
 ਧਰਮੁ ਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝਹਿ ਨ ਆਦਰੀ ਜਾਰੀ॥ ੬॥ ਤਿ
 ਸੇ ਤੇਰੇ ਕਰਗਵੇ ਜਾਇ॥ ਉਛਰੈ ਗਾਥਾ ਗਾਰਬੀ ਆਇ॥
 ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ॥ ਪੁਰਬਿ ਰਪਾਤੇ ਪ੍ਰਾ
 ਟਿਛੁਟੈ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰਗਾਥੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹਿ ਦੁਖਾ॥ ਨਾਮੁ ਜ
 ਪਤੁ ਮਨਿ ਹੋਵਤੁ ਸਬਾ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ॥
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁ ਚਨਗਾਰੁ॥ ਸਿਰਉ ਪਰੈ ਠਾ

ਛਾਗੁਰੁ ਸੁਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਬਾਰਜੁ ਪੁਰਾ॥ ੭॥ ਮਤਿ ਪੁਰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾਰੀ ਪ੍ਰਦਿ ਸਈ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੈ ਖਤੁ ਉਪਰਤ ਸਿਸ
 ਟੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾਰੇ ਅਨੁਪ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੰ
 ਦਰਗਿਰੁ ਪਾ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਦਾਨ॥ ਅੰਤਰ
 ਜਾ ਮਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬੁਝੈ ਸੁਹੇਤ ਨੀਹਾ
 ਲਾ॥ ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲਾ॥ ਅਮਰ ਕੁਏ ਅ
 ਮਰਾਪ ਦੁਪਾਇ ਆ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆ
 ਇਆ॥ ੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰੀ ਦੀਆ
 ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਭ੍ਰਿਸਾਸਾ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤਿ ਕੁ
 ਟਿਅ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੯॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਸੰ
 ਤ ਸੰਗੀ ਅੰਤਰਿ ਘੁਭੁਤੀ ਠਾ॥ ਨਾਮੁ ਪੁਕਾਰਾ ਲਾਗਾ ਮਦਿ
 ਠਾ॥ ਸਗਲ ਸਾਧਿਗਿ ਏਕ ਸੁਖੁ ਏ ਮਾਹਿ॥ ਅਨਿ
 ਕੰ ਗਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੁਕਾਰਾ ਨਾ
 ਮੁ॥ ਹੇ ਮਨੀ ਦਿਸ ਕਹੀ ਸੁਆਮੀ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਅੰ

ਨਗਦਤਗਨਾਦਾ॥ ਕਰਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜੁ ਬੀਸਮਾਦ
 ॥ ਤਿਨਿ ਰੇਖਿ ਆਜੀ ਸੁਆਧਿ ਰਿਖਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਰਿ
 ਸੁਜਨ ਸੇਧੀ ਪਾਏ॥ ੧॥ ਸੇ ਅੰਤਰੀ ਸੇ ਬਾਹਰੀ ਅਨੰਤਾ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਆਪਿ ਰਹੀ ਆਗੁ ਗਟੰਤਾ॥ ਪਰਨੀ ਪਾ
 ਆਕਾਸ ਪਾਇ ਆਲਾ॥ ਸਰਬੁ ਲੋਕ ਪੁਰਨੁ ਪੁਤਿ ਪਾ
 ਲਾ॥ ਬੁਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬੁ ਤਿਹੈ ਪਾਰਬੁ ਹਮਾ॥ ਜੇ ਸੀ ਅ
 ਗੀ ਆ ਤੇ ਸਾਰਗੁ॥ ਪਉਟ ਪਾਟੀ ਹੁੰ ਸੰਤਰੁ ਮਾਹਿ
 ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦੁਹਦੁ ਸੇ ਸਮਾਹੀ॥ ਤਿਸ ਤੇਰੀ ਨਨਕ ਰੇ
 ਠਾਉ॥ ਗੁਰਪੁ ਸਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਪਾਉ॥ ੨॥ ਬੇਦ ਪੁ
 ਗਨ ਸਿੰਘੁ ਤਿਸੀ ਦੇਸਾ॥ ਸੁਸੀ ਅਰੁ ਸੁਰਨ ਖੜ ਸੁਹਿ ਦੇ
 ਕਾ॥ ਗੁਟਿ ਪੁਤਰੁ ਸਭੁ ਕੇ ਹੁਲੇ॥ ਆਪਿ ਅਤੇ ਲ
 ਨਕ ਹੁਰੁ ਹੁਲੇ॥ ਸਰਬੁ ਕਲਾ ਕਰੀ ਖੇਲੇ ਖੇਲਾ॥ ਮੇਲਿ
 ਪਾਈ ਅੰਗਟੀ ਅਮੋਲਾ॥ ਸਰਬੁ ਜੇਤਿ ਮਹਿ ਜਾਨ
 ਜੇਤਿ॥ ਪਾਰਿ ਰਹੀ ਓ ਸੁਆ ਪਿਉ ਤਿ ਪੈਤਿ॥ ਗੁਰਪੁ

ਸਾਇਭੁਗਮਕਾਨਾਸਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬੀਸਾਸਾ॥੩
 ਸੰਤਜਨਾਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬੁਭੁਗਮਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੋਹਿਰ
 ਏਸਕਿਧਰਮਾ॥ ਸੰਤਜਨਾਸੁਨੀਸੁਭੁਬੁਚਨਾ॥ ਸਰਬ
 ਹੀਆਪਧਾਮਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ ਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸੁਰੂਪ
 ਵਿਗਰਹਤਾ॥ ਸਤਿਬੁਚਨਸਾਧੁਸਕਿਰਹਤਾ॥ ਜੇਜੇ
 ਏਸੇਈਸੁਖਮਾਨੇ॥ ਕਰਨਕਰਾਟਨਗਾਰਧੁਰੁਜਾਨੇ
 ॥ ਅੰਤਰਿਹੁਸੇਬੁਗਹਿਰੀਓਹਿ॥ ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਏਖਿ
 ਸਰੁਸੋਹੀ॥ ॥ ॥ ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿਤਿਸੁਪ
 ਕੁਸਗਲੀਉਤਪਤਿ॥ ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੋਬਿਸਥਾਗੁ॥
 ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਗੁ॥ ਅਨਿਕਕਲਾਲਖੀਨਹਜਾਇ
 ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ ਕਦਨਨਿਕਟਿਕਦ
 ਨਕਹੀਅੰਦੁਹਿ॥ ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਰਹੀਆਕੁਰਪੁ
 ਰੀ॥ ਅੰਤਰੇਗਤਿਜਿਸੁਆਪਿਜਨਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁ

ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ॥੫॥ ਸਰ ਬੁਝੁ ਤ ਆਪਿ ਦਰ ਤਾਗ॥
 ਸਰ ਬੁਝੈ ਨ ਆਪਿ ਯੋਧ ਨ ਗਾਗ॥ ਸਗਲ ਸਮਗਰਿ ਜਾ ਕਾ
 ਤਸਾ॥ ਆਪ ਨ ਜੁ ਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ॥ ਆਦ ਨ ਜਾਨੁ ਇ
 ਕੁ ਥੇਲੁ ਬੁਨਾਇਆ॥ ਆਖੀ ਆਕਾਰੀ ਵੀ ਨੀ ਆਇ
 ਆ॥ ਸਰੁ ਕੈ ਮਾਪਿ ਅਲਿਪ ਤੇਰੇ॥ ਜੇ ਕੇ ਛੁਕਰੀ ਟਾ
 ਸੁ ਆਪੈ ਕਰੇ॥ ਆਖੀ ਆ ਆ ਟੈ ਆਗੀ ਆਜਾਇ॥
 ਨਾਨਕ ਜਾਗਾ ਟੈ ਤਲੈ ਸਮਾਇ॥੬॥ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁਨਾ
 ਹੀ ਬੁਝਾ॥ ਓਹੈ ਕਰਹੁ ਕਿਨੈ ਕ ਛੁਕਰਾ॥ ਆਪਿ ਬੁਨਾ ਕਰ
 ਤੁਝਿ ਅਤਿ ਨੀਰੀ॥ ਆਪਿ ਜਾਨੈ ਆਪ ਨੇਜੀ ਵੀ॥ ਆ
 ਪਿ ਸਾਚੁ ਪਾਰਿ ਸਰੁ ਸਾਚੁ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪ ਨ ਸੰਧੀ ਰ
 ਚਾ॥ ਤਾਰੀ ਗਤਿ ਪਿਤਿ ਕਰੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਦੁਸਰੇ ਹੋਇ ਤ ਸੇ
 ਧੀ ਪਾਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀ ਆਸੁ ਧਰੁ ਧਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਿਉ ਸਨੁ॥੭॥ ਜੇ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ॥

ਆਖਿ ਮਿਲਦਿ ਲੇਖੁ ਮੇਰਿ ॥ ਓਹੁ ਧਨੁ ਦੇਤੁ ਕਲੰਕੁ
 ਤੁਪਤਿ ਦੇਤੁ ॥ ਜੀ ਦਨੁ ਮੰਕਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦੇਰੁ ਗੁਣੁ ਦੇਤੁ ॥ ਧੰ
 ਨੁ ਪੰਨੁ ਪੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿ ਸੁਖੁ ਮਾਇ ਸੁਖੁ ਜਗ
 ਤੁਤਗਇਆ ॥ ਜਨੁ ਆਯੁ ਕਾਇ ਹੈ ਸੁਆਤਿ ॥ ਜਨੁ
 ਕੇ ਸੰਗਿ ਉਤਿ ਆਇਆ ॥ ਆਖਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ
 ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਤਿ ਸੁਜਨੁ ਕਉ ਸਦਾ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ॥ ੮੭
 ॥ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰੁ ਪੂਰੁ ਆਗਾਪਿ ਆਪੂਰੁ ਜਾਕਾ ਨਾ
 ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਣੁ ਗਾਉ ॥ ੯੧ ॥ ਅ
 ਸਹ ਪਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰੁ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪ ਦੇਸਾ ॥ ਪੂਰੁ ਬੁ
 ਹਮਨਿ ਕਹੀ ਕਰੀ ਧੇਖਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿ ਮਗੁ ਗੋਬਿੰਦ
 ॥ ਮਨੁ ਅੰਤੁ ਨ ਕੀਉ ਤਰੈ ਉਦਾ ॥ ਆਸ ਅਨਿਤੁ ਤੁ
 ਆਗੁ ਤਰੰਗਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਧੀ ਮਨੁ ਮੰਗਾ ॥ ਆਪ
 ਛੋਡਿ ਬੁਨਤਿ ਕਰਗੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗੁ ਤਰਗੁ

ਹਰਿਧਨ ਕੇ ਕੁਰੀਲੇ ਹੁਰੇ ਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਸ ਮਸਕਾ
 ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਖੇਮ ਰਸ ਲਸ ਰਸ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜੁ ਪਰ
 ਮਾਨੰਦਾ ॥ ਨਰ ਕਨਿ ਦਾਹਿ ਉਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦੁ ਅ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤੁ ਤਦੁ ਨਾਗਾਇਕੁ ਏਕਾ ॥ ਏਕੁ
 ਏਕੁ ਰੂਪੁ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗੁ ਅਨੇਕਾ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਦਰਦੁ
 ਨ ਦਇਆ ਲਾ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੁਰਨ ਰਿਹ ਪਾਲਾ ॥ ਸਿ
 ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ ਕਾਇ
 ਜੇ ਆਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤਮ ਰਸ ਲੇਖ ਸਾਧ ਕੇ ਬੁਝਨਾ ॥ ਅਮ
 ਲੀ ਚਲਾ ਲਹਿ ਰੁਤਨਾ ॥ ਸਨਤ ਕਾ ਮਾਦਤੁ ਤਉ ਧਾਰ
 ॥ ਆਖਿ ਤਰੇ ਲੇ ਕਹਨਿ ਸਤਾਗਾ ॥ ਸਠ ਲਜਿ ਦਨੁ ਸ
 ਠ ਲਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਾ ਕੇ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਜੇ
 ਸ ਬੁਝੁ ਅਨਾਹਦੁ ਦਾਜੇ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪਰ
 ਗਾਜੇ ॥ ਅਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਰਿ ਤੁਰੇ ਮਾਥੇ ॥ ਸੁਨ ਕਉ
 ਪਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥੇ ॥ ੩ ॥ ਸਰਨਿ ਜੇ ਗੁਸਨਿ ਸਰਨਿ ਆ

ੴ॥ ਕਰੀ ਕਰਿ ਪਾਪੁ ਭੁਖਾ ਪਿਲਾਏ॥॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੁਝੈ ੯੭
 ਕੁਏ ਸੁਰੇਨ॥॥ ਅਮਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਲੈਨ॥॥ ਸੁਖ
 ਸੰਨ ਕੁਏ ਗੁਰੁ ਦੇਵ॥॥ ਪੁਰਨਾਮੁ ਮੇਵ ਕਰੀ ਮੇਵ॥॥ ਆ
 ਲਜੰਜਾ ਲਭਿ ਕਾਰ ਤੇਰੁ ਹਤੇ॥॥ ਗਾਮਨਾਮੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕੁ
 ਹਤੇ॥॥ ਕਰੀ ਪੁਸਾਦੁ ਹਇ ਆਪੁ ਕੁਧਾਰੀ॥॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਕੁਹਿ ਖੋਪਗਮਾਰੀ॥॥॥॥ ਪੁਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੇਤ
 ਮਿਤਾ॥॥ ਸਾਦਧਾਨੁ ਦੇਵਾਗੀ ਚੀਤਾ॥॥ ਸੁਖ ਮਨਿ ਮਯ
 ਗੰਢਿ ਦਗੁ ਨਨਾਮਾ॥॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹੁ ਮੈ ਸੁਰੇ ਤਨਿ ਪਾਨਾ॥॥ ਸੁ
 ਹੁਇ ਛਾਤਾਰੀ ਪੁਰਨਾਮੁ ਹਇ॥॥ ਪੁਸਾਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪੁਗਟੁ ਮੁ
 ਰੁਲੇਇ॥॥ ਸੁਰੇ ਤੇ ਉਚੁ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ॥॥ ਕੁਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇ
 ਆਦਨਾਗਾਨੁ॥॥ ਗੁਰਿ ਪਨੁ ਖਾਟੀ ਚਲੈ ਜਨੁ ਮੇਇ॥॥ ਨਾਨਕ
 ਕਸੀ ਸਰੀ ਪਗਾਪਤਿ ਹਇ॥॥॥॥ ਖੇਮ ਸੰਤੁ ਭੋਇ ਨ ਦਨਿ ਹੁ
 ॥॥ ਕੁਧਿ ਗੀਅਨਿ ਸਰਹੁ ਤਹੁ ਮੇਧਿ॥॥ ਕੁਇ ਆਤੁ ਪੁਸ
 ਗਪੁ ਕੁਧਿ ਆਨੁ॥॥ ਗੀਅਨੁ ਸਰੇ ਸਟੁ ਉਤੁ ਮਾਇ ਸਨ

ਅਰੰਗਾਹਿਨਸੈਭੈਰਮਾ॥ਸਾਧਨਾਮਨਿਰਮਲਤਾ
ਵੇਕਰਮਾ॥ਸਰੁਤੇਉਚਤਾਰੀਸੋਭਾਭੁਨੀ॥ਨਾਨਕ
ਹਿਗੁਨਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ॥੮॥੨੪॥੧੧॥੨॥

ੴ
ਸਤਿਗੁਰ
ਪਸਾਦੀ॥
ਆਸਾਹੀਦਾਸ
ਲਵਾਨਾਲਿਮਹਲ
੧॥੮੨੨॥ਆਸਗੁਰੀਕੀ
ਸਲੋਕਾਮ:੧॥ਬਿਲਿਗਾਰੀਗੁ
ਰਆਪਣੇਉਓਗਾਨੀਸਦਿਦਾਰ
ਸੀਨੀਮਾਸੁਮਤੇਦੇਦਤੇਵੀਏਕਰਤਨ
ਲਾਗੀਗੁਰਾ॥੧॥ਮ:੨॥ਮੇਸਉਚਦਾਗਿ

ਵੀ ਸੁਰਸ ਚ ਨੀ ਹਜਾਗ ॥ ਵੇ ਤੇ ਚਾਨ ਟਰੀ ਵਿ ਅਧੁ
 ਹਰਿ ਨ ਪੋਰ ਅੰਧਾਗ ॥ ੨ ॥ ੫:੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨ ਚੇ ਤੀ
 ਸਨਿਆਪ ਹੁ ਸੁਚੇਤਾ ॥ ਛੋਟੇ ਤਿਲ ਬੁਧਾਨ ਜਿਉ ਸੁੰਦੇ
 ਅੰਦਰੀ ਖੇਤਾ ॥ ਖੇਤੇ ਅੰਦਰੀ ਛੋਟੀ ਆਕੁ ਨਾਨਕ ਸਹਿ
 ਨਾਹੁ ॥ ਫਲ ਅੰਗੇ ਫਲ ਅੰਗੀ ਬੁਧ ਜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਉ
 ਸੁਆਹ ॥ ੩ ॥ ਪਰਿ ਜਪ ॥ ਆਪੀ ਨੁ ਅਪੁ ਸਾਜਿ ਉਆ
 ਪੀ ਨਰ ਚੇ ਦੇ ਨਾਉ ॥ ਹੁ ਪਾਕਿ ਦਰਤੀ ਸਾਜੀ ਅੰਗ
 ਰਿਆ ਸੁਰ ਤੇ ਚਾਉ ॥ ਦਾਤਾ ਕੁਰਤਾ ਆਪਿ ਤੁ ਤਸਿ
 ਦੇਵੀ ਕਰੀ ਪਸਾਉ ॥ ਤੁਜਾ ਟੇ ਦੇ ਸਰ ਸੇ ਦੇ ਨ ਸ
 ਹਿ ਜੇ ਦੁਕ ਦਾਉ ॥ ਕਰੀ ਅਸਟ ਤਿਠੇ ਠਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਲ
 ਕਾ ॥ ੨ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡੁ ਸਚੇ ਬੁਧ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ
 ਅਸਚੇ ਆਕਾਗ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਨੇ ਸਰਬੁ ਬੁਧਿ
 ਗ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰ ਸਚਾ ਦੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰੇ
 ਹੁਕਮ ਸਚਾ ਫਰਮਾਣ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮ ਸਚਾ

ਨੀ ਸਾਣਾ ॥ ਸਚੇ ਤਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੈ ॥ ਸਚੇ ਸ
 ਰਿਤਾਂ ਏ ਸਚੇ ਸਚੇ ਜੋਗ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫ ਤਿਸਚੀ ਸ
 ਨਾਹ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਬਦਰ ਤਿਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ
 ਧਿਆਇਨ ਸਚਾ ॥ ਜੇ ਮਰਿ ਜੰ ਐ ਸਕ ਚੁਨਿ ਕਚਾ ॥ ੧ ॥
 ੨ ॥ ਵਡੀ ਵਡੇ ਆਈ ਆਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵ
 ਡੇ ਆਈ ਜਾਨਿ ਹੋਲ ਬਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੇ ਆਈ ਜਾਨ
 ਅਲਾਉ ॥ ਵਡੇ ਆਈ ਬੁਝੈ ਸਚਿ ਕਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡੇ
 ਆਈ ਜਾਪੁ ਫਿਨ ਦਾਤਿ ॥ ਵਡੀ ਵਡੇ ਆਈ ਜਾ ਆ
 ਪੇ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ ਕੀਤਾ ਕੂਰ
 ਟਾ ਸਰ ਬੁਰਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਇਹੁ ਜਗ ਸਚੇ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠ
 ਜੀ ਸਚੇ ਕਾਇਉ ਦਾਸਾ ॥ ਇਕੁ ਨਾਹੁ ਕਮ ਸਮਾਇ ਲ ਏ
 ਕਨਾਹੁ ਕਮੇ ਕਰੈ ਦਾਸਾ ॥ ਇਕੁ ਨਾਹੁ ਟੈ ਕਹਿ ਲ ਏ
 ਕਨਾ ਮਾਇ ਆਇਉ ਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਏਦਿਉ ਆਪਿਨ ਮਾ
 ਪਈ ਜਿਕਿ ਸੈ ਆਣੈ ਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਣੀ

ਐਸਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸਾ ॥੩॥ ਮਉਤੁ ॥ ਨਨਕ
 ਜੀ ਅਉਧਾਇ ਕੇ ਲਿਖਿ ਨਾਦੈ ਪਰਮ ਬਗਲਿ ਆ ॥੪॥ ਓ
 ਥੈ ਸਚੇ ਗੀਸਉ ਨਿਚੁ ਜੇ ਚਉਦਿ ਵਖਿ ਕਚੇ ਜਮੁ ਮਾਇਆ
 ॥ ਬਾਉਨੁ ਪਾਇ ਨਿਕੁ ਜੀ ਆਰਮੁ ਗਵਾਲੈ ਦਿਸੈ ਚਾਇ
 ਆ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਇਰ ਤੇ ਸੇਜੀ ਟਿਗਏ ਗਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਠਗਿ
 ਵਾਲਿ ਆ ॥ ਲਿਖਿ ਨਾਦੈ ਪਰਮ ਬਗਲਿ ਆ ॥੫॥
 ਸਲੋਕ ॥੬॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਨਾਦੁ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਦੁਹੁ ॥ ਦਿਸ
 ਮਾਦੁ ਜੀ ਅਦਿਸ ਮਾਦੁ ਭੁਹੁ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਰੁਪੁ ਦਿਸ ਮਾ
 ਦੁ ਰੰਗੁ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਠਿਰੀ ਜੰਤਾ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਪਉ
 ਦੁ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਪਾਟੀ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਬੇਤੁੰਦੁ
 ਤਾਟੀ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਪਰਤੀ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਪਾਟੀ ॥ ਦਿਸ
 ਮਾਦੁ ਸਾਹਿਲ ਗੀਪਾਟੀ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਸੰਜੇ ਗੁਟਿਸ
 ਮਾਦੁ ਦਿਜੇ ਗਾ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਰੁਪੁ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਭੁਹੁ ॥
 ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਮੰਛਿ ਤੇ ਦਿਸ ਮਾਦੁ ਸਾਲਾਗ ॥ ਦਿਸ ਮਾਦੁ

ਦਾਗੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲਿ ਪਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਕਰ
 ਕੀਰਤ ਦਾਇ ॥ ਐਹੀ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਮਾਮੁ ਪਾਇਆ
 ॥ ਥਾਉਨੋ ਦੀਪਤਿ ਦੀਪੁ ਟਿਸੁ ਟਿਸੁ ਐਕੈ ਆਗੁ
 ਆਇਆ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨੁ ਮਗੁ ਦਾਇਆ ॥
 ॥ ਸੋਚ ॥ ਭੈਦਿ ਪਤਿ ਟੁਟੁ ਦੂਰੇ ਸੁਦੁ ਦਾਇ ॥
 ਦਿਉ ਚਲੀ ਸੁਖਦਰੀ ਆਇ ॥ ਭੈਦਿ ਅਗਨੁ
 ਕਛਹਿ ਦੇਗਾਗ ॥ ਭੈਦਿ ਏਧਰ ਤੀਰੁ ਵੀਗਾਰੀ ॥ ਭੈਦਿ
 ਚਿਉ ਟੁਟੁ ਮਿਰਗਾਰੀ ॥ ਭੈਦਿ ਚਿਉ ਜਾਧਰੁ ਮੁ
 ਆਰੀ ॥ ਭੈਦਿ ਸੁਗਜੁ ਭੈਦਿ ਚੰਦੁ ॥ ਕਰੁ ਕਰੁ ਜੁ
 ਚਲੁ ਤਨੁ ਅੰਤੁ ॥ ਭੈਦਿ ਚਿਉ ਧਰੁ ਧਰੁ ਧਰੁ ਨਾਥਾ ॥
 ਦਿਉ ਆਗੁ ਟੇ ਆਕਾਸੁ ॥ ਭੈਦਿ ਚਿਉ ਧਰੁ ਧਰੁ ਧਰੁ
 ਸੁਗ ॥ ਭੈਦਿ ਚਿਉ ਆਗੁ ਆਗੁ ਪੁਗ ॥ ਸਗਲਿ ਆ
 ਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ਆਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰ
 ਕਾਰੁ ਸਚੁ ਦੇਵ ॥ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਕਾਰੁ

ਹੀ ਕੇਤੇ ਅਮਰ ਦਾਲਾ ॥ ਕੇਤੀ ਆਰੰਭ ਕਰ ਗਈ ਆ
 ਕੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਚਾਰਾ ॥ ਕੇਤੇ ਨਚਰੀ ਮੰਗ ਤੋਗੀ ਸਿਖਿ ਆਇ
 ਪੁਰੀਤਾਲਾ ॥ ਬੁਝਾਰੀ ਬੁਝਾਰ ਮਾਰਿਆ ਵਿਕਰਣੀ
 ਬੁਝਾਰਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗਾਯੇ ਗਈ ਆ ਬੁਲਾਇ ਆਲ
 ਪਤਾਲਾ ॥ ਲਖਾਵਿ ਆਕੇ ਮੰਦਰੁ ਲਖਾਵਿ ਆ
 ਕੇ ਗਗਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈ ਅਗਨਿ ਨ ਕਾਸੇ ਤਨੁ ਹੋਵ
 ਰਿ ਛਾਗਾ ॥ ਗੀ ਆਨ ਨਗਲੀ ਚੁਟੀ ਐ ਕਥਨਾ ਕ
 ਰਜਾ ਸਾਰਾ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਐ ਹਰਿ ਹਿਰ
 ਮਤਿ ਹਰੁ ਮਖ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਸ
 ਆਪਣੀ ਤਾਨ ਦਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਆਗਾ ॥ ਏਹੁ ਜੀਉ
 ਬਹੁ ਤੇਜ ਨ ਮਭਰਾ ਮਿ ਆਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬੁ ਦਸੁ ਲਾਇ
 ਆਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇਟੁ ਦੁਹਾਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਸਰ੍ਵ ਸੁਇ ਆਗੁ
 ਲਿਖ ਸਾਇ ਆਗਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਐ ਸਚ ਪਾਇ
 ਆਜਿ ਨਿਹਿ ਚਰੁ ਆਪਗਾਵਾਇ ਆਗਾ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸ

ਚੁਭੁਤਾਇਆ॥॥॥ ਸਲੋਕਮ:॥॥ ਅਪਨਾ ਆਸ ਕਰੇ
ਪਾਇਆ ਪਹਰ ਕੰਨੁ ਗੋਪਾਲ॥ ਗਾਹਟੇ ਪਉਟੁ ਪਾਟੇ
ਭੁਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਅਵਤਾਰ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਆ
ਲੁਧਨੁ ਦਰਤੁ ਹੀ ਸੰਗੁ ਭੁਜੰਗਾ ਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਮੈ ਗੀਅ
ਨੁ ਦਿਗੁ ਹੀ ਧਾਇ ਗਇਆ ਜਮ ਕਾ ਲਾ॥॥੧॥੫:੧॥ ਦਾ
ਇਨਿ ਚਲੇ ਨ ਚ ਨਿਗਾ॥ ਪੈਗਲਾਇ ਨਿਛੋਰ ਨਿਸਿਰਾ॥
ਉਤੁ ਉਤਿਗਾ ਦਾ ਵਾਟੇ ਪਾਇ॥ ਦੇਖੈ ਲੋਕ ਸੇ ਘਰਿ ਜ
ਇ॥ ਰੋਟੀ ਆਕਾਰ ਦਿਯੁ ਰਹਿਤਾ ਲਾ॥ ਆਪ ਪਛਾਤੀ
ਧਰਤੀ ਨਾਇ॥ ਗਾਹ ਨਿਗੋਪੀ ਆਗਾ ਦੁਨਿ ਕਾਨ॥ ਗਾਹ
ਨਿਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਗਾਮਾ॥ ਨਿਗੁ ਉਨਿ ਰੰਕਾਰ ਸਚਨਾ ਸਾ॥
ਜਾਕਾਰੀ ਆਸ ਗਲ ਜਗਨ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ ਕਰਮਿ ਚ
ਜਾਉ॥ ਉਨੀ ਰੋਟਿ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ॥ ਸਿਖ ਮਿਸਿ ਖਿਅ
ਗਾਹ ਦੀ ਚਾਉ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਪਾਏ ਪਾਉ॥ ਕੇਲ
ਚਰ ਪਾਓ ਕੀ ਚਕਾ॥ ਬਲਵਿਰਲ ਬਹੁਤ ਅਨੰਤ॥ ੯

ਟੁਮਾਧਾਟੀਆ ਅਨਗਾਗ ॥ ਪੰਥੀ ਕੁਉਰੀਆਲੇ
 ਨਿਨਸਾਗ ॥ ਸੁਅੰਚਾਜਿ ਭੁਟਾਈ ਅਗਿਜੰਤਾ ॥ ਨਾਨ
 ਕੁਉਰੀਏ ਅੰਗਾਟ ਤਨਅੰਤਾ ॥ ਭੁੰਧਨ ਭੁੰਧਿ ਭੁਟਾਏ
 ਸੇਇ ॥ ਪਇਅੰਕੁਰਤਿ ਨਚੇ ਸਕਰੇਇ ॥ ਨਾਉਨਚਿ
 ਹਸਰਿਚ ਲਹਿਸੇਰੇ ॥ ਭਿਉਨਜਾਂਗੀ ਸਿਧਨਗੇਇ ॥
 ਨਚਟਕੁਦਟਪਨਕਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਪਨਿਕੁਉ
 ਤਿਨਾਮੰਨਿਕੁਉ ॥ ੫੫੫ ॥ ਨਾਉਤੇਗਾਨਿਰੰਕਾਰੁਗੇਨ
 ਏਲਹਿਅੰਨਰੰਨਜਾਈਅੰ ॥ ਜਾਉਇਭੁਸਕੁਤਿਸ
 ਦਦੇਖਜੈਆਧਿਗਦਾਈਅੰ ॥ ਜੇਲੇਨੂੰਚੰਗਾਅ
 ਪਟਕਾਰਿਧੰਨੁਨਿਉਸਦਾਈਅੰ ॥ ਜੇਜਰਵਾਨ
 ਪਗਰੇਜਰੁਦੇਸਕਰੇਈਆਈਅੰ ॥ ਕੇਗੇਨਕੁਰ
 ਅੰਪਾਈਅੰ ॥ ੫੫੫ ॥ ਮਲਕ ॥ ਮ: ੭ ॥ ਅਸਲਮਾਨਾਸਿਫ
 ਤਿਸਰੀਅਤਿ ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਰਗਰਿਰੂਚਿਗਾਗੁੰਦੇਸੇਜਿਪ
 ਵਹਿਦਿਉਰੁਈਦੇਪਟਕਉਦੀਦਾਰੁ ॥ ਗਿਦੁਸਲਾਜੀ

ਸਲਾਹ॥ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪ ਅਪਾਰ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਦੀ ਅਰਚਾ
ਪੂਜਾ ਅਗਰਦਾ ਸੁਬਹੁ ਕਾਰ॥ ਜੋਗੀ ਸੁਨਿ ਧਿਆਵੀ ਜੋ
ਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮ ਕਰਤਾਰ॥ ਸੁਖ ਅਮਰ ਤੇ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ
ਦੇ ਆਕਾ ਅਕਾਰ॥ ਸਤੀ ਆਮਨ ਸੰਤ ਪਉ ਪਜੇ ਦੇਵੇ
ਦੀ ਚਾਰੀ॥ ਦੇਵੇ ਅੰਗੀ ਸਹ ਸਾਗੁ ਟਾਸੇ ਭਰੇ ਸਾਗੁ॥
ਚਰਾ ਜਾਗ ਤੇ ਕੁੜਿ ਆਗਾ ਖਾਢਾ ਦੇਵਾਰ॥ ਦਿਖੈ ਹੋਵੇ ਆ
ਦਿ ਚਲੀ ਅਥੇ ਥਾਉ ਤਿਨ ਭਿਕਾਈ ਕਾਰ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ
ਆਪੁਰੀ ਆਲੇ ਆ ਆਕਾਰ ਅਕਾਰ॥ ਤਿਨਿ ਜੀ ਆਖ
ਰਿ ਸਤੁ ਜੇ ਜਾਣੀ ਤਿਨ ਭਿਤੇ ਸਾਗ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਗਤਾ ਭੁਖ
ਸਲਾਹਿ ਟਸ ਉਨਾ ਅਧਾਰੀ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੀ ਹਰੀ
ਨਗਤੀ ਗਾਣੇ ਤਿ ਆਪਾ ਛਾਰ॥ ੫੯॥ ਮੇਰੀ ਪਸਲ ਆ
ਨ ਕੀ ਧੋੜੈ ਪਈ ਰਾਮਿ ਗਾਰ॥ ਅਤਿ ਕੁਝ ਤੇ ਇਟਾ ਕੀ ਆ
ਜਲ ਦੀ ਕਰੋ ਪਕਾਰ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਹੋਵੇ ਪੁਜੀ ਹੋਵੇ
ਜੇ ਪਦੀ ਅੰਗਿ ਆਗ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤੇ ਕਾਰੁ ਟਕਰੀ ਅ

ਸੇ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਾਇਓ
 ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਚਿ ਆਪੁ ਰ
 ਖਿਉ ਨ ਕਰਿ ਪਰਗਟਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਏ
 ਅੰਸੁ ਦਾਖੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਦਿਚੁ ਮੁਖੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਉਤ ਅੰਦੇ
 ਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾ
 ਤਾਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ ੧॥ ਹਉ ਦਿਉ ਆਇ ਹਉ ਦਿਉ ਰਿਗ
 ਇਆ॥ ਹਉ ਭੁੰਮਿ ਆਹਉ ਦਿਉ ਮੁਆ॥ ਹਉ ਦਿਉ ਦਿਤਾ ਹਉ ਦਿ
 ਲਾਇਆ॥ ਹਉ ਦਿਉ ਰਿਖਇ ਆਹਉ ਦਿਉ ਗਇਆ॥ ਸਾਚੇ
 ਆਰਕੁ ਪ੍ਰੀਤ ਆਗੁ॥ ਹਉ ਦਿਉ ਚਪਾਪੁ ਪੁੰਨ ਦੀਚਾਗੁ॥ ਹਉ ਦਿ
 ਓ ਨਰਕਿ ਸੁਗੰ ਅਵਤਾਰੁ॥ ਹਉ ਦਿਉ ਹੋ ਮੈ ਹਉ ਦਿਉ ਚਿੰਤੈ
 ਹਉ ਦਿਉ ਰੁਗੰ ਅੰਗਉ ਦਿਉ ਧੇਰੈ॥ ਹਉ ਦਿਉ ਜਾਤੀ ਜੀਨ ਸੀ
 ਦੈ॥ ਹਉ ਦਿਉ ਮੁਖੁ ਹਉ ਦਿਉ ਸਿ ਆਣਾ॥ ਮੇਘ ਆਰ
 ਤ ਕੀ ਸਾਹ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਹਉ ਦਿਉ ਮਾਇਆ ਹਉ ਦਿਉ ਰੁ
 ਇਆ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜ ਤਉ ਪਾਇਆ॥ ਹਉ ਮੈ ਕਰੈ

ਹਉ ਦਿ
 ਓ॥

ਤਾਦੁਸੁਦੈ॥ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁ ਟਕਾ ਕਾ ਬਿਕ ਬਿਲੁਦੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਰਮੀ ਲਿਖੀ ਅਲੇਖਾ॥ ਜੇਗਾ ਦੇਖੀ ਤੇਗਾ ਦੇਖੁ॥ ੧॥ ੫੫॥ ਗਉ
 ਮੈ ਦੇਗਾ ਜਾਤੀ ਜੇਹਉ ਤਿਸੇ ਕਰਮ ਕਰਮਾਸੀ॥ ਗਉ ਮੈ ਦੇਈ ਰੁਧਨਾ
 ਠਿਰੀ ਠਿਰੀ ਜੇਨੀ ਪਾਸੀ॥ ਗਉ ਮੈ ਕੀ ਬਹੁਤਿ ਪਾਜੈ ਪ੍ਰਤਿ ਮੰਜ ਮਿਦਿ
 ਹੁਜਾਰੀ॥ ਗਉ ਮੈ ਦੇਹੁ ਹਰਮੀ ਪਦਿ ਅੰਗਿ ਰਾਤਿ ਠਿਰੀ॥ ਗਉ
 ਮੈ ਦੇਹੁ ਪਰਗਾਹੈ ਦਾਰੂ ਰੀਇਸੁ ਪਾਸੀ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆ
 ਪਣੀ ਤਾਗੁ ਮਸਹੁ ਦੁਕਾਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਸੁਟਹੁ ਸੁਨਹੁ
 ਤਸੀ ਮੀਦ ਕਾਸੀ॥ ੨॥ ੫੬॥ ਸੇਵੁ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀ
 ਜੀਨਾ ਸਚੁ ਸਾਧਿ ਆਇਆ॥ ਓਨੀ ਮੈ ਪੈਰੁ ਲਾ
 ਖਿਉ ਕਰੀ ਸੁਕੁ ਤਪਸੁ ਕਰਮਾਇਆ॥ ਓਨੀ ਦੁਨੀ ਅਤਿ
 ਤੇਰੁ ਪਨਾ ਅਨਿਪਾਟੀ ਬੰਨਾ ਪਾਇਆ॥ ਤੁਰੁ ਪਸੀ
 ਸਾ ਅਗਲਾਨੇ ਤੇਰੁ ਚਰਨੁ ਸੁਦਾਇਆ॥ ੩॥ ੫੭॥
 ਆਦੀ ਦਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੫੮॥ ੫੯॥ ਪਰਖਾ
 ਰਖਾ ਤੀਰਥਾ ਤਟਾ ਮੇਧਾ ਥੇਤੁ ਗਾਈ ਪਾਲੇ ਆਖੇ

ਛਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਦਰੁਰੇ ਭਾਂਗ ॥ ਅੰਤੁ ਜਜੇ ਰਜ ਉਤਰੁ ਜਾਂ ਘਾ
 ਲੀ ਸੇਤ ਜਾਂਗ ॥ ਸੋ ਮੇਰੀ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਗੋਂ ਖੰਡਾਂ
 ਗ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾ ਲੈ ਸਰਨਾਗ ॥ ਜਿਨ ਕ
 ਰਤੈ ਕੁਰੁਟਾ ਕੀ ਆਉਂਤਾ ਰਿਕਰਟੀ ਤਾਗ ॥ ਸੇ ਕਰਤਾ
 ਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਉਪਾਇ ਆਜਗ ॥ ਤਿਸ ਜੋਗੀ ਸੁ ਅਭੁਤ
 ਤਿਸ ਤਿਸ ਦੀ ਗਾਣ ਅਰੁਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬੀਨ ਕ
 ਆਟੀ ਕਾਰਿ ਆਤਗ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਲਖ ਨੇ ਕੀ ਆਂ ਚੁੰਗੀ ਅ
 ਈ ਆਲਖ ਖੰਨਾ ਪਰਦਾਟਾ ॥ ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਤੀ ਰਬਾਂ
 ਜਜੇ ਗਢੇ ਗਾਟਾ ॥ ਲਖ ਸੁਰਤ ਟਪੈ ਗਰਮ ਟਰਟ ਮਰੀ
 ਢੁਟੀ ਪਰਾਟਾ ॥ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖਾਗੀ ਆਨਖਿ ਆਨ
 ਪੜੀ ਅਰੀ ਪਾਠ ਪਰਾਟਾ ॥ ਜਿਨ ਕਰਤੈ ਕੁਰੁਟਾ ਕੀ ਆ
 ਲਿਖਿ ਆ ਆਦ ਟਜਾਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀ ਮੇਰਿ ਅ
 ਕਰਮ ਸਚਾਨੀ ਸਾਟਾ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ
 ਏ ਕਰੁ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੇ ਦਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੇ ਦੁਖ

ਤਿਸਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾਤਿ ਨੀ ਸਦਿ ਰਮਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰੈ ਸਚੁ ਦਸਾਇਆ
॥ ਅਗਥ ਸਚੁ ਜਾਣਨੀ ਮਨੁ ਸਾਖੀ ਜਨੁ ਅਗੁ ਦਾਇਆ
॥ ਦਿਖਿ ਦਨੀ ਆਗੇ ਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ੨: ੧ ॥
ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਲਹੀ ਅਗੈ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਅਗੈ ਸਾਧਾ
ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਬੁਝੀ ਪਾਈ ਅਗੈ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਅਗੈ ਪਾਤਿ
॥ ਪਾਤਿ ਅਗੈ ਜੇ ਤੇ ਬੁਝੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਪਾਤਿ ਅਗੈ ਜੇ ਤੇ ਮਾਸੁ
॥ ਪਾਤਿ ਅਗੈ ਜੇ ਤੇ ਆਗੁ ਜਾ ਪਾਤਿ ਅਗੈ ਜੇ ਤੇ ਸਾਸੁ ॥ ੯ ॥
ਨਕਲੈ ਯੈ ਦਿ ਰਗਲੁ ਗੁਰੁ ਤਿਸੁ ਪੁਖਟਾ ਦਾਖਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥
੧ ॥ ਨਿਖਿਲਿ ਮਿਪਤਿ ਆਤੇ ਤਾ ਕੁਝੁ ਆ ॥ ਬੁਝੁ ਤੀਰਥੁ
ਗੁਰੁ ਆਤੇ ਤੇ ਲਾਇਆ ॥ ਬੁਝੁ ਕੁਝੁ ਕੀ ਆਹੁ ਗੀਰੁ
ਖਹੀਆ ॥ ਸਗੁ ਦੇਜੀ ਆ ਅਪਟਾ ਕੀਆ ॥ ਅੰ
ਨੁਖੁ ਦਿ ਆਸਾ ਦੁਗੁ ਦਾਇਆ ॥ ਬੁਝੁ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਦੁਖੁ ਗੁਰੁ ਦਾਇਆ ॥ ਪਗੁ ਤਿਥੈ ਤਾਨੁ ਅਪਟੁ

ਵੀਰਮਾਟਾ॥ ਅਲਮਲਖਾਈਮਿਰਛਾਈਪਾਈ॥
 ਮੁਖਿਅੰਧੇਪਾਤੰਗਾਦਾਈ॥ ਦਿਨਾਦੇਵਿਛਾ
 ਏਨਪਾਈ॥ ਗਰੈਬੇਬਾਟੀਅਤੀਅਮਾਟੀ॥ ਅੰ
 ਧਨਜਾਟੇਛਿਯਾਛੁਤਾਈ॥ ਸਾਤੰਗਾਰੇਏਸੇਸ
 ਧਪਾਈ॥ ਗਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਦਸਾਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਨਦਰਿਕਰੇਸੇਪਾਈ॥ ਆਸਅੰਦੇਸੇਤੰਗਵੇਦਲ
 ਗਤਿਮੈਸਚਾਇਜਲਾਈ॥ ਪਾਪਭਿਜੰਗ॥ ਗੁਗਤਿਤੰਗ
 ਨਿਗਾਦਦੇਦਰਿਸੇਗਨਿਕੀਰਤਿਗਾਦਦੇ॥ ਨਾਨਕਕਰਮ
 ਬਾਗਰੇਦਰਿਛੇਅਲਨਹੀਪਾਦਦੇ॥ ਇਕਿਮੁਲਨ
 ਸੁਨਿਆਪਣਅਟਰੇਰਾਆਪਗਟਾਇਏ॥ ਗ
 ਭਿਛਾਛੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿੰਗਿਭਿਭਿਤਮਜਾਤਿਸੁਦਾਇਏ
 ਗਤਿਨਮੰਗਜੇਤੁਏਪਿਆਇਏ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ ੪: ੧॥
 ਕੁੰਜੀਰਜਾਕੁੰਜਪਰਗਾਕੁੰਜਸਰੁਸੰਗਾਰੁ॥ ਕੁੰਜੀਮੰਤੁਪ
 ਕੁੰਜਮਾਜੀਕੁੰਜਏਸਦਗਾਰੁ॥ ਕੁੰਜਪਾਇਨਾਕੁੰਜ

ਕੁਜੁ ਪੈਨਟਗਾਗੁ॥ ਕੁਜੁ ਕਾਇਆ ਕੁਜੁ ਕਪੜ ਕੁਜੁ
 ਪਾਪਾਗੁ॥ ਕੁਜੁ ਮਾਏ ਕੁਜੁ ਬੀਜਾ ਪਾਇਹੋ ਏਥਾ
 ਗੁ॥ ਕੁਜੁ ਕੁਜੇ ਨਹੁ ਲਗਾ ਦੇਸਾ ਰੀਆ ਕਰਤਾਗੁ॥ ਰਿਸੁ
 ਨਾਨਿਕੀ ਚੁਏ ਸਤੁ ਸੁਰੁ ਜਗਾ ਚਲਟੁਗਾ॥ ਕੁਜੁ
 ਠਾਕੁਜੁ ਆਖਿਉ ਕੁਜੁ ਰੇ ਬੁਧੁਗੁ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਖਾਟੇ ਬੋਲ
 ਤੀਤੁ ਧੁਗੁ ਏਕੁ ਕੁਜੁ ॥ ੧॥ ੫: ੧॥ ਸਚੁਤਾ ਪਰਜਾਟੀ
 ਐਜਾ ਜਾਇ ਸਹਾਇ॥ ਕੁਜੁ ਕੀ ਮਲਉ ਤਰਤਨ
 ਕਰਗੁ ਚਾਪਿਏ॥ ਸਚੁਤਾ ਪਰਜਾਟੀ ਐਜਾ ਸਪ
 ਪਰੇਧਿ ਆਗੁ॥ ਨਾਉ ਸਾਟਿ ਮਨਿਗੁ ਸਾਏ ਐਤਾ ਪ
 ਏ ਮਖਦੁ ਆਗੁ॥ ਸਚੁਤਾ ਪਰਜਾਟੀ ਐਜਾ ਜਗ
 ਤੁਜਾਟੇ ਜੀਉ॥ ਧਰਤੁ ਕਾਇ ਸਾਧਿਕੇ ਦਿਉ ਏਥੇ
 ਕਰਤਾ ਬੀਉ॥ ਸਚੁਤਾ ਪਰਜਾਟੀ ਐਜਾ ਸਿਖਸ
 ਚਾਹੁ॥ ਦਇਆ ਜਾਟੇ ਜਾ ਅਕੀਰਿ ਫੁ ਪੰਨ
 ਨ ਕਰੇਇ॥ ਸਚੁਤਾ ਪਰਜਾਟੀ ਐਜਾ ਆਤਮਤੀ

ਹਿਕਰੇ ਨਿਦਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਦੁ ਕੈ ਬੀਰ ਹੋ ਕਰੇ ਨਿਦਾ
 ਸਾ ॥ ਸਚੁ ਸਭੁ ਨਾਹਿ ਇਹਾ ਰੁਪਾ ਪਕਰੈ ਪੈਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੁ
 ਖਾਟੈ ਬੁਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚ ਪਾਇ ਹੋਇ ॥ **ਪਾਉੜੀ ॥** ਦਾਨੁ ਮ
 ਹਿਤਾਤ ਲੀਖਾ ਰਜੇ ਮਿਲੈ ਤਸਤਰੀ ਲਾਈ ਐ ॥ ਕੁੜਾ ਲਾ
 ਲਚ ਛੁੜੀ ਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖ ਪਿਆਈ ਐ ॥
 ਠਸਤਰੀ ਪਾਈ ਐ ਜੇਵੇ ਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਐ ॥ ਜੇਹੇ ਦੇ
 ਧਰਮੁ ਸਿਖਿ ਆਤਾ ਪੁਤ੍ਰਿ ਤਿਨਾਈ ਪਾਈ ਐ ॥ ਸਤਿ
 ਬੋਲੀ ਸੇਵ ਗਾਈ ਐ ॥ **੧੦ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਮ: ੧ ॥** ਸਚਿ ਕਾ ਲੁ
 ਕੁੜ ਦਰਸਤਿ ਆਕਾ ਲਿਕਾ ਲਖ ਬੇਤਾ ਲਾ ॥ ਬੁਝੀ ਉਝੀ ਜਿ
 ਪਤਿ ਲੇਗਾਏ ਆਗੂ ਰਿਉ ਉਗਟੈ ਦਾ ਲਾ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰੁ ਹੋਇ ਤ
 ਉਗਟੈ ਰੂਤੀ ਹੀ ਗੁਣੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰ ਕਰੈ ਰੰਗਨ
 ਸੋਇ ॥ ਰੁੰਦਿ ਉਥਾ ਬਿਚਤਾਈ ਐ ਸਰਸ ਆਹੁ ਤਾਨੇ
 ਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਰਗਤੀ ਜੇਹੇ ਪੈਰੁ ਜੇ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ **੧੧ ॥ ਮ: ੧ ॥** ਲ
 ਰੁਪਾ ਪਦੁ ਇਹਾ ਜਾ ਮਹਤਾ ਕੁੜੁ ਹੋ ਐ ਸਿਰ ਦਾਤਾ ॥ ਪ

ਅਨੇਕੁ ਸਹਿ ਪਛੀ ਮੈ ਬੁਧਿ ਬੁਧੀ ਕਰੇ ਬੁਧਿ ਚਾਹੁ ॥ ਅੰਧ
 ਰਘਾਤਿ ਗਿਆਨ ਦਿਹੁ ਟੀਕੁ ਗੀਰੁ ਰੇ ਅਰਦਾਹੁ ॥ ਗਿਆ
 ਨੀਨ ਚਹਿ ਜੇ ਦਾਦੁ ਹਿਰੁ ਪਕਰੀ ਸੀ ਗਾਹੁ ॥ ਭਿਚੂ ਕੁ ਕਰੀ
 ਦਾਦਾਗ ਦਹਿ ਜੇ ਪਾਰਾ ਦੀ ਚਾਹੁ ॥ ਅਗੁ ਖਪਤਿ ਤੇਰਿ ਕਮ
 ਤਿਹੁ ਜਿਸੇ ਕਰੀ ਧਿਆਨ ॥ ਧਰਮੁ ਪਰਮ ਕਰੀ ਗ
 ਦਾਂਦਾ ਅਗਾ ਮੇ ਖਦੁ ਆਹੁ ॥ ਜਤੁ ਮਦਾ ਦਹਿ ਜਗ
 ਤੇ ਨ ਜਾਣੀ ਛੁਤਿ ਹੁੰਦੁ ਧਰਮੁ ਚਾਹੁ ॥ ਸਭੁ ਕੁ ਪ੍ਰਗ
 ਆਪੇ ਹਿੰਦੁ ਪਟਿਨ ਕੇ ਏ ਆਖੈ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਗ ਦਾਦਾ
 ਖੇਵੇ ਪਾਦੇ ਮੇਤਾਨਾਨ ਕਤੇਕਿ ਆਜਾਧੈ ॥ ੧॥੫:੧॥੨॥
 ਦਾ ਮੁਦਾ ਗੀਨਾਨ ਕਾ ਸਚਾ ਦੇਖੈ ਮੇਰਿ ॥ ਸਭੁ ਨਾਦਾ ਸ
 ਆਗੇ ਆਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੇਰਿ ॥ ਅਗੇ ਜਾਤਿ ਨ ਜੇਹੁ ਅ
 ਗੇ ਜਾਤਿ ਨ ਦੇ ॥ ਸੈਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਦੇ ਚਗੇ ਸੇਵਾ ਕੀ
 ੧॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
 ਭਿੰਨੀ ਖਸਮੁ ਮਿਠਾਇਆ ॥ ਏਨਾ ਜਤਾ ਕੇਵੇ ਮਿਥੈ

ਨਹੀ ਤਪ ਦੇਵੀ ਜਗਤ ਉਪਾਇਆ ॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਤੇ
 ਨਿਨੀ ਗੋਰਿਕਿ ਅਪਾਰ ਤਪੁ ਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰਖ
 ਤੇਜਾਇਆ ਜਿ ਕੋ ਤਪੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸਹ
 ਜੇਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ੪: ੧ ॥ ਦੁਖ ਦੁਖ
 ਸੁਖ ਰੋਗ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖ ਤਾਮਨ ਹੋਈ ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਕਰ
 ਨਾਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥ ਭਲ ਗਾਹੀ ਕਰ ਰਤਿ ਦਮਿ
 ਆਤੇ ਰਾਅੰਤ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਪਾਰਿ
 ਜੇਤ ਜੇਤਿ ਮਹੀ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰ ਪੂਰੀਆ ॥
 ਤੁੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਰੀ ਮਿਠਤ ਸੁਦਾਸਿ ਉਜਿਨ ਕੀਤੀ
 ਸੈ ਪਾਰਪਾਇਆ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬੁਝਤ
 ਜੇ ਕਉ ਕਰਨਾ ਸੁਕਰ ਰਹੀਆ ॥ ੨ ॥ ਜੇਗ ਸਚੁ ਦੇ
 ਗਿਆਨ ਸਚੁ ਦੇ ਬੁਝ ਸਚੁ ਦੇ ਭੁਭ ਮਨਾ ॥ ਖੜੀ ਸਚੁ ਦੇ
 ਸੁਰ ਮੇ ਬੁਝ ਸੁਦ ਸਚੁ ਦੇ ਪਗਾਵਿਤਾ ॥ ਸਰ ਬੁਝ
 ਦੇ ਦੇਰ ਸਚੁ ਦੇ ਜੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਭੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਹਾਮ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉਪਾਖਿਆਸ ॥ ੩॥ ੪: ੧॥ ॥ ਏਕਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬੁ ਹੁੰਦਾ
 ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਤਾਤਾ ॥ ॥ ਆਤਮਾ ਗ੍ਰਾਸੇ ਹੁੰਦਾ ਸਿਖੇ ਕੇ ਜ
 ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉਪਾਖਿਆਸ ॥ ੪॥ ੪: ੧॥
 ੧॥ ਕੁੰ ਕੁੰ ਰੂਪਾ ਜਲਗੈ ਜਲਗੈ ਨ ਕੁੰ ਕੁੰ ਹੋਇ ॥ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਾ
 ਰੂਪਾ ਪਨਹੈ ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੨॥ ੪: ੧॥ ੪: ੧॥ ਪਉ ਆ
 ਹੋਇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਮਾਹੀ ਐ ॥ ॥ ਜੇਹਾ ਪਾਲੇ ਪਾਲ
 ਲਾਤੇ ਦੇਹ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀ ਐ ॥ ॥ ਐਸੀ ਕਰ ਬੇਡੀ ਐ ਜੀ ਤੇ
 ਰਗ ਰਾਗੀ ਆਗਾ ਰੀ ਐ ॥ ॥ ਪਉ ਆਤਮਾ ਤੇ ਪਿਆਦੀ ਚਾਰ
 ਗੋਦੀ ਚਾਰੀ ॥ ॥ ਮੁਹੁ ਚਲੇ ਸੁਆਗੇ ਮਾਹੀ ਐ ॥ ੩॥ ੪: ੧॥ ੪: ੧॥
 ੪: ੧॥ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਸਹੀਰ ਕਾਇਕਰ ਬਇਕਰ ਬਦੁ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਗੀ ਗਿਆਨੀ ਕੁੰ ਕੁੰ ਤਾਹੀ ॥ ੪॥ ੪: ੧॥
 ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਸੇ ਤੇ ਪਕਾ ਪਰਮ ਅਗੈਰ ਬਦਾਹਿ ॥ ੪॥ ੪: ੧॥
 ਰਗ ਬਤ ਪੇਕਾ ਸਤਿ ਅਗੈਰ ਬਦਾਹਿ ॥ ੪॥ ੪: ੧॥ ॥ ਸਾਖ ਕਰੇ
 ਤੇ ਰੁਖੁ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿ ਅਗੈਰ ਬਦਾਹਿ ॥ ੪॥ ੪: ੧॥ ॥

ਸਤ੍ਰਕ ਸਾਚੁ ਸਮਾਦੈ ਗੁਰੂ ਕਰੈ ਰੀਆ ਭੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ਰ
 ਮਾਮਾ ਦੇਵਾ ਮਾਗੀ ਸੁਗ ॥ ਨਾਇਲ ਇਸੇ ਪੁਰਾ ਛਤ ਸਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੇਥੰ ਤਰ ਪਾਇ ॥ ਜਜਮਾਨੀ ਜੇਰ ਛਤ ਉ
 ਦਾਦਾ ਨਿਕਾਨੁ ਰਿਸਨ ਜਾਦੁ ਮਕੁਇਆ ॥ ਪਾਗਜਾਤ
 ਗੋਪਾਲੇਆਇਆਇ ਦਾਚੁਨ ਮਾਗੀ ਰੇਗ ਕੀਆ ॥ ਕ
 ਲਮਾਇਉਦਮ ਬਰਬੁਟੁ ਮਾਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ
 ਇਆ ॥ ਨੀਲਗੁਸਤੁ ਲੇਕ ਪੜੇ ਪਹਰੇ ਤਰਕ ਪਠਾਟੀ
 ਮਲਕੀਆ ॥ ਚਾਰੇ ਦੇਹੀ ਇਸਉ ਆਗ ॥ ਪੜ੍ਹੀਗੁ
 ਟਰਿਤਿਨ ਚਾਰਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਗੁਾਉਗੁਗਤ ਕਰਨੀ ਚੁਸਦ
 ਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੇਥੰ ਤਰ ਪਾਏ ॥ ਮਾਪਉੜੀ ॥ ਸਉਗਰ
 ਦਿਟੁ ਦਾਗੀਆ ਜਿਤੁ ਮਲਿਮੇਥ ਸਮਸਦਾ ਹੀਆ ॥
 ਜਿਨਕਰਉਪਦੇਸੁਗੀਆਨੁ ਅੰਜਨ ਦੀਆਇਨੀ ਨੇੜੀ
 ਗਤੀਗਾਲਿਆ ॥ ਘਸਮਧੇਰੁ ਦੁਜੇਲਗੇ ਰੁਝੇ ਸੇਵਟੁ
 ਰਿਆ ॥ ਸਤਗੁਰੂਗੁਰੂ ਆਇਗਲੈ ਕੇਨੇਵਿਚਾਰੀਆ ॥ ਕ

ਹਰਿਗਧਾਧਾਰਉਤਾਥੀਆ॥੭॥ਸਲੋਕਮ:੧॥ਸਿਮਲਰ
 ਖਸਗਦਿਗਅਤਹੀਰਘਅਤਮਚ॥ਉਦਿਸਿਆਦੀ
 ਆਸਕਰਜਾਗੀਨਗਸੇਕਿਤ॥ਫਲਟਿਕੇਫਲਧੁਰ
 ਹੁਕੇਕੀਮਨਆਦਨਪਤ॥ਮਿਠਤਨੀਦੀਨਾਨਕਾਗਲ
 ਚੰਗਿਆਈਆਤਤ॥ਸਰੁਕੀਨੈਦੇਆਪਕੇਪਰਕੇਉਨਿ
 ਦੇਨਕੇਇ॥ਧਰਤਗਜਤੇਲੀਅਮੀਨੈਦੇਸਗਉਗੀਹਿ॥ਅ
 ਪਗਪੀਦੁਟਾਨੀਦੇਜੈਤਤਾਮਿਰਗਾਗੀ॥ਸੀਸਨਿਦਾਇ
 ਕਿਆਥੀਦੇਜਾਗੀਦੇਕਸੁਧੇਜਾਗੀ॥੧॥੫:੧॥ਪੜਪੁਸ
 ਤਕਸੀਧਿਆਵਾਈ॥ਸਿਲਪੁਜਸਬੁਗਲਸਮਾਧੀ
 ॥ਅਖਤੁਠਬਿਰੁਖਟਸਾਗੀ॥ਤੁਪਾਲਤਿਗਲਹਿਚਾਗ
 ॥ਗਲਮਾਲਾਤਿਲਕਲਿਲਾਟੀ॥ਹਾਇਧੇਤੀਬੁਸਤਰ
 ਪਾਟੀ॥ਜੇਜਾਟਸਬੁਗਮੰਕਰਮੀ॥ਸਰੁਟੇਕਰਨੀਸ
 ਚਉਕਰਮੀਕਰਨਾਨਕਨੀਗਚਉਧਿਆਦੇ॥ਦਿਟ
 ਸਤਿਗੁਰਦਾਟਨਪਾਦ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਕਪੜੁਪਸੁਗਾਧ

ਟਾਢੁਤਿ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰਿ ਮਾਦਨਾਂ ॥ ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ
 ਆਖੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਦਨਾ ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਲਿਕਾ ਦੇ ਗਹਿਰੀ ਜੋ
 ਅਗੋਸ਼ਾਦਨਾ ॥ ਨੰਗਾ ਦੇ ਜਕੀਰੀ ਚਾਲਿ ਆਤਾ ਉਸੈ ਖਗਡਗਦ
 ਨਾ ॥ ਕਰੀ ਅਉਗਟ ਪਛੋਤਾ ਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ੧ ॥ ਦੁ
 ਏ ਮਾਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖ ਸੁਤੁ ਜਤੁ ਗਠੀ ਸਤੁ ਦਨਾ ॥ ਏਹੁ ਜਨ
 ਉਜੀ ਅਕਾਹ ਏਤ ਪਾਂਤੋ ਘੰਤਾ ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੈਨ ਮਲੁਲ
 ਗੋਨਾ ਏਹੁ ਜਲੇਨ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨ ਸੁਮਾਟ ਸਨਾਨ ਕਾਜੇ ਗਸਿ
 ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ ਚਉਕੜੀ ਮਲਿਕਾ ਟਾਇਆ ਬੁਹਿ ਚਉਕੇ
 ਪਾਇਆ ॥ ਸਿੱਖਾ ਕੇ ਨਿਚੜਾਈ ਆਗਰ ਬੁਹੁ ਮਟੁ ਬਿਅ
 ॥ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਜਾਤਿ ਪਾਇਆ ਦੇਤ ਗਾਗੈ ਏਆ ॥ ੧ ॥
 ੧ ॥ ਲਖਿ ਚੋਰੀ ਆਲਖ ਜਾਗੀ ਆਲਖ ਕੂੜੀ ਆਲ
 ਖਗਲਿ ॥ ਲਖ ਠੂਤੀ ਆਪਾਹਿ ਨਾਮੀ ਆਗਤਿ ਦਿਨ ਸ
 ਜੀ ਅਨਾਲਿ ॥ ਤੁਗੁ ਕਪਾਹੁ ਕਤੀ ਐਹੁ ਮਟੁ ਦਟੇ ਆਏ

ਕਰੀ ਹੁਕਰਗਿਨਿ ਧਾਇਆ ਸਭ ਕੇ ਆਖੈ ਧਾਇ॥ ਹੋਇ
 ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀ ਆਖੈ ਭੀ ਧਾਇ ਆਖੈ ਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਤ
 ਗੁਨ ਤੁਲਈ ਜੇ ਤਗੀ ਦੇ ਜਗਾ॥ ੧॥ ੫: ੧॥ ਨਾਇ ਅਨੀ ਆਖੈ
 ਤੁਧ ਜੇ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੈ ਸੁਤੁ॥ ਦਰਗਾਹ ਅੰਦਰੀ ਪਾਈ
 ਅੰਤ ਗੁਨ ਤੁਲਸੀ ਪੁਤਾ॥ ੩॥ ੫: ੧॥ ਤਗੁਨ ਇੰਦੀ ਤਗੁਨ ਨਾਹੀ
 ॥ ਗੁਲ ਕੇ ਬਰੀ ਪਦੇ ਨਿਤ ਦਾਜੀ॥ ਤਗੁਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁਨ ਹਥੀ
 ॥ ਤਗੁਨ ਜਿਹ ਦਾ ਤਗੁਨ ਅਥੀ॥ ਦੇ ਤਗਾ ਆਖੈ ਦੇ ਤੇ
 ਦਰ ਪਾਗੇ ਅਦਗਾ ਪਥੀ॥ ਲੈ ਗਾਜੀ ਕਰੇ ਦੀ ਅਗੁ॥ ਕ
 ਚੇ ਕਾਗਲੁ ਹੁਸੇ ਗਾਗੁ॥ ਸੁਟ ਦੇ ਪਹੁ ਲੈ ਕਾਇ ਹੁਦਿ ਤਾ
 ਟਾ॥ ਆਨਿ ਅੰਧਾਨਾ ਤਿ ਸੁਜਾਣਾ॥ ੪॥ ੫: ੧॥ ਸਾਹਿ
 ਬੁਹਿਰੈ ਦਇਆ ਲੁਕਿ ਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਸੀ॥
 ॥ ਸੇ ਸੇ ਦਰੁ ਸੇ ਦਾ ਕਰੇ ਜਿ ਸਨੇਹ ਕੁ ਅਨਾਇ ਸੀ॥
 ਹੁਕਮੀ ਆਨੇ ਦੇ ਪਾਗਦਾ ਦੁਤਾਂਧ ਸਮੇ ਕਾ ਅਗਲੁ

ਹਿਸੀ॥ ਘਸਮੇਂ ਤਾ ਦੇ ਸੇ ਕਰੈ ਮਨੁ ਚਿੰਦੁ ਆਸੇ ਠ
 ਲਪਾਇ ਸੀ॥ ਤਾ ਦਰਗਾਹ ਪੈ ਧਾ ਜਾਇ ਸੀ॥ ੧੫॥
 ਸੋਲੇ ਕਮ: ੧॥ ਗਉ ਬੁਝ ਮਟ ਕਉ ਕਰ ਲਾ ਦੇ ਗੋ ਬੁਝਿ ਤ
 ਰਟੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਪੈਤੀ ਟਿਕਾ ਤੇ ਜਪ ਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇ
 ਦਾ ਧਾਈ॥ ਅਤੀ ਪੁਜਾ ਪੁਜ ਰਿਕਤੇ ਗੁਮੰਜ ਮਤਰ ਕ
 ਗਾਈ॥ ਛੋਰੀ ਅਲਪਾ ਪੰਡਾ॥ ਨਾਇਲਾਇ ਅੰਜ
 ਰਿਤ ਰੰਦਾ॥ ੧੫: ੧॥ ਮਾਂਟ ਸਪਾਟੇ ਕਰੀ ਨਿਦਾਜ॥ ਛ
 ਰੀ ਦਗਾਇ ਨਿਤਿ ਨਗ ਲਿਤਾ ਗਾ॥ ਤਿਨ ਪਰਿ ਬੁਝ ਮਟ ਪਰ
 ਰੀ ਨਾਦਾ॥ ਤਿਨਾ ਕੁਆਦ ਰਿਓ ਜੀ ਸਾਦਾ॥ ਬੁਝੀ ਧਾਮਿ ਬੁਝ
 ਦਾ ਪਾਗੁ॥ ਬੁਝੀ ਬੁਝੀ ਲਿਕਰੀ ਆਗਾ॥ ਸਰਮ ਪਰਮ ਕਾ
 ਰੇ ਗਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝੀ ਗੀਆ ਬੁਝੀ॥ ਅਥੇ ਟਿਕਾ ਤੇ
 ਤਿਪੈਤੀ ਕਥਾਈ॥ ਗਬਿਦੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾ ਸਾਈ॥ ਨੀ
 ਲਕ ਸਤ ਪਰਿਭੰਗ ਦਾ ਪਰਦਾ ਟਾ॥ ਮਲੇ ਦੁਧਾਨੁ ਲੇ
 ਪੁਜੀ ਪੁਗਟਾ॥ ਅਗਾਥਾ॥ ਕਾਕੁਠਾ ਬੁਝੀ ਧਾਨੁ

ਚਉ ਕੇਉ ਪਾਰਿ ਕੈ ਸੇ ਨਾ ਜਾਣਾ ॥ ਦੇ ਕੈ ਚਉ ਕੈ ਕਾ ਕੁਝ ਕਾਰ
 ॥ ਏ ਪਾਰਿ ਆਗੈ ਰੇ ਠ ਕੁਝ ਆਗੈ ॥ ਅ ਤੇ ਕੁਝ ਦੇ ਦੁਪਤ
 ਕੁਝ ॥ ਇਹ ਅੰਨ ਅਸਾ ਤਾ ਛਿਟੇ ॥ ਤਨ ਛਟੇ ਛਟੇ
 ਰੰਨ ॥ ਅਨਿਜ ਠ ਚਲੀ ਭਰੇਨੀ ॥ ਕਰਨ ਨ ਕ ਸਾਧਿ
 ਅੰਦੀ ਮੇ ॥ ਸੁ ਚੇਰੇ ਤੇ ਤਾ ਸਉ ਪਾਈ ਅੰ ॥ ੭੧ ॥ ਪ
 ਚੜੀ ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰ ਸਤ ਕੇ ਦੇਖ ਨ ਦਰੀ ਜੇ ਠੀ ਚਲਾਇ
 ਦਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਦਰਿ ਆਈ ਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀ ਮਰਗ
 ਦਿਹਾ ॥ ਦਡੁ ਗੁਦਡਾ ਦਡੁ ਘੇਦ ਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰ ਪੰਥ ਲਾ
 ਦਿਹਾ ॥ ਨ ਦਰਿ ਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਪਾਹੁ ਕਰਾਇ
 ਦਾ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗੀ ਰਿਖ ਨ ਪਾਇ ਦਾ ॥ ੭੨ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੭ ॥
 ਜੇ ਮੇਰਾ ਕਾਪਰ ਮੇਰੇ ਪਰ ਮਹਿ ਧਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਅਗੇ ਦਸ
 ਤੁਮਿ ਦਾਣੀ ਅੰਧਿਤਰੀ ਚੇਰ ਕਰੇਇ ॥ ਦਛੀ ਅਹਿ ਗਥ
 ਹਲਾ ਲਕੇ ਮਸ ਠੀਏਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੇ ਅਲੈ
 ਜੇ ਕਹੇ ਪਾ ਲੇ ਦੇਇ ॥ ੭੩ ॥ ਮ: ੭ ॥ ਜਿਉ ਜੇਰੁ ਸਿਰ ਨਾ ਦਣੀ

ਵੈਦਾਰੇਦਾਗ॥ ਜਠੇਜਠਾਸਾਬਿਦਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖਆ ੬੫
ਗੁ॥ ਸੁਚੇਦੇਹਿਨਅਪੀਅਹਿਬੁਨਿਜਿਧਿਤਾਧੇਇ॥
ਸੁਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿਨਿਮਨਿਦਾਸਿਆਸਾਇ॥ ੫੫
ਜੀ॥ ਤੁਰੇਪਲਾਟੇਪਉਟਦਗਹਰੰਗਹਿਰਮਸਦਾਰੀ
ਆ॥ ਕੇਰੁਮੰਤਪਆਜੀਆਲਾਇਥੈਠਕਰਿਪਾਸਾ
ਰੀਆ॥ ਚੀਜਕਰਨਿਮਨਿਭਾਵਦੇਹਰਿਬੁਨਿਨਾਹੀ
ਰੀਆ॥ ਕਰਿਫਰਪਾਇਸਿਧਾਇਆਦੋਖਿਧਹਲਤਿ
ਮਰਿਨਾਦਿਸਭੀਆ॥ ੫੬ ਜਰੁਆਈਜੇਬੁਨਿਗਾਰਿਆ
॥ ੫੭ ॥ ਸਲੋਕਮ: ੧॥ ਜੇਕਰਿਸੁਤਕਿਮੰਨੀਅੰਸਭੁਤੈਸੁਤ
ਕੋਇ॥ ਗੋਰੇਅਤੇਲਕੜੀਅੰਦਰੀਕੀਜਾਹੋਇ॥ ਜੇਤੋ
ਦਾਹੇਅੰਨਕੇਜੀਆਬੁਨਕੋਇ॥ ੫੮ ਪਹੀਲਾਪਾਟੀਜੇ
ਉਹੋਜਿਤਹੀਆਸਭੁਕੋਇ॥ ੫੯ ਸੁਤਕੁਕਿਉਕਰਿਰਧਾ
ਸੁਤਕਪਟੇਰੁਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਸੁਤਕੁਦੇਦਨਉਤਰੇਭੀ
ਆਨਉਤਾਰੇਧੋਇ॥ ੬੦ ॥ ੬੧: ੧॥ ਅੰਨਕਾਸੁਤਕੁਲੇਭੁਜੇਜੀ

ਦਾ ਸੁਤ ਕੁ ਕੁੜਾ ॥ ਅਖੀ ਸੁਤ ਕੁ ਦੇ ਪਟਾ ਪਾਹਿ ਤਿਆਪ
 ਰਧ ਨਰੁ ਪਾ ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਤ ਕੁ ਕੰਨ ਪੈ ਲਾਇ ਤ ਬਾਹੀ ਧਾਰੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬੁਧੇ ਜਮ ਪਾਰਿ ਜਾਂਗੇ ॥੨॥੨੪:੧॥
 ਸਤਿ ਸੁਤ ਕੁ ਕੁਰਮ ਪੈ ਦੇ ਜੇ ਲਗੇ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ
 ਹਰਮੁ ਹੈ ਗੁਣੇ ਆਦੇ ਜਾਇ ॥ ਆਹਾ ਪੀਟਾ ਪਦਿ ਤ
 ਹੈ ਇਤਨ ਜਿ ਕੁ ਸੰਬਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਬੁਧੀ
 ਆਤਿ ਨਾ ਸੁਤ ਕੁ ਨਾਹੀ ॥੩॥੫੬੩॥ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਮ
 ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਦਿ ਚਿ ਵਡੀ ਆਦਰੁ ਆਈ ਆ ॥
 ਸਹੀ ਮੇਲਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈ ਮੇ ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾ ਟਾਤਾ ਮ
 ਨਿਵ ਸਾਈ ਮਾਂ ॥ ਕਰਿ ਗੁਰ ਪਾਸ ਸਤ ਕੀਰਤਨ ਪਾਇ ਚ
 ਹੁਆਰਿ ਕਠੀ ਆਹੁ ਭੀ ਆਈ ਆ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਨਿਉ ਨ
 ਬਿਧਾਈ ਮਾਂ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧॥ ਪਾਹਿ ਸਾਸਚਾ ਆਪ
 ਨਿਦਿ ਸਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸਚੇ ਅਗੈਰੁ ਬਿਉਨ ਕੇ ਇਨ
 ਭੁਟਿ ਭਿਜਾਇ ॥ ਸੁਚਾਰਿ ਵਿਵੇਕੇ ਦਿਅ ਲਗਾ ਪਜ ਨਿਮ

ਲੇਕਾ॥ ਕੁਹ ਬੀਜਾ ਸਹਿ ਆਉ ਸ ਦੇਹ ਲਗਾ ਦੇਖਾ
॥ ਅੰਨ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣ
ਪੜਦਾ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਤਾਹ ਆਪਾ ਕੁਪਾਇ
॥ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨਿ ਗਏ ਆਥ ਕਾਂਪਾਈ ਆਤਿ ਤੁ॥
ਜਿਤ ਪੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚਰੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ
ਦੇ ਜਾਣੀ ਐਤਿ ਤੁ ਪੁਖਿ ਭਕਾਂ ਪਾਹਿ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥
ਐਰੁੰਤੁ ਨਿੰਮੀ ਐਰੁੰਤੁ ਪੰਗਟ ਵੀ ਆਹੁ॥ ਭੰਡੁ ਹੋਵੇ
ਸਤੀ ਭੰਡੁ ਚਲੇਗੁ॥ ਭੰਡੁ ਪੁਆ ਭੰਡੁ ਗੁਲਿ ਐਰੁੰਤੁ ਹੋਵੇ
ਪਾਨਿ॥ ਸੋਰਿਓ ਪੰਛਾ ਆਪੀ ਐਜਿਤੁ ਜੇ ਪਰਿਗਯਾਨ॥ ਭੰ
ਡੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਪਿਥੈ ਭੰਡੁ ਗੁਨ ਕੇ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਡੁ ਚਾਹੁ ਗਾਏ ਕੇ
ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਜਿਤੁ ਪੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾ ਹੀ ਐਰੁੰਤੁ ਗਾਰਤੀ ਚਾ
ਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪੁਖਿ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਦਰ ਬਾਹੀ॥ ੧॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥
ਸਭ ਕੇ ਆਪਣਾ ਜਿਸ ਨਾਹੀ ਸੋਚਾ ਟਿਕਣੀ ਐ॥ ਕੀਤਾ
ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੋ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀ ਐ॥ ਜਾਗਣਾ

ਹੀ ਮੇਤ ਜੀਤਾ ਕਾਇਤਾ ਗਾਰਬੀ ਜੰਦੀ ਮੇ॥ ਮੰਦਾ ਬਿਸੈਨ
 ਆਖੀ ਮੇਧੁ ਭਿਅਖਰ ਦੇਹੁ ਭੁਝੀ ਮੇ॥ ਮੁਰਕੈ ਨਾ ਲਿਨ ਲੁਝੀ
 ਮੇ॥ ੧੬॥ ਸੋਲਕ ੪:੧॥ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲੈ ਮੇਤਨ ਮਨੁ ਫਿਕ
 ਰਿ॥ ਫਿਕੈ ਫਿਕਾਸੁ ਦੀ ਮੇਫਿਕੈ ਫਿਕਾਸੇ ਦਿ॥ ਫਿਕਾ ਦਰਸਾ
 ਰਸੁ ਟੀ ਮੇ ਮੁਹਿ ਬੁਕਾ ਫਿਕੈ ਪਾਇ॥ ਫਿਕਾ ਮੁਰਖੁ ਆਖੀ
 ਮੇ ਪਾਟਾਲੈ ਸਜਾਇ॥ ੧੭॥ ਮ:੧॥ ਅੰਦਰੁ ਹੁਠੈ ਪੈ ਜਿ ਬਾਹ
 ਰੀ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲਾ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇਨਾ ਫਗੁ
 ਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲਾ॥ ਜਿਨ ਪਾਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰੀ ਗੁਦੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੇ
 ਸਾਰੀ॥ ਫਿਨਾਨੇ ਹੁਲ ਗਾਰੁ ਮੇਤੀ ਦੇਖਨ ਦੀ ਚੁਓਰੀ॥ ਰੰਗੀ
 ਰਸਹਿ ਰੰਗੀਰੇ ਦੀ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰੀ ਜਾਂਗਿ॥ ਪਰਦਾ ਹਨਾਹਿ ਬਿਸੈ
 ਕੇਰੀ ਬਾਹੁ ਸਚੇ ਨਾਇ॥ ਦਰਿ ਦਾਟੁ ਭਿਖਾਰੀ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜੇ
 ਦੇਇਤ ਖਾਂਹੀ॥ ਦੀ ਬਾਨੁ ਦੇ ਕੇ ਕੁਲ ਮਾਇਕਾ ਮਾਤੁ ਮਾਘੇਲ
 ॥ ਦਫਲ ਦੇ ਸੇਖਾ ਪਾਇ ਫੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲਾ॥ ੧੮॥ ਮ:੧॥
 ਆਖੇ ਹੀ ਕਰੁ ਟਾਕੀ ਓਕਲੈ ਆਪੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਰੀ ਮੇ॥ ਦੇਖ

ਹੀਰੀਤਾਆਪਟਾਪਹੀਕਚੀਪਕੀਸਾਹੀਐ॥ਜੇਆਇਆਸੇਚ
 ਲਸੀਸਰੁਕੇਈਆਈਦਾਹੀਐ॥ਜਿਸਕੇਜੀਆਪਗਟਹੀਕਿਉਸਾ
 ਹੀਧੁਮਨੁਹੁਦਿਸਾਰੀਐ॥ਆਪਟਹੀਆਪਟਾਆਪੋਹੀਕੁਜੁਸ
 ਦਾਹੀਐ॥੭੦॥ਸਲੋਕਮ:੧॥ਦੇਹਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੁਜੈਲਗੀਜਦਿ
 ॥ਨਨਕਆਸਕੁਕਾਣੀਐਸਦਹੀਗਹੈਸਪਾਇ॥ਚੰਗੋਚੰਗਾਕਰਿ
 ਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰਦੀਹੋਇ॥ਆਸਕੁਦੇਹੁਨਆਖੀਐਜੇਲੇਖੈਦਰਤੈਸੇ
 ਦਿ॥੧॥੫:੨॥ਸਲਾਮਜਗਾਹੁਦੈਕਰੇਮੰਦਹੁਪੁਖਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕ
 ਦੇਦੈਕੁਜੀਆਥਾਇਨਕੇਈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਤਸੇਦਿਐਸ
 ਖਪਾਈਐਸੰਸਾਰੀਹੁਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾਈਐਅ
 ਪਟਾਸਾਪਾਲਹੁਰੀਕਉਪਾਲੀਐ॥ਮੰਦਾਮੁਲਿਨਕੀਚਈਜੇ
 ਲੰਮੀਨਦਰਿਨਿਗਲੀਐ॥ਜਿਉਸਾਹਿਦੁਨਾਕਿਨਗਰੀਐ॥ਤੇਦੇ
 ਗਧਾਸਾਂਛਾਲੀਐ॥ਕਿਛੁਲਾਗੇਉਪਹਿਪਾਲੀਐ॥੨੧॥ਸਲੋ
 ਕਮ:੨॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰੁਦਾਦੁ॥ਗਲਾਂਕਰੇਪੁ
 ਨਹੀਆਖਸਪਨਪਾਏਸਾਦੁ॥ਆਪਗਦਾਇਸੇਦਾਕਰੇਤਾਇ

ਛਪਾਏ ਮਾਂ ਨੂ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੇ ਲੁਗਾ ਤਿਸ ਮਿਲੇ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਦਾ ਨੀ
 ॥੧॥੫:੨॥ ਜੋ ਜੀ ਵਿਉਇ ਸੁਭਿ ਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹੀ ਆਵਾਉ ॥ ਬ੍ਰਿਜੇ ਬ੍ਰਿ
 ਯ ਅੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨੀ ਆਉ ॥੧॥੫:੨॥ ਨਾਲਿ ਵਿਆਣੇ ਦੇ
 ਸਤੀ ਕਰੇਨ ਆਵੈ ਗਾਮਿ ॥ ਜੇਗਾ ਜਾਣੈ ਤੇਗਾ ਦਰ ਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕਹੀ ਗਜਾ ਸਿ
 ਦਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਦਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਤੈ ਪਾਸਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮ
 ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਾਮਿ ॥ ਕੁੜੀ ਕਮਾਂਟੈ ਕੁੜੀ ਦੇ ਨਾਨਕ ਮਿਠ ਭਿਧਿ
 ਗਾਮਿ ॥੩॥੫:੨॥ ਨਾਲਿ ਵਿਆਣੇ ਦੇ ਸਤੀ ਦਭਾ ਰੁਮਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਪਾਂਟੀ
 ਅੰਦਰਿ ਲੀ ਕਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥੫:੨॥ ਹੋਇ ਆਣਾ ਕ
 ਰੇ ਕਮਾਂ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਗਾਮਿ ॥ ਜੇਇ ਕਮ ਪਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਕੁੀ ਦੇ ਗ
 ਮਿ ॥੫॥੫:੨॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੇ ਖਸਮੈ ਗਾਇ ॥ ਹੁ
 ਰਖਤਿ ਤਿਸੇ ਅਗਲੀ ਭੇਰਿ ਦਯਾ ਹੁਰਿ ਦੁਟਾ ਧਾਰਿ ॥ ਖਸਮੈ ਕਰੈ
 ਬੁਰਾ ਕੁਰੀ ਫਿਰਿ ਗੋਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਰਿ ॥ ਦਯਾ ਹੁਰਿ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਖ
 ਰਖੀ ਪਾਣਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਧਾਵਣਾ ਤਿਸ ਕਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ
 ਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੇ ਅਰਾਮਿ ॥

॥੨੨॥ ਸਲੋਕਮ:੨॥ ॥ ਏਹ ਕਰਨੇ ਹੀ ਹੁਤਿਆ ਆਪ ਸਤੇ ਜੋ ਪਾਇ ਮੇਰੇ
 ਨਾਨਕ ਸਾਕਰ ਆਤਿ ਸਾਹੀ ਹੁਤ ਠੈ ਜੋ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮ:੩॥ ॥ ਏਹ ਕਰਨੇ
 ਹੀ ਹੁਤ ਕਰੀ ਜਿ ਤੁਭੁ ਭਖ ਸਮੇਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਕਰ ਕਾ ਛੀ ਮੇ
 ਜਿ ਸੇਤੀ ਭਖ ਸਮ ਸਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ
 ਹੀਤ ਕੇ ਪਾਗ ਫਾਗ ॥ ਆਪ ਕਰ ਏ ਸਾਖ ਤੀ ਛਿਰ ਆਪਿ ਕਰ ਏ ਮਾ
 ਗ ॥ ਇਕ ਨਾਗ ਲੀਜ ਜੀਗ ਆਇ ਕੀਤੀ ਚੜ੍ਹੀ ਬ੍ਰਿਸੀ ਆਗ ॥ ਆ
 ਪਿ ਕਰ ਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹੁਤ ਕੇ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ ਟਕ ਜਿ
 ਨਿਕੀ ਆਟਿ ਰਤਿ ਸਹੀ ਕਰ ਟੀ ਸਾਗ ॥੩॥ ਸਲੋਕਮ:੧॥ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਤੁ
 ਸਾਜਿ ਅਨੁ ਆਪੇ ਪੁਰ ਟੇ ਦੇਇ ॥ ਇਕ ਨਾਹੁ ਧੁਸ ਆਇ ਇਕ ਚੁਲੇਰ
 ਹੀਨ ਚੜ੍ਹੇ ॥ ਇਕੀ ਨਿਗਲੀ ਪੈਸ ਦਨ ਇਕ ਉਪਰਿ ਹੀਨ ਪੜ੍ਹੇ ॥ ਭੀ
 ਨਾ ਸਦਾ ਰੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮ:੩॥ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ
 ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਇ ਭੁਭਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ ਦਿਓ ਜੰਤੁ ਉਪਾਇ ਕੇ ਦੇ
 ਖੈ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪਿ ॥ ਰਿਸਨੇ ਕਰੀ ਮਨਾਨ ਕਾ ਸਰੂਰਿ ਛੁਆਖ ਅ
 ਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਡੇ ਕੀ ਆਦਿ ਭੀ ਆਈ ਆਖਿ ਛੁਕਰ ਗੁਣ ਕਰ ਗੁਣ

੭ ਓਸਤਿਗਰੁਪੁ ਸਾਹਿ॥ **ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲ ੫॥** ਦੁਪਤੋ॥
 ਕਦਨੁ ਸੰਜੋਗੀ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪੁਰੁ ਮਾਪਨੇ॥ **ਪਲੁ ਪਲੁ ਨ ਮਖ**
 ਸਦਾ ਗਰੀਜੁ ਪਨੇ॥ **੧॥** ਚਰਨ ਕਮਲੁ ਪੁਰੁ ਕੰਨਿ ਤਿਥਿ ਆਵਉ॥
 ਕਦਨੁ ਸੁਖ ਮਾਤਿ ਜਿਤਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਾਪਾ ਦਉ॥ **੨॥ ਰਹਉ॥** ਅਮੋ ਸੰਤੁ ਪੁ
 ਕਰੁ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ॥ ਗਰੀਨਾਨ ਕਹਿ ਸਰਨ ਕਾਹੁ ਬੋਲੇ॥ **੩॥** ਬਿਲਾਵ
 ਲੁ **ਮਹਲ ੫॥** ਚਰਨ ਕਮਲੁ ਪੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਥਿ ਆਵੇ॥ ਰੋਗ ਗਰ
 ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਵੇ॥ ਗੁਰਿ ਦੁਖ ਕਾਟਿ ਓਹੀ ਨ ਦਾਨੁ॥ ਸਟੁਲ
 ਜਨ ਮੁਜੀ ਦਨੁ ਪਰਦਾਨੁ॥ **੪॥ ਰਹਉ॥** ਅਕ ਬਕ ਪਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੁ
 ਰੁ ਬਾਨੀ॥ ਕਰੁਨਾਨ ਕਜੁ ਪਿਜੀ ਦੈ ਗੀ ਆਨੀ॥ **੫॥** **ਬਿਲਾਵਲੁ**
ਮ॥ ਸਾਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੀ ਪੁਰੇ॥ ਸੁਖ ਭਿਖੁ ਜੇ ਬੁਝੇ ਅ
 ਨਹ ਦੁਰੇ॥ **੬॥ ਰਹਉ॥** ਤਾਪ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ॥ ਰਹੈ ਸਿਖ
 ਰਤਿ ਕੀਲਦਿ ਬਸੁਨਾਸੇ॥ **੭॥** ਅਨੰਦ ਕਰੁਨੁ ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰੀ ਨਾਰੀ॥
 ਗੁਰੀਨਾਨ ਕਮੇਰੀ ਪੈਜੁ ਸਦਾ ਜੀ॥ **੮॥** **੧੭੩**
ਸਤਿਗੁਪਾਹਿ॥ ਸੁਈ ਮਹਲ ੫॥ ਸਿਖੀ ਉਥੈ ਦੁਪੁ ਗਾਇ

ਕਾਗੀਧੀਥੀਆਗ॥ ਨਾਮਾਦਿਨਾਸਭਿਕੁਜਗਾਨੀਰੰਢੀਆ॥
 ੧॥ ਨਾਮਾਦਿਨਾਸਭਿਕੁਜਗਾਨੀਰੰਢੀਆ॥ ਜਨਮਮਰਣ
 ਮੇਰੁਦੁਖਸਾਧੁਸੰਗੀਨਸਾ॥ ੧॥ ਰੁਗੁਰੂ॥ ਮੇਰੁਦੁਖਾਦਿਅਰੰਕਾਰਿਸ
 ਰੁਪਰੁਗੁਨੀਆ॥ ਸੁਖਨਪਾਇਨਿਸੁਨਿਨਾਮਾਦਿਢੁਨੀਆ॥ ੨॥
 ਮੇਰੁਮੇਰੁਪਾਠਿਧੁਪਨਿਧੁਪਿਆ॥ ਨਰੰਦਰਸੁਗੰਗਿਅਦਤ
 ਰਿਮਾਦਿਆਧਧਿਆ॥ ੩॥ ਸੇਧਤਸੇਧਤਸੇਧਤਤੁਧੀ
 ਚਾਠਿਆ॥ ਨਾਮਾਦਿਨਾਸਭਿਕੁਜਗਾਨੀਰੰਢੀਆ॥
 ੪॥ ਆਦਿਜਾਗਿਅਨੇਕਮਠਿਮਠਿਜਨਮਤੇ॥ ਬਿਨਬੁ
 ਸਤੁਦਾਦਿਜੰਨੀਕੁਰਮਤੇ॥ ੫॥ ਜਿਨਕਉਕਉਦੁਦਿਆਲ
 ਤੇਨਸਾਧੁਸੰਗੁਕਉਦਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰੰਕਾਨਾਮਾਤਿਨੀਜ
 ਨਾਪਿਲਦਿਆ॥ ੬॥ ਖੋਜਹੀਕਉਦਿਆਸੰਘਬੁਧਤਅਨੰਤ
 ਜੇਸੁਬੁਧਾਦਿਆਧਿਨੇਜਾਤਿਸੁਹੇ॥ ੭॥ ਵਿਸਰੁਨਹੀਦਾਤਾਰ
 ਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ ਗੁਣਗਾਦਾਦਿਨਾਤਿਨਾਨਕਚਾ
 ਭੁਏਰੁ॥ ੮॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਫੁਲੇ ਮਹਲਾ॥

॥

੭੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਬਿਕਲ ਮੁਖ ਅਗ ਮੁਖੇ
ਖਾਵਤੀ॥ ਭਿਰਤੁ ਰਹਿਤੁ ਸਭੁ ਸੰਗੁ ਅਨੁਪਰੁ ਪਾਵਤੀ॥ ਤਿਸ
ਤਤ ਕਹਨ ਨ ਜਾਇ॥ ਮੁਖ ਤਿਤੁ ਗਾਠੀ ਆਗਾ॥ ਮੈਂ ਹੀ ਦੇਖ ਵਰ ਸਨ
ਨ ਕਹੁ ਲਿਗਾ ਗੀ ਆ॥ ੧॥ ਸੈਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਸ ਕੇ ਕੀਰਤ ਮੇ
ਕਗਾ॥ ਅਰਧੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰ ਦੇਹੁ ਜੀ ਅਸਭੁ ਦਿਵਾ॥ ਆਸ
ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੇਵੈ ਤਵਿ ਛਾਈ ਐ॥ ਹਰਗੰ ਅਸਤ ਕਰੇ ਵੈ
ਭਾਗਤਾ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈ ਐ॥ ੨॥ ਸਖੀ ਕਾਜ ਲਗਾਰ ਤੈ ਬੋਲ
ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿ ਆ॥ ਸੋ ਲਹਿ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕੇ ਅੰਜਨ ਪ
ਜਿ ਆ॥ ਜੇ ਘਰ ਆਵੈ ਕੰਤ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਐ॥ ਹਰਿ
ਗੰ ਕੰਤੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੀਗਾਰ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ਐ॥ ੩॥ ਜਿਸ ਘ
ਰ ਵਸਿ ਆ ਕੰਤ ਸਾਵਤੁ ਭਾਗਟੇ॥ ਤਿਸ ਬੁਠਿ ਆਹੁ ਸੀਗਾ
ਰ ਸਾਈ ਸੁਗਾਟੇ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਤੇਇ ਅਚਿਤੁ ਮਨੁ ਆਸ ਪ
ਗਈ ਆ॥ ਹਰਿ ਗੰਜਾ ਘਰ ਆਇ ਆ ਕੰਤ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਪਾਈ ਆ॥ ੪॥ ਆਸਾਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪਗਈ ਐ॥

੭:
ਅਸ
ਤੁਕ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਵੁ ਦਇਆਲੁ ਤਪੁਗਾਧਾਈ ਐ॥ ਮੈ ਤਨੁ ਅਵਰੁ
 ਹੁਤੁ ਤੇਰੇ ਅਵਗੁਣੁ ਕਾਇਆ॥ ਹਰਿਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਵੁ ਦਇਆ
 ਲਤਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ॥ ੫॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਧੁ ਅੰਤੁ ਬੁਧਿ ਅੰਤੁ ਪਿਅ
 ਦਿਆ॥ ਦੁਤਰੁ ਇਹੁ ਸੀ ਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਗਾਇਆ॥ ਮਿਟਿ ਆ
 ਆਵਾਗੁਣੁ ਜਾਪੁਗਾਧਾਇਆ॥ ਹਰਿਗੰ ਅੰਤੁ ਤਹੁ ਰਿਵਾਜੁ
 ਮੁਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ੬॥ ਮੇਰੇ ਗਾਥਾ ਪਦੈ ਸੁ ਅਗਨੁ ਸੁਖੁ
 ਸਨਾ॥ ਸਖੀ ਮੇਰੇ ਰੇਠਿ ਰਤਨੁ ਪੋਖੁ ਰੁਖੁ ਨਾਸਨਾ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੰਗੁ
 ਗੁਪਾਲੁ ਸਗਲੁ ਸੁਖੁ ਗਾਸੁ ਹਰਿ॥ ਹਰਿਗੰ ਰਿਪੁ ਮਿਧਨੁ ਵਨੁ ਪਥੁ
 ਸਹਿਜਿ ਸਮਦਾ ਰਹਿ॥ ੭॥ ਪਰਿਤਿ ਆਗੁ ਵਟੁ ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਲੁ
 ਜਾ ਆ॥ ਨਿਤੁ ਪ੍ਰਤਿ ਹਰਿ ਦਰੁ ਬੁਝਿ ਦੁਕਤਿ ਰਾਖੀ ਆਹਿ॥
 ਹਰਿਗੁਣੁ ਰਵਿਤਿ ਪਵਿਤੁ ਸਗਲੁ ਕਲਤਾਰੀ ਅਹਿ॥ ਹਰਿ ਆ
 ਸੰਨ ਤੇਰੇ ਪੁੰਨੀ ਤਪਾਰੁ ਹੁਗੁ ਮੁਖੀ ਬੁਧਾਰੁ ਹੀ॥ ੮॥ ॥ ॥

। । ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ
 ਸਤਿਨਾਮੁ
 ਮੁਕਰਤਾਪੁ
 ਰਖਨਿਰਤੁਤਿਨੁ
 ਰਵੈਰੁਅਕਾਲਸੁਰ
 ਤਮਸੁਨੀਸੈਰੁਗੁਰ
 ਪਸਾਹਿ। ਸਿਲਕੁਸਮਸਕਿ
 ਤੀਮਹਲਾ॥ ਪੜਪਸਤੀਮੀਧ
 ਆਗੁਹੀ। ਸਿਲਪੁਸਮਧਗਲਸਮਧ
 ਧਾਂ। ਪਕਟੁਠਿਕਿਰੁਖਟਪਾਰੀ। ਡੇਪਾ
 ਲਤਗਲਬਿਚਰੀ। ਗਲਮਾਲਾਤਿਲਕਲਿ
 ਲਾਟੀ। ਹੇਇਧੋਤੀਬਸਤਰਕਪਾਟੀ। ਜੇਸਾਟ
 ਸਬੁਧੀਕਰਮੀ। ਸਬੁਠਕਟਨਿਸਭੇਕਰਮੀ। ਕਰੁ

ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭੀ ਆਇ ॥ ਦਿਲ ਮਤਿ ਗਰਦਾਨ ਪਦੈ ॥ ੧ ॥ ਨਿ
 ਹਲ ਲੰਤਾ ਮਿਜਨ ਮਸਜਾਦ ਤਬੁਹ ਅਨਬਿੰਦ ਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰ
 ਮੇਗਰ ਪਰਸਾਈ ਤਰ੍ਹੇ ॥ ਕਰਤ ਕਾਰਨ ਮਸ ਮਰ ਬਹੈ ਕਰਨਾਨਕ
 ਹੀ ਚਾਰਾ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਤੇ ਦਸਿ ਜੇ ਨਿਨ ਕਲਰ ਬਧਿਆਗ ॥ ੨ ॥ ਜੇਗ
 ਮਬਦੈ ਭੀ ਆਨ ਮਬਦੈ ਬੇਦ ਮਬਦੈ ਤਬੁਹ ਮਟਰ ॥ ਕਤੀ ਮ
 ਰਦੈ ਸੁਰ ਮਗਦੈ ਸੁਦ ਮਬਦੈ ਧਰਾ ਕਿਤਰ ॥ ਮਰਬੁ ਮਬਦੈ ਤੇ ਕ
 ਮਬਦੈ ਜੇ ਕੇ ਜਾਨ ਮਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸੁ ਮੇਲੀ ਨਿਰੰਜਨ
 ਦੇਉ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਰਹਦੇ ਦਾ ਦੇ ਦੇ ਦਾਤ ਮਾਤਾ ॥ ਆ
 ਤ ਮਾਸੀ ਗਾਮ ਦੇ ਦਸ ਜੇ ਕੇ ਜਾਨ ਮਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸੁ
 ਜੇ ਮੇਲੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰ
 ਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤੀ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਮੁ
 ਕੁ ਸਮੁਕਿ ਤੀਘਰ ਲਾਪ ॥ ਕਤੈ ਚਮਾਤਾ ਕਤੈ ਚਪਿਤਾ ਕਤੈ
 ਚਬੁਲਤਾ ਚਿਨ੍ਹ ਦਸਤਗ ॥ ਕਤੈ ਚਬੂਤਾ ਤੀਤੀ ਤੀਤੀ ਪਦ ਕਤੈ

ਚਮੇਰ ਕਰ ਦੁਤੇ ॥ ਕਤੰ ਚ ਚ ਘਲ ਮੇਰ ਨੀਰੁ ਪੀਏ ਬੇਤੇ ਤਿ ਆਗੀ
 ਕਰੋਤਾ ॥ ਰੀਤ ਮੰਗ ਕੁਗ ਦਾਨ ਸਿ ਮਰ ਨਾਨ ਕਲ ਹੁ ਪੰ ਅਚੁਤ
 ਤਨਾ ॥ ੧ ॥ ਪਿਗੰਤ ਪਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇ ਰੀ ਪਿਗ ਸਨੇ ਰੀ ਭ੍ਰਾਤ ਭ੍ਰਾਪ ਦਰ
 ॥ ਪਿਗ ਸਨੇ ਰੀ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹਿਲਾ ਸਸਤਾ ॥ ਪਿਗ ਸਨੇ ਰੀ ਗਿਗਰ ਬਕਰਾ ॥
 ਸਪ ਸੰਗ ਸੇਰ ਸਤੰ ਸੁਖ ਪਾੰ ਰੁਸੰ ਤਨਾ ਕਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਿਥੰ ਤਦ੍ਰੇ ਰੀ ਪੀ
 ਟੰ ਤਹੁ ਲਨੀ ॥ ਗਨੰਤ ਸੁਮਾ ਸਹੁ ਧਾਨ ਪਰ ਮੀ ॥ ਪਤੰਤ ਮੰਗ ਕੁਪ
 ਦਰਲ ਰੁੰ ਦੇਰੰਤ ਤ ਆਸ ਪਾੰ ਨਾਨ ਕਰੋ ਹਿੰ ਦੁਗੋ ਹਿੰ ਦੁਗੋ ਹਿੰ ਦੁਗੋ ਪਾਲ
 ਕਿਆ ॥ ੩ ॥ ਕਾਚ ਕੇਟੇ ਰਚੰਤ ਤੇ ਪਾੰ ਲੇ ਪਨ੍ਰ ਕਤ ਚਰੁ ਪਟਰ ॥ ਨ
 ਟੰ ਤਦ੍ਰ ਆਰੰ ਰੀਤ ਰਹੰਤ ਭ੍ਰਾਦੇ ਰੁਪ ਅਸ ਬੰ ਭੁਨਾ ॥ ਗੋ ਹਿੰ ਦੁਨਾ
 ਮੰਨੋਰ ਸਿ ਮਰੰਤ ਅਪਗਿ ਆਨੀ ਜਾਨੰਤ ਅਸ ਬਿਰੀ ॥ ਦਰੁ ਲਹੁ
 ਦੇਰੁ ਭਿ ਪਰੰਤ ਸਾਪ ਸਰ ਨਾਨ ਕਰੁ ਹਿੰ ਹਿੰ ਹਿੰ ਹਿੰ ਹਿੰ ਹਿੰ ਹਿੰ ਹਿੰ
 ਪਤੋ ॥ ੪ ॥ ਸੁਰੰਤ ਤੁਪੰ ਅਚੁਤ ਗੁਟਰੀ ਸਮਾ ਪੁਰਨੇ ਰੁਹ ਲ ਰਿਪਾ
 ਲਾ ॥ ਗੋ ਰੁੰ ਰੀ ਭਿੰ ਚੇ ਸਰ ਰੁਗੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਿੰ ਤੇ ਮੰ ਪਿੰ ਮੰ ਰੁਮ
 ਮਚਰ ਟੀ ॥ ਅਨਾ ਬਨਾ ਬਨਾਨ ਕਰੁ ਸਤੰ ॥ ੫ ॥ ਪਿਗੰਤ ਪੇਖ

ਤਉਪਰਪਗਾਰੇਟੁਲਥਾਮਾਦਵਾਰਾ॥ਅਮਰੇਜਸਰਥੇਟੁ
 ਗੋਪਾਲਗਨਾਨਕਰੰਮਨਦੁਤ॥੬॥ਬੁਧੁਜਤਨਕਰਤਾਬੁਲਦੇਤ
 ਕਾਰੀਸਦੰਤੁਸੁਗਚਤੁਰਦਿਸਾਰਾ॥ਵਿਥਮਸਥਾਨਹੁਸੰਤ
 ਉਚਗਨਗਸਿਮਰੰਤੁਮਰਟੇਕਦਾਚਗ॥ਜੇਦੰਤੁਆਗੀਅ
 ਰੁਗਦੰਨਪੁਰਪਗਨਾਨਕਰੀਟੀਮਾਸਅਕਰਥੇਤਾ॥੭॥ਸ
 ਰੁਦੰਤੁਜਿਤੰਮਾਇਆਕੀਰਤਕਲੀਕਰਮੁਕਿਗਾ॥ਮਿਟੰਤਤ
 ਤਾਗਤੁਰੁਮਮੇਰੀ॥ਰੁਗਦੰਗਮਟੇਸੁਬੁਤਥਾਨੰ॥ਦਿਸਟਤੁ
 ਅੰਅਮੋਘਦਰਸਨੰ॥ਬੁਸੰਤਸਾਪਰਸਨਾ॥ਗਹਿਗਹਿ
 ਗਨਾਨਕਾਪਿਅੰਜਾਪਜਪਨਾ॥੮॥ਘਟੰਰੂਪੰਘਟੰਤਦੀਪ
 ਘਟੰਤਰਦਸਸੀਅਰਨੰਦ੍ਰਿਗਗਨੰ॥ਘਟੰਤਬੁਸਥਾਗੀਰਤ
 ਗੰਸਥੰਤੁਘਟੰਤਲਲਨਾਸਤੁਗੁਤੀਤਾ॥ਘਟੰਤਕਨਕਥਾਨ
 ਕਪਾਇਆਸੁਰੂਪੰ॥ਨਗਘਟੰਤਕੇਦਲੰਗੋਪਾਲਅਚਤਮ
 ਸਥਗੰਨਕਸਾਧਜਨਾ॥੯॥ਨਗਬੁਲੰਬੁਧਰਮੰਬੁਲੰਗੁਪਾਧੰ
 ॥ਦਿਜੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਲੇਰੁ॥ਸਰਟਸੰਤਕਿਲਦਿਖਨਾਸੰ॥

ਪਾਪਤੰ ਪਰਮਲਖਣਨਾਨਕਜਿਹਸੁਪਸੰਨਮਾਪਦਗ॥

9॥ ਸਿਮਰਤਿ ਮੇਰੀ ਅਲਪ ਬੁਧੰਗਚੰਤ ਬੁਨਤਾ ਬਿਨੈ ਦਸ

ਗ॥ ਜੇ ਬੁਨਦੁਹਰੁ ਮਕਨ ਕਕੇਡੁ ਲਗ॥ ਬੁਢਿਤ ਮੰਦਰੁ ਮੇ

ਰੰਤ ਬੁਸਤਾਇ ਤੰਤ ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤੀ॥ ਰੇਚਤ ਸਰ

ਟਸੰਤ ਨਾਨਕ ਕੁਕੁਗਦਾਨ ਦੇਨ ਪਗ॥ 9॥ ਜਨਮੰਤ ਮਰਣ

॥ ਰਠ ਮੰਤ ਸੇਰੀ॥ ਰਿਗੰਤ ਰੇਰੀ॥ ਓਚੰਤ ਨੀਚੰਤ ਨਾਨਾ ਮੁਚੰ

ਗਜੰਤ ਧਾਨੀ॥ ਅਮਰੁ ਮਾਨੰਤ ਹੀਨੀ॥ ਪ੍ਰਦਿਰਤ ਮਾਰਗੀ ਦਰਤ

ਤ ਬਿਨਾਸਨੀ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਨਮਾਧ ਸੰਗੇਟ ਅਸਥਰੰਨਾਨ

ਕੁਕੁਗਦੰਤੁ ਜਨਾਸਨੀ॥ 9॥ ਰਿਪੰਤੁ ਰਹਿੰਦੁ ਮਤਤੁ ਗਿਆ

ਨੀ॥ ਬਿਗਸੰਧ ਬੁਧਾਕੁ ਸਲਥਾਨੀ॥ ਬੁਸੰਤ ਰਿਖੰਤੁ ਭਿਆ

ਗਮਾਨੀ॥ ਸੰਤ ਲੰਤ ਰੇਦੰਦਿਤੁ ਮੰਤੁ ਗੀਨੀ॥ ਰੰਤ ਜਨਮੰ

ਰਿਹਰ ਸਲੀਟਾ॥ ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ਸਬੁਦ ਬੀਟਾ॥ 9॥ ਕਰੰਤ

ਬੇਟਾ ਗਾਟੰਤ ਗਾਟੀਆ॥ ਸਟੰਤ ਬਾਲਾ ਬੁਧ ਬਿਧ ਧਕਾਰਾ॥

ਦਿਤੰਤ ਸੁਬਿਦੰਤੁ ਆਗਰਿ ਰਿਖਿ ਪਾਲਾ॥ ਨਾਮਦਾਨ ਜਾਚੰਤ

ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਗਰ ਗੁਰਗੋ ਪਾਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਨਹ ਚਿਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤਰੁ
 ਤਹ ਨਹ ਚਿਤਾ ਕਰਨ ਕੇ ਕਰ ॥ ਨਹ ਚਿਤਾ ਬੁਨਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ
 ਹੁਪਦਿ ਰਤ ਮਾਇਆ ਸਨ ਬੁਧ ਨਹ ॥ ਦਇਆ ਸਦੇ ਕ
 ਰੁਗਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹਨ ਨਾਨਕ ਸਰ ਬੁਝੀ ਅਪੁਤ ਪਾਲ ਕਰ ॥ ੧੫
 ॥ ਅਨਿਤੁ ਵਿਤੈ ਅਨਿਤੁ ਚਿਤੈ ਅਨਿਤੁ ਆਸਾ ਬੁਧਿ ਧੁਪ
 ਕਾਰੀ ॥ ਅਨਿਤੁ ਰੇਤੈ ਅਹੰ ਬੁਧੰ ਰੁਮ ਮਾਇਆ ਲਨੰ ਬੁ
 ਕਾਰੀ ॥ ਫਿਰੰਤ ਜਨ ਅਨੇਕ ਜ ਠ ਗਗਨ ਨਹ ਸਿਖਰ ਤ ਮਲ
 ਟ ਬੁਧੀ ॥ ਹੇਗੋ ਬੁਧਿ ਦੁਰਤ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਤਿਓ ਧਰ
 ਟ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਗ ॥ ੧੬ ॥ ਗਿਰੰਤ ਗਿਰ ਪਤੁਤ ਪਾਤਾਲ ਜਲ
 ਤ ਦੇਵੀ ਪਦੈ ਸੰਤਰਗ ॥ ਬੁਰੰਤ ਅਗਾਹੰਤ ਅੰਤਰੰ ਗੰ ਦੁਖ
 ਤ ਗ੍ਰਿਹ ਚਿਤਾ ਜਨ ਮੰਤ ਮਰਟਗ ॥ ਅਨਕ ਸਾਧਨੰ ਨ ਸਿਧ
 ਤੇ ਨਾਨਕ ਅਸੁ ਬੰਭੰ ਅਸੁ ਬੰਭੰ ਅਸੁ ਬੰਭੰ ਸਦੁ ਦੁਸਾਧ ਸੁ
 ਜਨਗ ॥ ੧੭ ॥ ਘੋਰੁ ਦੁਖੰ ਅਨਕ ਹੰਤ ਜਨ ਮਦਾਰਿ ਦੇ ਅਗਾਥਿ
 ਖਾਵੀ ॥ ਪਿਟੰਤ ਸੰਗਲ ਸਿਖਰੰਤੁ ਗਰਿਨਾ ਅਨਾਨਕ ਜੇ ਸੇਖਾ

902
 ਦੁਕਰਾਸਟਰੁਸਮੰਕਰੇਤਾ॥੧੮॥ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰਤਪੁਕਾਸੀ
 ਗੁਨਰਪੰਤਅਪਘੰਤਨਗ॥੧੯॥ਹਿਦਬੁਸੰਤਰੇਕੀਤਦੁਤਗਕਰਸਰ
 ਰਤੁਅਗਨਿਰਪਲਗ॥੨੦॥ਜਨਮਮਰਟਰੰਤਸੇਤਾਸੁਖਸਮਸ
 ਅਮੇਪਦਰਸਨਗ॥੨੧॥ਸਰਟਜੇਗਸੰਤਪਿਅਨਾਨਕਭੇਕੁਗ
 ਦਾਨਖੇਮੰਕਰੇਤਾ॥੨੨॥ਪਾਠੰਕਰੇਤਅਗਟੀਟੁਹਨਿਗਸੰਅ
 ਸਪੁਰਟਗ॥ਨਿਰਪੰਕੁਪੰਪੰਨਦੰਤਗਰੇਗਅੰਗਘੰਤਟਗ
 ਕੁਗੜੰਕੁਗਤਦਾਨੰਗਅਨਾਮਗਟੁਕੀਰਤਨਗ॥੨੩॥ਪਾਰਬੁਝਮ
 ਪਰਪਦਾਤਾਰਗਨਾਨਕਗਰਸੇਦਾਰਿਨਲਭੁੜੀ॥੨੪॥ਅਪਰੰ
 ਪਰੰਧਾਰਟਗ॥ਨਿਰਪੰਪੰਨਨਾਮੁਨਰਗਰਗ॥ਅਨਾਬਨਾਧ
 ਗੋਬਿੰਦਗੁਲਗੀਟੁਲੁਕੇਸਦਗ॥੨੫॥ਸਰਬੁਝੁਤਦਪਾਲਮ
 ਚੰਤਦੀਨਗੁਧਦਦਾਮੇਦਗ॥੨੬॥ਸਰਬੁਗਪੁੰਗਨਪੁਰਧਕੁਗ
 ਦਾਨਗਭਗਤੁਦਛਲਕਰਟਾਮਪਗ॥੨੭॥ਪਟਪਟਬੁਸੰਤਬੁ
 ਸਦੇਦਗਪਾਰਬੁਝਮਪਰਮੇਸਰਗ॥੨੮॥ਜਾਚੰਤਨਾਨਕਕੁਪਾਲ
 ਪਸਾਦੰਨਗਬਿਸਰੰਤਨਗਬਿਸਰਤਨਾਗਟਿਟਗ॥੨੯॥ਨਗਸ

ਮਰਥੀਨੁ ਸੇਵਕੰਨੁ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਥੰਮੰ ॥
ਤਦ ਪਰਸਾਦਾ ਸਿ ਮਰਤੇ ਨਾਂ ਮੰਨਾਨ ਕਰਿ ਪਾਲਹਿ ਹਿਰਿਗ
ਰੰ ॥ ੨੨ ॥ ਕੁਰਪੇ ਖਟਕਰੰਤ ਜੀ ਆਇ ਸਾਮ ਛਾਦਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾ
ਨੰ ॥ ਸਿਜੰਤ ਗੁਨ ਜਨ ਅੰਚਤੁ ਰਚੇਤਾ ਨੁਗ ॥ ਦਰਤੰਤੁ ਸੁਖ
ਅਨੰਦ ਪਸਾਦੁ ॥ ਸਿ ਮਰਤ ਨਾਨਕ ਹਿਰਿਗਿਰੇ ॥ ਅਨੰਤੁ ਰ
ਚਨਾਨਿਰ ਮੰਗੇ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਨਾ ਪਗ ਪੁਰਬੋ ਟੁਕੁ ਜਤੇ ਮਹੀ ਪਤੇ
॥ ਦਿ ਪ੍ਰੀਤ ਦੁਪੰ ਮਾਰਤ ਲੋਕੇ ਗਨਾਨਕ ਚਰੰ ਕਾਰ ਦੁਖ ਭੁਗਤੇ
॥ ੨੪ ॥ ਦਿ ਬਾ ਅਨਗੁਰੰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਜ ਸਿ ਮਰਨਿ ਰਿਦਤ ਗੁ ॥
ਅਰੰਗੀ ਮਗਰੰਗੀ ਦਿ ਸਿ ਮਰਤੇ ਕਰਣਾ ਮਯੁਗ ॥ ੨੫ ॥ ਰਮਣੀ ਕੇ
ਵਲ ਕੀਰਤਨੰ ਸੁਧਰੰ ਮੰਦੇ ਹਯਾਰ ਟੀਗ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਂ ਮਨ ਗਾਇ
ਟਨਾਨਕ ਪੀਦਤੰ ਸੰਤਨ ਤਿਪਤੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਹਟ ਸੀਲ ਸੰਤ ਸਮ
ਮਿਤੁ ਸੁਦਰਜ ਨੁਗ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਰੰਜਨ ਅਨਕ ਪੁ ਕਾਰੇ ਟਨਿਦ
ਕ ਅਦੁਪਰੇ ਇਉ ਪਾਤਿਸਟ ਤੇ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਰਸ ਕਾਰ ਨੁਗੁ ਗਦੰਤ
ਨੁਗੁ ਗਦੰਤ ਮਾਨ ਭੰਗ ਨੁਗ ॥ ਸੋਭਾ ਗਿਨ ਨੁਗੁ ਭਵੰਤ ਨੁਗੁ ਪੰ

ਤਸੰ ਸਾਹਦੁ ਖਨਗ॥ ਗੋਦਿ ਦਨਾ ਮਜ਼ ਪੰਤੰ ਮਿਲਿ ਸੰਗਾ
 ਨਾਨਕ ਸੇਧਾ ਨੀ ਸੁਖ ਦਾਸ ਨਗ॥ ੨੮॥ ਸੈਨਾ ਸਾਧਿ ਸਮੁਹ
 ਸੁਰ ਅਜੀਤੰ ਸਨਾਹਿਤ ਨ ਨਿਮਿਤਗ॥ ਅਦਪਗੁਟਗੋਦਿ ਦਰ
 ਮੰਟੀਉਟੀਗਰਸ ਦੁਹ ਕਰ ਚਰਟਗ॥ ਅਰੁੜ ਤੇ ਅਸੁਰ ਥ
 ਨਾਗ ਦੁਹੰ ਤੇ ਪੁਰੁ ਮਾਗਗ॥ ਦਿਚਰ ਤੇ ਨਿਰਭੁ ਘੰ ਸਤੁ ਸੈਨ
 ਧਾਘੰ ਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਗ॥ ਜਿਤ ਤੇ ਵਿਸਦ ਸੰਸਾਰਗ ਨਾਨਕ
 ਦਸੰ ਕੇਤਿਧੰ ਚਤੁ ਸਕਰਗ॥ ੨੯॥ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾਹੰ ਧਰ ਬੁਨਗਰੰ
 ਦੁਮਛਾਇ ਆਰਚ ਦੁਰਮਤੀ॥ ਤਤੁਰ ਕਟੰ ਦੁਮੰਗ ਮਿਥਾ ਸਿਮ
 ਰੰਤ ਨਾਨਕਗ ਮਗ ਮਨਾ ਮਗ॥ ੩੦॥ ਨਚਿ ਦਿਉ ਆਨਿ ਧਾਂ ਨ ਨਿਗ
 ਮੰ ਨਚਗੁਟਗ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਗ॥ ਰਚਗਾਗਨਾ ਦਕੀਰੰ ਨਗ ਚੰ
 ਚਲ ਚਰਤ ਚਾਤੁਰਗ॥ ਭਾਗਉਦ ਮਲ ਦੁਧੰ ਮਾਇ ਆਨਾਨ
 ਕ ਸਾਧਿ ਸੰਗੀ ਖਲ ਪੰਤੁਤਗ॥ ੩੧॥ ਕੰਠਰ ਮਟਿ ਅਗਾ ਮਗ
 ਮਥੁ ਲੰਗ ਸਤਉ ਚਧੁ ਮਧਾਰਣੀ॥ ਜੀਗਰੁ ਨ ਜੋਉਤ ਮਸਲੇ
 ਕਓ ਧਰਣੈ ਨ ਨਦਨੀ॥ ੩੨॥ ਗੁਰ ਮੰਤਰੀਟਿ ਸੁਜੇ ਪਾਣੀ ਦਿ

ਗੰਤਮਨ ਮੁਭੁਸਟ ਟਗ ॥ ਕੁਕਰਗ ਸੁਕਰਗਗਰ ਪਕੁਰਗ
 ਕਰਗ ਸਰਪਨਤੁਲ ਖਲਗ ॥ ੩੩ ॥ ਚਰਟਰ ਚਿੰਦੁਰਜਨੇਰਿ
 ਏਯੰਨਾਮਯਾਰਟਗ ॥ ਕੀਰਤਨੇ ਸਾਧਸੰਗੇਟਨਾਨਕਰਗਦਿ
 ਸਟੰਤਜਮਦੁਤਨਗ ॥ ੩੪ ॥ ਨਚਦੁਰਲਭੰਧਨੰਰੁਪੰਨਚਦੁਰਲ
 ਭੰਸੁਦੁਰਲਭੰਦੁਰਗ ॥ ਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਤਮਿਤੁਭੁਤਦੁਪਦਾ
 ਨਚਦੁਰਲਭੰਚਤੁਰਚੰਚਲਗ ॥ ਦੁਰਲਭੰਦੋਕੁਰਗਦਾਨਨਾ
 ਮੀਨਾਨਕਲਦੁਪੰਸਾਧਸੰਗਰਿਪਾਪੁਰੰ ॥ ੩੫ ॥ ਜਤਕਰੁ
 ਤਤੁਗਦਿਸਟੰਸੁਰਗਮਰਤਪਾਪਲੇਕਗ ॥ ਸਰਦੁਰਗਮ
 ਟੰਗੇਦੁਰਗਨਾਨਕਲੇਪਦੋਪਨਲਿਪੁਟੇ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਬਿਦੁਰਯੰ
 ਤੁਅੰਧਿਤੰਦੁਸਟਾਸਥਾਸੁਜਨਗ ॥ ਦੁਰਯੰਤੁਸੁਖੰਭੰ
 ਭੀਤੰਤੁਨਿਰੁਯਗ ॥ ਬਾਨਦਿਗੁੰਨਦਿਸਗਧੰਨਾਨਕਰਿਪਾ
 ਲਗਰਿਗਰਿਗੁਰਗ ॥ ੩੭ ॥ ਸਰਦੁਰਮੰਲਪਮੰਸੀਲੰਸਰਦੁਪਾਦ
 ਨਮਮਪਾਦਨਗ ॥ ਸਰਦੁਰਗਤਦੁਮਮੰਕਰਤਾਨਾਨਕਲੇਪਦੋ
 ਧਨਲਿਪੁਟੇ ॥ ੩੮ ॥ ਨਗਸੰਤਲੰਚਦਦੇਦੁਗਨਗਸੰਤਲੰਦੁਪਾਦਨ

ਚੰਦਨਗ ॥ ਨਗ ਸੀਤ ਲੰ ਸੀਤ ਰੁਤੇ ਟਨਾਨ ਕ ਸੀਤ ਲੰ ਸਾਧ ਸੁ
 ਜਨਗ ॥ ੩੬ ॥ ਸੰਤੰਗ ਮਗ ਮਨਾ ਸੰਧਿ ਨੰ ਸਰ ਬੁਝ ਪੁਰਨਗ ॥ ਗਿ
 ਆਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜਗਤ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਦੋਹ ਟਗ ॥ ਦੁਖ
 ਲੰ ਸਰ ਬੁਝ ਜੀ ਆਪੰ ਚੰਦੋ ਧੁ ਬਿਦਰ ਜਤਗ ॥ ਰੁਜਨੰ ਗੋਪ
 ਲਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪੁ ਮਾਇਆ ਜਲ ਕਮਲ ਗਤਗ ॥ ਉਪਦੇ
 ਸੰ ਸਮ ਮਿਤੁ ਸਤੁ ਰੁਗਦੰਤੁ ਰੁਗਤੁ ਰੁਦਨੰ ॥ ਪਰਨੰ ਦਾਨਗ
 ਸ੍ਰੇਤ ਸੁਦਟੰ ਆਪੁਤਿ ਆਗੁ ਸਗਲ ਰੇਟ ਕਗ ॥ ਖਟਲਖ
 ਟੰ ਪੁਰਨੰ ਪੁਰਖ ਗਨਾਨ ਕਨਾਮੁ ਸਾਧ ਸੁ ਜਨਗ ॥ ੪੦ ॥ ਅਜ ਰੁ
 ਗੰਤ ਕੰਦੁ ਮੁਲੰ ਦੁਸੰਤੋ ਸਮਾਪਿ ਕੇਰ ਰਤੁ ਗਤੇ ਸੰ ਸਾਗਨਾਨ
 ਕ ਸੋਗੁ ਰੁਖੰ ਬਿਓ ਆਪਤੇ ॥ ੪੧ ॥ ਛਲੰ ਛਿਦੰ ਰੇਟ ਬਿਘਨੰ
 ਅਪੰਗਧੰ ਰਿਲਦਿਖ ਮਲੰ ॥ ਰੁਗੁ ਸੋਰੰ ਮਾਂਨ ਅਪਮੰਨੰ
 ਮਦੰ ਮਾਯਾਨੁ ਰੁਦਿ ਆਪਤੇ ॥ ਮਿਤੁ ਜਨਮ ਰੁਪੰਤ ਨਰਕ
 ਅਨਕਉ ਪਾਦੰਨ ਮਿਧੁਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧ ਸੰਗ ਜਪੰਤ
 ਨਾਨ ਕੰਗੋ ਪਾਲਨਾ ਸੰਗ ਸੰਤ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨਿਤ ਪੁਤੇਗ ॥ ੪੨ ॥

ਤਰੁਟ ਸਰੁਟੁ ਸੁਆਮੀ ਰਮਣ ਸੀਲ ਪਰ ਮੇ ਸੁਰਗ ॥ ਕਰ
 ਟਕਾਰੁਟੁ ਸਮਰ ਬਗਦਾਨ ਦੇਤ ਪੁਰੁ ਪੁਰਨਗ ॥ ਨਿਰਾਸ ਅ
 ਸਕਰੁਟੁ ਸਗਲ ਅਰਥ ਆਲਪ ਅੰਗ ॥ ਗੁਣ ਨਿਪਾਨ ਮਿ
 ਠੰਤਨਾਨ ਕਸਗਲ ਜਾਚੈ ਤੁਜਾ ਚਰਗ ॥ ੧੩ ॥ ਦੁਗੰਧ ਸਥਾ
 ਨ ਸੁਗੰਧ ਮੰਧਾਗਾ ਦੁਖ ਸਗਲ ਸੁਖ ਟਗ ॥ ਦੁਰਦੁ ਚਨ ਭੇਦੁ
 ਰੁਪੰ ਸਾਕਤ ਪਿਐ ਨੈਤ ਸੁਰਜਨਗ ॥ ਅਸ ਬਿਤੈ ਸੇਗ ਰੁਪੰ
 ਰੁਪੰ ਟੈਤ ਨਿਰੁਦਗ ॥ ਰੁਪੰ ਅਟਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਗਰ ਦਾਸੀ
 ਪਰਮਲ ਖਟ ਪੁਰੁ ਅਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਗ ਮਗ
 ਮਗਮਣ ॥ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ਹਰੀ ਏ ਆਲ ਚਰਣੀ ॥ ੧੪ ॥
 ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੁਰ ਸੰਗਰਾਮੀ ਅਤ ਬਲ ਨਾ ਬੁਰੁ ਮਰਦਨਗ ॥ ਗਟ
 ਗੰਧ ਪਰਦੁ ਦੇਵ ਮਾਨੁਪੰ ਪਸਪੰ ਧੰਦਿ ਮੇਰਨਗ ॥ ਹਰੀ ਕਰੁਟ
 ਗਰੰਧ ਸਕਾਰੀ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਜਗਦੀਸੁਰਗ ॥ ੧੫ ॥ ਰੁਕਾਮੀ
 ਨਰਕ ਦਿਸਗਾਮੀ ਬੁਝੈ ਨਿਬੁਝਾਦ ਟਗ ॥ ਚਿਤੁ ਗੁਣ ਤੈਲੇ ਕੁਰੰ
 ਮੰਜ ਪਤ ਪਸੀਲ ਬਿਦਾਰ ਟਗ ॥ ਅਲਪ ਸੁਖ ਅਦਿਤ ਚੰਦੁ

ਲਉ ਚਨੀ ਚਸਮਾ ਟਟਗ ॥ ਵਰੈ ਵੈ ਮੁੰਦਤ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੁੰਦ ॥
 ਟਨਾਨ ਕਨਾਗ ਇਹੁ ॥ ੬ ॥ ਹੇ ਕਲ ਮੁਲ ਕੁਧ ਕਦੇ ਚ ਕਰ
 ਟਨਾਨ ਓਪਰ ਜਤੇ ॥ ਦ੍ਰਿਖਿ ਯੀ ਤਜਾ ਦੇਵ ਸਿ ਕਰੇ ਤਨਿ ਰਤੈ ਕ
 ਰੇਤ ਜਥਾ ਮਰ ਕਟਗ ॥ ਅਨਕ ਸਾਸਨਾ ਤਾਨੈ ਤਜ ਮੁਦਤ
 ਹਤ ਦਸੰਗੇ ਅਧ ਮੰਨਗ ॥ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦੁਖਾ ਲਪ
 ਰਨਾਨ ਕਸਰ ਬੁਝੀ ਅਰਧ ਕਰੇਤਾ ॥ ੭ ॥ ਹੇ ਲੋਗ ਲੰਘ ਟਸੰਗ
 ਸਿਰ ਮੇਰਗ ਅਨਕ ਲਗੀ ਕਲੇ ਲਤੇ ॥ ਪਾਵੈ ਤਜੀ ਆਬ
 ਹੁਪ ਕਾਰੀ ਅਨਕ ਭੰਤ ਬੁਹੁ ਲਤੇ ॥ ਨਚਾ ਸਿਫੰਨ ਚਇ ਸ
 ਟੈਨ ਚ ਬਾਪ ਦਨ ਚ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਤਦ ਲਜੀ ਅਗ ॥ ਅਕਰ
 ਟੈ ਕਰੇਤਾ ਅਧਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਅਸਾਧਿ ਸਾਜ ਸਮਜ ਯੀ
 ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਸਰਟਸੁ ਆਮੀ ਦਿਗੁ ਪਤਨਾਨ ਕਹੀ ਨਰ
 ਹਗ ॥ ੮ ॥ ਹੇ ਜਨ ਮੁਮਰ ਟਸੁ ਲੈ ਅਹੰ ਕਾਰੀ ਪਪਾਤ ਮਾਗ ॥
 ਮਿਝੰਤ ਜੰਤ ਸਤਾ ਦੇਝੰਤ ਅਨਕ ਧਾਟ ਆਦਿ ਸਤੀ ਰੁਟਗ ॥
 ਆਵੈ ਤਜਾਵੈਤੁ ਥ ਕੰਤੁ ਜੀ ਆਦੁ ਧੁਸੁ ਧੁ ਬੁਹੁ ਭੇਗ ਟ

ਕੁਮਭਯਾਨਉਦਿਆਨਰਮਟੰਮਗਵਿਕਟਅਸਾਧ
 ਰੰਗਟਗ॥ ਚੈਦੰਧਾਰੇਬੁਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅਗਪਨਾਨਕ
 ਹਰੰਹਰੰਹਰੇ॥੪॥ ਹੇਪ੍ਰਾਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਰਿਧਾਨਿਧੀ
 ਨਜਗਦਗਰੇ॥ ਹੇਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਕਰਣਮੈਸਰ
 ਹੁਖਹਰੇ॥ ਹੇਸਰਣਜੇਗੁਦਿਆਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮਦਿ
 ਯਾਕਰੇ॥ ਸਰੀਰੁਸ੍ਰਸਥਖੀਟਸਮਏਸਿਮਰਤਨਾਨ
 ਕਰਾਮਦਮੇਦਰੁਮਾਧਦਗ॥੫੧॥ ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰ
 ਰਮਣੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਗ॥ ਸਾਪਸੰਗੇਟਤਰਣੰਨਾਨਕ
 ਅਗਸਾਗੰਭੈਦੁਤਰਗ॥੫੨॥ ਸਿਰਮਸਤਕਰਖਾਪਾਰਬੁਹ
 ਯੰਗਸਤੁਕਾਯਾਰਖਾਪਰਮੇਸੁਰਗ॥ ਆਤਮਰਖਾਗੋਪਾਲ
 ਸ੍ਰਾਮੀਪਨਚਰਣਰਖਾਜਗਦੀਸੁਰਗ॥ ਸਰਬਰਖਾਗੁਰ
 ਦੁਪਾਲਹਰੈਦੁਖਦਿਨਾਸਨਗ॥ ਭਗਤਦਫੁਲਅਨਾਥਨ
 ਥੇਸਰਣਨਾਨਕਪਰਖਅਚੁਤਗ॥੫੩॥ ਜੇਨਕਲਾਪਾਰਿਤਿ
 ਆਕਾਸੰਚੈਸੰਤਰੰਕਾਸਟਦ੍ਰੋਸਟੰਜੇਨਕਲਾਸਸਸੁਰਨਖ

੨੦੮
 ਤੇ ਤਸਾ ਸੰਸਰੀ ਰਧਾਰ ਟੀ ॥ ਜੇ ਨ ਕਲਾ ਮਾਤ ਗਰ ਕੁਪਤ
 ਪਾਲੇ ਨਹ ਫਿਜੈ ਤਜ ਠਰ ਰੰਗ ਟਗ ॥ ਤੇ ਨ ਕਲਾ ਅਸ ਬੰਦੁ
 ਸਰੋਦਰੀ ਨਾ ਨ ਕਲਾ ਫਿਜੈ ਤਤ ਰੰਗ ਤੇ ਘਟਗ ॥ ੫੩ ॥ ਗੁਸਾਈ
 ਗਰ ਸਟਰੁ ਪੇਟ ਸਿ ਮਰਟੇ ਸਰ ਰੁੜ ਜੀ ਵਟਗ ॥ ਲੰਬੁ ਪੰ
 ਸੰਤ ਸੰਗੋਟ ਨਾ ਨ ਕਲਾ ਸਟ ਲਾ ਮਾਰ ਗਰੀ ਰੁਗਤ ਟਗ ॥ ੫੪ ॥
 ਮਸਰੇ ਰੁਗਨੰਤ ਸੈਲੰ ਕਰ ਦੁਪੰਤ ਰੰਤ ਪਾਪੀ ਲਕਗ ॥ ਸਾਗਰ
 ਲਪੰਤ ਪਿੰਗੀ ਤਮ ਪਰਗ ਸਅੰਧ ਕਗ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੋਟ ਸਿ
 ਮਰੰਤ ਗੋਦੀ ਦੁਸਰਟ ਸਨ ਕਰ ਗੀ ਗੀ ਗੇ ॥ ੫੫ ॥ ਤਿਲ ਕਰ
 ਟੰਜ ਬਾਗਿ ਪ੍ਰਾ ਅਮਰ ਗੀ ਟੰਜ ਬਾਗ ਜਨਾ ਗੀ ॥ ਆਦਪ
 ਗੀ ਟੰਜ ਬਾਗੁ ਨਾ ਨ ਕਲਾ ਪਰ ਮੁਗੀ ਟੰਤ ਬਾਧੈ ਸੁਨਗ ॥ ੫੬ ॥ ਨ
 ਸੰਥੰ ਨ ਚ ਕੰਨ ਗਦਾ ਨ ਮਿਸੰ ਅਸ ਚਰ ਜਰ ਪੰਗੰਤ ਜਨ ਮੀ ॥
 ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੁਥੈ ਤਬੇ ਦਾਉ ਮੁਚ ਅਪਾਰ ਕੇ ਬੰਦਗ ॥ ਦੁਸੰਤ ਸਾਧ
 ਰੰਦੁ ਰੁੜੰਤ ਨਾ ਨ ਕਲਾ ਰੁੜ ਰੁਗੀ ਅਗ ॥ ੫੭ ॥ ਤਿਹਿ ਆਨ ਰੁਸਨੰ
 ਸੰਸਾਰੇ ਸਨ ਰੁੰ ਪੰ ਸੁਨ ਸਿ ਆਲ ਪਰਗ ॥ ਬਿਅਸ ਸਭਾਨ

ਮਨਮੰਤ੍ਰਿਮਦਰੰਮਗਾਅਸਾਪਪੀਚਤਸਕਰਗ॥੧੩॥
 ਮੋਹਰੇਰੁਗਮਰੁਮਟੰਅੰਛਾਸਤੀਖਨਕਠਨਗ॥੧੪॥ਪਾਦ
 ਕੋਏਅੰਸਾਧੰਧੰਰੰਅਗੰਮੁਤੀਰਨਗਲੰਘਨਗ॥੧੫॥ਕੁਜਸ
 ਧਸੰਗਗੋਪਾਲਨਾਨਕਰਹੀਚਰਟਸਰਟਉਧਰਟਗਰਿਪਾ
 ੧੫੮॥ਰਿਪਾਕਰੰਤਗੋਰਿਦੁਗੋਪਾਲਸਗਲੰਗਥੰਡੁਟਗ॥
 ਸਾਧਸੰਗੋਟਗਟਗਪੰਤਨਾਨਕਸਰਟਪੁਰਟਪਰਮੇਸਰਗ
 ੧੫੯॥ਸੰਆਮਲੰਮਪਰਮਾਨਪੰਗਰਦਪੰਕੁਮਦੇਰਟਗ
 ੧੬੦॥ਨਿੰਦੁਰੇਦੁਰਿਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸੁਜਨਗ॥੧੬੧॥ਅਚੇ
 ਤਮੁਜਨਜਾਣੰਤੁਪਟੰਤੁਸਾਸਾਨਿਤਪਟੇ॥੧੬੨॥ਛਿਜੰਤੁਮਗ
 ਸੰਦਰੀਕਾਧਾਕਾਲਕੰਨਿਆਗਾਸਤੇ॥੧੬੩॥ਰਚੰਤਪਰਧਗਕੁ
 ਟੰਕੁਲੀਲਾਅਨਿਤੁਆਸਾਵਿਥਿਆਵਿਨੰਦਗ॥੧੬੪॥ਕੁਮੰਤਕੁਮੰਤ
 ਕੁਜਨਮਗਰਿਉਸਰਟਨਾਨਕਕਰਟਾਮਯਾਗ॥੧੬੫॥ਜੇਸੁੰਗਥੇ
 ਹੇਸਗੋਮਪਗਪਿਆਤੁਪੰਸੰਤੁੰਤੰਪਰਬਾਦੰਅਦਰਤਦੇਥਗ
 ਸੁਧਅਛਰਗਗ॥ਗੋਦੀਦੁਦਾਮੇਦਰਮਾਪਦੇ॥੧੬੬॥ਗਰਬੁਤਨ

ਰੀਪਦੇਨਮਤੰਗਬਲਦੰਤੁਬਲਾਤਕਾਰਣਗ॥ ਚਰਣਕਮ
 ਲਨਗੁਰੁਜੰਤੁਤਿਟਸਮਨਪਿਗਜਨਮਣਗ॥ ਰੇਖਪੀਲਕਾ
 ਗਸੁਟੇਗੀਬ੍ਰਿੰਦਸਿਮਰਣਤਯੈਧੰਨੇ॥ ਨਾਨਕਅਨਕਬਾਰ
 ਨਮੋਨਮਗ॥ ੬੩॥ ਤਿਟੰਤਮੇਰੀਸਗਰੰਤਹਰੀਅੰ॥ ਬੁਤੁਤਤਰੀ
 ਅੰਉਟੰਤਰੁਰੀਅੰ॥ ਅੰਧਕਾਰੇਟਸੁਰਉਜਾਗੀ॥ ਬ੍ਰਿਨਦੰ
 ਤਨਾਨਕਹਰੀਗਾਰਦਯਾਰੀ॥ ੬੪॥ ਬੁਗਮਣਗਸੰਉਧਣੰਬੁਗਮ
 ਕਰਮਜਿਪੁਰਣਗ॥ ਆਤਮਭੰਸੰਸਾਸ਼ਾਹੰਤੇਨਰਨਾਨਕਨਾ
 ਠਲਗ॥ ੬੫॥ ਪਰਦਰਬ੍ਰਹੀਰਣੰਬੁਜੁਬ੍ਰਿਯਨਕਰਣੰਉਚਰਣੰਸ
 ਰਬੁਤਜੀਅਕਗ॥ ਲਉਲਈਤਿਸਨਾਅਤਿਪਤਮਨੁਸਾਏ
 ਕਰਮਕਰਤਸਸੁਕਰਗ॥ ੬੬॥ ਪਤੇਸਮੇਚਰਣੰਉਧਣੰਕੁ
 ਰੈਦੁਤਰਗ॥ ਅਨੰਕਪਾਤਕਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰ
 ਸਯਗ॥ ੬੭॥

੧੭

ਸਤਿਗੁਰਪਸਦਿ॥ ਗਾਥਾਮਹਲ ੫॥

ਕਮੁਪਗਪਸੁਰੀਧਾਧਰਸਮਾਨਧਦੇਰੰਮਲੀਟੀ॥ ਅਜਾਰ

ਪਿਰ ਦੁਗੀਧਾ ਨਾਨਕ ਅਬਗਰ ਬੇਟ ਅਗਿਆਨ ਟੋ ॥ ੧ ॥
 ਧੁਮਾਟੇ ਧੁਮਾਟੇ ਅਕਾਸ ਦੀ ਧੁਲੇ ਅਸਥੀ ਡਟਗ ॥ ਗਏ
 ਟੇਨੇ ਟੇਨੇ ਟੇਨੇ ਨਾਨਕ ਬੀਨਾ ਸਾਧੂ ਨ ਸਿਧੁ ਤੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਟੇ ਸ
 ਰੇਟੇ ਮਰੇਟੇ ਦੇ ਸਟੇਟ ਮਿਥਿਆ ॥ ਕੀਰਤ ਸਾਥ ਚਲੇ
 ਚੇਰੇ ਟੇਨੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ॥ ੩ ॥ ਮਾਧਾ ਚੇਤਨੁ ਮੇਟੇ
 ਸਟ ਮਿਤੇ ਬਹੁ ਪਦਗ ॥ ਲਹੁ ਪੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਟੇਨੇ ਨਾਨਕ ਸ
 ਧ ਅਸਥਾਨੀ ਗੋਪਾ ਸੁਭੁ ਜਟੀ ॥ ੪ ॥ ਮੈਲਾ ਗਰ ਸੰਗੇ ਟੇਨੇ ਮ
 ਚਿਰ ਬਸਿ ਚੇ ਦਨਗ ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਸਤੇ ਬੁੰ ਸੇ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧ
 ਚੇਰੇ ॥ ੫ ॥ ਗਾਥਾ ਗੰਢ ਗੋਪਾਲ ਕਥੰ ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨ
 ਗ ॥ ੬ ॥ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇ ਟੇਨੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬੁੰ ਟੇਪੁ ਗਰਟੇ ॥ ੬ ॥ ਹੁਚਨ
 ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਲਹੀਥਾ ਬੁਡ ਕਰਮ ਟਗ ॥ ਗੰਤਾ ਜਨ ਮਮ
 ਟੇਨੇ ਮਟੇਨੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਗ ॥ ੭ ॥ ਪੜ੍ਹੁ ਮੇਟੇ ਦੁਜੀ ਅੰਨ
 ਗੁਜਰੀ ਅੰ ਪੇੜ ਸੰਪਤਾ ਨਾਮ ਫਿਰੁੰਟ ਬਿਖੰ ਮਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ
 ਰੰਤ ਜਨ ਗੁਸਰੇ ਟੀ ॥ ੮ ॥ ਗੁਾਦਨੀ ਸਧ ਸੰਗੇ ਟੇਨੇ ਭੰਤੰ ਬੁਡ

ਗਾਗਟਗ॥ ਹਰੀ ਨਾਮੁ ਗੁਣੁ ਗਮਣੈ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗ॥
 ਗਨੁ ਭ੍ਰਿਸ਼ ਆਪਣਾ॥੬॥ ਗਾਥਾ ਗੁਣੁ ਅਪਾਰੀ ਸਾਖੀ ਟੈ
 ਧਿਰ ਲਾਜ ਨਾਗ॥ ਸੰਸਾਰ ਕਾਂਸਤ ਜਟੈ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦੁ
 ਮਟੈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਗ॥੭॥ ਸੁਮੰਤਾ ਸਾਧ ਬੁਢ ਨਾ ਕੋਟ ਦੋਖ
 ਬਿਨਾਸ ਨਾਗ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪਿਆਨੰ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸ
 ਮੁਹਿ ਭਯਾਨਾ॥੮॥ ਸੁਦਰਸੁੰਦਰ ਸੈਣੁ ਜੇਟ ਮਧਰੀ
 ਕੀਰਤ ਨਾਗ॥ ਮੁਕਤੇ ਗਮਣੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨਾਨਕ ਲਬੁ ਪਿੰਭ
 ਤੁਭਾਗਟਾ॥੯॥ ਹਰਿ ਲਬੁ ਧੋਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਖਿ ਤੇ॥ ਦਿਹਾਗ
 ਟਕ ਦੇਨ ਚਿਤੈ॥ ਜਾਕਾ ਅਸਥਲ ਤੇਲ ਅਧਿ ਤੇ॥ ਸੇਈ
 ਨਾਨਕ ਸਥਾਜੀ ਅਸੰਗੀ ਤੇ॥੧੦॥ ਅਪਜ ਸੰਮਿਟ ਤਸ
 ਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਖ ਮਤ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਪੰਡਟਾ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਭਗਾਦ
 ਨ ਅਚਤ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਟਾ॥੧੧॥ ਮਰਣੈ
 ਬਿਸਰਣੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਟਣੈ ਹਰੀ ਨਾਮ ਪਿਆਦਾ॥
 ਲਬੁ ਪਿਆਸਾਧ ਸੰਗੋਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਿਖਣਾ॥

ਦਸਨ ਭ੍ਰਿਗੁ ਨ ਭੁਝੀ ਮੀਤੀ ॥ ੧੯੩ ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ ਨ ਭੁਝੀ ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ ਨ ਭੁਝੀ ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ ਨ ਭੁਝੀ ॥
 ਨਕਲ ਭੁਝੀ ਕਰਮ ਟਗ ॥ ੧੯੪ ॥ ਜਿਥੇ ਕਰਮ ਟਗੇ ਸਗਲੇ ਸਗਲੇ ਭੁਝੀ ॥
 ਟਗ ॥ ੧੯੫ ॥ ਤਬ ਲਗਾਇਓ ਮਨਾਨ ਕਰ ਪਸਾਰੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ॥ ੧੯੬ ॥
 ਚਰਨ ਸਾਹਿਬ ਦੁਖ ਮਨ ਭ੍ਰਿਪੀ ॥ ੧੯੭ ॥ ਮਿਥੀ ਸਗਲ ਕੁਸਲ ਟਗ ॥ ਗਾਥਾ
 ਗਾਇਤਨ ਨਕਲ ਭੁਝੀ ਪਗ ਪੁਰ ਭੁਝੀ ॥ ੧੯੮ ॥ ਸਗਲ ਕੁਸਲ ਟਗੇ
 ਗਾਇਤਨ ਸਾਪਸੀ ਗੋਟ ਭੁਝੀ ਪਰ ਟਗ ॥ ੧੯੯ ॥ ਮੈਸਾਗ ਸਾਗਰੀ ਨਾਨਕ
 ਦਾ ਨਕਲ ਪਸਾਰੇ ਨਾਨਕ ਭੁਝੀ ॥ ੨੦੦ ॥ ਭੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਭੁਝੀ ਚਾਰੀ ॥
 ਭੇਦ ਕਾਰਨ ਸਾਧ ਭੁਝੀ ਪਰ ॥ ਕੁਲ ਸਾਧ ਸਗਲ ਭੁਝੀ ॥ ੨੦੧ ॥ ਭੁਝੀ
 ਗਾਇਤਨ ਕੇਤਾਰੀ ॥ ੨੦੨ ॥ ਮਿਥੀ ਸਗਲ ਕੁਸਲ ਟਗੇ ॥ ੨੦੩ ॥
 ਟਗ ॥ ੨੦੪ ॥ ਲਭ ਪੈਸਾ ਪਸੀ ਗੋਟ ਨਾਨਕ ਭੁਝੀ ਗਾਇਤਨ
 ਟਗ ॥ ੨੦੫ ॥ ਸਗਲ ਕੁਸਲ ਟਗੇ ॥ ੨੦੬ ॥ ਮਿਥੀ ਸਗਲ ਕੁਸਲ ਟਗੇ ॥ ੨੦੭ ॥
 ਟਗ ॥ ੨੦੮ ॥ ਲਭ ਪੈਸਾ ਪਸੀ ਗੋਟ ਨਾਨਕ ਭੁਝੀ ॥ ੨੦੯ ॥
 ਭੇਦ ਕਾਰਨ ਸਾਧ ਭੁਝੀ ਪਰ ॥ ਕੁਲ ਸਾਧ ਸਗਲ ਭੁਝੀ ॥ ੨੧੦ ॥ ਭੁਝੀ
 ਗਾਇਤਨ ਕੇਤਾਰੀ ॥ ੨੧੧ ॥ ਮਿਥੀ ਸਗਲ ਕੁਸਲ ਟਗੇ ॥ ੨੧੨ ॥
 ਟਗ ॥ ੨੧੩ ॥ ਲਭ ਪੈਸਾ ਪਸੀ ਗੋਟ ਨਾਨਕ ਭੁਝੀ ॥ ੨੧੪ ॥

੭੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ॥

ਜਾਪਸਿਰੀਸੁਖਦਾਹਪਾਤ੍ਰੇਸਾਹੀ॥੧॥ਛੁਪੈਛੁਪੈਛੁਪੈ॥੧॥੧॥
ਤਵਪ੍ਰਸਾਦੀ॥ਚਕੁਰਿਗਨਅਰੁਭੁਗਨਜਾਤਅਰਧਾਤਨਹੀਨਜੀ
ਹ॥ਰੂਪਰੰਗਅਰੁਭੇਖਭੇਖਕੋਭਿਕਗਨਸਕਤੀਰੰਗ॥ਅਚਲਮੁਹ
ਤੈਅਨਭਉਪਕਾਸਅਮਿਤੋਜਕਹੀਜੈ॥ਕੇਟਿਏਦੁਇਦਾਇ
ਸਾਹੀਸਾਹਾਹਿਗਇਜੈ॥ਤਿਰੁਟਟਮਹੀਪਸੁਗਨਅਸੁਗਨਤੇਨੇ
ਤਬੁਨਤਿਟਕਹਤਾ॥ਹੁਸਰਬੁਨਾਮਕਥੈਕਵਨਕਰਮਨਾਪਬੁਰ
ਨਤਸੁਖਤਾ॥ਬੁਜੈਗਪਯਾਤਛੁਦਾ॥ਨਮਸਤੈਅਕਾਲੇ॥ਨਮ
ਸਤ੍ਰਿਪਾਲੇ॥ਨਮਸਤੈਅਰੁਭੇ॥ਨਮਸਤੈਅਨੂਪ॥ਨਮਸਤੈ
ਅਰੁਭੇ॥ਨਮਸਤੈਅਲੇਖੇ॥ਨਮਸਤੈਅਕਾਏ॥ਨਮਸਤੈ
ਅਜਾਏ॥੩॥ਨਮਸਤੈਅਗੰਜੇ॥ਨਮਸਤੈਅਰੁੰਗੇ॥ਨਮਸ
ਤੈਅਨਾਮੇ॥ਨਮਸਤੈਅਰੁਮੇ॥੪॥ਨਮਸਤੈਅਰੁਮੀ॥
ਨਮਸਤੈਅਧਰਮੀ॥ਨਮਸਤੈਅਨਾਮੀ॥ਨਮਸਤੈਅਧਾ
ਮੀ॥੫॥ਨਮਸਤੈਅਜੀਤੈ॥ਨਮਸਤੈਅਰੁਤਿਤੈ॥ਨਮਸਤੈ

ਅਗਾਏ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਏ॥ ੬॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੀਲੇਨੀਲੇ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਦੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਛੇਦੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਏ॥
 ੭॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗੀਜੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੁੰਜੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਉਦਾਰੇ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਰੇ॥ ੮॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਦੇਵੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੇਕੇ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਰੁਤੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੁਪੇ॥ ੯॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਕਰਸੇ॥
 ਨਮਸਤੰ ਨਿਰੁਸੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਦੇਸੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਰੇਸੇ॥ ੧੦॥ ਨਮ
 ਸਤੰ ਨਿਨਾਮੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਰਾਮੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਤੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿ
 ਘਾਤੇ॥ ੧੧॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧੁਤੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੁਤੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੇਕੇ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਸੇਕੇ॥ ੧੨॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਤਾਪੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਥਾਪੇ॥
 ਨਮਸਤੰ ਤਿਮਾਨੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਨੇ॥ ੧੩॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਏ॥
 ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਏ॥ ਨਮਸਤੰ ਤਿਬੁਰਗੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸਰਗੇ॥
 ੧੪॥ ਨਮਸਤੰ ਪ੍ਰਭੇਗੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਸ੍ਰਭੇਗੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੁ
 ਗੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੁੰਗੇ॥ ੧੫॥ ਨਮਸਤੰ ਅੰਗੇਯੇ॥ ਨਮਸਤੰ
 ਸਤਰੰਗੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਜਲਾਸਰੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਗਾਸਰੇ॥ ੧੬॥ ਨਮ

ਸਤੰ ਅਜਾਤੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਪਾਤੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਜਾਥੇ॥ ਨ
 ਮਸਤੰ ਸਤੁ ਅਜਾਥੇ॥ ੧੭॥ ਅਦੇਸੰ ਅਦੇਸੋ॥ ਨਮਸਤੰ ਅ
 ਭੇਸੋ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਪਾਥੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧੂਥੇ॥ ੧੮॥ ਨਮੇਸਰ
 ਥੁਕਾਲੇ॥ ਨਮੇਸਰਥੁਇਆਲੇ॥ ਨਮੇਸਰਥੁਥੇ॥ ਨ
 ਮੇਸਰਥੁਥੇ॥ ੧੯॥ ਨਮੇਸਰਥੁਥੇ॥ ਨਮੇਸਰਥੁਥੇ॥ ਨਮੇਸਰਥੁਥੇ
 ॥ ਨਮੇਸਰਥੁਕਾਲੇ॥ ਨਮੇਸਰਥੁਪਾਲੇ॥ ੨੦॥ ਨਮਸਤੰ ਸਤਦੇ
 ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਦੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਨਮੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਭਨਮੇ
 ॥ ੨੧॥ ਨਮੇਸਰਥੁਗੋਭਿਨੇ॥ ਨਮੇਸਰਥੁਭਿਨੇ॥ ਨਮੇਸਰਥੁ
 ਗੋ॥ ਨਮੇਸਰਥੁਭੰਗੋ॥ ੨੨॥ ਨਮੇਕਾਲਕਾਲੇ॥ ਨਮੇਸਤੰ ਸਤੰ
 ਦਿਆਲੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਹੁਗੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਗੇ॥ ੨੩॥
 ਨਮਸਤੰ ਜਗਰੀ॥ ਨਮਸਤੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰੀ॥ ਨਮੇਸਰਥੁਪੰਧੇ॥
 ਨਮੇਸਤੁ ਅਭੁਧੇ॥ ੨੪॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਸਾਕੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਭੁਕੇ
 ॥ ਨਮਸਤੰ ਰਹੀਮੇ॥ ਨਮਸਤੰ ਕਰੀਮੇ॥ ੨੫॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੰਤੰ
 ॥ ਨਮਸਤੰ ਮਹੰਤੰ॥ ਨਮਸਤੰ ਸਤਿਗੁਰੰ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਗ

ਗੋ॥੨੬॥ਨਮੋ ਸਰਬੁ ਸੇਖੀ॥॥ਨਮੋ ਸਰਬੁ ਪ੍ਰਥੀ॥॥ਨਮੋ ਸਰਬੁ
 ਕਰਤਾ॥॥ਨਮੋ ਸਰਬੁ ਹਰਤਾ॥੨੭॥ਨਮੋ ਜਗ ਜੋਗੋ॥॥ਨਮੋ ਭੋਗ
 ਭੋਗੋ॥॥ਨਮੋ ਸਰਬੁ ਹਿ ਆਲੋ॥॥ਨਮੋ ਸਰਬੁ ਪਾਲੋ॥੨੮॥ਗੁ
 ਚਰੀ ਫੇਦਾ॥ਵਿਪਸਾਦੋ॥ਅਰੁਪ ਹੈ॥॥ਅਨੁਪ ਹੈ॥॥ਅਜੁ ਹੈ॥॥
 ਅਰੁ ਹੈ॥੨੯॥ਅਲੇਖ ਹੈ॥॥ਅਰੁਖ ਹੈ॥॥ਅਨਾਖ ਹੈ॥॥ਅ
 ਕਾਮ ਹੈ॥੩੦॥ਅਧੇ ਹੈ॥॥ਅਰੁ ਹੈ॥॥ਅਜੀਤ ਹੈ॥॥ਅਭੀਤ
 ਹੈ॥੩੧॥ਤਿਮਾਨ ਹੈ॥॥ਨਿਪਾਨ ਹੈ॥॥ਤਿ ਬੁਰਗ ਹੈ॥॥ਅਸਰਗ ਹੈ
 ॥੩੨॥ਅਨੀਲ ਹੈ॥॥ਅਨਾਦ ਹੈ॥॥ਅਜੇ ਹੈ॥॥ਅਜਾਦ ਹੈ॥॥
 ੩੩॥ਅਜਨਮ ਹੈ॥॥ਅਬਰਨ ਹੈ॥॥ਅਬੁਤ ਹੈ॥॥ਅਬਰਨ ਹੈ॥॥
 ੩੪॥ਅਗੰਜ ਹੈ॥॥ਅਰੁੰਜ ਹੈ॥॥ਅਦ੍ਰੁਦ੍ਰੁ ਹੈ॥॥ਅਦ੍ਰੁਦ੍ਰੁ ਹੈ॥੩੫॥
 ਅਮੀਕ ਹੈ॥॥ਰਠੀਕ ਹੈ॥॥ਅਪੰਧ ਹੈ॥॥ਅਬੰਧ ਹੈ॥੩੬॥
 ਨਿਰੁਦ੍ਰੁ ਹੈ॥॥ਅਸੁਦ੍ਰੁ ਹੈ॥॥ਅਕਾਲ ਹੈ॥॥ਅਜਲ ਹੈ॥੩੭॥
 ਅੰਲਾਹ ਹੈ॥॥ਅਜਾਹ ਹੈ॥॥ਅਨੰਤ ਹੈ॥॥ਅਦੰਤ ਹੈ॥੩੮॥
 ਅਲੀਕ ਹੈ॥॥ਨਿਸੀਕ ਹੈ॥॥ਨਿਲੰਬ ਹੈ॥॥ਅਸੰਬ ਹੈ॥੩੯॥

ਅਗੀ ਮਰੈ॥ ਅਜੀ ਮਰੈ॥ ਅਰੁ ਤਰੈ॥ ਅਛੁ ਤਰੈ॥ ੧੦॥ ਅਛੇ
 ਕਰੈ॥ ਅਸੇ ਕਰੈ॥ ਅਕਰ ਮਰੈ॥ ਅਕਰ ਮਰੈ॥ ੧੧॥ ਅਜੀਤੁ
 ਰੈ॥ ਅਰੁ ਤਰੈ॥ ਅਰੁ ਰੈ॥ ਅਗਾ ਰੈ॥ ੧੨॥ ਅਮਾਨ ਰੈ॥
 ਨਿਧਾਨ ਰੈ॥ ਅਨੇ ਕਰੈ॥ ਫਿਰ ਦੇ ਕਰੈ॥ ੧੩॥ ਭੁਗੀ ਪੁਯਾ ਤਰੈ॥
 ਦਾ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੇ॥
 ਅਭੁਖੀ ਅਭੁਦੇ॥ ੧੪॥ ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ॥
 ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਟੇ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਟੇ॥ ੧੫॥ ਅਨੰਗੀ
 ਅਨਾਥੇ॥ ਨਿਸਰਗੀ ਪੁਸਾਥੇ॥ ਨਮੋ ਗਾਨ ਗਾਨੇ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ
 ਮਾਨੇ॥ ੧੬॥ ਨਮੋ ਚੰਦ ਚੰਦੇ॥ ਨਮੋ ਗਾਨ ਗਾਨੇ॥ ਨਮੋ ਗੀਤ ਗੀ
 ਤੇ॥ ਨਮੋ ਤਾਨ ਤਾਨੇ॥ ੧੭॥ ਨਮੋ ਨੀਤ ਨੀਤੇ॥ ਨਮੋ ਨਾਦ ਨਾਦੇ॥
 ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ॥ ਨਮੋ ਬਾਦ ਬਾਦੇ॥ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਥੇ॥
 ੧੮॥ ਸਮਸਤੀ ਸਰਬੇ॥ ਪਰੰਗੀ ਪੁਸਾਥੇ॥ ਸਮਸਤੀ ਬਿਬੁਤੇ॥
 ੧੯॥ ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾਨੇ॥ ਕਲੰਕੀ ਸਰਬੇ॥ ਨਮੋ ਗਜ ਗਜੇ॥
 ਸੁਰੰ ਪਰ ਮਰੁਧੇ॥ ੨੦॥ ਨਮੋ ਜੰਗੇ॥ ਸੁਰੰ ਪਰ ਮਸਿਧੇ॥ ਨਮੋ

ਗਜਗਜੇ॥ ਸ੍ਵਰੰ ਪਰਪਦਿਧਿਧੇ॥ ੫੧॥ ਨਮੋ ਸੁਸੁਤ ਪਾਟੇ॥ ਨ
 ਅਸਤਮਾਟੇ॥ ਨਮੋ ਪਰਮਗੀਆਤਾ॥ ਨਮੋ ਲੋਕਮਾਤਾ॥
 ੫੨॥ ਅਭੇਖੀ ਅਰੁਗਮੀ॥ ਅਭੇਗੀ ਅਰੁਗਤੇ॥ ਨਮੋ ਜੋਗਜੋਗੇ
 ੫੩॥ ਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮਜਗਤੇ॥ ੫੩॥ ਨਮੋ ਨੀਤਨਾਗਇਟੇ॥ ਕੁਰਕਰਮੇ
 ਨਮੋ ਪੇਤਅਪੇਤੇ॥ ਦੇਵੇ ਸੁਧਰਮੇ॥ ੫੪॥ ਨਮੋ ਰੋਗਹਰਤਾ॥ ਨਮੋ
 ਰਾਗਰਧੇ॥ ਨਮੋ ਸਾਹਸਾਰੀ॥ ਨਮੋ ਰੁਪਰੁਪੇ॥ ੫੫॥ ਨਮੋ ਦਾਨਦ
 ਨੇ॥ ਨਮੋ ਪਾਨੇ॥ ਨਮੋ ਰੋਗਰੋਗੇ॥ ਨਮੋ ਸਤ੍ਰਿਸਿਨਾਨੀ॥ ੫੬॥ ਨਮੋ
 ਮੰਤ੍ਰਧੰਤ੍ਰੇ॥ ਨਮੋ ਜੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰੇ॥ ਨਮੋ ਇਸਟਿਸਟੇ॥ ਨਮੋ
 ਤ੍ਰੰਤ੍ਰੇ॥ ੫੭॥ ਸਦਾ ਸਚਦਾਨੰਦਾ॥ ਸਰਦ੍ਰੀ ਪਟਾਸੀ॥ ਅਨੁ
 ਧੇ ਅਰੁਧੇ॥ ਸਮਸਤਲਿਨਿਦਾਸੀ॥ ੫੮॥ ਸਦਾ ਸਿਧਦਾ॥
 ਰੁਪਦਾਧਿਧਕਰਤਾ॥ ਅਧੇਉਰਧਅਰਧੀ॥ ਅਧ੍ਯਉਧ
 ਹਰਤਾ॥ ੫੯॥ ਪਰਮਪਰਮਪਰਮੇ ਸ੍ਵਰੰ ਪੇਛਪਾਲੀ॥ ਸਦਾ ਸਰ
 ਰੁਦਾ॥ ਸਿਧਦਾਤਾਦਇਆਲੀ॥ ੬੦॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ॥
 ਅਨਾਮੀ ਅਕਾਮੀ॥ ਸਮਸਤੋ ਪਰਾਜੀ॥ ਸਮਸਤੰ ਸਤਧਾਧੰ

॥६१॥ ਤੇਗ ਜੋਗ ॥ ਚੁਚੀ ਛੰਦਾ ॥ ਜਲੇ ਜੈ ॥ ਥਲੇ ਜੈ ॥ ਅਭੀਤ
 ਜੈ ॥ ਅਰੇ ਜੈ ॥ ६੨ ॥ ਪਭੁ ਜੈ ॥ ਅਜੁ ਜੈ ॥ ਅਦੇ ਸੁ ਜੈ ॥ ਅਭੇ ਸੁ
 ਜੈ ॥ ६੩ ॥ ਤੁਜੀ ਗਪ ਧਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ਅੰਗ ਪੇ ਅਭਾ ਪੇ ॥ ਅਨੰਦੀ ਸੁ
 ਰੁਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮ ਸਤ ਨਿਪਾਨੇ ॥ ६੪ ॥ ਨਮ ਸਤੁ
 ਨੰਗ ਨਾਥੇ ॥ ਨਮ ਸਤੁ ਪੁਮਾਥੇ ॥ ਨਮ ਸਤੁ ਅਗੀਜੇ ॥ ਨਮ ਸਤੁ
 ਵੰ ਅਭੰਗੇ ॥ ६੫ ॥ ਨਮ ਸਤੁ ਆਲੇ ॥ ਨਮ ਸਤੁ ਅਪਾਲੇ ॥ ਨਮੋ
 ਸਰਬ ਦੇਸੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੇਸੇ ॥ ६੬ ॥ ਨਮੋ ਗਜਗਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾ
 ਜਸਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਹੁ ਮਾਹੇ ॥ ६੭ ॥ ਨਮੋ ਗੀਤ
 ਗੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਰੇਖ ਰੇਖੇ ॥ ਨਮੋ ਸੇਖ ਸੇ
 ਖੇ ॥ ६੮ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਈਆਨੰ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮਤਾਨੰ ॥ ਨਮੋ ਸ
 ਰਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੰਤ੍ਰੀ ॥ ੭੦ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਸੀ ॥ ਨਮੋ
 ਸਰਬ ਰਿਸੀ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰਗੇ ॥ ਤਿਭੁਗੀ ਅਨੰਗੇ ॥ ੭੧ ॥
 ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵੇ ॥ ਨਮੋ ਧੀਜ ਧੀਜੇ ॥ ਅਧਿਜੇ ਅਭਿਜੇ
 ॥ ਸਮ ਸਤੁ ਪ੍ਰਸਿਜੇ ॥ ੭੨ ॥ ਰਿਪਾਲੰ ਸਰੁਪੇ ॥ ਕਰੁ ਮੰਪਟ

ਸੀ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ॥ ਰਿਪਿਸਿਧੰ ਨਿਵਾਸੀ॥ ੭੩॥ ਚਰਪਟ
 ਫੇਦਾ ਰੂਪ ਸਾਇ॥ ਅੰਧਿਤ ਕਰਮੇ॥ ਅੰਧਿਤ ਧਰਮੇ॥ ਅ
 ਲਖ ਜੇਗੇ॥ ਅਚਲ ਭੇਗੇ॥ ੭੪॥ ਅਚਲ ਗੰਜੇ॥ ਅਟਲ ਸਾ
 ਜੇ॥ ਅਲਖ ਧਰਮੀ॥ ਅਲਖ ਕਰਮੀ॥ ੭੫॥ ਸਰਬੰਦਾਤਾ
 ਸਰਬੰਗੀਆਤਾ॥ ਸਰਬੰਭਾਂਨੇ॥ ਸਰਬੰਮਾਨੇ॥ ੭੬॥ ਸ
 ਰਬੰਪਾਟੇ॥ ਸਰਬੰਡਾਂਟੇ॥ ਸਰਬੰਭੁਗਤਾ॥ ਸਰਬੰਜੁਗਤਾ॥
 ੭੭॥ ਸਰਬੰਦੇਵੀ॥ ਸਰਬੰਭੇਵੀ॥ ਸਰਬੰਕਾਲੇ॥ ਸਰਬੰ
 ਪਾਲੇ॥ ੭੮॥ ਰੂਆਮਾਲ ਫੇਦਾ ਰੂਪ ਸਾਇ॥ ਆਇਰੂਪ ਅ
 ਨਾਇ ਮੁਰਤਿ ਅਜੇ ਨ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ॥ ਸਰਬੁ ਮਾਨਤਿ ਪਾ
 ਨ ਦੇਵ ਅਭੇਦੁ ਭਿਦਾਰੁ॥ ਸਰਬੁ ਪਾਲਕ ਸਰਬੁ ਪਾਲਕ ਸ
 ਸਰਬੁ ਕੇ ਪੁਨਿਕਾਲ॥ ਜੈ ਤੇ ਤੇ ਬਿਰਾਜੀ ਅਵਤਾਰੁ ਪੁ
 ਰੀਸਾਲਾ॥ ੭੯॥ ਨਾਮਗਾਮਨ ਜਾਤੁ ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਗੰਗਨਰੇਖਾ॥
 ਆਇ ਪੁਰਖ ਭਿਦਾਰੁ ਮੁਰਤਿ ਅਜੇ ਨ ਆਇ ਅਸੇਖਾ॥ ਦੇਸ
 ਅੰਗਨ ਭੇਸ ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਨਗਾ॥ ਜੈ ਤੇ ਤੇ ਭਿਦਿਸਾ ਵਿਸਾ

ਹਰਿ ਫੈਲਿਉ ਅਨੁਗਾਗਾ॥੮੦॥ ਨਾਮ ਕਾ ਮਧਿ ਜੀਨੁ ਪੇਖ
 ਤਪਾ ਮਹੰਨੁ ਜਿ ਜਾਗਿ॥ ਸਰਬ ਮਾਂਸ ਸਰਬ ਭੋਜਨ ਸਦੇ
 ਮਾਨਤ ਤਰੀ॥੮੧॥ ਏਕ ਸੁਰਤਿ ਅਨੇਕ ਦੁਰਸਨੁ ਕੀਨੁ ਰੂਪ
 ਅਨੇਕਾ॥ ਖੇਲ ਖੇਲ ਅਖੇਲ ਖੇਲਨ ਅੰਤ ਕੇ ਫਿਰ ਏਕ
 ॥੮੨॥ ਏਵੇ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੀ ਜਿਹ ਵੇਦਿ ਅਉਰ ਕਤੇਬਾ॥ ਰੁ
 ਪਰੰਗ ਨ ਜਾਤ ਪਾਤ ਸੁ ਜਾਨੀ ਕਹ ਜੇਬਾ॥ ਤਾਤ ਪਾਤ ਨ
 ਜਾਤ ਜਾ ਕਰੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਚਿਹੀਨੁ॥ ਚ ਕੁਬ ਕੁ ਫਿਰੇ
 ਚ ਤਰ ਚ ਕੁ ਮਾਨੀ ਪਰਤੀਨੁ॥੮੩॥ ਲੇਕ ਚੁਓ ਦਹ ਕੇ ਬਿ
 ਖੈ ਸਗੁ ਜਾਪੀ ਜਿਹ ਜਾਪਾ॥ ਆਇਏ ਦੁਆਸਾ ਦਿਸੁ
 ਰਤਿ ਬਾਪਿ ਉਸ ਵੇ ਜਿਹ ਬਾਪੀ॥ ਪਰ ਪਰੁਪ ਪੁਨੀਤ ਸੁ
 ਰਤਿ ਪੁਰੀ ਪੁਰਖ ਅਪਾਗ॥ ਸਰਬੁ ਦਿਸ ਦਰਚਿਏ ਜਿਸੁ
 ਪਾਉ ਦਗੁ ਜਨ ਭੈ ਜਨ ਗਾਗਾ॥੮੪॥ ਕਾਲੀਨ ਕਲਾਸੀ ਜੁ
 ਗਤਿ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਏਸਾ॥ ਪਰਮ ਪਾਮ ਸੁਰਮ ਮਰ
 ਹਤ ਅਰੁਤ ਅਲਖ ਅਭੇਸਾ॥ ਅੰਗ ਗਾਨ ਰੰਗ ਜਾਕ

ਹਿਜਾਤ ਪਾਤ ਨਲਾਮਾ ॥ ਗਰਬੁ ਗੀ ਜਨ ਦੁ ਸਟ ਭੈ ਜਨ ਮੁਕਤ
 ਦਾਇਕ ਕਾਮਾ ॥ ੮੪ ॥ ਅਪਿਰੁ ਪਾਮੀ ਕਾ ਅਨਉ ਸਤ ਤਿਏ
 ਕਪੁਰ ਖਾਅਦ ਧੁਤੀ ॥ ਗਰਬੁ ਗੀ ਜਨ ਸਰਬੁ ਭੈ ਜਨ ਆਇਰੁ ਪ
 ਅਥੁਤਾ ॥ ਅੰਗੀ ਨ ਅਰੁੰਗ ਅਨਾਤ ਮਏ ਕਪੁਰ ਖਾਅ ਪਾਰ
 ॥ ਸਰਬੁ ਲਾਇਕ ਸਰਬੁ ਆਇਕ ਸਰਬੁ ਰੁਪਿਤ ਪਾਗਾ ॥ ੮੫ ॥
 ਸਰਬੁ ਗੀ ਤਾ ਸਰਬੁ ਹੀਤਾ ॥ ਸਰਬੁ ਤੇ ਅਨੁ ਰੇਖਾ ॥ ਸਰਬੁ ਸਾ
 ਤਨ ਜਨੀ ਜੀ ਜਿਹੁ ਪਰੇਗ ਅਰੇਖਾ ॥ ਪਰਮ ਦੇਦ ਪਗਨ ਜਾ
 ਕੀ ਨੇਤ ਕਾ ਖਤ ਨੇਤ ॥ ਕੇਟ ਸਿਧਿ ਤਿ ਪੁਗਨ ਸਾਸਤਨ ਆਦ
 ਈ ਦੁਹਾਉਤੀ ॥ ੮੬ ॥ ਮਾਧਾਰ ਕੰਦਾ ਰੁਪ ਸਾਈ ॥ ਗੁਰਗਨ ਤਿ ਦੁ
 ਮਹਮਾ ਅਧਾਰਾ ॥ ਆਸਨ ਅਰੁੰਗ ॥ ਤਿਪਾ ਮਾ ਅਨੰਗ
 ॥ ੮੭ ॥ ਅਨੁ ਰੁਪ ਕਾਸਾ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਅਨਾਸ ॥ ਆਜਾਨ ਧਾ
 ਗਾ ॥ ਸਾਗਨ ਸਗਾ ॥ ੮੮ ॥ ਗਜਾਨ ਰਜਾ ॥ ਭਾਨਾਨ ਭਾਲ ॥ ਏ
 ਵਾਨ ਦੇਵਾ ॥ ਤਿਪਾ ਮਾ ਅਗਨ ॥ ਇਦਾਨ ਇਦਾ ॥ ਬਾਲਾ
 ਨ ਧਾਲਾ ॥ ਰੰਕਾਨ ਰੰਕ ॥ ਕਾਲਾਨ ਕਾਲਾ ॥ ੮੯ ॥ ਅਨੁ ਰੁਤ

ਅੰਗਾ॥ ਆਤਾ ਅਭੰਗਾ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਧਾਰਾ॥ ਗੁਣਾ
 ਨਉ ਦਾਰਾ॥ ੬੭॥ ਮੁਖਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਸਾਦਾ॥ ਨਿਰੰਤਰ ਨਕਾਅਾ॥
 ਅਤਿ ਦੁਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡਾ॥ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਅਖੰਡਾ॥ ੬੮॥ ਅਸਿ
 ਸਯਕੁਮਾ॥ ਅਦਿ ਸਯਧਰਮਾ॥ ਸਰਗਾਣਾ ਛਪਾ॥
 ਅਨੰਤ ਛਹਾ ਛਪਾ॥ ੬੯॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦਾ॥ ਵਪਸਾਈ॥ ਗੋ
 ਦਾ॥ ਮੁਕੰਦਾ॥ ਉਦਾਰਾ॥ ਅਧਾਰਾ॥ ੭੦॥ ਹਰੀ ਅੰ॥ ਕਰੀ
 ਅੰ॥ ਨਿਮਾਸਾ॥ ਅਕਾਸਾ॥ ੭੧॥ ਰੁਜੰਗ ਪਟਾਤ ਛੰਦਾ॥ ਚੰ
 ਚੰਕੁਕਰਤਾ॥ ਚੰਡ ਚੰਕੁਕਰਤਾ॥ ਚੰਡ ਚੰਕੁਦਾਨਾ॥ ਚੰਡ
 ਚੰਕੁਜਾਨਾ॥ ੭੨॥ ਚੰਡ ਚੰਕੁਕਰਤਾ॥ ਚੰਡ ਚੰਕੁਕਰਤਾ॥ ਚੰ
 ਚੰਕੁਪਾਲਾ॥ ਚੰਡ ਚੰਕੁਕਾਲਾ॥ ੭੩॥ ਚੰਡ ਚੰਕੁਪਾਸਾ॥
 ਚੰਡ ਚੰਕੁਕਾਲਾ॥ ਚੰਡ ਚੰਕੁਮਾਨਾ॥ ਚੰਡ ਚੰਕੁਦਾਨਾ॥
 ੭੪॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦਾ॥ ਨਸਤੰ॥ ਨਮਿਤੰ॥ ਨਕਰਮੰ॥ ਨਕਿਤੰ॥
 ੭੫॥ ਨਕਰਮੰ॥ ਨਕਾਈ॥ ਅਜਨਮੰ॥ ਅਜਾਈ॥
 ੭੬॥ ਨਉਤੰ॥ ਨਮਿਤੰ॥ ਪਰਹੰ॥ ਪਵਿਤੰ॥ ੭੭॥

ਸੈ॥ ਅਈਸੈ॥ ਅਦਿਸੈ॥ ਅਰਿਸੈ॥ ੧੦੨॥ ਰੁਗਵਰੀ ਕੰਦਾ॥ ਰੁ
 ਪਾ॥ ਦਿ॥ ਕਥਤੇਰਿ ਆਛਿ ਜਦੈ ਸੈ॥ ਰਿਆਰਿ ਜਰੇ ਸੈ॥ ਰਿ
 ਆਰੀ ਜ ਕਰ ਸੈ॥ ਰਿਆਰੁ ਜ ਰੁ ਸੈ॥ ੧੦੩॥ ਰਿਆਰਿ ਜ ਲੈ ਕੈ
 ॥ ਰਿਆਰਿ ਤ ਸੈ ਕੈ॥ ਰਿਅਦ ਪੁਤ ਚੁਰਨੈ॥ ਰਿਬਿਭੁ ਤ ਕਰਨੈ॥ ੧੦੪॥
 ॥ ਰਿਰਜੰ ਪੁਰਾ ਜੈ॥ ਰਿਧਰ ਮੰ ਧੁ ਜਾ ਜੈ॥ ਰਿਆ ਸੰ ਕਰ ਚੁਰਨੈ॥
 ਰਿਸਰਛਾ ਅਰੁਰਨੈ॥ ੧੦੫॥ ਰਿਜਗਤਿ ਰਿਤੀ ਜੈ॥ ਰਿਛ ਤੇ ਛਤੀ
 ਜੈ॥ ਰਿਚੁਰ ਮੰ ਸਰੂਪੈ॥ ਰਿਅਨ ਰੁਉ ਅੰਨੁ ਪੈ॥ ੧੦੬॥ ਰਿਆਰਿ
 ਅਦੇਵ ਜੈ॥ ਰਿਅਪਿਅ ਰੇਵੁ ਜੈ॥ ਰਿਛਿ ਤੇ ਰਿਹੀ ਨੈ॥ ਰਿਏ ਕੈ
 ਅਧੀਨੈ॥ ੧੦੭॥ ਰਿਰਜੀ ਰਜਾ ਕੈ॥ ਰਹੀ ਮੈਰੀ ਗਾ ਕੈ॥ ਰਿਪਾਰ
 ਰਿਅੈ ਰੁਜੈ॥ ਰਿਗੈ ਰੁਲਗੈ ਰੁਜੈ॥ ੧੦੮॥ ਰਿਅ ਛੁਦ ਲਗਾਨੁ ਜੈ
 ॥ ਰਿਸਾਗਾਨੁ ਸਾਗੁ ਜੈ॥ ਰਿਕਾਰਨ ਕੁਨਿ ਦੁ ਜੈ॥ ਰਿਰਜੀ ਦਿ
 ਤੇ ਦੁ ਜੈ॥ ੧੦੯॥ ਰਿਗਾ ਜ ਕਰੀ ਪੈ ਜੈ॥ ਰਿਕਰ ਮੰ ਕਰੀ ਪੈ ਜੈ॥ ਰਿ
 ਸਰਛੀ ਕਲੀ ਜੈ॥ ਰਿਸਰਛੀ ਦਲੀ ਜੈ॥ ੧੧੦॥ ਰਿਸਰਛੁ ਤ ਪਾਨਿ
 ਯੈ॥ ਰਿਸਰਛੁ ਤ ਦਾਨਿ ਪੈ॥ ਰਿਸਰਛੁ ਤ ਗਉਨੈ॥ ਰਿਸਰ

ਗਗੀ ਫੁਲ ਪਸਰੈ ॥ ਬਿਲੰ ਫੁਲ ਪਕਾਨੈ ॥ ਜਮੀਨੁ ਲਜਮਾਨੈ ॥ ੧੭੨ ॥
 ਤਮੀਜੁ ਲਤਮਾਮੈ ॥ ਰਜੁ ਅਲਨਿ ਪਾਨੈ ॥ ਗਗੀ ਫੁਲ ਅਜੀਮੈ ॥
 ॥ ਰਜੁ ਏਕ ਘਰੀਨੈ ॥ ੧੭੩ ॥ ਅਨੁਕਲਤ ਰੰਗੈ ॥ ਅਰੁ ਦੁਰੰ ਮ
 ਰੰਗੈ ॥ ਅਜਾਜੁ ਲਨਿ ਦਾਜਗੈ ॥ ਗਗੀ ਮਲ ਬਿਗਾਜਗੈ ॥ ੧੭੪ ॥
 ਨਰੁ ਕਤ ਸਰੂਪਗੈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਤੀ ਭੂਤਗੈ ॥ ਪਰੁ ਗਤਿ ਪਰਾਗੈ ॥
 ਸੁਜੁ ਗਤਿ ਸਧਾਗੈ ॥ ੧੭੫ ॥ ਸਦੈ ਵੀ ਸਰੂਪਗੈ ॥ ਅਰੁ ਦੀ ਅਨੁਪਗੈ
 ॥ ਸਮਸਤ ਪਰਾਜੈ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਜਗੈ ॥ ੧੭੬ ॥ ਸਮਸ
 ਤੁਸੁ ਸਲਾਮਗੈ ॥ ਸਦੈ ਵਲ ਅਕਾਮਗੈ ॥ ਨਿਬੰਧ ਸਰੂਪਗੈ ॥
 ਅਗਾਧਿ ਰੰ ਅਨੁਪਗੈ ॥ ੧੭੭ ॥ ਤਿਸੇ ਆਦਿ ਰੁਪੈ ॥ ਅਨਾਦਿ
 ਸਰੂਪੈ ॥ ਅਨੁਗੀ ਅਨਾਮੈ ॥ ਤਿਰੰਗੀ ਤਿਕਾਮੈ ॥ ੧੭੮ ॥ ਤਿ
 ਰੰਗੀ ਤਿਕਾਧੈ ॥ ਅਗੀਜੇ ਅਗਾਧੈ ॥ ਸਰੰ ਸਰਬੁ ਰਾਗੈ
 ॥ ਸੁਸਰਬੁ ਅਨਰਾਗੈ ॥ ੧੭੯ ॥ ਤਿਰੁ ਗਤਿ ਸਰੂਪਗੈ ॥ ਅ
 ਕਾਜ ਅਕੁਤਗੈ ॥ ਬਿਨਰੰ ਪਟਾਸਗੈ ॥ ਪਿਥੈ ਤਿਲਪ
 ਦਾਸਗੈ ॥ ੧੮੦ ॥ ਨਿਰੁਕਤ ਪਰਾਗੈ ॥ ਸਦੈ ਵੀ ਸਦਾਗੈ ॥ ਬਿਭ

ਗਤਿ ਸਰਪਰੈ॥ ਪ੍ਰਜਗਤਿ ਅਨੁਪਰੈ॥ ੧੩੧॥ ਨਿਰਕਤ ਸਰਪਰੈ॥
 ਗਤਿ ਸਰਪਰੈ॥ ਪ੍ਰਜਗਤਿ ਅਨੁਪਰੈ॥ ੧੩੨॥ ਅਨੁਕਤ ਸਰਪਰੈ॥ ਪ੍ਰਜਗ
 ਤਿ ਅਨੁਪਰੈ॥ ੧੩੩॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦਾ॥ ਅਨੁਗਰੈ॥ ਅਨੰਗਰੈ॥ ਅ
 ਰੇਖਰੈ॥ ਅਲੇਖਰੈ॥ ੧੩੪॥ ਅਕਰਮਰੈ॥ ਅਕਰਮਰੈ॥ ਅਨਾਇ
 ਰੈ॥ ਪ੍ਰਗਾਇਰੈ॥ ੧੩੫॥ ਅਜੈਰੈ॥ ਅਰੁਰੈ॥ ਅਭੁਤਰੈ॥ ਅਧ
 ਤਰੈ॥ ੧੩੬॥ ਅਨਾਸਰੈ॥ ਉਦਾਸਰੈ॥ ਅਧੰਧਰੈ॥ ਅਧੰਧਰੈ॥
 ੧੩੭॥ ਅਭੁਗਤਰੈ॥ ਬਿਰਕਤਰੈ॥ ਅਨਾਸਰੈ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਰੈ॥ ੧੩੮॥
 ਨਿਉਤਰੈ॥ ਸੁਨਿਤਰੈ॥ ਅਲਿਖਰੈ॥ ਅਦਿਖਰੈ॥ ੧੩੯॥ ਅਲੇਖ
 ਰੈ॥ ਅਰੇਖਰੈ॥ ਅਛਾਰੈ॥ ਅਗਾਰੈ॥ ੧੪੦॥ ਅਸੰਭਰੈ॥
 ਅਗੰਭਰੈ॥ ਅਨੀਲਰੈ॥ ਅਨਾਇਰੈ॥ ਅਜਾਤਰੈ॥ ਅਜਾਇ
 ਰੈ॥ ੧੪੧॥ ਚਰਪਟ ਛੰਦਾ॥ ਰੂਪਸਾਇ॥ ਸਰਬੰਤਾ॥ ਸਰਬੰਗੀਤਾ॥
 ਸਰਬੰਧਿਆਤਾ॥ ਸਰਬੰਧੀਆਤਾ॥ ੧੪੨॥ ਸਰਬੰਗਰਤਾ॥ ਸਰਬੰ
 ਕਰਤਾ॥ ਸਰਬੰਧਾਂਟਾ॥ ਸਰਬੰਤਾਟਾ॥ ੧੪੩॥ ਸਰਬੰਕਰਅੰ॥
 ਸਰਬੰਧਰਮੰ॥ ਸਰਬੰਜਗਤਾ॥ ਸਰਬੰਮੁਕਤਾ॥ ੧੪੪॥ ਸਾਚਲੰਦਾ॥

ਰੂਪਸਾਇ। ਨਮੋ ਨਰਕਨਾਮੋ॥ ਸਦੈ ਦੇਖ ਕਾਸੈ॥ ਅਨੰਗੰ ਸ
 ਰੂਪੋ॥ ਅਭੰਗੰ ਬਿਰੂਤੋ॥ ੧੪੪॥ ਪੁਮਾਬੰ ਪੁਮਾਬੋ॥ ਸਦਾ ਸਰ
 ਰੂਪਾਬੋ॥ ਅਗਪਿੰ ਸਰੂਪੋ॥ ਨਿਰੂਪਿ ਬਿਰੂਤੋ॥ ੧੪੫॥ ਅਨੰਗੰ
 ਅਨਾਬੋ॥ ਤਿਰੂਗੰ ਤਿਰਾਮੋ॥ ਨਿਰੂਗੰ ਸਰੂਪੋ॥ ਸਰਰੂਗੰ
 ਅਨੁਪੋ॥ ੧੪੬॥ ਨਪਤੈ ਨਪਤੈ॥ ਨਸਤੈ ਨਮਿਤੈ॥ ਨਤਾਤੈ ਨਪਾਤੈ
 ॥ ਨੰਜਾਤੈ ਨਪਾਤੈ॥ ੧੪੭॥ ਨਿਸਾਰੰ ਸਰੀਰੈਂ॥ ਅਮਿਤੈ ਅਮ
 ਕਰੈਂ॥ ਸਦੈ ਦੇਖ ਰਾਜੈਂ॥ ਅਜੈਂ ਅਜਾਜੈਂ॥ ੧੪੮॥ ਰਗਵਤੀ ਛੰਦੁ
 ਰੂਪਸਾਇ॥ ਰਿਜਾਹ ਰਜਹੁ ਰਾਜੈਂ॥ ਰਿਗਾਹ ਰਗਾਹੈਂ॥ ਰਮੇ ਸੁਲ
 ਸਲਾਮਰੈਂ॥ ਸਮਸਤੁਲੰ ਕਲਾਮਰੈਂ॥ ੧੪੯॥ ਰਿਸਾਰਿ ਰੁਦਿ ਮਾਂਗਿ
 ਰੈਂ॥ ਰਿਹਸਨਲ ਚਰਾਗਰੈਂ॥ ਰਿਕਾਮ ਲਕਰੀ ਮਰੈਂ॥ ਰਿਗਾਹ ਕ
 ਰੀ ਮਰੈਂ॥ ੧੫੦॥ ਰਿਰੇਜੀ ਦਿਰੰਦਰੈਂ॥ ਰਿਗਾਹ ਕਰਹਿ ਦਰੈਂ॥ ਕ
 ਰੀ ਮਲਕ ਮਾਲਰੈਂ॥ ਰਿਹਸਨਲ ਜਮਾਲਰੈਂ॥ ੧੫੧॥ ਗਨੀ ਮਲ
 ਖਗਾਜਰੈਂ॥ ਗਰੀ ਹੁਲਨਿ ਦਾਜਰੈਂ॥ ਗਰੀ ਫੁਲ ਸਿਰਿਨਰੈਂ॥ ਰਿ
 ਗਾਹ ਲਫਿ ਕੰਨਰੈਂ॥ ੧੫੨॥ ਕਲੰਕੰ ਪਟਾਸਰੈਂ॥ ਸਮਤੁਲਨਿ ਦ

ਸਹੈ॥ ਅਗੀਜੁ ਲਗਨੀ ਮਹੈ॥ ਰਜਾਇ ਕਰਹੀ ਮਹੈ॥ ੧੫੩॥ ੧੧੯
 ਸਮਸਤੁ ਲਜੁ ਗਾਹੈ॥ ਰਿਸਾਹੀ ਭੁਕਿ ਗਾਹੈ॥ ਕੰਨ ਕੰਧ ਟਾਸ
 ਹੈ॥ ਭੁਹੀ ਸੰਤੁ ਲਨਿ ਦਾਸਹੈ॥ ੧੫੪॥ ਰਿਸਰਹੁ ਲਗਦੈ ਨਹੈ॥ ੧
 ਮੇਸੁ ਲਰਦੈ ਨਹੈ॥ ਤਮਾਮੁ ਲਤ ਮੀਜਹੈ॥ ਸਮਸਤੁ ਲਅਜੀ ਜਹੈ
 ੧੫੫॥ ਪਰੰ ਪਰਮਈ ਸਹੈ॥ ਸਮਸਤੁ ਲਅਈ ਸਹੈ॥ ਅਦੇ
 ਸੁਲਅਲੇਖਹੈ॥ ੧੫੬॥ ਜਮੀਨੁ ਲਜਮ
 ਹੈ॥ ਅਮੀਕੁ ਲਇਮਾਹੈ॥ ਕਰੀ ਮੁਲਕ ਮਾਲਹੈ॥ ਕੁਜਰਅ
 ਤਿਜਮਾਲਹੈ॥ ੧੫੭॥ ਰਿਅਚਲੰ ਪਕਾਸਹੈ॥ ਰਿਅਮਿਤੇ ਸੁਭੇ
 ਹੈ॥ ਰਿਅਜਹੁੰ ਸਰੂਪਹੈ॥ ਰਿਅਮਿਤੇ ਭੁਰੂਤਹੈ॥ ੧੫੮॥ ਰਿ
 ਅਮਿਤੇ ਪਸਾਹੈ॥ ਰਿਅਾਤਮ ਪਭਾਹੈ॥ ਰਿਅਚਲੰ ਅਨੰਗ
 ਹੈ॥ ਰਿਅਮਿਤੇ ਅਭੰਗਹੈ॥ ੧੫੯॥ ਮਧੁਰਾ ਚੰਦ੍ਰਾ ਰੂਪਸਾਇ॥
 ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪੁਨਾਮਿ॥ ਗੁਨਿ ਗੁਨਿ ਮੁਦਾਮਾ॥ ਅਰਹੁਰ ਅਗੀਜੁ
 ਹਰਿ ਨਰਪੁ ਭੰਜ॥ ੧੬੦॥ ਅਨਗਨੁ ਪੁਨਾਮਾ॥ ਮੁਨ ਮਨੁ ਸਲਾ
 ਮਾ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਅਧੰਤਾ॥ ਚੁਰਨਰ ਅਮੰਤਾ॥ ੧੬੧॥ ਅਨੁਰਦਮ

ਨਾਸਾ ਮੁਨਿਮਨਪਕਾਸਾ ॥ ਗੁਨਿਗਨਪਨਾਮਾ ॥ ਜਲਬਲ
 ਮੁਦਾਮਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਅਨਿਕਿਜ ਅੰਗਾ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗਾ ॥ ਓ
 ਪਮਾਅਪਾਗਾ ॥ ਗਤਿਮਿਤਿਉਦਾਗਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਜਲਬਲਅਪੰ
 ਤਾ ॥ ਦਿਸਦਿਸਅਭੰਗਾ ॥ ਜਲਬਲਪਰੰਤਾ ॥ ਦਿਸਦਿਸ
 ਉਅੰਤਾ ॥ ੧੬੪ ॥ ਅਨਰੁਦਅਨਾਸਾ ॥ ਮੁਨਿਮਨਪਕਾਸਾ ॥
 ਗੁਨਗੁਨਪਨਾਮਾ ॥ ਜਲਬਲਮੁਦਾਮਾ ॥ ਪਿਤਪਰਪਰਾਮ
 ॥ ਅਜਾਨਬਾਗਾ ॥ ਏਕੈਸਦਾਗਾ ॥ ੧੬੪ ॥ ਉਕਾਰਆਹਿ ॥
 ਕਬਲਅਨਾਹਿ ॥ ਖਲਪੰਤਪਿਆਲਾ ॥ ਗੁਰਬੁਰਅਕਾ
 ਲਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਪਰਪਰਪਨਾਮਾ ॥ ਚਿਤਚਰਨਨਾਮਾ ॥ ਅਨਛਿ
 ਜਗਾਤਾ ॥ ਆਜਿਜਨਬਾਤਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਅਨਦਿਵਗਾਤਾ ॥ ਅਨਰ
 ਜਬਾਤਾ ॥ ਅਟਟਭੰਤਾਗਾ ॥ ਅਨਠਟਅਪਾਗਾ ॥ ੧੬੮ ॥ ਆ
 ਡੀਠਧਰਮਾ ॥ ਅਤਛੀਠਕਰਮਾ ॥ ਅਟਕੁਟਅਨੰਤਾ ॥ ਦਾ
 ਤਾਮਰੰਤਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਹੀਰੋਲਮਨਾਛੰਦਾ ॥ ਵਪਸਾਹਿ ॥ ਕਰਟਾਲਪ
 ਰੰਗਾ ॥ ਅਰਘਾਲਪਰੰਗਾ ॥ ਖਲਪੰਤਨਗੈ ॥ ਮਹਿਮੰਤਨਗੈ ॥ ੧੭੦ ॥

920
ਜਗਤੇ ਸੂਰਗੈਂ॥ ਪਮੇ ਸੂਰਗੈਂ॥ ਕਲਕਾਰਨਗੈਂ॥ ਸਰਬੁ ਤਿਥੁ
ਰਨਗੈਂ॥ ੧੭੧॥ ਪਿਤਕੇ ਪਨਗੈਂ॥ ਜਗਕੇ ਕਰਨਗੈਂ॥ ਮਨਮਾਨਿਯ
ਗੈਂ॥ ਜਗੀ ਜਾਨਿਯਗੈਂ॥ ੧੭੨॥ ਸਰਬੁ ਭਰਗੈਂ॥ ਸਰਬੁ ਕਰਗੈਂ॥ ਸਰ
ਬੁ ਪਾਸਿਯਗੈਂ॥ ਸਰਬੁ ਨਾਸਿਯਗੈਂ॥ ੧੭੩॥ ਕਰਣਾ ਕਰਗੈਂ॥ ਬ੍ਰਿਸ਼
ਭਰਗੈਂ॥ ਸਰਬੁ ਸੂਰਗੈਂ॥ ਜਗਤੇ ਸੂਰਗੈਂ॥ ੧੭੪॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤਸਗੈਂ॥
ਪਲਪੰਤਸਗੈਂ॥ ਪਰਤੇ ਪਰਗੈਂ॥ ਕਰਣਾ ਕਰਗੈਂ॥ ੧੭੫॥ ਅਜਪਾ
ਜਪਗੈਂ॥ ਅਥਪਾਥਪਗੈਂ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਿਗੈਂ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿ
ਤਗੈਂ॥ ੧੭੬॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤਗੈਂ॥ ਕਰਣਾਕ੍ਰਿਤਗੈਂ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ
ਕ੍ਰਿਤਗੈਂ॥ ਪਰਣੀਧਿਤਗੈਂ॥ ੧੭੭॥ ਅਮ੍ਰਿਤੇਸੂਰਗੈਂ॥ ਪਰਮੇਸੂਰ
ਗੈਂ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤਗੈਂ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤਗੈਂ॥ ੧੭੮॥ ਅਜਗ੍ਰਾ
ਕ੍ਰਿਤਗੈਂ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤਗੈਂ॥ ਨਰਨਾਇਕਗੈਂ॥ ਪਲਪਾਇ
ਕਗੈਂ॥ ੧੭੯॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤਸਗੈਂ॥ ਕਰਣਾਪਲਪਗੈਂ॥ ਨਿਪਨਾਇਕਗੈਂ॥
ਸਰਬੁ ਪਾਇਕਗੈਂ॥ ੧੮੦॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤਸਗੈਂ॥ ਅਰਗੀਜਨਗੈਂ॥
ਰਿਪਤਾਪਨਗੈਂ॥ ਜਪਜਾਪਨਗੈਂ॥ ੧੮੧॥ ਅਕਲਕ੍ਰਿਤਗੈਂ॥ ਸ

ਸੁਗਾਭਿਤੈ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੀਤੈ॥ ਗਰਤਾ ਗਰੀਤੈ॥ ੧੯॥ ਪਰਮਾਤਮ
 ਹੈ॥ ਸਰਗੁ ਆਤਮਾ ਹੈ॥ ਆਤਮ ਚੁਸਤੈ॥ ਜਸ ਕੇ ਜਸ ਹੈ॥
 ੧੯੩॥ ਗੁਰਮੰਗ ਪਾਤਕੁ ਦਿ॥ ਨਮੋ ਸੁਰਜ ਸੁਰਜੇ॥ ਨਮੋ ਚੰਦ
 ਚੰਦੇ॥ ਨਮੋ ਗਜਗਜੇ॥ ਨਮੋ ਦਿਵਦਿਵੇ॥ ਨਮੋ ਅੰਧ ਕਾਰੇ॥
 ਨਮੋ ਤੇਜ ਤੇਜੇ॥ ਨਮੋ ਹਿੰਦੁ ਹਿੰਦੇ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜ ਬੀਜੇ॥
 ੧੯੪॥ ਨਮੋ ਗਜ ਸੰਤਾਪ ਸੰਸਾਰ ਤਰੁ ਪੋ॥ ਨਮੋ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਤਤ ਸਰੂਪੋ॥ ਨਮੋ ਜਗਜਗੇ ਗੋਨ ਮੇਰੀ ਆਨਖੀ ਆਨੇ॥ ਨਮੋ ਮੁਖ
 ਤੁਮੈਂ ਤੇ ਨਮੋ ਧਿਅਨਿ ਧਿਅਨੇ॥ ੧੯੫॥ ਨਮੋ ਜੁਧ ਜੁਧੇ ਨਮੋ
 ਨਮੋ ਗਿਅਨਿ ਗਿਅਨੇ॥ ਨਮੋ ਬੇਜ ਬੇਜੇ ਨਮੋ ਪਾਨੁ ਪਾਨੇ॥
 ਨਮੋ ਕਲਾ ਕਰਤਾ ਨਮੋ ਸਾਂਤਰੂਪੋ॥ ਨਮੋ ਦਿੰਦੁ ਦਿੰਦੇ ਅਨੁ
 ਦਿੰਦੁ ਬੁਝੇ॥ ੧੯੬॥ ਕਲੰਕਾਰੁ ਪੈਸਾ ਲੰਕਾਰ ਅਲਿਕੇ॥ ਨਮੋ
 ਆਸ ਆਸ ਨਮੋ ਬੰਕਾਰੁ ਕੇ॥ ਅਰੁੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ਅਨਗੀ
 ਅਨਾਮੇ॥ ਡਿਰੁੰਗੀ ਡਿਕਾਲੇ॥ ਅਨਗੀ ਅਕਾਸੇ॥ ੧੯੭॥
 ਏਕਾਕਰੀ ਹੋਇ॥ ਅਜੇ॥ ਅਲੇ॥ ਅਭੈ॥ ਅਭੈ॥ ੧੯੮

ਅਭੁ॥ ਅਜੁ॥ ਅਨਾਸਾ॥ ਅਕਾਸਾ॥ ੯੯॥ ਅਗੰਜਾ॥ ੧੦੦॥
 ਅਰੰਜਾ॥ ਅਲਖਾ॥ ਅਰੁਖਾ॥ ੧੦੧॥ ਅਕਾਲਾ॥ ਦਿਖਾ
 ਲਾ॥ ਅਲੇਖਾ॥ ਅਰੇਖਾ॥ ੧੦੨॥ ਅਨਾਮਾ॥ ਅਕਾਮਾ॥
 ਅਗਾਗ॥ ਅਚੁਗਾ॥ ੧੦੩॥ ਅਨਾਥਾ॥ ਪੁਮਾਥਾ॥ ਅਜ
 ਨੀ॥ ਅਪੇਨੀ॥ ੧੦੪॥ ਨਰਗੋ॥ ਨਰਗੋ॥ ਨਰੁਪੋ॥ ਨਰੇਪੋ॥
 ੧੦੫॥ ਅਕਰੰਮਾ॥ ਅਕੁਰੰਮਾ॥ ਅਗੰਜੋ॥ ਅਲੇਖੋ॥
 ੧੦੬॥ ਪਾਤੁਜੋ॥ ਪਾਤੁਜੋ॥ ਨਮਸਤੁਲਪੁਨਾਮੇਸਮਸਤੁਲ
 ਪੁਨਾਮੇ॥ ਅਗੰਜੁਲਅਨਾਮੇਸਮਸਤੁਲਨਿਦਾਮੇ॥ ਨਿ
 ਰਾਮੰਬਿਰੁਤੋਸਮਸਤੁਲਸਰੁਪੋ॥ ਕੁਕਰੰਮੰਪੁਨਾਮੀਸਮ
 ਰੰਮੰਬਿਰੁਤੋ॥ ੧੦੭॥ ਸਦਾਸਚੰਦਾਨੰਦਸਤੰਪੁਨਾਮੀ॥ ਕ
 ਰੀਪੁਲਕੁਨੰਦਾਸਮਸਤੁਲਨਿਦਾਮੀ॥ ਅਜਾਦਿਹੁਰਿਬੁਤੋ
 ਗਜਾਦਿਹੁਗਨੀਮੋ॥ ਗੰਗੀਰੰਗੀਰੰਗੀਰੰਗੀਪੁਲਗੰਗੀਮੋ॥
 ੧੦੮॥ ਚੰਡਚੰਡਕੁੰਡਰੰਡੀਚੰਡਚੰਡਕੁੰਡਗੰਡੀ॥ ਸੁਖੰਬੁਦਸ
 ਭੰਸਰੰਬੁਦਾਸਰੰਬੁਜਗੰਡੀ॥ ਦੁਕਾਲੰਪੁਨਾਮੀਦਿਖਾ

ਲੀਸਰੂਪੋ । ਸਦਾ ਅੰਗਸੰਗੋ ਅਰੁੰਗੀ ਬਿਰੂਤੋ । ੧੮

੧੮

ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ । ਸਲੋਕਸੇਖਰਗੀਜੀਕੋ ।
੧ । ਜਿਤਦਿਗਜੈ ਪੰਨ੍ਹਦਰੀਸਾਹੇਲਦੇਲਿਖਾਇ । ਮਲਕਜੇਕ
ਨੀਸੁਟੀਅਦਾਮੰਗੀਦਿਖਾਲੇਆਇ । ਜਿੰਦਨੀਮਾਟੀਕ
ਨੀਅੰਗਤਾਕੁਕੜਕਾਇ । ਸਾਹੇਲਿਖੇਨਚਲਨੀਜਿੰਦਕੁ
ਸਮਝਾਇ । ਜਿੰਦਦੁਹੁਟੀਮਰਟਵਰੁਲੇਜਾਸੀਪਰੁਟਾਇ
੨ । ਆਪਣਹਥੀਜੇਲਕੇਕਗਲਲਗੀਧਾਇ । ਦਾਲਹ
ਨਿਕੀਪਰਸਲਾਉਕੇਨੀਨਸੁਟੀਆਇ । ਫਰੀਦਾਕਿਜੀ
ਪਦਦਾਈਖੜਾਨੁਆਪਮੁਗਾਇ । ੧ । ਫਰੀਦਾਦੁਹੁਟ
ਰੁਦੇਸੀਗਾਧੜੀਚਲਾਏਨੀਆਉਤਿ । ਬਨੁਉਠਾਈਧੋਟ
ਲੀਕੇਬੰਦਸੁਆਧਤਿ । ੨ । ਕਿਹਨਸੁਏਕਿਹਨਬੁਏਦੁਨੀਅ
ਗੁਣੀਭਾਗਿ । ਸਾਦੀਮੇਰੇਚੰਗਾਕੀਤਾਨਾਹੀਤਾਹਮਭੀਦੁਝਾ
ਆਇ । ੩ । ਫਰੀਦਾਜੇਜਾਟਾਤਿਲਬੰਨ੍ਹਨੇਸਮਲਹੁਕਭ

१११
 ਗੀ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁੰ ਨ ਛੱਡਾ ਥੋੜਾ ਮਾਂ ਕਰੀ॥੪॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲ
 ਨ ਛਿੱਜ ਟਾਪੀ ਡੀਘਾਈ ਗੀ ਛਾ॥ ਤੇ ਜੇ ਵਡ ਮੈਨਾ ਹਿ ਕੇ ਸਕੁ ਜ
 ਗੁਡਿ ਠਨਾਹੰ ਛਾ॥੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂੰ ਅਕਲ ਲਤੀ ਫਰੇ ਕਾਲੇ ਲੈਖ
 ਨ ਲੇਖਾ॥ ਆਪਨ ਨੇਹੀ ਗੀ ਟਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰ ਨੀ ਦਾ ਕਰੀ ਦੇਖਾ॥੬॥
 ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੈ ਮਾਰਨ ਮੁਕੀ ਆਤਿ ਨਾਨ ਮਾਰੇ॥ ਮਾ ਆਪਨ
 ਨੇ ਘਾਰੁ ਜਾਈ ਐ ਪੰਡਿ ਨਾ ਦੇ ਚੁਖਾ॥੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਤਉ ਖਟ
 ਟ ਦੇ ਲੁਤਾ ਤੁਰਤਾ ਦੇ ਨੀ ਸਿਉ॥ ਮਰਗੁ ਸਦਾਈ ਨੀ ਹੁਜਾ ਭੁਗੀ ਆ
 ਤਉ ਲਇ ਆ॥੮॥ ਦੇਖ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਬੀ ਆਦਾ ਨੀ ਹਿਈ ਭੁਗਾ॥
 ਅਗਹੁ ਨਨਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾਰਿ ਆਦੁਗ॥੯॥ ਦੇਖ ਫਰੀਦਾ ਜਿ
 ਬੀ ਆਸ ਕਰਹੇ ਦੀ ਵਿਸਾ॥ ਸਾਂਈ ਗੁਾ ਫੁਰੁ ਆਪ ਟੇਵੇ ਦਨ ਕ
 ਹੀ ਐ ਕਿਸਾ॥੧੦॥ ਅਖੀ ਦੇਖ ਪਤੀ ਦੀ ਆਸੁ ਟਿਸੁ ਟਿਰੀ ਟੇਕ
 ਨਾ॥ ਸਾਖ ਪਕੇ ਦੀ ਆਈ ਆਹੋ ਰਕਰੇ ਦੀ ਦੇਨਾ॥੧੧॥ ਫਰੀਦਾ
 ਕਾਲ ਜਿਨੀ ਨਰਾਇ ਆਪੁ ਤਿਨੀ ਗੈਵੇ ਕੇਇ॥ ਕਰੀ ਸਾਈ ਸਿਉ
 ਰਹ ਨੀ ਰੋਗਨ ਦੇ ਲਾਹੇਇ॥੧੨॥ ਮਃ ੩॥ ਕਾਲੀ ਪਤਿ ਲੀ ਸਾਹਿ ਗੁਸ

ਦਾਹੈ ਜੇ ਕੋ ਉਤ ਕਰੇਗਾ ਅਪਣਾ ਲਾਇਆ ਧਿਰਮ ਨ ਲਗਾਈ ਜੇ
 ਲੇਖੈ ਸਭ ਕੋਇ ਇਹੁ ਧਿਰਮ ਧਿਆ ਲਾਖ ਸਮਕਾਜੈ ਕਾ ਦੈਤ ਦੇ
 ਇ॥ ੧੩॥ ਜਿਨ ਲੇਖਿ ਟੁਕ ਜਗਮੋਹਿ ਆਸੇ ਲੇਖਿ ਟੁਕ ਮੈ ਭਿਠਾ ਕਜ
 ਲੇਖ ਨ ਸਹਿਇ ਆਸੇ ਪੰਥੀ ਸੁਆਮੀ ਹੁੰਠਾ॥ ੧੪॥ ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਇਆ
 ਚੰਗੇਇਆ ਮਤੀ ਦੇਇਆ ਨਿੰਡਾ ਜੇ ਸੈਤਾਨ ਦੁਹਾਇਆ ਸੋ ਕਿਉ
 ਫੇਰੀ ਉਤਾ॥ ੧੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕੀਉ ਪਦਾਰੁ ਦੁਭਾਜੇ ਸਾਈ ਲੇਨੁ ਹਸ
 ਕਾ॥ ਇਕ ਛਿਜੁ ਹਉ ਆਲਿਤਾ ਨੀਅਗਿ॥ ਤਾਂ ਸਾਂਈ ਦੇ ਦੁਰਦਾਨੀ ਐ
 ਗਿ॥ ੧੬॥ ਫਰੀਦਾ ਆਕ ਨਿੰਦੀ ਐ ਖਾਬੂ ਜੇ ਤਨ ਕੋਇ॥ ਜੀ ਦਇ
 ਜੀ ਦਇ ਆਪੈ ਗਤ ਲੈ ਮੋਇਆ ਸਿਰਖ ਰਹੇਇ॥ ੧੭॥ ਫਰੀਦੀ ਜਾ
 ਲਹੁ ਤੇਨੁ ਹਉ ਆਲ ਬੁਤ ਕੂਨਾਨੇ॥ ਵਿਚਰੁ ਫੁਤ ਲੈ ਘਾਈ ਐ ਛ
 ਪਰਤੁ ਟੈ ਮੇਰਿ॥ ੧੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜੰਗਲ ਜੰਗਲ ਚਿਆ ਭਵੀ ਦੁਟ
 ਕੰਡਾ ਮੇਰੇ॥ ਵਸੀਰ ਬਹਿ ਆਲੀ ਐ ਜੰਗਲ ਵਿਆ ਛੁਛੇ॥ ੧੯
 ੬॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਨੀ ਨੀਰੀ ਜੰਘੂ ਐ ਬਲ ਫਗਰ ਭਵੁ ਮਾਅਜ
 ਫਰੀਦੇ ਕੂਜ ਨਾ ਮੇਰੇ ਗਾਥੀ ਭਿਆ॥ ੨੦॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਾ

ਫਰੀਦਗਾਡੀ ਵਡੀ ਆਪ ਪੁਪ ਫਿਠ ਨ ਪਾਸਾ ॥ ਧਿਗਤਿ ਨਾਦ
 ਜੀ ਦਿਆ ਜਿਨਾ ਦਿਹਾ ਟੀ ਆਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਹੋ ਦਾ
 ਰਿ ਆ ਮਿਤਾ ॥ ਆ ਰਿਤਿ ਆਗਿ ॥ ਹੋ ਨਾ ਜ ਲੈ ਮਜੀ ਠ ਜਿਉ ਫਿਧਿ
 ਅੰਗਿ ਆਗਾ ॥ ੨੨ ॥ ਫਰੀਦਾ ਲੈ ਨੇ ਦਾ ਪਹਿ ਜੇਉ ਫਿਨੀ ਆ ਰਿ ਕਰੰ
 ਫੀ ਜੈ ਜਟਿ ॥ ਹੋ ਛੋ ਫਿਨ ਕਤਾ ਰਿ ਦਾ ਪੈ ਧਾਲੈ ਨੇ ਪਇ ॥ ੨੩ ॥ ਫਰੀ
 ਗਲੀ ਅੰਧੇ ਰਹੁ ਦੁਰਘ ਰਸ ਲਧਿ ਆਰੇ ਨੇ ਗਾ ॥ ਚਲਾਤ ਰਿ ਜੈ ਕ
 ਬੁਲੀ ਰਗਤ ਤੁਟੈ ਨੇ ਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਰਿਜ ਫਿਸਿ ਜਉ ਕੈ ਬੁਲੀ ਅਲਹੁ ਦ
 ਰਸੈ ਮੇਗਾ ॥ ਜਾਇ ਮਿਲਾਤਿ ਨਾ ਸਜ ਟਾਤੁ ਫਿਨੀ ਨੇ ਗਾ ॥ ੨੫ ॥
 ਫਰੀਦਾ ਮੈਂ ਬੁਲਾ ਦਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤਿ ਮੈਂ ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਗਗਲਾ ਰ
 ਗੁਨ ਜਾਣ ਟੀ ਮਿਰਜੀ ਮਿਟੀ ਧਾਗਿ ॥ ੨੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਕਰ ਧੰਤ ਨ
 ਦਾਤ ਗੁਨੁ ਮਾਧਿ ਫਿਮਾ ਗੁਨੁ ਦਯਾ ॥ ਸਭੇ ਦਸਤੁ ਮਿਠੀ ਆਰ ਬੁਲਾ
 ਜਨਿ ਤੁਧਾ ॥ ੨੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਾਦ ਟਮੇ
 ਰੁਖਾ ॥ ਸੀਨਾ ਧਾਧੀ ਚੁਪ ਫਿਧਿ ਪਟੇ ਸਗਨ ਹੋ ਦਯਾ ॥ ੨੮ ॥ ਰੁਖੀ
 ਸੁਖੀ ਧਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਆ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਖ ਪਗ

ਈ ਚੰਦ ਪਹੀਨ ਤਰਸਾਏ ਜੀ ਭੀ ॥ ੨੮ ॥ ਅਜਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਮਿਉ
 ਅੰਗ ਮੁੜੇ ਮੁੜ ਜਾਗਿ ॥ ਜਾਇ ਪੁਰੁ ਤੇਗਗ ਟਿਕ ਮਕਿਉ
 ਠੈ ਟਿਕਿ ਗਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਹੁ ਰੈ ਤੇ ਈਨ ਲਗ ਪੇਈ ਐਨਾ ਜੀ ਬਾਉ
 ॥ ਪਿਰਦਾਟ ਨੀਨ ਪੁਛ ਈ ਪੰਨ ਸੁਗਗ ਨਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾਹੁ ਰੈ ਪੇ
 ਈ ਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤ ਅਗਮ ਅਥਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੋ ਗਗ ਟਿਕੇ
 ਗਾਏ ਬੇ ਪਰਦਗੁ ॥ ੩੧ ॥ ਨਾਤੀ ਪੇਤੀ ਸੰਧੁ ਜੀ ਸੁੰਤੀ ਆਇ ਨਿਉ
 ਗਾਠਰੀ ਈ ਰਹੀ ਸੋਢੇ ਨੀ ਹਿੰਦੁ ਈ ਗਈ ਕੁਥਰੀ ਗੀਧਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਠਰੀ ਦਾ ਜੇ ਬੁਨ ਜਾਏ ਨਾਤਗ ਜੇ ਸਹਿ ਪੀਤਨ ਜਾਇ ॥ ਠਰੀ ਦਾ
 ਕੰਤੀ ਜੇ ਬੁਨ ਪੀਤ ਬਿਨ ਸੁਕਗ ਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਠਰੀ ਦਾ
 ਚਿਤ ਪਟੇ ਦਾਟ ਦੁਖ ਚਿਰਗਾਇ ਛਾਵਟ ਲੇਛਾ ॥ ਏਹੁ ਗਮ
 ਗਾਜੀ ਦੁਟਾ ਤੁੰ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਏਧਾ ॥ ੩੪ ॥ ਚਿਰਗਾ ਚਿਰਗਾ ਆ
 ਪੀ ਐ ਚਿਰਗਾ ਤੁੰ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਠਰੀ ਈ ਜਿਤ ਤਨ ਚਿਰਗੁਨ ਡਿਧ
 ਜੇ ਸੇਤਨ ਜਾਟ ਮਸਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਠਰੀ ਦਾ ਇਹ ਦਿਸ ਕੁਰੀ ਆਰੀ
 ਦਲਾਧੰਗੀ ਆ ਪੰਡਲਿ ਦਾਨਾ ॥ ਇਕ ਰਹੇ ਏਹੁ ਗਾਏ ਇਕ ਰਹ

ਹੀਗਏਤਿਜਾਨਾ॥੩੭॥ ਚਾਰਗਵਾਇਆਰੰਛਕੇਚਾਰਗ
 ਵਾਇਸੰਮਾ॥ ਲੇਖਾਰਹੁਮਗੋਸੀਆਤੁਆਰਿਤਿਕੇਨੇਕੰਮਾ॥੩੮॥
 ॥ ਛਰੀਦਾਦਠਿਹਰਿਵਾਜੇਜਾਇਕੈਕਉਤਿਠਿਘੜੀਆਲ
 ॥ ਏਹਨਿਹੇਸਾਮਾਰੀਐਹਮਰੇਸਾਦਾਕਿਆਗਲਾ॥੩੯॥
 ॥ ਘੜੀਐਘੜੀਐਮਾਰੀਐਪਹਰੀਲਹੈਸਜਾਇ॥ ਸਿਰੇਨ
 ॥ ਘੜੀਆਲਜਿਤਿਤੁਖੀਰੈਟਦਿਗਾਇ॥੪੦॥ ਬੁਛਾਰੰਆ
 ॥ ਸੇਖਛਰੀਦਕੰਮਟਲਗੀਏਰੀ॥ ਜੇਸਹੁਦਠਿਗੰਜੀਟਟਾ
 ॥ ਰੀਤਨਹੈਸੀਖੇਰੀ॥੪੧॥ ਛਰੀਦਾਦੁਰਘਰਾਐਐਸਟਾਸੰ
 ॥ ਈਮੁਏਨਦੇਰੀ॥ ਜੇਤੁਏਦੇਰਘਸੀਜੀਤਿਸਰੀਰਹੁਲੇਹੁ॥੪੨॥
 ॥ ਕੰਧਕੁਗਤਾਮਿਰਘਟਾਟਕੈਸਰਲੇਗਗਾਛਰੀਦਾਹ
 ॥ ਤਿਲੇਨੀਸਹੁਆਪਟਾਤੁਲੇਨੁਰਿਅੰਗਿਆਗ॥੪੩॥ ਛਰੀ
 ॥ ਦਾਇਕਸਾਆਟਾਅਗਲਾਇਕਨਾਨਾਹਿਲੇਟਾਅਗੇਗਏ
 ॥ ਸਿਵਾਪਸੁਨਚੇਟਾਖਾਸੀਕਉਟਾ॥੪੪॥ ਪਾਸਦੁਮਾਮੇਛ
 ॥ ਤਮਿਰਭੇਰੀਸਤੁਰਤਾ॥ ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਆਗਟਮੇਖੀਏਅ

ਤੀਮਾਗਡਾ॥੫॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਤ੍ਰਪਾਮਾਤ੍ਰੀਆਉਸਰੇਦੇ
ਭੀਗਏ॥ਕੁਰਾਸਤਿਦਾਕਰਗਏਗੋਰੀਜਾਇਪਏ॥੬॥ਫਰੀ
ਦਾਖਿਬਨੁਮੇਖਾਅਗਲੀਆਜੀਦਨਕਾਈਮੇਖਾ॥੭॥
ਆਖੇਆਪਟੀਬਲਮਸਾਇਕਸੇਖਾ॥੮॥ਫਰੀਦਾਦੁਹਿ
ਦੀਦੀਬਲੇਦਿਆਮਲਕਹੁਰਿਠਾਆਇ॥ਗਨੁਲੀਤਾਪਾ
ਟਿਲੁਟਿਆਦੀਦੁਹੇਗਇਆਹੁਦਾਇ॥੯॥ਫਰੀਦੀਦੁਖ
ਕਪਾਰੈਜੇਥੀਆਜੇਮਿਰਥੀਆਤਿਲਾਹੀ॥ਕਮਾਵੈਅਰਕਾ
ਗਦੈਕੈਕੈਦਿਲਆਹੀ॥ਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇਦਿਆਦੇਸਜਾ
ਇਤਿਸਾਹੀ॥੧੦॥ਕੰਨਖੁਸਲਾਸੁਫਗਲਦਿਲਕਾਤੀਗਨੁਦਾ
ਤਾਚਾਹਰੀਦਿਸੈਚਾਨਟਾਦਿਲਅੰਧਿਆਰੀਗਤੀ॥੧੧॥
ਫਰੀਦਾਗਤੀਰਤਿਨਨਿਕਲੇਜੇਤਨੁਚੀਰੈਦਿ॥ਜੇਤਨੁਰਤੇਰ
ਰਹੁਮਿਉਤਿਨਤਨੁਰਤੇਰੀ॥੧੨॥ਅੰਤਾਇਹਤਨੁਸੁਭਰਤੇ
ਰੇਰਤੇਰੀਤਨੁਰਤੇਰੀ॥ਜੇਸਹਰਤੇਆਪਟੇਤਿਨਤਨੁਲੇਭਰਤੇ
ਨਹੀਦਿ॥ਭੈਧਇਅੰਤਨੁਖੀਟਹੀਦਿਲੇਭਰਤੇਦਿਚਹੁਮਾਇ

ਗੁਰੂ ਤੇ ਸੰਤਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਉਤ੍ਰਿ ਰਿਕਾਤੁ ॥ ਦਰਸਾਇ ਮੈਲ ੧੭੫
ਗਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨਿ ਸੇਹਿ ਏ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗ ਲਾਇ ॥ ੫੩ ॥
ਫਰੀਦਾਸੇ ਈਸਰ ਦਰ ਛੁਛ ਲਹੁ ਜਿ ਥਹ ਲਹੀ ਵਥਾ ॥ ਛਪ
ਤੁਛ ਛੇਕਿ ਆਹਿ ਦੇਉ ਕੰਨੁ ਤੁਛੇ ਹਥਾ ॥ ੫੩ ॥ ਫਰੀਦਾਨ ਡੀ
ਕੰਤ ਨ ਗਾਇਆ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁੰ ਈ ਆਸਾ ॥ ਪੰਨ ਕੁ ਰੇ ਦੀ ਗੋਰ
ਮਹਿ ਤੈ ਸਹਿ ਨਾ ਮੇਲੀ ਆਸਾ ॥ ੫੪ ॥ ਫਰੀਦਾਸਿ ਰੰਧ ਲਿਆ ਦਾ
ਨੀ ਪਲੀ ਮੁੰਛਾ ਜੁ ਪਲੀ ਆਗਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਗਹੇ ਬਾ ਵਰੇ ਆ
ਟੀ ਰਿ ਆਰ ਲੀ ਆਗਿ ॥ ੫੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੇ ਠੇ ਪੁਖਟ ਕੇਤ ਨਾ
ਪਿਰਨੀ ਦੁਨੀ ਨਿਵਾਰ ॥ ਜੇ ਹੋਲ ਧੇਗਾ ਟਟੇ ਗਏ ਦਿਲਾ ਨਾ
ਲਾਨਾ ॥ ੫੬ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੇ ਠੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤ੍ਰੀ ਆਇਤ ਨੁਲਾ
ਏ ਚਿਤਾ ॥ ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੇ ਲਈ ਕੇ ਦਿਨੁ ਸੀ ਮਿਤਾ ॥ ੫੭ ॥
ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਤ੍ਰ ਲਾਇ ਮਰਗੁ ਸਤਾ ਏ ਚਿਤ ਪਗ ॥ ਸੀ ਏ ਮਾਇ
ਸਮਾਇ ਜਿ ਕੇਹੀ ਤੁਝਿ ਵੇਟਾ ॥ ੫੮ ॥ ਜਿਨੀ ਕਮੀ ਨਹੀ ਗਾਟ ਸੇ
ਕਹੁ ਨੇ ਸਾਰੀ ॥ ਮਤਿ ਸਰ ਮਿਦਾ ਥੀ ਵਈ ਸੀ ਏ ਏ ਦਰ

ਗੁ॥੫੬॥ ਫਰੀ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੀ ਕਰੀ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿਤੁਰ
 ਦਾ ਦਰਦੇ ਸਾਨੇ ਲੋਨੀ ਐਰੁ ਖਾਈ ਜੀ ਗਦਾ॥੬੦॥ ਫਰੀ ਦਾ ਕਾਲੇ
 ਮੈ ਤੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈ ਤੇ ਦਾ ਸਾਗੀ ਨਹੀ ਕੁਰਿਆ ਮੈ ਟਿਗਾ ਲੋ
 ਕ ਕਰੈ ਦਰਦੇ ਸਾ॥੬੧॥ ਤਤੀ ਤੇ ਦਿਲ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਲ ਤੁਹੀ ਦੇਹੀ
 ਫਰੀ ਦਾ ਜੇ ਤੁਹਾ ਗਾਟ ਰਹੁ ਦੀ ਖੁਰੇ ਦੀ ਖੁਰੇ ਹੀ॥੬੨॥ ਜਾ ਕੁ ਅ
 ਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀ ਦਾਹੀ ਤਾ ਮਾ ਮਲੋ ਫਰੀ ਦਾ ਦੇਹ ਪੜੇ ਤਾ ਵੇਤ
 ਕੁ ਆਗੀ ਨਥੀ ਐ॥੬੩॥ ਕਲਰ ਕਰੀ ਕੁਪ ਨੀ ਅਦਿਉ ਲਖੇ ਹੀ
 ਸਾ॥ ਚਿਤ ਬੇਨਨ ਨਾਪੀ ਵਹਿਉ ਤੁਝ ਮੇਰੀ ਤੁੰਡਾ॥੬੪॥ ਹੀ ਸਉਤ
 ਰ ਕੇ ਧੈ ਪਇਆ ਲੋ ਕਦਿ ਤਾਰ ਟਜਾ ਦਿ॥ ਗਹ ਲਾਲੇ ਕਲਜ ਟ
 ਈ ਹੀ ਸਨ ਕੇ ਪਗ ਖਾਇ॥੬੫॥ ਚਲ ਚਲ ਗਈ ਆਪੀ ਖੀ
 ਆਜੀ ਨਾ ਵਸਾਏ ਤਲਾ॥ ਫਰੀ ਦਾ ਸੰਗੁ ਰੁਰੀ ਆਉ ਚਲ ਸੀ
 ਥੇ ਕੇ ਕਦਲ ਦਿਕਲਾ॥੬੬॥ ਫਰੀ ਦਾ ਦਿਟ ਮਿਗ ਟੇਰੁ ਦੇਸ ਵਨੀ
 ਕੀ ਨਾਲ ਤਿਉ ਮਾਸਾ॥ ਕੇਤ ਤਿਉ ਆਜ ਗਵਾਪ ਰੋਇ ਕਤ ਪਿ
 ਦਿ ਆਪਾਸਾ॥੬੭॥ ਫਰੀ ਦਾ ਬੰਨੀ ਘੋੜੀ ਸੁਦਨ ਦੀ ਟੁਟੀ ਨਾ

ਗਗਲਜਾ ਜੇ ਸਜਣੁ ਏ ਗੁਰ ਥੇ ਸੇ ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅਜਿ॥੮॥
 ਰੁਨੀ ਘੜੀ ਸੁਦਨ ਦੀ ਟੁਟੀ ਨਾਗਰੁ ਲਜਿ॥ ਅਜਗ ਦੀ ਲਠੇ ਸਤਾ
 ਰੇ ਘਰੁ ਨਾਠੀ ਅਜੀ॥੯॥ ਫਰੀਦਾ ਬੇਨਿ ਵਾਜਾ ਕਤਿ ਆਏਹੁ
 ਨਰੁ ਲੀਰੀਤਾ॥ ਕਹੁ ਹੀ ਚਲਿਨ ਆਇ ਆਪੀ ਜੇ ਵਖਤਿ ਮੁਸੀਤਾ॥
 ੧੦॥ ਉਠਿ ਫਰੀਦਾ ਭਿਜੁ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹੀ ਨਿਵਾਜੁ ਗਜਾਗਾ ਜੇ ਸਿਰ
 ਸਾ ਦੀ ਨਾਨਿ ਦੇ ਸੇ ਸਿਰ ਕਪ ਭਿਤਾਗੁ॥੧੧॥ ਜੇ ਸਿਰ ਸਾ ਦੀ ਨਾਨਿ ਦੇ
 ਸੇ ਸਿਰ ਕੀ ਜੇ ਕਾਇ॥ ਕੁਨੇ ਹੇ ਠਿਜੁ ਲਾਈ ਐ ਬਾਲੁ ਟ ਸੰਦੇ ਬਾਇ
 ੧੨॥੧੩॥ ਫਰੀਦਾ ਰਿਥੇ ਤੇ ਤੇ ਮਾਧਿ ਆਜੀ ਨਾ ਤੁੰਜ ਟਿਭਿ ਲਿ॥ ਤੈ ਪਾਸ
 ਭਿਭਿ ਗਲ ਦਗ ਏ ਤੁੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀ ਟਿਭਿ॥੧੪॥ ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੇ ਦਾ ਨਕ
 ਰਿਟੇ ਏ ਟਿਭੇ ਛਾਹੀ॥ ਅਗੈ ਮੁਲ ਨਹੈ ਵਈ ਏ ਜ ਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹੀ॥੧੫॥
 ੧੬॥੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਬਾਲ ਕ ਪਲ ਕ ਮਹਿ ਪਲ ਕ ਵਸੇ ਰਹੁ ਮਾਹੀ॥ ਮੰਦ
 ਕਿਸਨੇ ਆਖੀ ਐ ਜਾਤਿ ਸਹਿ ਨ ਕਈ ਨਾਹੀ॥੧੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਹ ਦਿ
 ਗਨਾ ਲਾ ਕ ਪਿ ਆ ਜੇ ਗਲ ਕ ਪਹਿ ਚੁਖਾ ਪਦ ਨੁ ਦਿਤੀ ਮਾਮ ਲੇਸ
 ਗਨ ਦਿਤੀ ਦੁਖਾ॥੧੯॥ ਚੁਭੁ ਟਿਭੁ ਲਟਕਤੁ ਨ ਸੇ ਸੁੰਟੀ ਅਰੁ ਚੁਗਏ

ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਪਾਹਿ ਸੇਜਾ ਨੀ ਚਲ ਗਏ ॥ ੧ ॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਠੇ ਦਾ ਬੁਲਾ
 ਕਰੀ ਗਾ ਸਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਛਾਇ ॥ ਦੇਹੀ ਗਨ ਲਗਾਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
 ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਫਰੀਦਾ ਪੰਥ ਪਗੁ ਟੇਹੁ ਨੀ ਸੁਗਾਵਾ ਬਾਗਾ ਨਉ
 ਬੁਝਿ ਵਜੀ ਸੁਬਹੀ ਸਿਉ ਚਲ ਟਰਾ ਕਰੀ ਸਾਜੀ ॥ ੩ ॥ ਫਰੀਦਾ ਗ
 ਤ ਕੁਬਰੀ ਵੰਡੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਮਿ ਲੈ ਨਗਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਨੈਟ ਨੀ ਧਾਵ
 ਲਤਿ ਨੀ ਮਿਲ ਟਕਰ ਆਇ ॥ ੪ ॥ ਫਰੀਦਾ ਮੇਜਾ ਨੀ ਆਇ ਖਾਖਰ
 ਉਦੁਖ ਸਗਾਇ ਆਜ ਗਾ ॥ ਉਚੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਦੇਖਿ ਆਪੁ ਆਪੁ ਦੇਹ
 ਅਗਾ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਠੇ ਮਰਗਾਵਲੀ ਧੰਦੁ ਸੁਲਾ ਬਾਗੁ
 ॥ ਜੋ ਜੀ ਪੀਰ ਨੀ ਦਾਜਿ ਆਇ ਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ੬ ॥ ੬ ॥ ਫ
 ਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਗਾਵਲੀ ਸੰਗੁ ਸੁਵੰਨ ਨੀ ਦੇਹੁ ॥ ਦਿਗਲੇ ਕੇਈ ਪਾਇ
 ਅਹਿ ਜਿਨਾ ਪਿਛਾ ਆਇ ਆਨੇਹੁ ॥ ੭ ॥ ੭ ॥ ਵੰਧੀ ਦੁਹਨ ਛਾਹਿ ਤਉ
 ਕੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਟਾ ॥ ਜੀ ਪਰ ਰਬੁਰ ਜਾਇ ਦੁਹਨ ਉਦਾਇ ਗਾਇ
 ਕਰੇ ॥ ੮ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦੇਹੁ ਗਾਇ ਆਸੁ ਲਾਸੇ ਤੀਐ ਤ
 ॥ ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਲੀ ਬੋਲਾ ਕਪਰੁ ਦਾਤਾ ॥ ੯ ॥ ੯ ॥ ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ

ਨਦੀ ਵੇਰੀ ਧੀ ਕੇ ਰੇ ਤਾ ਬੁਝੇ ਨੇ ਕਪਰ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਪਾਤ १੨੭
 ਟਰੇ ਸਚੇ ਤਾ ॥ ੬ ॥ ਗਲੀ ਸੋ ਸਜ ਟਟੀ ਹਇ ਕੁਛ ਛੇ ਦੀ ਨਾ
 ਲਗਾ ਧੁਖਾ ਜਿਉ ਮਾਲੀ ਹਕਾਰ ਟਟਿਨ ਮਾਧਿਰੀ ॥ ੭ ॥ ਛੇ
 ਦਾਇਹੁ ਤਨੁ ਉਕਟਾਨਿ ਤਨਿ ਤੁਹੁ ਧੀ ਅੰਧੇ ਕਉ ਟਟਾ ਕੀਨੀ ਹੁਯੇ
 ਦੇਰਗ ਕੀਤੀ ਵਗੈ ਪਉਟਿ ॥ ੮ ॥ ਛੇਰੀ ਦਾਰ ਬੁਖ ਜਗੀ ਪਕੀ ਅੰ
 ਮਾਧਿ ਆਨਹੀ ਵਹੀਨਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਵੇ ਵੇਤੀ ਹਟਾ ਸੋ ਉਮਰੁ ਬਿਪਦ
 ਨਾ ॥ ੯ ॥ ਛੇਰੀ ਦਾ ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪੀ ਜਰਬੀ ਆਤਲੀ ਆਕੁਡਹ
 ਕਾਂਗਾ ਅਜੇ ਸੁਰ ਬੁਨ ਬਾਹੁ ਨਿਉ ਦੇਖ ਚੁੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਂ
 ਗਾ ਕਰਗਾ ਛੇ ਛੇ ਲਿਆ ਸਗਲਾ ਧਾਇਆ ਮਾਸਾ ॥ ਏਹ ਦੇਇ
 ਨੇਨਾ ਮਾਏ ਛੇ ਅਹੁ ਪਿਰ ਦੇਖ ਨਕੀ ਆਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਂਗਾਂ ਚੁਡਨ
 ਜਗਾ ਬੁਸੈ ਤਉ ਡਰ ਜਾਗੀ ॥ ਜਿਤ ਪੀ ਜਰੇ ਮੇਗਾ ਸਹੁ ਬੁਸੈ ਮਾਂ ਸਨਤ
 ਦੁਖਾਗੀ ॥ ੧੨ ॥ ਛੇਰੀ ਦਾ ਗੋਰਨੀ ਮਾਲੀ ਸਡ ਕਰੇਨਿ ਧਰਿਆ ਧ
 ਰੁ ਆਇਆ ਸਰਪਰ ਮੇਥੇ ਆਵਟਾ ਮਰ ਟਹੁਨਾ ਡਰੀ ਆਗਾ ॥ ੧੩
 ਦੇਨੀ ਲੇਇ ਟੀ ਦੇਖਇ ਆਰੇਤੀ ਚਲ ਗਈ ॥ ਛੇਰੀ ਦਾ ਲੋਕਾ

ਆਪ ਆਪਣੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥ ੧ ॥ ਆਪ ਸਦ੍ਰਸ਼ੀ
 ਮੈ ਮਿਲੀ ਮੈ ਮਿਲੀ ਆਸੁ ਖਰੀਦੀ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੋਇ
 ਰਹੈ ਸਭ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਵੀਧੀ ਉਤੇ ਰੁਖ ਨਾ ਬਿਚਰ ਕਈ
 ਨੈ ਪੀਗਾ ਫਰੀਦਾ ਕਚੇਰਾਂ ਤੈ ਰਖੀ ਐ ਬਿਚਰ ਕਤਾਈ ਨੀਗਾ ॥ ੩ ॥
 ਫਰੀਦਾ ਮਹਲ ਨ ਸਖ ਟੁਰਗ ਦੇਵਾ ਸਾ ਆਇ ਆਤ ਲਾਗੇ
 ਰਾਮੇ ਨਿਮਾਣੀ ਰੁਹ ਸਨ ਰੁਹਾਂ ਮਲਾ ਆਖੀ ਸੇਖਾ ਰੁਹ ਗੀਚ
 ਲਟ ਅਜ ਕੇਰ ਲਾ ॥ ੪ ॥ ਫਰੀਦਾ ਮੁਉਤੇ ਦਾ ਬੰਨਾਇ ਦੇਇ ਸੈਸੀ
 ਚਿਹਰੀ ਆਂਦੇ ਫਾਰੀ ਅਗੈ ਦੇਜ ਕਤ ਧੀ ਆਸੁ ਟੀ ਐ ਹੁਲ ਪ
 ਦੇ ਕਗਾਇ ॥ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰੀ ਆਦੈ ਕੈ ਨੇਹੁ ਗਲਾ ਬੰਨਾ ਕੇ
 ਲਕਰੇ ਕੇ ਲਕਰੇ ਦੇਹੇ ਦੇਨ ਅਚਿੰਤੈ ਬੁਝਾ ਜਪਾਏ ਗੁਜ ਪਾਏ
 ਤਿਸ ਰਹੁ ਦੇ ਕੇ ਲਾਇ ਸਰੀ ਆਗੀ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤ ਨ ਚੇਤ ਸਨਿ
 ਗਾਲੀ ਰਹੁ ਕੀ ਆਗਾ ॥ ੬ ॥ ਸਾਢੇ ਤੇ ਮਟ ਦੇਹੁ ਗੀਚ ਲੇ ਪਾਟੀ
 ਅੰਸੁ ਆਇ ਉਝੈ ਦਾ ਦੁਨੀਇ ਚ ਦਤਿ ਅਸੁ ਟੀ ਬੰਨਾ ਮੁ
 ਲਕ ਲਿਖਤਿ ਤਜਾ ਆਦਸੀ ਸਭ ਦਰਦਾ ਜੇ ਭੰਨਾ ਤਿਨਾ ਪ

ਅਰਿਅਸਾਹੀਆਅਗੋਇਤਾਬੰਨਾਵੇਖਹੁਬੰਦਾਚਲਿ
ਆਚਹੁਬੰਦਾਵੇਰੰਨਾਫਰੀਦਾਅਮਲਜੋਕੀਤੇਏ
ਨੀਵਿਚੋਫਰੀਅਏਕੀਆ॥੧੦੦॥ਫਰੀਦਾਹੁਏਬੁਲਿਹ
ਗੀਤਿਨਾਪਾਗੀਗਲਜਿਨਾਦਾਸਾ॥ਕੰਕਰਚੁਗਨਥਲਦਸਨ
ਰਚੁਨਫੇਰਨਾਸਾ॥੧੦੧॥ਫਰੀਦਾਹੁਤੁਫਿਰੀਦੁਟਕੰਕਰੀਆ
ਪਤਦੁਨੇਦੁਨਪਾਗੀ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਛੁਛੀਅਗਟਕਿਥਾਤਿਨਾਗੀ
॥੧੦੨॥ਫਰੀਦਾਪਾਨਪਟੇਲਾਪਜਕਰੀਕੰਕੁਲਨੀਪਹਰੇਇ॥
ਜਿਨੀਵੇਸੀਸਹਮਿਲੇਸੇਈਦੇਸਕਰੇਇ॥੧੦੩॥੫:੪॥ਕਾਇਪ
ਟੇਲਪਾਨਤੀਕਚੁਲਨੀਪਹਰੇਇ॥ਨਾਨਕਪਹੁਗੀਬੈਠਿਆਸਹੁ
ਮਿਲੇਜੇਨੀਅਤਿਗਸਕਰੇਇ॥੧੦੪॥ਫਰੀਦਾਗਰਹੁਜਿਨਟੁਤਿ
ਆਈਆਪਨੁਜੇਬੁਨਅਸਗਾਗੀ॥ਖਾਲੀਚੁਲਪਟੀਮਿਉ
ਜਿਉਟਿਹੋਪੀਆਗੀ॥੧੦੫॥੫:੫॥ਫਰੀਦਾਤਿਨਾਮੁਖਤਰਾ
ਵਟੇਜਿਨਾਵਿਸਾਧਿਤਿਨਾਉ॥ਐਥੈਦੁਖਪਟੇਰੀਆਅਗੋਠਉ
ਰਨਠਾਉ॥੧੦੬॥ਫਰੀਦਾਪਿਛਲੀਗਤਿਨਜਾਥੀਉਜੀਵਦ

ਨੇ ਪੇਇਤਿਗਿ॥ ਜੇ ਤੇਰੁ ਹੁਇ ਸਾਰਿ ਆਤਮੁ ਨੁਨੁ ਵਿਸਰਿਓ ॥ ੧੦੩ ॥
 ੨੧: ੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕੀ ਤਰੰਗਾ ਵਲਾ ਵਡਾ ਬੁਧੁ ਹਤਾਜਾ॥ ਅਲਹਿ ਸੇ ਤੇ
 ਰਤਿ ਆਏ ਹੁਸ ਚੁਾ ਵਾਸਾਜਾ॥ ੧੦੮॥ ੫: ੫॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਇ
 ਕ ਕਰੀ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਦਿਕਾਗਾ॥ ਅਲਹੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਭਲਾ ਤਾਲੀ ਦੁ
 ਰੁਹਾਗਾ॥ ੧੦੯॥ ੫: ੫॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਾਈ ਤੂੰ ਤੀ ਵਜਾਈ
 ਸਾਲਿ॥ ਸੇਈ ਜੀਤਿ ਨ ਵਜਾਈ ਜੇ ਅਲਹੁ ਕਰ ਰਾਸਾਗਾ॥ ੧੧੦॥ ੫: ੫
 ਫਰੀਦਾ ਦਿਲ ਰਤਾ ਦਿਸ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾ॥ ਮਿਸਲ ਕੀ
 ਗਾਥਾ ਪਾਈ ਐ ਪੁਰ ਕਰੀਆ॥ ੧੧੧॥ ਪਹਲੈ ਪਹਰੈ ਫਲ ਨਾਫ
 ਲ ਭੀ ਪਿਛਾ ਗਤਿ॥ ਜੇ ਜਾਗਨ ਲਹੰਨ ਸੇ ਸਾਂਦੀ ਕੰਨ ਹੁਦਾਤਾ॥ ੧੧੨॥
 ਦਾਤੀ ਸਹਿਬੁ ਸੰਦੀ ਆਰਿ ਆਚ ਲੈ ਤਿਸ ਨਾਲਿ॥ ਇਕ ਜਾਗੀ ਦੇ ਨ
 ਲਹਿ ਨ ਦਿਕੁ ਸੁਤਿ ਆਏ ਦਿਉ ਠਾਲਿ॥ ੧੧੩॥ ਛੁਛੇ ਦੀਏ ਸੁਗਾਗ ਕੂਤੁ ਦਿ
 ਤਨਿ ਕਾਈ ਕੇਗਾ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਉ ਸੁਗਾਗ ਟਪਿ ਨਾ ਦੁਆ ਕਨਹੇਗਾ॥ ੧੧੪॥ ਸ
 ਬੁਰੁਖੁ ਹੈ ਕਮਟਿ ਦਿਹੁ ਸਬੁ ਕਾਨੀ ਹਟੋ॥ ਸਬੁਰੁ ਸੰਦਾ ਬੁਧਾ ਦਿਖ
 ਲ ਕਥਤਾ ਨਾ ਕਰੀ॥ ੧੧੫॥ ਸਬੁਰੁ ਅੰਦਰੁ ਸਾਬੁਰੁ ਤਿਨ ਦੇਵੈ ਜਾ ਲੇਖ

ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾਹਾਇਏ ਭੇਤ ਨਿਰਸੈ ਦੇਨਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸਬੁ ਦੇ ਹੁਸ
 ਆਉਤੀ ਤੇ ਖਾਹਿਦੁ ਕਰਗਾ ਵਪ ਥੀ ਵੀ ਦਰੀ ਆਉਤੁ ਨ ਥੀ
 ਦਰਿਦਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰੁ ਦਰੁ ਦੇ ਸੀਗਾ ਖੜੀ ਚੋ ਪੜੀ
 ਪਰੀਤਾ ॥ ਇਕੁ ਬਿਨੈ ਚਾਲੀ ਆ ਦਰੁ ਦੇ ਸਾਵੀਰੀ ਤਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਤਨੁ
 ਤਪਾਇਤੁ ਨ ਰਜਿਓ ਬਾਲ ਟਹੁਤੁ ਬੁਲੈ ਨਾ ॥ ਪੈਰੀ ਥਕਾ ਸਿਰਜੁ ਲਾ
 ਜੇ ਪ੍ਰਥਿਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਤਨੁ ਤਪਾਇਤੁ ਨ ਰਜਿਓ ਬਾਲ ਟਹੁ
 ਤਨ ਬਾਲਾ ॥ ਸਿਰ ਪੈਰੀ ਕੀ ਫੇਨਿ ਆ ਅੰਦਰੁ ਪੈਰੀ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧੨੦ ॥
 ਹਉ ਛੁਛੇ ਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣ ਮੈ ਤੇ ਨਾ ਲਿਖਾ ਨਾ ਨਕ ਅਲਖ ਨ ਲਿ
 ਖੀ ਅੰਗੁਰੁ ਮੁਖ ਦੇ ਦਿ ਦਿ ਖਾਲਿ ॥ ੧੨੧ ॥ ਹੰਸਾ ਦੇ ਖਤ ਹੋਇ ਆ ਬੁ
 ਗਾ ਆਇ ਆ ਚਾਉ ॥ ਤੁਹੁ ਮੁਖ ਦੇ ਬੁਗ ਬੁਖ ਤੇ ਸਿਰ ਤਲ ਤਿਧਰ ਪਾ
 ਊ ॥ ੧੨੨ ॥ ਮੇਜਾ ਨਿਯਾ ਵਤੁ ਹੰਸ ਹੇਤਾਂ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੀਗਾ ॥ ਜੇ ਜਾਣੈ
 ਬੁਗ ਬੁਖ ਤਾ ਜਨ ਮਨ ਭੇਨੀ ਅੰਗਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਕਿ ਆ ਹੰਸ ਕਿ ਆ ਬੁ
 ਗ ਲਾਜਾ ਕਉ ਨ ਦਰੁ ਕਰੇ ਏ ॥ ਜੇ ਤੇ ਸਬੁ ਦੇ ਨਾਨਕਾ ਕਾਂਗੁ ਹੰਸ
 ਕਰੇ ਏ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਬੁ ਦੇ ਹੰਸਾ ਹੋ ਕਰੇ ਫਰੀਦਾ ਲੁਪ ਚਾਸਾ ॥ ਇਹ

ਤਨੁ ਲਗਰੀ ਗਤ ਬਿਅਸ ਚੇਤੇ ਰੀ ਆਸ ॥ ੧੭੫ ॥ ਕਦੁ ਟੁਸੁ ਅ
 ਥਰ ਕਦੁ ਟੁਗੁ ਟੁਕੁ ਕਦੁ ਟੁਸੁ ਮਟੀ ਆਮੀਤਾ ॥ ਕਦੁ ਟੁਸੁ ਟੁਸੁ ਟੁਸੁ
 ਟੁਕੁ ਰੀ ਜਿਤੁ ਟੁਸੁ ਆਵੈ ਕੰਤਾ ॥ ੧੭੬ ॥ ਨਿਦੁ ਟੁਸੁ ਅਥਰ ਬਿਦੁ ਟੁਗੁ
 ਟੁਜੀ ਹਟਾ ਮਟੀ ਆਮੀਤਾ ॥ ਇਹੁ ਤੈ ਭੈ ਟੁਸੁ ਸਕਰੀ ਜਿਤੁ ਟੁਸੁ
 ਆਵੀ ਕੰਤਾ ॥ ੧੭੭ ॥ ਮਤੀ ਹਟੀ ਇਆ ਟੁਗੁ ਟੁਗੁ ਟੁਗੁ ਟੁਗੁ
 ਟੁਗੁ ਅਟੁਗੁ ਟੁਗੁ ਆਪਦੁ ਟੁਗੁ ਟੁਗੁ ਟੁਗੁ ਟੁਗੁ ਟੁਗੁ ॥ ੧੭੮ ॥
 ਇਕ ਟਿਕਾਨਾ ਗਲਾਇ ॥ ਸਭੁ ਨਾਮੈ ਸਚਾ ਪਟੀ ॥ ਹਿ ਆਉਨ
 ਕੈ ਹੀ ਠਾਉ ਮਾਟਕੁ ਸਭੁ ਅਮੋਲੁ ਟੁਗੁ ॥ ੧੭੯ ॥ ਸਭੁ ਨਾਮਨੁ ਆ
 ਟੁਕੁ ਠਾਉ ਟੁਸੁ ਮੁਲ ਮਛਾਗੁ ਟੁਗੁ ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀ ਆਵੀ ਸਿਕਰੀ
 ਆਉਨ ਠਾਉ ਕਹੀ ਟੁਗੁ ॥ ੧੮੦ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ੧ ॥ ਉਸਤੁਗੁ ਰਖੁ ਸਾਉ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉਤੀ ਮਹਲਾ ॥ ੧ ॥ ੬ ॥ ਸਾਧੈ ਮਨੁ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿ ਆਗੈ ਟੁਗੁ ਕਾ
 ਮੁਕੁ ਪੁਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿਗਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਟੁਗੁ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਦੇਨ ਸਮਕਰੀ ਜਾਨੈ ਅਉਰ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੇਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀ

ਤਾਤਿਨੀਜੀਤਤਪਛਾਨਾ॥੧॥ ਭਿਸਤਤਿਨੀਦਾਦੇਉਤਿਗੋਖੇਜੈਪਦ
 ਨਿਰਭਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਵਿਹੁਖੇਲਕਠਨਹੈਕੇਨਹੁਗੁਰਪੁਬਿਜਾਨਾ॥
 ੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਧੋਰਚਨਾਗਮਭੁਲਾਈ॥ ਵਿਕਢਿਨਸੈ
 ਵਿਕਅਸਥਿਰਕਰਮਾਨੈਅਚਰਜਲਖਿਭਿਨਜਾਈ॥੧॥ ਗਉੜੀ
 ॥ ਕਾਪਰੁਪਮੋਹਦੁਸਪੁਨੀਹਰਮੂਰਤਿਭਿਸਗਾਈ॥ ਝੁਠਾਤਨੁਸਾ
 ਚਾਕਰੀਮਾਨਿਉਜਿਓਸਪਾਨਾਰੈਨਾਈ॥੧॥ ਜੈਦੀਸੈਸੋਸਗਲਭਿਨ
 ਸੈਜਿਓਭਾਦਰਕੀਛਾਈ॥॥ ਜਨਨਾਨਕਜਗਜਾਨਿਓਮਿਥਿਅ
 ਰਹਿਓਗਮਸਰਨਾਈ॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉ
 ਹਰਿਜਸਮਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ ਅਹਨਿਸਮਗਲਰਹੈਮਇਆਮੈ
 ਕਹੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਪੁਤਮੀਤਮਾਇਆਮੁਮਤਾ
 ਸਿਓਇਹੁਭਿਪੁਆਪੁਭੀਪਾਵੈ॥ ਮਿਗਤਿਸਨਾਜਿਓਝੁਠਾਇਹ
 ਜਗਦੇਖਤਾਸਿਓਭਿਪਾਵੈ॥੧॥ ਭੂਗਤਿਮੁਕਤਿਕਾਕਾਰਨੁਸੁਖ
 ਮੂਨਤਾਰਿਭਿਸਗਾਵੈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੇਟਨਮੈਕਉਭਜਨਗਾ
 ਮਕੇਖਾਵੈ॥੧॥੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗ

ਹਿਤਿਨਜਦੀ॥ ਚੰਦੰ ਲੜਿਸਨਾਸੰਗਹੁਸਤਰੈ ਘਾਤੇਬਿਨੁਨਗਾ
 ਦੀ॥੧॥ ਰਗਾਡਿ॥ ਕਠਨਰੋਪਘਾਟਹੀਕੇਕੁਤੀਤੀਜੀਹਸਥੀਸਭਉ
 ਸਗਾਦੀ॥ ਰਤਨੁਗੀਆਨੁਸਭਕੇਹੀਰਲੀਨਾਤਾਸਿਓਕਢੁਨਹੁ
 ਸਾਦੀ॥੧॥ ਜੇਗੀਜਤਨਕਰਤਸਕੁਗਰੇਗਨੀਰੇਗਨਬਾਦੀ
 ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉਦੇਦਇਆਤਉਸਭਿਭਿਧਿਹੁਨਿਆਦੀ
 ੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਾਧੋਗੀਉਦਕੇਗਨਗਾਦਉ॥
 ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਲਕਧਾਇਉਹੀਰਥਾਂਕਾਰਿਰਹੁਦਉ
 ੧॥੧॥ ਰਗਾਡਿ॥ ਪਤਉਪਨੀਤਦੀਨਹੁਪਗਸਿਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮ
 ਆਵਉ॥ ਜਗਕਉਤਾਸਮਿਓਉਜਗਜਗਮਿਅਰੁਤਤੁਮ
 ਕਾਹੇਉਸਗਾਵਉ॥੧॥ ਤਜਿਅਉਮਾਨੁਮੇਹੁਆਇਆਦਿਸਿ
 ਭਜਨਗਾਅਉਤਲਾਵਉ॥ ਨਾਨਕਕਹਤੁਮਕਹੁਪੀਥਇਹੁ
 ਗਰਅਖਿਹਿਤੁਮਪਾਵਉ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥ ਕਉਤਿਮਾਦ
 ਭੁਲਿਉਮਨੁਸੰਮਝਾਵੈ॥ ਬਿਦਪਗਨਸਾਧਮਾਸਨਿਕਰੰਨਿ
 ਮਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ ਰਗਾਡਿ॥ ਦੁਨਲੁਤਦੇਰਪਾਇਮਾਨਸ

ਕੀਤਿ ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਗਾਏ॥ ਮਾਇਆ ਮੰਗੁ ਅਗੰਮ ਕਟ ਬੁਨਿ
 ਤਾਸਿ ਉਰੁ ਚੁਓ ਪਜਾਏ॥ ੧੭॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਦਾ ਸੰਗ ਪੁਰੁ
 ਤਾਸਿ ਉਰੁ ਨ ਹੁਨ ਲਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਕਮ ਕਉਤਾ ਹਿੰਦੁ ਮਾਨੁ ਹੁੰ
 ਹੁਪਾਟਿ ਗਮ ਸਮਾਏ॥ ੧੮॥ ਗਉਨੀ ਮਹਲਾ॥ ੧੯॥ ਸਾਧੋ ਗਮ
 ਸੁਰਨਿ ਬਿਸਗਾਮਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਪਨੈ ਰੇਇ ਗੁਨ ਸਿਮਰੇ ਹਮ
 ਕੋਨਾ ਮਾ॥ ੨੦॥ ਨਗਾਉ॥ ਲੰਭ ਮੰਗੁ ਮਾਇਆ ਮਾਤਾ ਫੁਲਿ ਮ
 ਭਿਉਖ ਅਨਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਮੇ ਜਗਤਾ ਜਨਿ ਸੁ
 ਰੇ ਰੇ ਵੇਦਾ॥ ੨੧॥ ਸਰਗ ਨਰਕ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੁਰਤਿ ਉਰੁ
 ਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ॥ ਤਿਸੁ ਸੁਤਿ ਨ ਦਾਇਸ ਮਜਾਏ ਲੰਭ ਮੰਗੁ ਫੁਲਿ
 ਤੈਸਾ॥ ੨੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਏ ਗਾਏ ਜਾਨਾ ਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨੁ ਤਿ
 ਰਿਆਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਮ ਕਉਤਾ ਹਿੰਦੁ ਮਾਨੁ ਉਇ ਹਿਉ ਵਿਰੇ
 ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ੨੩॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਮਹਲਾ॥ ੨੪॥ ਮਨ ਰੋਕਾ ਭਉ ਉਤ
 ਬਭੁਗਾ॥ ਅਇਨਿ ਸਿੰਘ ਆਉ ਪਾਪ ਏਨੀ ਜਾਨੈ ਰੁਏ ਏ ਸੋਰੁ
 ਸੰਗੇ ਹਉਗਾ॥ ੨੫॥ ਗਾਉ॥ ਜੈ ਤਨੁ ਤੈਅ ਅਨੰਦ ਰਮਾਨਿ ਉਮਰੁ
 ਸੰਦਰਸੁ ਹਨਾਗੀ॥ ਇਨ ਮੋਰੁ ਟੁਤੇ ਰੰਗ ਨਾਹਿਨ ਦੇ ਕੰਮ ਚਉ

ਚੁਗੀ॥੧॥ਰਤਨਜਨਮੁਆਪਨੇਤੈਗਾਰੀਓਗੋਭ੍ਰਿਦਗਤਨਹੀਜਾਨੀ॥
 ਨਿਮਾਖਨਲੀਨਕੁਇਏਚਰਨਨਸਿਉਭ੍ਰਿਰਥਾਅਉਧਸਿਗਨੀ॥ਕਰੁਨ
 ਨਕਸੇਦੀਨਰਸੁਖੀਆਗਮਨਾਮਗਨਗਾਏ॥ਅਉਰਸਗਲਜਗੁ
 ਆਇਆਸੇਹਿਅਨਿਰਭੈਪਦੁਨਹੀਧਾਏ॥੩॥੫॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
 ੬॥ਨਰਅਛੇਤਪਾਧਤੇਡੁਰਗੇ॥ਦੀਨੁਦਇਆਲਸਕਲਭੈਭੈਜਨ
 ਸਰਨਤਾਹਿਤੁਮਪਰਗੇ॥੧॥ਨਰਾਇ॥ਏਦੁਪਗਨਜਾਸਗਨਗਾਏਤ
 ਤਾਕੇਨਾਪੁਰੀਅਯੋਪਰਗੇ॥ਪਾਦਨਨਾਮਜਗਤਿਸੇਹਰਕੇਸਿਖਰਿਸਿਖ
 ਰਿਕਸਮਲਸਰੁਹਗੇ॥੧॥ਮਾਨਸੇਦਹੁਹਰਿਨਹਧਾਏਕਛੁਉਪਾਉਅਕਤਿ
 ਕਾਕਰਗੇ॥ਨਲਕਕਹਤਗਾਇਕਰਨਾਯੈਰੁਦਸਾਗਰਕੈਪਰਉਤਰਗੇ॥੬॥੧॥
 ੩ਉਸਿਉਗਰਪਸਦਿ॥ਗਗਆਸਾਮਹਲਾ॥੬॥ਭ੍ਰਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨ
 ਤਿਅਨਕੀ॥ਲੇਕੁਧਨੇਓਦਸਹੁਦਿਸਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗੀਤਿਧਨਕੀ॥੬॥
 ਰਗਉ॥ਸੁਖਕੈਹੇਤੁਬੁਹਤੁਦੁਖਪਾਵਤੁਸੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥ਵੁਆ
 ਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਸਿਉਡੋਲਤਨਹਸੁਖਿਗਾਯਭਜਨਕੀ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨ
 ਸਾਅਕਾਰਥਥਦੁਲਾਜਨਲੇਕਹਸਨਕੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀ

ਗਾਦਤੁ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾ ਸੈਤਨ ਕੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਾਗੇ
 ਵਰੀ ਪਾਨੀ ਮਗਲਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮੀਖ ਮਿਖਾਇਰ
 ਹਿਉ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਖ ਤਿਤਨ ਟਰੈ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਦਮਾਇ ਆ ਕੇ ਕੁਇ
 ਓਹੁ ਗਾਵੇਗੇ ਰਿਜ ਸੁਨ ਹਿਉ ਚਰੈ ॥ ਕਰਿ ਪਾਗੁ ਪੰਚ ਮਗਤ ਕਉ ਡੁਹ ਕੇ ਅ
 ਪਨੇ ਉਦਰ ਕੁਰੈ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸੁਆਨ ਪੁਛ ਜਿਉ ਹਿਨ ਸੁਧੇ ਕਹਿ ਓਨ ਕਾਨ
 ਧਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾਤੈ ਕਾਜ ਸੇਰੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਵੇਵਰੀ
 ਪਾਗੀ ਮਗਲਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਛਾਜੀ ਵਤ ਕੇ ਬੀ ਵਗੰਗਾ ਆਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰ
 ਸਤ ਬੰਧੁ ਪਾਅਰ ਫਨਿਗੀ ਹਰੀ ਸਾਧਿ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਤੇ ਪਾਨੁ ਹੋਤੁ
 ਕੁਨਿਆਰੇ ਠੇਠ ਪੈਤਿ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਆਪ ਧਰੀ ਕਉ ਨਹਿ ਗਾਧੈ ਪਰ
 ਤੇ ਦੇਤਨਿ ਕਾਠੀ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾਸਿ ਏਜਗਰ ਚਲਾ ਅਹੁ ਦੇਖ ਹਰਿ
 ਦੇ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰੁ ਜੁਗ ਸਨਾਸਨਿ ਅਜਾਤੋ ਤੇ ਤਉ ਪਾਸ
 ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਵੇਵਰੀ ਪਾਗੀ ਮਗਲਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਜਗਤੁ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਧੀਠੀ ਅ
 ਪਨੇ ਜੀ ਸੁਖ ਮਿਉ ਸਕੁ ਲਾਗੇ ਕੀ ਆਦਾਗੀ ਕੀ ਆਸੁ ਮੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥
 ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੇ ਕਹਤ ਹੈ ਤਿਸਿ ਉਗੁ ਪਿਉ ਚੀਤਾ ॥ ਅੰ

ਤੇ ਵਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਵੇਉਇਹੁ ਅਚਰੁ ਸੁ ਰੇ ਰੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ
 ਅਜਹੁੰ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖਰੇ ਗਾਇ ਨੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉਤਿ ਜਲ ਪਾਰ
 ਪਾਇਕੋ ਭਗਵੈ ਮਾਭ ਕੇ ਗੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਇਸ ਤੇ ਗਰਧੁ ਸਾਹਿ ॥
 ਤਾਗਾ ॥ ਗਗਨ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਗਰਬ ਗਤਿ ਨਹੀ ਵੇਉ ਜਾਨੈ ॥ ਜੇਗੀ ਜਤ ਤਪਿ
 ਪਉਗਰੇ ॥ ਅਗੁਰੁ ਲਗਾ ਮੇਆਨਾ ॥ ੧ ॥ ਠਗਾ ॥ ਦਿਨੁ ਪਹਿਗਤਿ ਰੇਕ
 ਕਉ ਕਰਦਾ ॥ ਗਤਿ ਰੇਕ ਕਰਿ ਭਾਗੇ ॥ ਰੀਤੇ ਕੁਰੇ ਕੁਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ॥ ਯਤਿ ਤਾ ਕਉ
 ਵਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਾਪਾ ਸਾਗੀ ਆਪਹਿਏ ਖਨ ਗਾ
 ॥ ਲਾਨਾ ਪਯੋਗੁ ਰੰਗੀ ਸਭੁ ਤੇ ਰੇਨੀ ਆਗਾ ॥ ੨ ॥ ਅਗਨੁ ਤਾਪਾ
 ਤਾ ਮਨ ਪਾਨਿ ਰੰਗਨ ਜਿਹ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਾ ॥ ਦਿਓ ॥ ਸਗਲ ਕੁਰਮਤ
 ਜਿਨਾ ਨ ਕਪਟੀ ਭਰਨ ਤਾਹਿ ਉਤਲਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੀ
 ਮਹਲਾ ॥ ੬ ॥ ੧ ॥ ਇਸ ਤੇ ਗਰਧੁ ਸਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਗਾਮਹਿ ਕਉ ਰੀਤਿ
 ਤਾ ॥ ਸਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸਨਤਿ ॥ ਅਗਾਧਿ ਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਗਤਿ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੇ ਮੂਰਖਾ ਧਰੇਹਿ ਪਤਿ ਤਪਨੀਤਾ ॥ ਕ
 ਭਉ ਆਲਜਿਓ ਪਰਿਓਤੁ ਲੇਖਾ ਪਸਾਰੇ ਅੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅਨ

ਕਾਨਿ ਛੁਨ੍ਹਿ ਤੇ ਹਿੰਗ ਸਹੈ ਸਮਝਾਏ ਚੀਤਾ। ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਗਾਮ ॥
 ਰੁਜ ਲੈ ਜਾਤੁ ਅਤਿ ਸਰਬੀਤਾ ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਮਨ ਕੀ
 ਅਨੁਗੀ ਮਾਹਰੀ ॥ ਨਾਹੀ ਰੁਜੇ ਨਤੀ ਰਬ ਮੇ ਦੇ ਚੈ ਟੀਕਾ ਲਗਾਹੀ ॥੧॥
 ਰਹਾਇ ॥ ਦੁਗਾ ਮੀਤ ਪੁਤਰ ਬਸੰਦ ਪਤਿ ਧੁਨ ਪੁਰਨਿ ਸਭੁ ਮਹੀ ॥ ਅਵ
 ਸਗਲੀ ਬਿਆ ਦੇ ਜਾਨੈ ਰੁਜ ਨਗਾ ਮਕੇ ਸਹੀ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਹੁ
 ਰੇ ਤੇਜੁ ਗੁਰੀ ਭੀ ਆਨ ਸਦੇ ਹਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਅਲ ਨ ਕੀ ਬੁਰੀ
 ਅਸਿ ਮਲ ਕਰਾਨੁ ਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਮਨ ਕੇ ਕਉਨ
 ਕੁਮਤਿ ਤੇ ਲੀਨੀ ॥ ਪਰਦਾ ਗਨੀ ਏ ਆਰ ਸੁਰ ਚਿਉ ਰਾਮੁ ਰੁਗਤਨ ਹੀ
 ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਜਾਨਿ ਏ ਤੇ ਨਾਹੀ ਨਿਯਜੇ ਨ ਕਉ ਧ
 ਏ ਆ ॥ ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੁ ਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ਬੁਰਥਾ ਆਪੁ ਬੁਧਾਇਆ ॥
 १॥ ਨਹੀ ਰੁਜਿ ਫਿਨ ਗੁਰਜਨ ਸੇਵਿ ਫਿਨ ਹਉ ਧਰਿ ਓਕ ਛੁਹਿ ਆਨ
 ॥ ਘਟਿ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਤੇ ਰੇ ਤੇ ਧਰੁ ਤਉ ਏ ਆਨਾ ॥੨॥ ਭੁ
 ਹੁਤ ਜਨ ਸਭੁ ਰਮਤ ਤੇ ਗਾਹਿ ਓਅ ਸਥਿਰੀ ਮਤਨ ਹੀ ਪਈ ॥ ਮ
 ਨ ਸਦੇ ਹਧਾਇ ਪਦ ਹਰਤ ਮੁਨਾਨ ਕਬਾਤ ਬੁਤਾਈ ॥੩॥ ੩॥

ਸੰਠਿ ਮਾਗਲਾ ॥ ੧ ॥ ਮਨਰੇ ਪੁਰੀ ਸੁਰਨਿ ਹਿਚਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ
 ਹਨ ਕਾਸੀਓ ਪਰੀਤ ਕੇ ਜਸੁ ਤਿਹ ਪਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਗਤਿ ਅਟਲ ਰਹਿਓ ਪੁ
 ਅਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਅਰਨਿ ਰੰਗੇ ਪਦੁ ਪਾਧਾਇਆ ॥ ਦੁਖਾਰਤਾਇ ਹਿ
 ਧਿ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਹਿ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਜਿਹੁ ਸਿਮਰਨਿ ਗੀ ਕਰ
 ਪਾ ਲਿਖਿ ਜੀਗਰਤੇ ਛੁਟਾ ॥ ਮਾਮਾ ਲਖਾ ਮਕਗਲਉ ਬੁਨੁ ਏਕਾ
 ਮਕਗਤ ਹੀ ਪਨਤਿਹ ਤੁਟਾ ॥ ੩ ॥ ਅਜਾ ਮਲਪਾਧੀ ਜਗਜਾਨੇ ਨਿਮ
 ਧਾ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਚੇਤਉ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਤਿਤਰੀ ਪਾ
 ਗਾ ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਸੋਹਿ ਮਾਗਲਾ ॥ ੪ ॥ ਧ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਤਿਪਾਓ ਕਰੇ ॥ ਜਾ
 ਤੇਰਗੁਰਾ ਮਕੀ ਪਾਏ ਜਸ ਮਕੇਤਾ ਸਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਗਤਿ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ
 ਹਿਰਿਆ ਕਰੁ ਕੇ ਸੀਧਰ ਮਕਉਨੁ ਫਲਿ ਕਰਈ ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗਰ
 ਜਾ ਕੇ ਸਿਮਰਤੁ ਸਾਗਰ ਕਉਤਰਈ ॥ ੧ ॥ ਕਲ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਰਿਖਾ
 ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਅਤਿ ਪਰਮਤਾ ਕੇ ਸਮਾਨਿ ਨਹਿ
 ਹੀ ਪਰੇ ਦੁਹਤਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖਾਰਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਖੀ ਜਾ ਕੇ
 ਹਤਗਾ ਸਾਈ ॥ ਸੇਤੁ ਮਹੀ ਮਹਿ ਹੁਸੈ ਨਿਰੰਤਰ ਨਾਨਕ ਦੁਪਾਰਨੀਆ
 ਈ ॥

[illegible]

ਸੇਸੁਪਨਾਬਿਨਸਤਲਗਤਨਬਾਹੀ॥੧॥ ਰਗਤਿ॥ ਬਾਰੁਭੀਤਬੁਨਾ
 ਦੀਰਾਚਿਪਚੈਰਹਤਨਹੀਦੇਨਚਾਹੀ॥ ਤੇਸੇਹੀਵਿਹਸੁਖਮਾਇਅ
 ਕੋਤਿਰਹਿਉਕਹਾਗਵਾਹੀ॥੧॥ ਅਜਹੁਸਮਝਕਛੁਹਿਗਰੀਉਨਾਹੀਨਿਰ
 ਜਿਲੇਨਾਮਮੁਗਾਹੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਜਮਏਸਾਪਨਕਉਗਾਖਉਤ
 ਹੁਪਕਾਹੀ॥੨॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੫॥ ਵਿਹੁਜਗਮੀਤਨਦੇਖਿ
 ਵਿਕੋਦੀ॥ ਸਗਲਜਗਤੁਅਪਨੇਸੁਖਿਲਾਗੀਉਦੁਖਮੈਸੰਗਨਕ
 ਦੀ॥੧॥ ਰਗਤਿ॥ ਦਾਗਮੀਤਪੁਤਸਨਭੀਪੀਸਗਰਪੰਨਸਿਉਲਗ
 ਅਜਹੁਹੀਨੁਹਧਨਦੇਖਿਉਨਰਕਉਸੰਗਛਾਡਿਸਭੁਭਾਗੇ॥੧॥ ਕ
 ਹਤਿਕਹਾਹਿਅਮਨਬੁਏਰਕਉਦਿਨਸਿਉਨੇਹਲਗਾਇਉ॥ ਦੀ
 ਨਾਨਾਕਸਕਲਰੇਰੇਸਨਜਸਤਾਕਉਸਗਾਇਉ॥੨॥ ਸੁਆਨ
 ਪੁਦੁਜਿਉਗਾਇਉਨਸੁਧਉਬੁਤਜਤਨੁਮੈਕੀਨਕਿ॥ ਨਾਨਕ
 ਲਾਜਹਿਰਦਕੀਗਾਧਉਨਾਮਤੁਗਾਰਉਲੀਨਉ॥੩॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮ
 ਹਲਾਟ॥ ਮਨਰੇਗਾਹਿਉਨਗਾਰਉਪਦੇਸਾਕਹਾਭਉਤਿਜਉਪ
 ਡਮੁਡਾਇਉਭਗਵਉਕੀਨਭੇਸਾ॥੧॥ ਰਗਤਿ॥ ਸਾਚਛਾਡਿਕੈ

ਭੁਠਹਲਾਥੀਉਜਨਮੁਅਕਾਰਥਖੈਇਉ। ਕਰਿਪਰਪੰਚਉਦ
 ਗੰਨਜਯੋਅਉਪਸਕੀਨਿ। ਆਈਸੇਇਉ॥੧॥ ਗਮਭੁਜਨਕੀਰ
 ਤਿਨਹੀਜਾਨੀਆਇਆਗਾਧਉਕਾਨਾ। ਓਰਉਰਹੀਉਹਿਥਿ
 ਆਨੁਸੰਗਿਭਉਗਨਾਮਰਤਨਉਸਗਨਾ॥੨॥ ਗਹਿਓਅਚੇਤਨਚੇ
 ਤਓਗੋਉਦਉਰਥਾਅਉਪਸਿਰਾਨੀ। ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਉਰਦ
 ਪਛਾਨਉਭੁਲੇਸਦਾਪਰਾਨੀ॥੩॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲ॥੪॥
 ਜੇਨਾਦੁਖਮੈਦੁਖਨਹੀਮਾਂਨੈ। ਸੁਖਸਨੇਹਅਰਭੈਨਹੀਜਾਕੈਰੁ
 ਚਨਮਾਟੀਮਾਨੈ॥੧॥ ਗਾਇ। ਨਹੀਨਿਦਿਆਨਹਉਸਤਤਜਾਕੈ
 ਲੋਭਮੇਹਅਉਮਾਨਾ। ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਨਿਆਰਉਨਾਹਿ
 ਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥੧॥ ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਤਿਆਗੈਜ
 ਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾ। ਕਾਮਕੈਧਜਿਹਪਰਸੇਨਾਨਤਿਹਘਟਿਉ
 ਹਮਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ ਗੁਰਕੂੰਪਾਜਿਹਨਰਕਉਕੀਨੀਤਿਹਇਹਜ
 ਗਤਿਪਛਾਨੀ॥ ਨਾਨਕਾਨੀਨਭਉਓਗੋਉਦਸਿਉਜਿਉਪਾ
 ਨੀਸੰਗਪਾਨੀ॥੩॥੧੧॥ ਸੋਰਠਮਹਲ॥੮॥੫੧ਤਮਜਾਨ

ਲੇਹੁ ਮਨਿ ਮਾਗੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਮਿਉ ਹੀ ਜਗ ਛਾਇ ਰਿਕਾ ਹੁੰ
 ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਡਿ ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਆਨ ਬੁਝੁ ਤੁਮਿ ਲਏ ਠਤੁ ਰਗ ਤੁੰ
 ਹੁਇ ਸੁਖੇ ॥ ਭੁਪਤ ਪਰੀ ਸਭੁ ਸੰਗ ਛਾਤੁ ਤੇ ਰੋਇ ਨ ਆਵਤ
 ਨੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅਰਬੀ ਨਰ ਬੁਝੁ ਤੁਹੀ ਤਜਾ ਮਿਓ ਸਦਾ ਰਗਤ ਮੰਗ ਨ
 ਗੀ ॥ ਜਬੁ ਹੀ ਹੋਮਤ ਜੀਇਹੁ ਕਾਇਆ ਪੇਤ ਪੇਤ ਕਰ ਬਾਗੀ ॥
 ੨ ॥ ਇਹੁ ਬੁਝਿ ਕੇ ਬੁਝਿ ਹਾਰ ਬੁਝਿ ਨ ਡਿਹੇ ਜਾ ਮਿਓ ਨੇਹੁ ਲਗਾਡਿ ॥ ਅ
 ਤ ਬੁਝ ਨਾਨਕ ਬੁਝਿ ਨਹੀ ਜੀ ਕੇ ਭੋਇ ਕਾ ਮਿਨ ਆਇ ਡਿ ॥ ੩ ॥ ੧੩ ॥ ਅ
 ੧ ਭੋ ਸਤਿ ਗੁਪਤਾ ਸਾਈ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲ ੯ ॥ ਕਾਰੋਰੇ ਬੁਨ ਧੋਜ
 ਨਿਜਾਈ ॥ ਸਰ ਬੁਨਿ ਦਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇ ਪਾਤੁ ਹੀ ਸੰਗੀ ਸਮਾਈ
 ੧ ॥ ਰਗਾਡਿ ॥ ਪਰਪਾ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸ ਬੁਸ ਤੁਹੇ ਮੁਕਰ ਮਾਰਿ ਜੈ ਮੇ
 ਛਾਈ ॥ ਤੇ ਮੇਰੀ ਹੁੰ ਬੁਸੇ ਨੂੰ ਤੁਹਿ ਘਟਿ ਹੀ ਧੋਜ ਗੁਭਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਬਾਹਰੀ ਤੁਸੀ ਏਕ ਜਾਨੁ ਹੁਇ ਹਰਗੀ ਆਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਨ
 ਨਾਨਕ ਬੁਝਿ ਨ ਆਪਾ ਚੀਨੇ ਮਿਟੇ ਨਰੁ ਮਕੀ ਕਾਈ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾ
 ਸਰ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਰੁ ਲਾਨਾ ॥ ਗਾਮਨਾ

ਰਾਸਿ ਮਰਿਨੁ ਕੇਤੁ ਆਪਾਇਆ ਗਾਥ ਬਿਕਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਗਾਉ
 ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੁਨਿਤਾਤਾ ਕੈਰ ਸਲ ਪਟਾਨਾ ॥ ਜੇ ਬੁਨਿ
 ਧੀਨੁ ਪੁਤਾ ਕੇ ਅਦਮੈ ਅਗਨਿ ਸਰਗੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਦੀਨ ਦ
 ਇਆ ਲਸ ਦਾਦ ਪੁੰਜ ਨਤਾ ਸਿਉ ਮਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਕੇਟਨ ਮੈ ਕੈਨੁ ਗਗਨੁ ਖਿਰੇਇ ਪਟਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਯਾ ਪੁਨ
 ਸਰੀ ਅਗਲਾ ੬ ॥ ਤਿਹੁ ਜਗੀ ਕਉ ਜਗਤਿ ਨ ਜਾਨੁ ॥ ਲੋਕੁ ਮੇਰੁ
 ਮਾਇਆ ਮਾਮਤਾ ਫਨਿ ਜਿਹ ਘਾਂਟਿ ਮਾਰਿ ਪਟਾਨੁ ॥ ੧ ॥ ਗਗਾ
 ਪਰਨਿ ਦਿਉ ਮਤ ਤਿਨਿ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਸੇਰੁ ਮਾਨਾ ॥ ਗਗ
 ਮੇਗਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਜਗੀਤੁ ਗੁਘਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਚੰਦੁ ਲਮਨ ਦੁਹ
 ਇਸ ਕਉ ਪਾਵਤੁ ਅਚਲ ਜਹਿ ਠਹੁ ਗਨਾ ॥ ਕਰਨਾਨਕ ਇਉ ਭਿ
 ਪਕ ਜਨਗ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਯਨ ਸਰੀ ਅਗਲਾ
 ੫ ॥ ਅਬੁ ਮੈ ਕਉ ਨਉ ਪਾਵ ਕਰੁ ॥ ਜਿਹ ਬਿਪਨ ਕਰੁ ਸੰ
 ਸਾਚੁ ਕਉ ਨਿਪ ਪਾਰ ਪਰੁ ॥ ੧ ॥ ਗਗਉ ॥ ਜਨੁ ਮਾਪਾਇ
 ਕਉ ਭਉ ਨ ਕੀਨਤਾ ਤਿਅ ਪਕਡੁ ॥ ਮਨੁ ਬੁਝ ਕੁ ਮਗਿ

ਨਨਹੀਗਾਏਟ ਅਹਜੀ ਅਸਚਧਰਤਿ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਸਨੀਕ
 ਛਗੀਆਨੁਨਉਪਜੀਉਪਸਜਿਉਉਦਰੁਰੁਰਤਿ॥ ਕਹਨਾਨਕਪ
 ਰੁੰਬੇਰਦਪਛਾਨਉਤਬੁਧਉਪਤਤਿਤੁਰਤਿ॥੩॥੪॥੩੦॥੧॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਪਸਾਚਿ॥ ਜੇਤਸਰੀਮਹਲ੫॥ ਭੂਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉ
 ਰਧਾਇਉ॥ ਜੇਜੇਕਰਮਕੀਏਲਾਲਚਲਗਤਿਯੋਤਿਗੁਰੁਪਾਇਉ
 ੧॥ ਗਤਿ॥ ਸਮਝਨਪਰੀਬੁਧੈਗਸਰਚਉਜਸਹੀਕੋਬਿਸਰਾ
 ਇਉ॥ ਸੰਗਸੁਆਮੀਸੋਜਾਨਿਓਨਾਹਿਨਬੁਨਖੋਜਨਕਉਧਾ
 ਇਉ॥੧॥ ਰਤਨਗਮੁਪਟਿਹਿਕੁਰੀਤਭੀਤਾਕੋਗੀਆਨੁਪਾ
 ਇਉ॥ ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬੁਨਬੁਰਥਾਜਨਮਗਵਾ
 ਇਉ॥੨॥੧॥ ਜੇਤਸਰੀਮਹਲ੫॥ ਹਰਿਜਗਪਲੇਹੁਪਤਿਮੇਰੀ॥
 ਜਮਕੇਤਾਸਭਇਉਓਰਅੰਤਰੁਸਰਨੰਗੀਬੁਪਾਨਿਧਤੇਰੀ॥
 ੧॥ ਗਤਿ॥ ਮਗਪਤਿਤਮਗਪਲੇਭੀਛਨੀਕਰਤਪਾਪਅਬੁ
 ਗਗਾਭੇਮਰਬੁਕੇਬਿਸਰਤਨਾਹਿਨਿਤਿਹੋਓਤਾਤਨਜਾਗਾ॥੧॥
 ਕੀਏਉਪਾਦਮੁਕਤਿਕੇਕਾਰਨਿਦਹਹਿਸਕਉਓਠਧਾਇਉ॥

ਅਟਹੀਭੀਤਓਹੁਸੈਨਿਰੰਜਨੁਤਾਰੇ ਮਰਮੁਨਪਾਇਓ॥੨॥ ਨਾ
 ਹਿਨਗੁਨਨਾਹਿਨਕਛੁਜਪਤਪੁਕਉਨੁਕਰਮੁਅਬੁਕੀਜੈ॥
 ਨਾਨਕਗੰਧਿਪਰਿਉਸਰਨਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪੁਰਦੀਜੈ॥੩॥੨॥
 ਜੇਤਸਰੀਮਹਲਾ੫॥ਮਨਰੇਸਾਚਾਗੰਧੀਚਾਰਾ॥੧॥ਗਾ
 ਜਾਕਉਜੋਗੀਯੋਜਤਗਾਰੇਪੁਇਓਨਾਹਿਤਿਹਪਾਗਾ॥ਸੋਸੁਅ
 ਮੀਤੁਮਨਿਕਟਿਪਛਾਨੇਰੁਪਰੇਖਤੇਨਿਆਗਾ॥੧॥ਪਾਵਨਨਾ
 ਮਜਗਤਮੇਰੀਕੇਕਹੁਨਾਹਿਸੰਭਾਗਾ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰਿਉ
 ਜਗੀਬੁੰਦਨਗਾਅਗੁਬਿਰਦੁਤਗਾ॥੨॥੩॥੩॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫॥
 ੭ਉਸਤਿਗਾਰਪੁਸਾਈ॥ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅਧਮਾਈ॥ਉ
 ਰਉਉਕੁਨਕਕਾਮਨੀਕੇਰਸਿਨਹਕੀਰਤਿਪੁਰਗਾਈ॥੧॥ਕਾ
 ਜਗਾਉਠਕਉਸਾਚਜਾਨਕੇਤਸਤਿਗੁਰਉਪਜਾਈ॥ਦੀਨ
 ਬੁੰਧਸੈਸਭੰਉਨਹੀਕਹੁਹੁਤਜਸੰਗੀਸੰਗਾਈ॥੧॥ਮਗਨਰੀ
 ਭਮਾਇਆਮਨਿਸਦੰਨਕਟੀਨੁਮਨਕੀਕਾਈ॥ਕਹਿਨਾਨਕ
 ਅਬੁਨਾਹਿਅਨਤਗਤਿਬੁਨਹੀਕੀਸਰਨਾਦਾ॥੨॥੧॥੩॥੫॥

ਤਿਲਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਗ ੧ ॥ ਤਿਸਤਿਗਰਧਸਾਦੁ ॥ ਚੇਤਨਾ
 ਜੇਤਤਿਚੇਤਲੇਲਿਸਿਦਿਲਿਮੇਧਾਨੀ ॥ ਛਿਨਛਿਨਅਉਧਬਿਗਤੁ
 ਕੁਟੈਘਟਿਜਿਉਪਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਗਭਿਗਰਗਨਕਾਰੀਨਗਾਦਈ
 ਮੁਰਖਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੁਠੈਲਾਲਚਲਾਗੀਵੈਨਹਮਰਮਪਛ
 ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਅਜਹੁਕਛਿਗਰਿਤਿਨਹੀਜੇਪੁਰਗਨਗਾਦੈ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਤਿਹੁਜਨਤੈਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਦੈ ॥ ੩ ॥ ਤਿਲਗਮਹਲਾ ੫
 ॥ ਜਾਗਲੇਹੁਰੇਮਨਜਾਗਲੇਹੁਕਹਾਗਾਛਲਸੇਇਆ ॥ ਜੇਤਨ
 ਤਿਪਜਿਆਸੰਗੀਸੰਗੀਸੰਗਨੁਹੇਇਆ ॥ ੪ ॥ ਰਗਭਿਗਰਗਨ
 ਤਾਸਤਹੁਪਜਨਹਿਤਜਾਸਿਉਕੀਨਾ ॥ ਜੀਉਛਟਿਛਿਜਬੁਏ
 ਤੇਡਾਠਿਅਗਨੁਮੇਦੀਨਾ ॥ ੫ ॥ ਜੀਫਤਲਉਛਿਉਗਾਰੈਜਗਕ
 ਏਤਮਜਾਨ ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਗਨਗਾਇਲੈਸਭਸੁਛਨਸਮਾਨ
 ਭਾ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਪਾਉਲੰਗਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੀਜਮਰੇਮਨਾਗਾਇਲੈ
 ਮੰਗੀਹੈਤੋਰਾ ॥ ਅਹਿਸਰੁਬੀਤਿਉਜਾਤੁਹੈਕਹਿਉਮਾਨਲੈਮੇਰਾ
 ੧ ॥ ਰਗਭਿਗਰਧਪਨਗਜਸਿਉਅਤਿਨੇਹੁਲਗਾਇਉ ॥

ਵਾਲ ਛਾਸ ਜੁਗ ਲਪਗੇ ਸੁਰੁ ਰਿਉ ਪਗਰਿਉ ॥੧॥ ਜਾ
 ਨੁ ਭੁਭੁਕੈ ਬੁਧਾਦਰੇ ਤੇ ਕਾਜ ਭਿਗਾਠਿਉ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਹਿਉ ਨ
 ਜੀਨੁ ਗਰ ਬੁਨਿ ਦਾਠਿਉ ॥੨॥ ਜੀ ਹੁਧਿ ਪਿਗਰ ਉਪਦੇ ਸਿਆ
 ਸੇ ਸੁਨ ਰੇ ਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਪਕਾਰ ਕੈ ਗਰੁ ਪੁਰੁ ਸਰਨਾ
 ਈ ॥੩॥੩॥੩॥੧॥ ਗਗਾ ਬਿਲਾਦੁ ਲੁਮਹ ਲਾ ॥੪॥ ਦੁਪੁਰੇ ॥੧॥
 ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹੀਨਾ ਮੁਖ ਛਾਨਾ ॥ ਅ
 ਜਾਮ ਲੁਗਨ ਕਾਜੀ ਹਸਿ ਮਰਤ ਸੁਕਤੁ ਰੇ ਜੀ ਆਜਾਨਾ ॥
 १॥ ਰਗਾਉ ॥ ਗਜ ਕੀਤਾ ਸਮਿਟੀ ਛਿਨੁ ਮਹੀਜ ਬੁਧੀ ਗਮ
 ਰੁਖਾਨੋ ॥ ਨਾਰਦ ਕਰਤ ਸੁਨਤ ਪੁ ਅਗੂਰਿ ਕਰੁ ਜਨ ਮਾਹਿਲ
 ਪਟਾਨੋ ॥੧॥ ਅਚ ਲਾ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦਿ ਪਾਇਉ ਜਗਤ ਜ
 ਹਿਰੇ ਗਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤ ਭਗਤ ਰਛੁ ਕਰਹੀ ਨਿਕਟਿ ਤਾਰਿਤੁ ਮ
 ਮਾਨੋ ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਦੁ ਲੁਮਹ ਲਾ ॥੪॥ ਹੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ
 ਦੁਖ ਪਾਏ ॥ ਭਗਤ ਬਿਨਾ ਸਹੀ ਜਾਨਹਿ ਚੁਕੈ ਗਰਹਿ ਹੁਭੇ ਦੁ
 ਤਾਏ ॥੧॥ ਰਗਾਉ ॥ ਕਰਾ ਭੁਇਦਿ ਤੀਰਧੰ ਬੁਤ ਕੀ ਏਰਾ ਮਸਰ

ਨਨਹੀਆਦੋ। ਜੰਗਜਗਨਿਹੁ ਛਲਤਿਹਮਾਨੁ ਉਜੇ ਪਭਜ
 ਸੁਭਿਸਗਾਦੋ। ੭। ਮਾਨੁਮੇਹਦੇਨੇ ਕਉ ਪਰਹਰੰਗੋਈ ਦਕੇਗ
 ਨਗਾਦੋ। ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਉਪਿਕਪਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕ
 ਗਾਦੋ। ੮। ਭਿਜਾਦਲਮਹਲਾ। ੯। ਜਾਮੈਕੁਜਨੁਕਾਮਕੇਨਾ
 ਹੀ। ਤਿਹਨਰਜਨਮੁਅਕਾਰਥਖੋਇਆਪਰਗਾਧਮਨਮ
 ਹੀ। ੧। ਗਾਇ। ਤੀਰਥਕਰਹੁਤਫਨਿਗਾਖੇਨਹਮਨੁਆਹੁ
 ਸਿਜਾਕੇ। ਨਿਹਛਲਪਰਮਤਾਹਿਤਮਮਾਨੁਸਾਚਕਹਤਮੇ
 ਅਥੇ। ੧। ਜੈਸੇਪਾਹਨਜਲਮਹਿਗਾਥਿਓਰੇਦੇਨਾਹਿਤਿਹ
 ਪਾਨੀ। ਤੈਸੇਹੀਮਤਾਪਛਾਨੇਕੁਗਤਹੀਨਜੇਪਾਨੀ।
 ਜਲਮੈਮੁਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵਤਗਾਰਪਾਹਕੇਦੁਬੁਤਾਦੋ। ਕ
 ਹੁਨਾਨਕਸੇਈਨਰਗਾਰੁਆਜੇਪੁਕੇਕੇਗਨਗਾਦੋ। ੩। ੩। ੪।
 ੧। ਓਸਤਿਗਾਰੁਸਾਦਿ। ਗਗਾਕਲੀਮਹਲਾ। ੯। ਤਿ
 ਪਹੇ। ਰੇਮਨੁਉਟਲੇਹੁਰਿਨਾਮਾ। ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰ
 ਮਤਨਾਮੈਪਾਦੇਪਦਨਿਰਗਨਾ। ੧। ਰਗਭੋ। ਬੁਝਭਾਗੀ

ਤਿਹ ਜਨ ਨ ਕਉ ਜਾਨਉ ਜੰਗੁ ਰੇਗ ਨ ਗਾਏ ॥ ਜਨ ਮਜਨ
 ਮ ਕੇ ਪਾਪ ਧੰਦਿ ਕੇ ਫੁਨ ਬੇਰੰਠਿ ਸੇਧਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅਜ ਮਲ
 ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮੇਨਾ ਕਾਇਨੰਤੁ ਪਾਈ ॥ ਜਾਗਤਿ ਕਉ
 ਜੇਗੀ ਸੁਰ ਬ੍ਰਾਹੁਤਿ ਸੇਗਤਿ ਫਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹ ਨਿਗ
 ਨ ਨਾਹਿ ਨ ਕਉ ਫੁਟੇ ਆਪ ਰਖੁ ਕਉ ਨ ਗਜਿ ਕੀਨਾ ॥ ਨਾਨ ਕਉ
 ਰ ਦੁਬਾ ਅਕਾਰੇ ਕੇ ਅਤੇ ਦਾਨ ਤਿਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਗਾ ਅਕ
 ਮੰਗਲਾ ॥ ਸਾਪ ਕਉ ਨ ਜਗਤਿ ਅਭਿਕੀ ਜੈ ॥ ਜਾਤੇ ਦੁਨ ਅਤਿ
 ਸਰਾ ਲਾਭੁ ਨਾ ਮੈਗਾ ਅਕੁ ਗੰਭਿਰ ਅਨੁਭਵਿ ਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਗਾਉ ॥ ਅਲੁ
 ਦਿਆ ਮੈ ਉਰ ਉਰ ਨਾਹਿ ਉਰੇ ਬੁਝੈ ਨਹ ਕਉ ਭੀ ਆਨਾ ॥ ਕਉ ਨ
 ਨਾਪੁ ਜਗ ਜਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਦੈ ਪਦ ਨਿਰ ਬ੍ਰਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਭਏ ਦੁ
 ਆਲੁ ਭੁਧਾ ਲਮ ਤਜਨ ਤ ਬੁਝਿਹੁ ਗਾਤ ਬੁਝਤਾ ਦੀ ॥ ਸਰ ਬੁ
 ਪਰਮ ਆਨ ਤਿਹਾ ਕੀਏ ਜਿਹ ॥ ਭੁਕੀਰ ਤਗਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗ
 ਮਨਾ ਮਨ ਗਨਿ ਸੁਬਾ ਸੁਨ ਮੇਨਿ ਅਖੁ ਏ ਕਉ ਰ ਪਾਗੇ ॥ ਜ
 ਮ ਕੇ ਜਾਨੁ ਪਟੇ ਨਾਨ ਕਉਤਿ ਆਪ ਨ ਜਨ ਮ ਸਦਾ ਰੇ ॥ ੩

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰਮੈ ਗਹੀ ਆਨ ਸਰ ਨਾਈ ॥੨॥੧॥
 ਆਰੁ ਅਹ ਲਾ ॥੬॥ ਆਰੁ ਮੈ ਕਹਾ ਕਹ ਫਿਰੀ ਆਈ ॥ ਸਰ
 ਲਜ ਨ ਮੁਢਿ ਖਿ ਆਨ ਸੇ ॥ ਧੇਇ ਆ ਸੇ ਮਥੀ ਭੈ ਨਾਹੀ ਕਨ
 ਈ ॥੧॥ ਠਹੁ ਭੈ ॥ ਕਾਲ ਭਾ ਸਜ ਭੁਗਾ ਮੈ ਮੇਲੀ ਤੁਹ ਸੁਧਿ
 ਸਭੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਠਾਮ ਨਾ ਮਾਢਿ ਨ ਆਸੈ ਵਟ ਮੈ ਕੁ ਅਧੁ
 ਤਸਹਾਈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਪਤਿ ਅਪਨ ਕਰੀ ਆਨੀ ਦੁਨ ਮਭਈ ॥
 ਗਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਹ ਸੇ ਚਹੀ ਮਨਿ ਹਰ ਜ ਸੁਖ ਬੁ
 ਨਗਈ ॥੨॥੨॥ ਆਰੁ ਅਹ ਲਾ ॥੬॥ ਆਈ ਮੈ ਮਨ ਕੇ ਆ
 ਨ ਨਤਿ ਆਨੀ ਭਾ ॥ ਆਰੇ ਅਕੇ ॥ ਦਿਜ ਨ ਮੁਸਿ ਗਇ ਭੇਗ ॥ ਸੁ
 ਮਨਿ ਨਹੀ ਲੁਖੀ ਭਾ ॥੧॥ ਠਹੁ ਭੈ ॥ ਜ ਸੁ ਕੇ ਭੰਡੁ ਪਠਿ ਭੰ ਸਿ
 ਤੇ ਪਠਿ ਤੁਹ ਸੇ ਦੁ ਤੇ ਜਾ ॥ ਭੇਗ ॥ ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਭੁ ਕੇ ਪਛਾਣੇ
 ਭਟ ਤਨਾਹੀ ਨੀ ਭੀ ਤਿ ॥੧॥ ਇਹਾ ਚੀਤਾ ਉਪਜੀ ਅੰਏ ਮੈ ਜ
 ਬੁਗਾ ਚਰਨ ਨ ਆਨ ਗਾਇ ॥ ਸੁ ਭ ਲਜ ਨ ਆਨ ਕਤ ਬੁ
 ਆਜੇ ਪੁਰੁ ਜ ਸੁ ਮੈ ਪਾਗੀ ਭੇਗ ॥੨॥੩॥੪॥੬॥੧॥ ਭਿਸਤਿ

ਰਾਖਸਾਦੀ॥ ਰਾਗ ਬ੍ਰਹਮੰਤਰੀ ਤੇ ਲਾਮਹ ਲਾਟ॥ ਸਾਪੇ
 ਹਤਨ ਮੇਰਿ ਅਜਾਨਾਉ॥ ਧਾਰੁ ਨ ਰਿਜੇਗਾ ਮੁਖੁ ਸੁ
 ਰੇ ਸਾਂਚੇਤਾਹਿ ਪੁਕਾਰਨਾ॥ ੧॥ ਰਾਗਉ॥ ਇਹੁ ਜਗਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁ
 ਸਪੁਨ੍ਹ ਦੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐਤਾਨਾ॥ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੇ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੇ
 ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨਾ॥ ੨॥ ਓਸਤਤਿ ਨਿਦਾਵੈ ਓਪਰਿ ਹਰਿ
 ਕੀ ਨਤਿ ਓਹੁ ਆਨਾ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਭੁ ਹੀ ਸੇ ਪੁਰਨ ਕਵ
 ਰਖ ਕਹਾ ਦਾਨਾ॥ ੩॥ ੧॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤਰੀ ਲਾਟਾ॥ ੪॥ ਧਾਰੁ ਪੀਰੀ
 ਐਸੇ ਕਹਾ ਮੁਖੁ ਸਾਹਿ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲ ਯਾ ਤੇਗਹਿ ਤੇ ਨਜਾਇ
 ੨॥ ਰਾਗਉ॥ ਜੋਗਿ ਜੀਗਾ ਮਨੁ ਮਿਲੁ ਆਸਾ॥ ਸਭੁ ਹੀ ਪ
 ਰਿਤਾਰੀ ਇਹੁ ਛਾਸਾ॥ ੧॥ ਜਿਹੁ ਜਿਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਨਾਮੁ ਸਮਾਹਿ॥ ਤੇ
 ਭਵੁ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ॥ ੨॥ ਜਨਨਾਨਕ ਕਹਿ ਕੀ ਮਿਰਨਾਇ
 ਗਈ ਜੇ ਨਾਮੁ ਹੋਗਾ ਨਾਇ॥ ੩॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮੰਤਰੀ ਲਾਟਾ
 ੩॥ ਆਦਿ॥ ਐਧਨੁ ਪਾਇ ਉਹੁ ਹੀ ਨਾਮੁ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਪਾਇ
 ਤੇ ਕੁਇ ਉਹੁ ਕੀ ਬੁਠੁ ਬੁਠੁ ਸਾਹਿ॥ ੧॥ ਰਾਗਉ॥ ਆਦਿ॥ ਆਮ

ਮਤਤਨਤਰਾਈਉਪਦਿਓਨਿਗਮਲਗਿਆਨੁ ਲੇਖਮੋਹਏਪਰਮਿਨਸਾਕੋਗੀ
 ਗਤਰੁਗਦਾਨੁ ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੰਸਾਰੂਕਾਰਤਨਨਾਮੁਜਬਪਾਇਮਾਤਿ
 ਸਨਾਸਗਲਾਥਿਨਾਸੀਅਨਤੰਨਿਜਸੁਖਮਾਨਿਸਮਾਇਆਜੈਜਾਕੋਹੋਤਦ
 ਏਆਲਕੀਰਪਾਨਿਧਿਸੰਗੋਥਿਰਗੁਨਗਾਟੇ। ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਥਿਧਿ
 ਕੀਸੰਪੰਕੋਉਗੁਰਮੁਖਿਪਾਟੇ॥੩॥੪।ਬਸੰਤਮਹਲਾ।੫।ਸਨਕਹਾ
 ਥਿਸਾਨਿਓਗਮਨਾਪੁਨਾ ਤਨਥਿਨਸੇਜਮਾਸਿਉਪਰੋਕਾਮੁ॥੬।ਗਰਹਤਿ
 ਇਹਜਗਾਪੁਏਕਾਪਹਾਗਾਤੈਸਾਚੁਮਾਨਿਆਕੀਰਥਿਚਾਗਿ॥੭।ਪਨਦਾਰ
 ਸੰਪਤਿਗੋਰ।ਕਛੁਕੀਗੀਨਗਾਲੈਸਮਸੁਲੇਗ॥੮।ਇਕਰੁਗਤਨਾਗਾਇ
 ਨਹੋਇਸੰਗੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਤਿਹਏਕਰੰਗਾ॥੯॥੧੦।ਬਸੰਤਮਹਲਾ।੧੧।
 ਕਹਾਭੂਲਿਓਰੰਭੁਲੈਕੁਲਾਗਿ।ਕਛੁਥਿਗਾਰੀਓਨਾਹਨਿਅਜਹੁ
 ਜਾਗੀ॥੧੨।ਗਾਉ।ਸਮਸੁਪਨੈਕੋਇਹਜਗੁਜਾਨਾ।ਥਿਨਸੇਛਿਨਸੇ
 ਸਾਚੀਮਾਨਾ॥੧੩।ਸੰਗਤੈਰੰਗਿਬਸਤਨਿਤਾਨਿਸਥਾਸੁਰਭਜੁਤਾਪੀਮਤਿ॥
 ੧੪।ਬਾਰਮਾਤਕੀਹੋਇਸਹਾਇ।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਨਗੁਕੇਗਾਇ॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥
 ੧੮।ਓਸਤਿਗੁਪਰਸਾਨੈ।ਗਾਗੁਸਾਰੀਗਮਹਲਾ॥੧੯॥੨੦।ਓਥਿਨੁਤੰ

੧੧ ਕੇਸ ਸਾਈਆ ਕਾ ਕੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਤਾ ਕੇ ਕਾਹੁ ਕੇ ਭਾਈ ॥ ੧੧ ॥
 ਉਪਨਾਸ ਪਰਸੀ ਮਰਸੀ ਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ਤਨ ਛੂਟੇ
 ਕੇ ਛੁਸੀ ਗਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾਤ ਨੀਲ ਪਟਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਚੀਨਰਇਆ ਲਸਦਾ ਦੁਖ
 ਜਨਤਾ ਸਿਉ ਰਚਨਾ ਬਢਾਈ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭੁ ਮਿਥਿਆ ਜੀ
 ਉਸੁ ਪਨਾਹੈ ਨਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਰੀ ਗਮ ਹਲਾ ॥ ਕਹਾ ਮਾਨਿਓ ਧਿਆ ਮਿ
 ਉਲਪਟਾਹੀ ਯਾ ਜਗਮ ॥ ਕੇਉ ਰਹਨਾ ਪਾਵੈ ਇਕ ਆਵੈ ਇਕ ਜਾਹੀ
 ੧੪ ॥ ਉਪਨਾਸ ਪਰਸੀ ਪਤਿ ਕਾ ਕੀ ਕਾਸਿ ਉਨੇ ਹੁਲਗਾਈ ਜੋ
 ਦੀ ਸੇਸ ਸਗਲਾ ਥਿਨਾ ਸੇ ਜੋ ਉਬਾਰ ਰਕੀ ਦੁਆਈ ॥ ੧੫ ॥ ਤਜੀ ਅਭਿਮਾਨ
 ਸਰਣੀ ਸੰਤ ਨਗਹੁ ਮੁਕਤੀ ਜੋਇ ਵਿਨ ਮਾਹੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਾਵੈ ਤੁਝ ਜਾ
 ਥਿਨੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਨੇਰੀ ਨਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ੨ ॥ ਸਾਰੀ ਗਮ ਹਲਾ ॥ ਕਹਾ ਨਗਮ
 ਪਨ ਕਨ ਮੁਗਾ ਦੁਵੈ ਮਾਇਆ ਮਾਰਿ ਧਿਆ ਆਰ ਸਿਰ ਚਿਤਿ ਰਾਮ ਸਰ
 ਨਿਨ ਹੀ ਆਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਉਪਨਾਸ ਪਰਸੀ ਪਤਿ ਕਾ ਕੀ ਕਾਸਿ ਉਨੇ ਹੁਲਗਾਈ ਜੋ
 ਭਾਵੈ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੇਸ ਸਗਲਾ ਥਿਨਾ ਸੇ ਰਹਨਾ ਕੇਉ ਪਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਮਿਥਿਆ
 ਤਨੁ ਸਾਰੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਧਿਧਾ ਪਾਈ ਪਾਵੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੇ ਉ

ਜਗਮੁਕਤਾਰਾਮ ਮੁਕਤਾਰਾਮ ਚਿਤਲਾਵੇ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ੯੫ ॥
 ਨਕਰਿ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਗਾਨਗਾਇਓ ॥ ਬਿਖਿਆ ਸਕਤਿ ਹਰਿ ਓਨਿ ਸਥਾ
 ਸੁਰਕੀ ਨੇ ਅਪਨੇ ਭਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਾਉ ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਸਾਨਿ ਓਨਿ ਕਾਨ
 ਨਿਪਰਦਾਗਾਲ ਪਠਾਇਓ ॥ ਘਰ ਨੀਰਿ ਮਾਕਾ ਗਨਿ ਬਹੁ ਪਾਵਤ
 ਸਮਝਿ ਓਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ
 ਨੇਹ ਬਿਪਨ ਸੁਗਟਾਇਓ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਰੁ ਮਉ ਗੁਨ ਮੈ
 ਗਾਇਲੇ ਹੁਸਰ ਨਾਇਓ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ਓਸਤ ਨਾਮ ਕਹਤਾ
 ਪੁਰ ਪੁਨਿ ਕੁਓ ਨਿਰਵੈ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਧੀ ਗੁਰ
 ਸਾਹਿ ॥ ਗਾਗ ਜੈ ਜਾਣੀਤੀ ਮਹਲਾ ੯੫ ॥ ਗਾਮ ਸਿਮਰ ਗਾਮ ਸਿਮਰ
 ਗਾਇਓ ॥ ਤੇਰੇ ਕਾਨਹੋ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੁੰਗੀਤਿ ॥ ਆਠੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਕਾ
 ਸਗਨਿ ਲਾਗਾ ਜਗਤੁ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ॥ ਭੂਠ ਸਰੁ ਸਾਜੁ ਰੇ ॥
 ੧ ॥ ਹਰਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ ਨਿਉ ਪਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਾਰੇ ਪੰਗ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ॥
 ਰੂਕੀ ਭੀਤ ਜੈ ਸੇਬ ਸੁਪਾ ਕਰਾ ਜੁਗੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਕ ਹਤ ਬੁਧ
 ਤਾਇ ਨ ਸਿ ਜੈ ਤੇਰੇ ਗਾਉ ॥ ਛਿਨ ਛਿਨ ਕਰਿ ਗਾਇਓ ਕਾਲੁ ॥ ੧ ॥

ਤੁਮ ਜਾਤੁ ॥ ੨੧ ॥ ਜੈ ਜਾਣੀ ਤੀ ਮਹ ਲਾ ॥ ੮ ॥ ਗਮ ਰੁਜੁ ਗਮ ਰੁਜੁ ਜਨ
 ਮਹਿ ਰੁਜੁ ॥ ੧ ॥ ਰੁਹ ਉਕੁ ਗਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਉ ਗਵਾਗਾ ॥
 ਬਿਨ ਮਤ ਨ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰੈ ਸਮਗਾਤ ॥ ੧ ॥ ਰੁਹ ਉ ॥ ਸਭ ਲਭ
 ਰਮ ਰੁਹ ਦੇਹ ਗੋ ਬਿਦ ਦੇ ਨਾਮੁ ਲੇਹਾ ਅੰਤ ਬਾਰ ਸੰਗੀ ਤੇਰੇ ਇਹੈ
 ਏਕ ਜਾਤੁ ॥ ੧ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖਿਆ ਕਿਉ ਬਿਸਾਹੁ ॥ ਪੂਰ ਕੇ ਜ ਸੁਹੀ
 ਏਧਾਰ ਨਾ ਕਰ ਜਨ ਕਉ ਪੁਕਾਰ ਮ ਉਸਰ ਬਿਹਾਤੁ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਜਾਣੀ
 ਤੀ ਮਹ ਲਾ ॥ ੮ ॥ ਰੇ ਮਨ ਕਉ ਨਗਾਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥ ਇਹ ਜਗ ਮੈ ਗਮ
 ਨਾਮੁ ਸੇਤ ਉਸਾਹੀ ਸੁਨਿ ਤਿਨਾ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅਨਮਿਉ ਅਤ ਲੁਭਾ ਨ ਮਤ
 ਨਾਹ ਨ ਟੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰੁਹ ਉ ॥ ਮਾਨ ਸਰੇ ਜਨ ਮੁਲੀ ਨ ਮਿਮਰ ਨੁ ਨਾਨਿ ਮ
 ਖ ਕੀਨਾ ॥ ਦਾਗਾ ਸੁਖੁ ਰੁਇ ਓਹੀ ਨ ਪਗੁ ਪਹੀ ਚੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨ ਕ ਜਨ
 ਕੈ ਪੁਕਾਰ ਸੁਖ ਨੈ ਕਿਉ ਜਗੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਹ ਕਉ ਮੁਗਾਹੀ ਮਾ
 ਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਜੈ ਜਾਣੀ ਤੀ ਮਹ ਲਾ ॥ ੮ ॥ ਬੀਤ ਜੈ ਚੀਤ ਜੈ
 ਹੈ ਜਨ ਮੁਅਕਾਜਾ ॥ ਨਿਸਰਿ ਨ ਸੁਖ ਕੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਮਝਤ ਨਹ ਰੇ ਅਜ
 ਨਾਕਾ ਲਤ ਉਪਹੂਰਿ ਓਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈ ਹੈ ਭਾਜਾ ॥ ੧ ॥ ਰੁਹ ਉ ॥ ਅ

22

Sunder Gutka --- [?]

Script.. Gurmukhi
Language.. Panjabi

81Ms